

கல்தே

KALKI 2-8-81 ரூ. 1.20

சுகிரி மா
சீறப்பிதழ்

“நான் ஒரு மச்சர்

நான் அணியும் ஆடைகள் என் வட்சியற்றைப் போதிக்க வேண்டும், இல்லையா.”

ஏங்கள் ஆந்தவழகு துணி
அதற்கேற்ற துணி

ம.:பத்வால்
.பேப்பாரிக்ஸ்

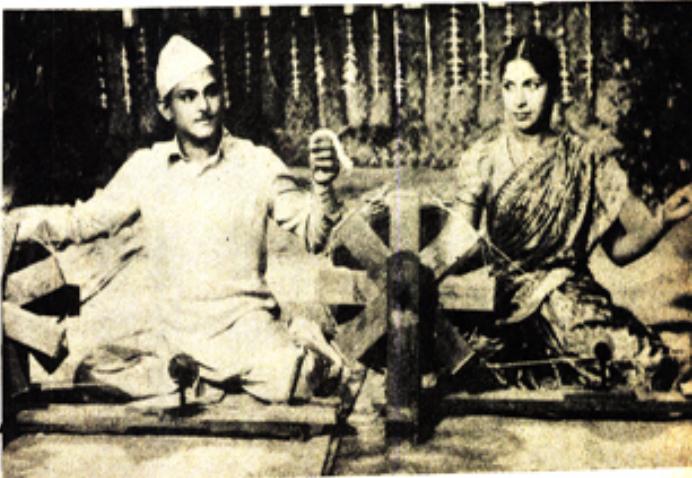
உதவித்து, ஓரிப்புத்து, புதுக்கூடுத்து கூடுதல்
ஏற்றும் சிற்பிகள்.

ம.:பத்வால் இண்டஸ்ட்ரீஸ் தயா நிலைமை இல்லை ம.:பத்வால் : கைபன்

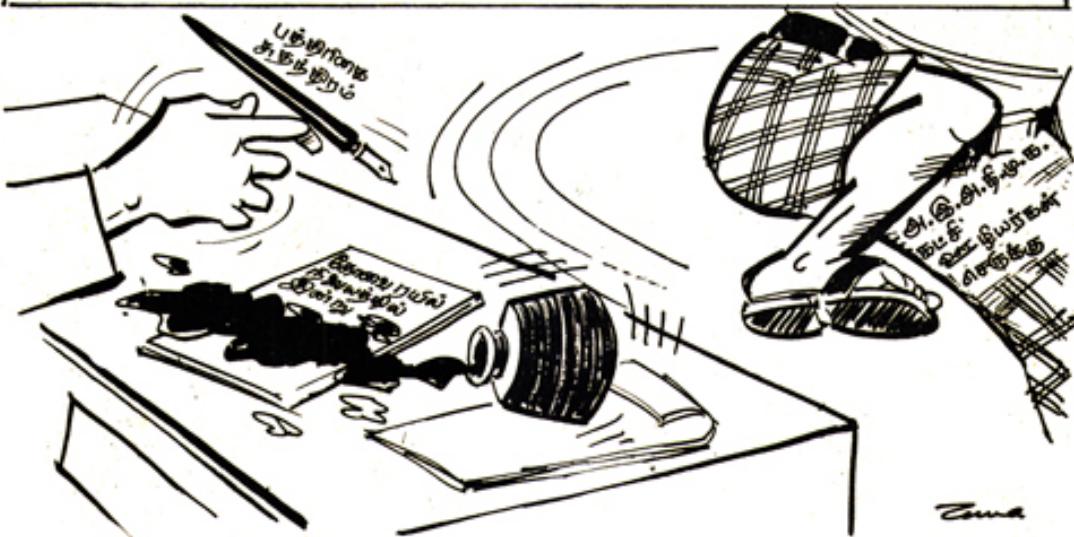
அந்த நாள் ஞபகல்!

- ஆர்யாவானில் பி. டி. சின்னப்பா
- மங்கம்யா சபதந்தில் வசந்தராதேஸ்.
- தங்கப்பதூரையில் வலிதா
- அழர்வசகோதரர்களில் எம். கே. ராஜா
- ஓசுவையாரில் கே. பி. கந்தராம்பாள்
- மணிக்கராயில் டி. ஆர். ராஜநுமாரி
- நாம்ருவரில் டி. ஆர். மகாவுங்கல்
- டி.ஏ.பீஜாயலகுமாரி

பாரதம் எனின்கூடுமிக் நல்லங்களை
ஒவ்வொரு போகத்
சுத்தித்து வருவார்:

பொன்னும் பித்தளையும்!

பொன்மிழா காண்கிறது தமிழ் பேசும் திரைப்படம். அதன் மக்கள் தான் சுக்தியை உணர்ந்திருப்பதால்தான் கல்கி நடை ஆண்டுமலரைத் திரைப்படத்துறைக்கு என்றே ஒதுக்கி இதோ ரசிகப் பெருமக்களுக்குச் சமர்ப்பிக்கிறது.

திருமகளின் கடாட்சம் திரை உலகுக்குக் குறையின்றிக் கிட்ட வேண்டும் என்று பிரார்த்திக்கும் போதே கலைகளின் அருளையும் அந்தத்துறை மட்டின்றிப் பெறவேண்டும் என்று வாழ்த்துவிடும்!

ஐம்பதாண்டுகள் நடந்துவந்த பாதையைத் திரும்பிப் பார்க்கும் போது முதல் தரத் தார் ரோடும் தெரிகிறது; கல்லும் மூன்றும் குண்டும் குழியும் நிரம்பிய பாதையும் புலப்படுகிறது; சாதனைகள் என்று சொல்லும்படி திரை உலகில் நிறையவே இருந்திருக்கின்றன. வீடுதலைப் போரில் திரை உலகின் பங்கு கணிசமானது. மூட நம்பிக்கைகளை ஒழிக்கவும் தீண்டாமை போன்ற சமுதாயப் பிரச்சீனங்கள் ஒவ்வொன்றையும் விட திரை உலகம் தொண்டாற்றியிருக்கிறது. அரசியலில் ஒரு சாரார் துரிதமாக முன்னேறிக் கோட்டையைப் பிடிக்கப் பேருதவி புரிந்திருக்கிறது. இவை எல்லாவற்றையும் விட திரை உலகம் மக்களுக்கு நல்ல பொழுதுபோக்காக விளங்கியிருக்கிறது. அண்மைக்காலமாக நமது தேசத்துக்கு ஏராளமான அந்தியச் செலுசவளி சம்பாதித்துத் தந்திருக்கிறது. மகிழ்ச்சி தரும் இந்திலீஸ்கு மறுபக்கமும் உண்டு!

திரைப்படத்துறை ஒரு குதாட்டக் களமாக விளங்குகிறது. கிட்டமிட்ட தொழில் முன்னேற்றமாய் இராமால், 'ஒரு சான்ஸ் பார்க்கலாம்; அதிர்ஷ்ட மிருந்தால் லட்சக்கணக்கில் லாபம் அடிக்கலாம்' என்று ஆசைப்பட்டு வருகிற வர்கள் அதிகரித்து வருகிறார்கள். இவர்கள் மசாவாப் படங்களைத் தயாரித்து மக்களின் அறிவையும் ரசங்கையையும் மழுங்கச் செய்து வருகிறார்கள். சமூகத்தில் சிரசமும் வன்முறையும் வளரக் காரணமாகிறார்கள்.

திரை உலகில் கறுப்புப்பணத்தின் ஆட்சி கணிசமாக உள்ளது. இதனால் தேசப்பொருளாதாரமே வெகுவாகப் பாதிக்கப்படுகிறது.

திரை உலகப் பொருளாதாரம் சோதனைக் குள்ளான் காலகட்டங்களும் உண்டு, ஸ்டீம்யோக்களெல்லாம் உணவுதானியச் சிடங்குகளாக மாறிப்போன நிலை ஏற்பட்டது.

இவை யெல்லாம் வேதனை அளிக்கும் விஷயங்கள்.

திரைப்படத்துறையும் மக்களும் ஒன்றைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். மக்கள் கோடிக்கணக்கான குபாய்களை இந்தத் துறையினருக்கு அளிவிக்கொடுக்கிறார்கள். என்ன பிரதி பலன் பெறப் போகிறார்கள்! இதைச் சம்பந்தப்பட்ட எல்லோரும் - ரசிகர்கள் உள்பட - யோசித்தால் நல்ல படங்கள் தயாராகும். திரைப்படப் பொருளாதாரம் ஸ்திரப்படும். பண விரயம் தவிர்க்கப்படும். செல்வம் உப தொழில்களில் முதலீடாகும். வேலை வாய்ப்புக்கள் பெருகும். தேசப் பொருளாதாரத்துக்குத் திரைப்படத் துறை ஒரு பாரமாக இராமால் நாட்டின் பொருளாதாரத் தொழில் வளர்ச்சிக்கு உதவுகிற நிலை தோன்றும்.

டெக்னிக்கலாக திரை உலகில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றம் பிரமிக்க வைப்பதாக இருக்கிறது. காரணம், மேல் நாடுகளிலிருந்து வந்த நல்ல உபகரணங்களும் அவற்றைக் கையாளச் சிறந்த ஒளி, ஒலிப்பதிவாளர்கள், எடிட்டர்கள் இங்கு இருப்பதும்தான். ஆனால் இதனேடு ஒப்பிடுகையில் நடிப்பு, டெரக்ஷன், தொகைக்கைத் வசனம் ஆகியவற்றில் பிரமாத முன்னேற்றம் இருப்பதாகச் சொல்ல முடியாது. விதிவிலக்கு இரு தரப்பிலும் உண்டு என்றாலும் பொதுவாக நோக்கு மிடத்து டெக்னிக்கலாக சினிமாக் கலை வளர்ந்தது போல் ஆர்ட்டிஃஸ்டிக்கலாக

கலீகி

தமிழ்த்திடு நாடு தனிகைப் பேர்த் தமிழ்நாட்டில் குழிப்படி மாப்பா - பாரதியார்

வளரவில்லை. புதுப்பாதை சிலர் வகுக்க, மக்கள் அதற்கு வரவேற்பு கொடுக்க, புலி யைப் பார்த்துப் பல பூண்கள் குடு போட்டுக்கொண்டன.

சிராமங்களுக்கும் துறிதமாகப் பரவிவருகிறது மலி. இனி மலியில் கமர் வியல் சானஸ் அறிமுகமாகப் போகிறது. வீட்டியோ வேறு பிரபலமானத்து வருகிறது. எனவே திரைவலகு எச்சரிக்கையுடன் செயல்படுவது நல்லது. மேல் நாடுகளில் ஒரு கால கட்டடத்தில் சினிமா தியேட்டர்கள் தீந்துவாரில்லாமல் செழிந்தன. அம்மாதிரி இங்கு நடக்கக் கூடாதெனில் அர்த்தமுள்ள படங்களைக் கலை அழகுடன் எடுக்கத் திரை உலகம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

மக்களை மகிழ்ச்சிப்பதற்காகக் காதல், வீரம், ஸெக்ஸ், நகைச்சுவை, ஆடல், பாடல் எல்லாம் தேவைதான். ஆனால் இவை தினிக்கப்படும் உணர்ச்சியின்றி இயல்பாக அமையவேண்டும். அனைத்திலும் கலை அழகு மினிரவேண்டும். ஸெக்ஸை நளினமாகக் கூடியான வேண்டும். ஆபாசம் மலிந்து அகுவருப்பு தட்டக்கூடாது. வீரம் வன்முறையை வளர்ப்பதாய் இன்றி அறத்தை வளர்ப்பதாய் இருக்கவேண்டும்.

இதையெல்லாம் மனத்தில் கொண்டால்தான் பொன்விழா காணும் திரை உலகம், பொன்னுண உலகமாகும். இல்லையேல் வெறும் பித்தளைதான்!

இந்த மலரைத் தயாரிக்கும் முயற்சியில் சலன், சாருகேசி, தமயந்தி, பிரியன், கப்ரபாலன், சிக்கி, சந்திரமெள்ளி முதலிய பலர் உற்சாகமாக உழைத் தார்கள். ஹரிஷ், சுபா முதலியவர்கள் புகைப்படங்களும் வள்ளணப்படங்களும் எடுத்துத் தந்தார்கள். ஜே. எம். சாலி, அனுராதா ரமணன், அகல்தியன் ஆகி யோர் அருமையான சிறுக்குத் தளை வழங்கினார்கள். சிவாஜியும் தங்கவேலுவும் கே. எஸ். ஜியும் மௌலியும் தங்கள் வேலைகளுக்கு இடையிலும் கல்கிக்காக நேரம் ஒதுக்கிக் கொண்டார்கள். பிலிம் நியூஸ் ஆனந்தனும் பொம்மை நிறுவனத் தாரும் பல பழங்காலப் புகைப்படங்கள் தந்து உதவினார்கள். உமாபதி ஹாஸ்ய விருந்தவிர்த்திக்கிருர். இந்தப் பட்டியல் முழுமையானதுல்ல. இதில் இடம் பெற்ற வர், பெருதவர் அனைவருக்கும் நேயர்கள் சார்பில் கல்கி நன்றி தெரிவிக்கிறது.

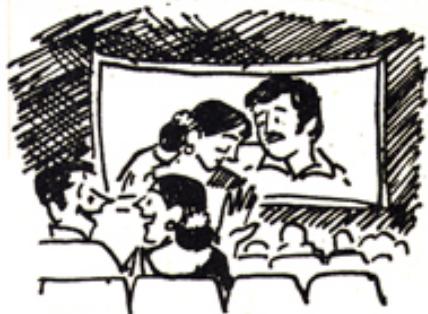
112 பக்கங்கள் அச்சாகியும் கூட சில கட்டுரைகள் இடம் பெற முடியவில்லை! அவை அடித்து வரும் இதற்களில் பிரசரமாகும்—

*****

“இரு சேவல் முட்டையிடு கிறதுஞ்னு ஏன் படத்துக்குப் பெயர் வைச்சே?”

“இரு அரசியல்வாதி நாடுக்கு நன்மை செய்யறதாக்கதை; அதுனுலதான்!”

—வ. தென்பபன்

கணமுட்

கணவன்: “க தாநாய்கி தன் கணவன் சொல்லுக்குக் கீழ்ப்படிந்து அன்பா நடந்து கொள்கிறுன் பார்த்தாயா?”

மனைவி: “அந்த மாதிரி நடந்து கொள்வதற்காக அவன் லட்ச ரூபாய் வாங்குகிறுன், தெரியாதா?”

தலைமுறைகள் குடினி!

[1935ம் வருடம் மக்களின் சோபித்த பாராட்டைப் பெற்ற நடிகராக இருந்தவர் என். டி. ஆர். சந்திரன். அதற்கு அடுத்த காலகட்டத்தில் எம். கே. ராதா நடித்த படம் என்றால் அதற்குத் தனி மதிப்பு உண்டு. இவர்கள் இருவருக்கும் பிறகு நடிப்புவகில் துழைந்து தம் பெயரை நிலைநாட்டிக் கொண்டவர் ஜெமினி கணேசன். இன்று அவர் இந்திய நட்சத்திரமாகத் திகழ்பவர் கமல ஹாஸன். இவர்கள் நால்வரும் எம்.கே. ராதா அவர்களின் வீட்டில் சந்தித்தார்கள்.]

கமலஹாஸன்: வணக்கம்! உங்களைப் பார்க்க எனக்கு மிகவும் சந்தோஷம். இங்குள்ள ஒவ்வொருவருமே என் வாழ்க்கையில் எப்படியோ தொடர்பு கொண்டவர்கள். ஜெமினி கணேசன் என்னைப் பாலசந்தரிடம் அறிமுகப்படுத்தியவர். எம். டி. ஆர். சந்திரன் மனத்தை மகா கவி ச. து. ச. போவியாரின் சகோதரர். எனது சகோதரர் சந்திரஹாஸன் யோகியாரிடம்தான் உதவியாளராக ஒரு காவத்தில் இருந்திருக்கிறார். எம். கே. ராதா அவர்களைப் பற்றி நான் பல சமயம் நினைப்பதுண்டு. சினிமாத் தொழிலில் இருப்பவர்கள் சாதாரணமாக அதை விட்டு வெளியேற விரும்புவதில்லை. ஆனால் எப்படி ஒரு காவ கட்டத்தில் இனி நடிக்கப் போவதில்லை என்று உங்களால் திட மாக முடிவு செய்யுமுடித்தது?

எம். கே. ஆர்.: 1958ம் வருடத்துக்குப் பிறகு என்னும் நடிக்க முடிவில்லை. காரணம் ஹார்ட் அட்டார் வந்து விட்டது. கொஞ்ச நாளில் உடம்பு தெறினாலும் அதற்கு மேல் நடிக்கக் கூடாது என்று முடிவு செய்தேன். காரணம் நம்ம தொழில் உணர்ச்சி மயமான தொழில். இருதயத்தைப் பாதிக்கும் தொழில்.

❖ எம். கே. ஆர். வாசன்

எஸ். டி. ஆர்.: உங்களுடைய முதல் படம் 'சதி வீவாவதி' தானே?

எம். கே. ஆர்.: ஆமாம். 1936ம் வருடம் எடுக்கப்பட்டது. நான் நடிப்புக்கு வருவதற்குக் காரணமே என் தகப்பங்குர் கந்த சாமி முதலியார்தான். நாடக உலகில் அவர் புகுத்தாத மாற்றங்கள் இல்லை. செய்யாத சிரிருந்தங்கள் இல்லை.

கமல்: கார்ண்சிங் பிரதர்ஸ் படத்தைத் தழுவி தமிழிலே ஒரு படம் நீங்க நடிச்சிங்க இல்லை?

எம். கே. ஆர்.: அதுதான் 'அழூர்வசகோதரர்கள்.' எனக்குப் பெரும் புகழ் கிடைத்தது இந்தப் படத்தினால்தான். மக்கள் இன்றும் என்னைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள் என்றால் அதற்குக் காரணம் அந்தப் படமும் அதைத் தயாரித்த அமரர் வாசன் அவர்களும்தான். இவி அவரைப் போன்ற ஒரு முதலாளியைப் பார்க்க முடியாது.

கமல்: அமரர் வாசன் என்று சொன்ன வடன் அவர் எடுத்த 'சந்திரவேகா' தான் கண் முன் நிற்கிறது.

எம். கே. ஆர்.: அதிகமாகச் செலவு செய்து எடுத்த படம். அங்கே 40 வட்ச மூபாய் செலவு செய்தார்.

கமல்: அங்கு 40 வட்சம் என்றால் இனி நிக்கு ஏழு, எட்டுக் கோடி இருக்கும்!

எம். கே. ஆர்.: என்ன வாதிகள் அங்கு எங்களுக்குச் செய்து கொடுத்தார் என்று பார்த்தால் அதைவிட ஆச்சியிய மாக இருக்கும். குதிரை ஏற்றம், கத்திச் சங்கை எல்லா மே கற்றுக் கொடுப்பார்கள். நாலுமணிக்குக் கார வகுது விடும். நேராக சின்டி சென்று இறக்கி விடும். அப் பொழுது வார்டு ஏர்ஸின் கவர்னராக இருந்தார். அவர்

தான் குதிரை ஏற்றும் பயிற்சிக்கு வசதிகள் செய்து கொடுத்து உதவினார். நடிகள்ருஞ்சன் இந்த மாதிரிப் பல்வேறு விஷயங்களில் தேர்ச்சி பெற்றவர்.

ஜெயினி: அவர்தானே 'மங்கம்மா சப தத்தில்' நடித்தார்? வகுந்தரா தேவி தானே கதாநாயகி?

எம். கே. ஆர்.: ஆமாம். ரஞ்சன்டிடம் ஒரு விசேஷம். அவர் நாடகங்களில் நடித்தது திரைப்படத்துக்கு வந்தவர் அல்ல. நடாத்தார் மட்டுமே முன்னேறியவர். மேல் நாட்டு இசையில் டிப்ளமா வாஸ்கியவர்.

கமல்: எந்திரவோகாவை ஹலிஹியில் எடுத்தாங்க இல்லையா? அதிலே நீங்க நடிச்சிருக்கின்க இல்லையா?

எம். கே. ஆர்.: நான், டி. ஆர். ராஜ குமாரி, ரஞ்சன், சுத்தரி பாப், என், என். கே முதலியவர்கள் நடிச்சோம். மிகவும் வெற்றி கருமாக ஓடிற்று. அதையே இங்கிலிமில் சப் படைட்டில் செய்து வெளி நாட்டிடல் கூட வெளியிட்டார்கள். அங்கும் தன்றுக்கு ஓடிற்று. ஜெயினி பற்றிப் பேசும்போது எனக்கு ஜெயினி கண்ணொப்ப பற்றிய சம்பவம் நீண்டாக்கு வருகிறது.

ஜெயினி: சொல்லுங்க. சொல்லுங்க. எனக்கு நூபகம் இருக்கான்து பாக்கிறேன்.

எம். கே. ஆர்.: உங்களாலே மறந்த முதல் யாது கண்டு. உங்களுக்கு என் மேலே ஒரு தனி பாசம். மரியாதை எல்லாமே உண்டு. நான் மேக்கப் போட்டுக் கொண்டு அறையில் உட்கார்த்திருப்பேன். அப்பொழுது உங்களுக்கு ரொம்ப இனம் வயது. வருவரிகள். "என்ன கண்ண, என்ன கண்கள்!" என்று ஆஸ்தோடு கூறி வெடுக்கென்றுகடித்துவிட்டு ஓடிவிடுவர்கள்!

கமல்: நல்ல வேடுக்கை! நீங்க படத்திலே முதலில் வில்லனுக்கத்தான் நடிச்சிங்க இல்லையா ஜெயினி கார்?

ஜெயினி: ஆமாம், டெர்க்டர் ராம்நாத் வெற்றுக்கூட்டுக்கு கடிதம் கொடுத்தார். அதை எடுத்துக் கொண்டு அவர்கள் போய்ப் பார்த்தேன். அவரும், 'சரி, நானைக்கு வா, அவ்வது நானே உண்மைக் கூப்பிட்டனுப்பு கிறேன்' என்றார். நான் ஒரு மனையன். பதினைந்து நாட்கள் போகாமல் தாமதித்து விட்டேன். இடையில் எனக்கு விருப்பமில்லை போதும் என்று நீண்ததுக்கொண்டு மனை கூரப் போட்டு விட்டார்கள். அப்பொழுது நான் 'ராதாம்பான்' படம் நிலையிலிருந்தது. அதில் மனைக்கர் கதாநாயகனும் நடித்திருந்தார். என்ன செய்வது என்று புரியாத நிலையில் ராம்நாத், விழின் வேடத்தை ஒப்பு கொள்ளக் கொண்டார் சரி என்றாலுப்புக் கொண்டேன்.

என்.டி.ஆர்.: என்ன, நாம் நடிச்ச நடிப்பு வேறே இப்பு இவங்க நடிக்கிற நடிப்பு வேறே அப்பம்க்கு சொல்லுங்களே? அதுக்கு உங்களுடைய பதில் என்ன?

ஜெயினி: நடிகர் கதா பாத்திரமாக மாற வேண்டும் அதுதான் நடிப்பு. கதாபாத்திரம் பின்னணியில் போய், நடிகர் முன் நின்றால்

அது தப்பு. எந்த வேடத்தை எடுத்தாலும் ஜெயினி கணேசன் மாதிரி இருந்தா பிரேயானமில்லை. ஜெயினி அந்தப் பாத் திரத்தில் இருக்கக் கூடாது.

எம். கே. ஆர்.: இன்னெனுகுத்தரைப் பார்த்து அதே மாதிரி நாம் நடிக்கணும்பு நீண்டக்கிரியரும் தப்புன்னு சொல்லவேன்.

ஜெயினி: சரியாகச் சொன்னின்க. மிமிக்கி எல்லாம் பண்ணுவார்களே, அவங்க எல்லா நடிகர்கள் மாதிரியும் பேசுவாங்க. ஆனால் என்னில் போல பேச முடியாது. சன்னா ஒன்றே வொரு படத்திலேயும் நான் ஒன்றவாரு மாதிரி சென்றிருக்கேன்!

கமல்: என்னக்கூட யாராலும் மிமிக்கி செய்ய முடியால்லே. ஆனால் 'பதினாறு வயதிலே' பாத்திரம் மாதிரி மட்டும் பேசிக் காட்டிறுங்க.

எம். கே. ஆர்.: கமலுக்கு நூபகம் இருக்குமோ இல்லையோ. 'களத்தூர் கண்ணம்மா' எனக்குப் பிரத்தியேகமாகப் போட்டுக் காட்டி னாங்க. 'அம்மாவும் நீயே, அப்பாவும் நீயே' பாட்டு கேட்கும்போது நான் என்னையு மறியாமல் அழுது விட்டேன். அப்பவே நான் கமலிப் பார்க்கணும்பு சொன்னேன். ஒரு நாள் உண்ணை அழைச்சு வந்தாங்க, அப்படியே உண்மைக் கட்டி அணைச்சு முத்தம் கொடுத்து ஆசிர்வதித்தேன். இரண்டாவதா நான் அழுது 'பதினாறு வயதிலே' படம் பார்த்த போது. முன்றாவது சங்கராபரணம்.

கமல்: இப்ப நாங்கள்ளாம் யோசிக்கிற துண்டு. எங்களுக்கெல்லாம் முன்னேடுகள்து நானு தலை முறை இருக்கு. சுத்தேகம் ஏற்பட்டால் நீங்கள் செய்தவற்றை அவ்வப்போது பார்த்துக் கொள்வோம், டிள்ளாரி செய்யப் போத். உங்களுக்கு எல்லாம் கஷ்டமாக இருக்கிறுக்குமே. உங்களுக்கு முன்னேடு என்று யாருமில்லையே!

எம். கே. ஆர்.: உண்மைதான். என்னுடைய பழக்கம் என்னன்னு மேக்கப் போட்டுட்டா என்னையே மறந்துகொள்ளு அதா மாறிடுவேன். ஒரு சமயம் படப் பிடிப்பு சம்பந்தப்பட்ட ஒருவர் "ராதா, ராதா" என்று எண்ணை அழைத்திருக்கிறார். நான் பதிலே பேசவியாம்! வாசன், "ராதாவை அப்படிக் கூப்பிடாதே! 'விக்கிரமா!' என்று கூப்பிடு" என்றாராம். அவரும் 'விக்கிரமா' என்று கூப்பிட நான் உடனே திரும்பிப் பார்த்தேன்.

கமல்: நீங்கள் பாதை வகுத்து விட்டார்கள் நாங்கள் கவபமாகப் பயணம் செய்கிறோம். வரட்டுமா ஸார்? வணக்கம்!

எம். கே. ஆர்.: கவரிகுத்தால்தான் சித் திரம் எழுத முடியும். ஒரு நடிகளுக்கு உடம்பு முக்கியம். உடம்பைப் பார்த்துக்கொள். அவில் உலக நடச்திரமாக வரவேண்டும் என வாழ்த்துகிறேன்.

(ஜெயினி, என்.டி.ஆர். கமல் எல்லோரும் எம். கே. ஆருக்கு வணக்கம் கூறி விணைபெறுகிறார்கள்.)

உரையாடல் ஏற்பாடு. தொகுப்பு: சல்ல

படம்: சுபா

❖ வீர அழகுக்கு முக்கியம் துவம் நந்து எடுக்கப்பட்ட மாந்தியன் கணவு நினைவுத் திற்குந்து, ஒரு காட்சியின் கீல் அழுகினைத் தயவு ஸ்டிள் லிலே வந்ததுத் தகுமிரு நாகராஜாவும்.

“ஸ்டில் போட்டோ கிராபி - எனக்குத் தொழில் மட்டுமல்ல, என் உயிர் நாம், ஆரோக்கியம் எல்லாம் அதுதான். கவலைகள் ஏதும் வந்து விட்டால் அதற்கு மருந்தும் கூட!” எனவினார் திரு நாகராஜாவும்.

● நீங்கள் இந்தத் துறை யில் நிறையக் காரணமானவர்?

“பதினெட்டு வருடங்கள் கீதசமித்திரவில் பிரவு போட்டோகிராபராகப்பணி யாற்றியபோது, திரு சி. ஆர். சிவிவாசன் அவர்கள் தான் என்கிண ஸ்டில் போட்டோகிராபித் துறை யில் எடுப்பத் சொன்னார். கோடக் நிறவன ஜெனரல் மாண்ஸ் ஒரு திறமையான ஸ்டில் போட்டோகிராபரைச் சிபாரிசு செய்யுமாறு ஜெயினியைக் கேட்டபோது, திரு வாசன் என்னிடத்தான் சிபாரிசு செய்தார்.”

“இவியத்தைப்பறைப்பமாக வழிக்கீறன்” - ஆர்.என்.நாகராஜாவு

● முன்பு ஸ்டில் புகைப் படங்கள் எடுத்ததற்கும் இப்போது எடுப்பதற்கும் கும் உள்ள வித்தியாசம்?

“அப்போது தல்லாம் ஸ்டில் புகைப்படங்களுக்குப் பெரிய பெரிய காமிராக் கலைத்தான் உபயோகிப்பார்கள். ஒரு மணி இரண்டு மணி நேரம் ஏற்பாடுகளைச் செய்து படம் எடுக்க வேண்டும். இப்போது சிறிய காமிராக்கலேயே எடுக்க வாய்ம். முதன் முதலாக இந்தி

❖ நாகராஜாவுக்கும் பொன்னுடை போத்துவிற்கு தமிழக முதல்வர்.

யாவில் சிறிய காமிராவை உபயோகித்து ஸ்டில் போட்டோகிராபி எடுக்க ஆரம்பித்தவன் நான்தான்!”

● இப்போதைய வசதிகள் - காமிராக்கள் - ஸ்டில் புகைப் படக்காரர்கள் பற்றி?

“ “பிராஸ்லிங்தான் முக்கியமான விஷயம். இங்கைய பல ஸ்டில் போட்டோகிராபர்களுக்கு இது பற்றி எதுவுமே தெரியாது. காமிராக்களும் கருவிக்கும் பல அற்புதங்களைச்

சாதிக்க முடியும். காமிராக்கள் விழு முன் ஈருகு இப்போது பத்து மடங்காகியிருக்கிறது. முன்பு வெளிநாட்டுக் கெமிக்கல்கள் கிடைத்தன. அதனால் சீஸ்ட்டும் நன்றாக இருந்தது. இப்போது இந்திய கெமிக்கல் வளை கிடைக்கின்றன. அவை அவ்வளவு திருப்திகரமாக இல்லை."

- ஸ்டல் போட்டோகிராபியின் தனிச் சிறப்பு?

"ஒளியுடன் ஒவியமாக வடித்ததல் ஸ்டல் புகைப்படக் கலை என்று சொல்லலாம். ஒரே 'ஸ்ப்லேக்ட்' ஆகுதும் வெவ்வேறு வகையான ஒளியின் வீச்சில் விதவிதமான புகைப்படங்களை உருவாக்க முடியும். ஒரு மோசமான முகத்தைக்கூட, சரியான கோணத்தில் சரியான ஒளியிச்சில் மிக அழிய முகமாகக் காணப்பிக்க முடியும். It is with light we paint!"

- உங்கள் தொழில் கருவிகள் கிடைப்பதில் ஏதாலும் சிரமங்கள்?

நலைவில் நிற்கும் காட்சி

பாசமலர்

அது ஒரு பெரிய பக்கானா. அதன் வாரலில் நின்று ஒருவன் அந்தப் பக்கானாவை வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான். அழுக்கத்தால் பாளை டீம் கோட்டும். என்னென்ற காலது நாடு மீத மன்றாடிக்கூடும் முகம். கேட்க அருகே சென்று அங்கு காவல் காக்கும் கார்க்காந்தி! "என்பா, இந்த பக்கானாவுக்குள் நான் போகலாமா?" என்று கேட்கிறுன். "நான் தொழிலை நோற்றுத்தைக் கண்டார்களா, இவ்வை ஒரு பிச்சாக்காரன் என்று என்னி 'ஜாஸ் ஜாஸ்'" என்று விரும்பிற்கிறுன். கேட்கிக் கொண்டியே தான்குகிறுன். இவ்வால் புதுதிலெல் போக விழுமிகுன்று. பிரது நிமென்று நினைவு வந்துவாடுக் கூட்கூட உடுவந்து இவ்விற்கு நானிக் கிடுத்தி, "ஸாப், நிக்கா? உக்காக்கூ இந்தாக் கதி? உங்கள் பக்கானாவுக்குள் நிக்கா போக என்னிடம் கேட்கலாமா? உங்கள் போக்கள் ஸாப்?" என்று அவர்கள் உங்களே அறுப்பிலிட்டு குழுவு அழுகி கிடு என். அந்த இத்தில் ந மக்கு ம் அடுக்க வந்துவிடுகிறது. அந்த ஏழை ஒரு காலத்தில் அந்தப் பக்கானாவுக்குச் சொந்தக் காருகை வாட்டுவதை. கூட்கானான் முன்னுள்ள எழுயன். தாங்கள் மீது கொள்ள அனாவிட முடியாத பாத்தின் காரணமாகப் பல துளியங்குக்குத் துளாகி, நன் பக்கானாவுக்குள் துகழும் அந்தயினப் போக கார்க்காந்தி அழுமதி கேட்கும் அந்தக் கட்டந்தில் எந்தக் கல் நெறுக்காருக்கும் என் கால்க்கீடும். சிவாலி நடிக்கும் 'பா மஹி' காட்சி என் நினைவை விட்டு நிக்காது. -பாதாகாந்து

"நிறைய, காமிராவையும் மற்ற சாதனங்களையும் இருக்குமதி செய்வதில் சுற்றுத் தாரா எமாக இருக்க வேண்டும் அரசு. போட்டோகிராபிக் ப்ரோடோட் பேப்பர் தட்டுப் பாட்டை. வேறு சமாளித்தாக வேண்டும்." ● முதலைமைச்சராக எம்.ஜி.ஆர். பதனிக்கு வந்தபோது, திரு நாகராஜாவாக்கான தமிழை முதல் முதலாகப் படம் எடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னாராம்.

- முதலைவருடன் உங்கள் பழக்கம்?
- "ஆவர் ஒரு பள்ளிக்கூடம் மாதிரி. ஒழுக் கூட்டுப்பாட்டையும், தேர்தல்களையும் அவரிடம் கற்க வேண்டும். மிகவும் 'ஸ்ட்ரிக்டாக' இருப்பவர். டுபிப்பிளின் மிகவும் முக்கியம் அவருக்கு. அவரிடம் இவற்றைப் பார்த்தது மட்டுமல்ல, கற்கும் செய்தேன்."
- மறைந்த சித்திரக்காரர் 'மாலி'க்குப் புகைப்படக் கலையில் ஆர்வம் இருந்ததையும், அவர் பவழக்காரர் தெருவில் இருந்த போது, தாம் செக்கிசில் போய் அவருக்குப் புகைப்படக் கலை கற்றுக் கொடுத்ததையும் சொல்லிவிட்டுச் சிரித்தார் ராவ்.
- ஏன் சிரிக்கிறீர்கள்?

"கலையை அப்போதுதான் கற்க ஆரம்பித்த சமயம். நாம் எடுத்த படங்கள் எல் வாம் சரியாக வரவீல்லை என்று குறைப்பட்டுக் கொண்டார் மாலி. படம் எடுக்க வேண்டிய ப்ரோமைட் பேப்பரைப் பட்டப் பகல் வெளிச் சுத்தில் ஒரு பிரஸ்லில் கொடுத்து கட்பண்ணி விட்டுப் படம் எடுத்தால் எப்படி வரும்? வெறு சீக்கிரமே முதல் தரப் புகைப்படக் காரராவிலிட்டார் மாலி."

- வறுதா ரெஷ்மான், ரேகா - சினிமாத் துறையில் இன்றைக்கு எந்தப் புகைப்பெற்ற பெயரைக் குறிப்பிடுகின்றன - அவர்கள் பின்னே நாகராஜ ராவ் அவர்களின் ஸ்டால் புகைப்படக் கைதை நிச்சயம் இருக்கும். பி.கே.தேரு (ஐ.எல்.எஸ்) உலகின் பல இடங்களில் தம் புகைப்படத்தை எடுத்தும் திருப்பி யடையாமல், இவர் விட்டிடல் வந்து எடுத்துக் கொண்டாராம். ராவ் எடுத்த படத்தைப் பார்த்து அளவற்ற மிகிழ்ச்சியடையத்தாராம்!
- ஜி. நா. சபை அங்கீகிரித்தா புகைப்பட நிபுணர்களின் பட்டியலில் ராவ் அவர்களின் பெயர் 1950 முதலே உள்ளது. ஒண்டானில் இருக்கும் ராயல் போட்டோகிராபிக் சொசைட்டி எக்ஸிபிளிங்கேஷன் இவற்று புகைப்படங்கள் பார்வைக்கு வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.
- தொழில் சம்பந்தப்பட்ட புகைதகங்கள் ஏராளமாகப் படிக்கிறார் நாகராஜ ராவ். தற்போது படித்துக் கொண்டிருப்பது Creative Dark Room Techniques.
- இந்தியப் புகைப்படக்காரர்களில் திரு.ஆர். சிருஷ்ணன் அவர்களையும் திரு.ஆணாத் அவர்களையும் மேதைகள் என்று போற்றுகிறார் ராவ். தமது புதல்வர்கள் நரிசிக்காவையும், பிரேம்தாத்தையும் இந்தத் துறையில் உடுபடுத்தியிருக்கிறார்.
- இந்த 71 வயது இளைஞர் சிவாஜியும், எம்.ஜி.ஆரும் Boss என்றுதான் அழைப்பார்களாம்! பேட்டி: எஸ். விசுவநாதன்

‘‘மேக்-ஆப் கலையின் முக்கி யத்துவத்தை அறிய மேக் அப் கலைஞர் திரு சுந்தர மூர்த்தி யை அனுகிறேன். இவர் கமல ஹாசன், கஜாதா போன்ற பிரபல நடசத்திரர்களுக்கு மேக் அப் மேலூகப் பணியாற்றி வருகிறார். சந்திப்பு கமல் வீட்டில்.

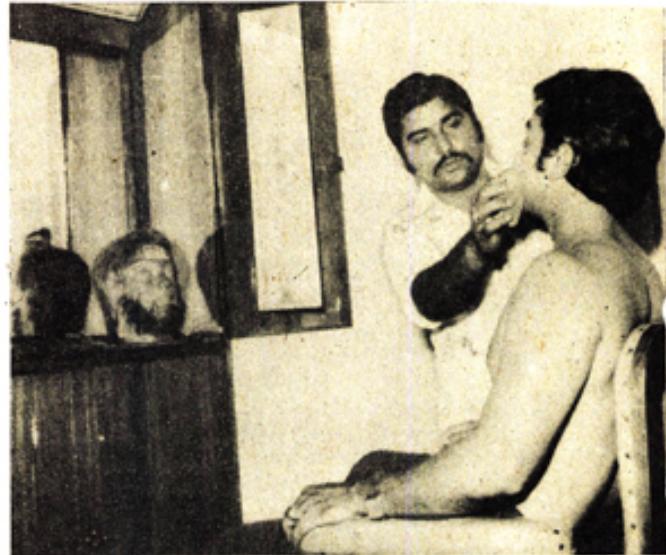
“இன்று ஒரு திரைப் படத் தில் மேக்-ஆப் எந்த அளவு முக்கியத்துவம் பெறுகிறது? ”

“ஒரு திரைப்படத்துக்குக் கதாநாயகன் – கதாநாயகி எவ்வளவு முக்கியமோ அல்லனவு முக்கியம் படத்தில் பங்கேற்றுக் கூட்டுவாரு நடக்குக்கும், நடிகைக்கும் மேக்-ஆப் ஒரு படத்தின் வெற்றியில், தோல்வியில் ஒரு டைரக்டர்க்கும், ஒரு இசை அமைப்பாளர்க்கு, ஒரு காமிரா மேஜுக்கு எவ்வளவு பங்குகளோ அதற்குச் சமமான பங்கு அந்தப் படத்தின் மேக் அப் கலைஞர்க்கும் உண்ணன்று நான் நீண்டகிழவேன். எனவே நான் இன்று சிவிமா ஸிப்பிடில் மேக்-ஆப் கலைஞர்கள் ஏதோ வண்ணம் பூபவர்கள் என்று ஒதுக்கித் தள்ளப்படாமல் ஒரு நல்ல அந்தஸ்து அளிக்கப்பட்டு, மதிக்கப்படுகின்றன.”

“அந்தக் காவத்தில் படங்கள் வந்தன. நடிகையர் மேக்கப்படுத்தான் நடித்தனர். இன்றும் சராளமான படங்கள் வருகின்றன. மேக்கப்படுத்தான் நடிக்கின்றனர். ஆனால் அன்றும், இன்றும் நீங்கள் என்ன வித்தியாசம் காலூஷிகிறீர்கள்? ”

“அந்தக் காவத்தில் வெளிவிந்தவர்களில் பெறும்பாலனவை கறுப்பு வெள்ளைப் படங்கள் தான். அங்கு முகத்துக்கு ரோஸ் வண்ணம் பூசிக்கொண்டார்கள். படத்தில் ஓயிட் எஃப்க்ட் கிடைத்தது. வண்ணப் படங்களுக்குத் தனி முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வில்லை. திரையிலும் ரோஸ் வண்ணம் ரோஸாகவே இருந்தது. இந்த ரோஸ் வண்ணம் கண்களுக்கு அவ்வளவு இதழாக இவ்வளவிட்டாலும் வண்ணப் படங்களின் ஆரம்ப கட்டத்தில் அது மக்களைக் கவரவே செய்தது. ஆனால் இன்று அப்படி இல்லை. ட்ரெண்ட் மாறிவிட்டது. மக்கள் காரெக்டர்களுக்கு ஏற்ற மேக்கப்பை எதிர் பார்க்கிறார்கள். இன்றைக்கு ரியலிலை தேவைப்படுகிறது. அங்கு போல் ரோஸ் வண்ணம் பூசிக்கும், ‘எவ்வள்டா மேக்-ஆப் போட்டான்? மேக்-ஆப் குள்ளை உறுதி

❖ கமலுக்கு மேக்கப் பூசப்பட, எதிரே கடல் மீன்கள் படத்தில் கமலின் வயதான நோற்றுத்தின் மாடல்.

துதே! ’ என்று கடுமையாக விமர்சிப்பார்கள். ஓவர் மேக்-ஆப் இவ்வாமல் ஜாக்கிரதை யாகப் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது இன்றைக்கு.

“இன்று புராணப் படங்கள், சரித்திரப் படங்கள் இவையென்றால் அதிகம் வருவதில்லை. இது மேக்கப் கலைஞர்களை ஒரு வகையில் பாரித்திருக்கும் அல்லவா? ”

“இது மிகும் தவறுண கணிப்பு என்று கொண்ட சொல்ல வேண்டும். அங்கு சரித் திருப் படங்களில், புராணப் படங்களில், ரவி வர்மா தமிழ்களை மாதிரியாய் வைத்துக் கொண்டு முடியையும், விரித்தையும் வைத்தோம். இன்று டைரக்டர் யோசனைப்படி கதைக்கேற்ப, சிறிய மிசையும், விக்கும் வைக்கிறோம். அங்கு ரோஸ் வண்ணம் பூசினால் இன்று கதைக்குத் தகுந்த மேக்-ஆப் போடுகிறோம். அங்கு மேற்புறம் வளைத்தால் இன்று கீழ்ப்புறம் வளைந்த கமலஹாசன் மீன் வைக்கிறோம். அப்போதை விட இன்று எவ்வளவு அதிகமாகப் படங்கள் வருகின்றன? நீண்டதுப்பொருங்கள்! ”

“மேக்-ஆப் கூடாது. அப்போதுதான் ரியலின்டிக்காக இருக்கும்’ என்று சில டைரக்டர்களும் நடசத்திரங்களும் சொல்கிறார்களே அதற்கு உங்கள் பதில் என்ன? ”

“என்னைப் பொறுத்தவரை ‘மேக்-ஆப் இவ்வளவிட்டால்தான் ரியலிலை என்பதெல்லாம் சுத்த ஹம்பக், அப்படிச்’ சொல்லிக்

மேக்-ஆப் -கலை

கொன்டு தாம் ஏதோ மற்றவர்களிடமிருந்து வித்தியாசமானவர் என்று கொட்டிக் கொள்ள நினைப்பது ஒரு ஸ்பாண்டுகி நிட்டது இன் நைய சினி ஸ்பிள்டிட். குமரஜீன் கிழவனுக்கு வந்தோ, கிழவனைக் குமரனுக்குவதோ விக், மீசை ஒட்டுதல், லிப்ஸ்டிக் பூவது இவைதான் மேக் அப் என்பதை நான் ஒப் புக்கொள்ளவே மாட்டேன். நாம் தினமும் காலையில் எழுந்து, முகம் கழுவி, தலை வாரி, போட்டு இவை இல்லை? அதுவே மேக் அப் தான் சார! மேக் அப் இல்லாமல் நடிக்க வேண்டும் என்ற சொல்பவருடைய படத் தில் நடிப்பவர்கள் தலை வாரிக் கொள்ள தில்லையா? விக் எவ்துக் கொள்வதில்லையா? மீசை ஒட்டிக் கொள்வதில்லையா? தேவை வானுல் நாடி ஒட்டிக் கொள்வதில்லையா? டச் அப் செய்து கொள்வதில்லையா? இவை யெல்லாம் மேக்குப்பில்லாமல் வேறுண்ண?"

"மேக் அப் சாதனங்கள் நம் நாட்டில் தயாரிக்கப்படுகின்றனவா? இல்லை வெளி நாட்டுச் சர்க்கு உபயோகப்படுகிறதா?"

"நம் நாட்டிலும் தயாரிக்கப்படுகின்றன. ஆனால் பெரும்பாலான சாதனங்கள் வெளி நாட்டுத் தயாரிப்புத்தான். நான் வெளி நாடுகளுக்கு எடுத்தங்குப் போகும்போது மேக் - அப் சாதனங்கள் வாங்கி வருவேன், நன்யார்கள் போகும்போது வாங்கிக் கொண்டு வரும்படி சொல்லுதலாடு. ஸ்பிளிம் சேம்பிரும் இவை விலைக்குக் கிடைக்கும். தேவையானால் தயாரிப்பாளர் மூலம் இவற்றைப் பெறவாம். மிகவும் முக்கிய மான் மேக்-அப் சாதனங்கள் பான் கேக், பான் ஸ்டிக் இரண்டும்."

"மேக்-அப் ஆர்ட்டிஷன்டாக வருவதற்கு ஏதாவது பிரத்தியேகப் படிப்பு இருக்கிறதா?"

"ஸ்பிளிம் இன்ஸ்டிடியூட்டில் இரண்டாண்டு படிப்பு மேக் அப் பற்றி இருக்கிறது. ஆனால் இரண்டாண்டு காலம் ஒரு பிரியான் மேக் அப் ஆர்ட்டிஷன்டிடம் அளிவிடென்ட் ஆக இருந்தால் இன்ஸ்டிடியூட்டை விட நிறையக் கற்றுக் கொள்ளலாம் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். என் தந்தையான் திரு ராமச்சந்திரன், பி. பி. சின்னப்பாவுக்கு மேக் அப் மேனுக்கிறுந்தார். அவர் 'சாது மிரண்டாஸ்' என்ற படத்துக்குப் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கும்போது, நான் பி. பி. சி. முத்திருந்து சமயம் ஒரு நாள் ஸ்டேப்யோ ஏக்குப் போயிருந்தேன், என் அப்பாவுக்கு உதவிகள் செய்ய.

மறைந்த துரக்டர் திரு பி. சிங் என்னை விசாரித்துவிட்டு, என் அப்பாவிடம், "என்ன ராமச்சந்திரன்! உங்க மக்கும் உங்க கூடத் தினமும் வரட்டுமே" என்னுர். என் அப்பாவும், 'நீயும் இந்த மூன்தேகே வந்துவிடு' என்னுர். ஒப்புக்கொண்டேன். முதலில் 'டச்-அப்' பாயாக இருந்தேன். இரண்டு ஓரட்டுகளுக்கு நடுவே ஹீரோ, ஹீரோயின்

ட்ட்கார்ந்திருக்கும் போது வியர்த்தால் துடைத்து விடுவது, ஹீரோ மீசை வேசாகப் பியந்துக்கொள்ளும்போது கோந்து போட்டு ஒட்டிவிடுவது, ஹீரோயின் அவ்வப்போது ஹேர் ஸ்டைல் கலையாது இருக்கிறதா எனப் பார்க்கக் கண்ணுடி காட்டுவது இதெல் வாம் டச்-அப் பையெனின் வேலை. பின் அளிவிடென்ட் மேக் அப் மேன். பிறகு தான் மேக்-அப் மேன். இப்போது எனக்குக் கிடே நாலை பேர் இருக்கிறார்கள். பயிற்சி பெறுகிறார்கள்."

திரு சந்தராஸ் திடி மேலும் சொன்னார்:

"மேக் அப் கலைஞர்கள் நமல் அப்ஸர் வேஷன். பவருடன் இருக்க வேண்டும். பிச்சைக்காரன், குஷ்டரோகி, ரிக்வாக்காரன் நொன்டி, முடவன், என எவரானுதும் மிகக் கர்ஷமையாகச் கவனித்துக் கொண்டு தேவை வரும்போது பயன்படுத்திக் கொள்ளத் தவ நிறையப் புகைப்பட்டங்கள், அவ்வாட்டுப்பிறமொழிசினிமாக்கள் பார்க்க வேண்டும். மேக்-அப் கலை சம்பந்தமான புத்தக கங்கள் படிக்க வேண்டும்.

"ஒரு ஜப்பானியப் படத்தில் பார்த்த கதாபாத்திரத்தை எவ்துத்தான் அப்பரவராக்களில் கமலுக்கு மேக் அப் போட்டேன்.

"இயோ டால்ஸ்டாயின் பிரதிபலிப்பே ஆலிலிருந்து அறுபதுவரை ரஜுவி.

"'பாவினன்' ஆல்லிப் படத்தின் ஒரு கிழ கதாபாத்திரச் சாயல் 'கடல் மீன்க'வில் நின்தை கமலுக்கு.

"'கடல் மீன்க'வில் நின்தை கமல் மேக் அப்பை நான் ஒரு சவாலாகவே எடுத்துச் செய்தேன். மேக்-அப் செய்து முடிக்கும் போது கமலிக் கான் வந்த அவர் மீன்விவாணி, "என்ன சந்தர மூர்த்தி! என் கணவரை என் நாந்தா போல ஆக்கி விட்டாயே? இது உணவிகே நல்லா இருக்கா?" என்று கேட்டார். எனக்கு, "ஆகா! நாம் இந்த அளவுக்குத் தத்துபமாக மேக் அப் போட்டிருக்கிறோமே!" என்று பெருமையாக இருக்கிறது.

"இன்று நிறைய பெண்மணிகள் ஹேர் டிரஸ்ஸர்களாக இருக்காலும் மேக்-அப் ஆர்ட்டிஷன்டுகள் என்று எடுத்துக்கொண்டால் பெண்கள் ஓரிருவரே. மேக் அப் மேன்கள் தான் நடிகைகளுக்கும் போடுகிறார்கள்.

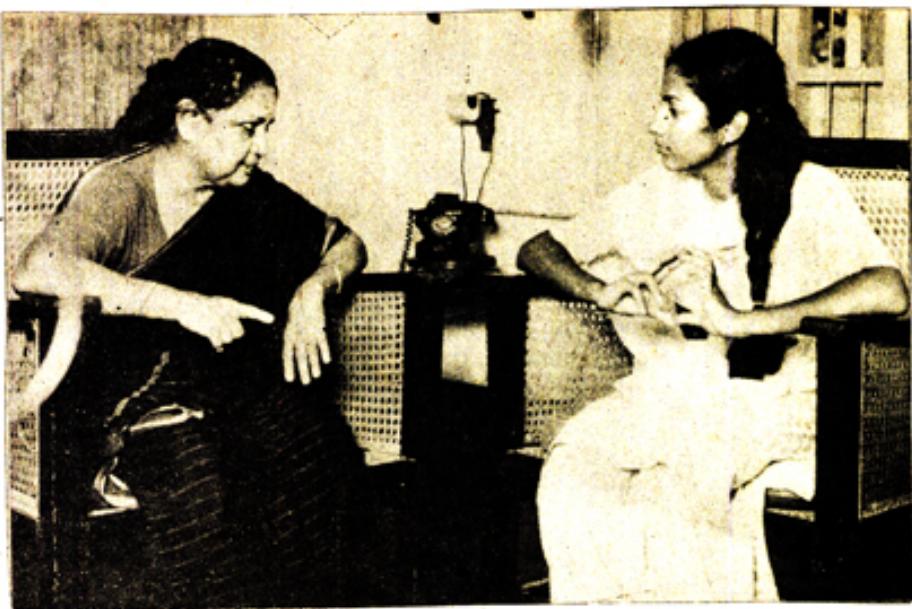
"மேக்-அப் கலைஞர்களுக்கேன் தென் இந்திய மேக்-அப் கலைஞர்கள் சம்கல்" என்று ஒரு அமைப்பு உள்ளது. சங்க உறுப்பினராக அவர்களுக்கு சினிமாக் கம்பெனி களிலிருந்து ஏதாவது சம்பளம் வரவேண்டி மிகுந்தால் வாங்கித் தருவது, திமரென் ஒரு உறுப்பினர் இருந்து விட்டால் அவர் குடும் பத்தினருக்குப் பத்தாயிரம் ரூபாய் நிதியுதனி செய்வது போன்றவை சங்கத்தின் சில பணிகள்.

பேட்டி: எஸ். சந்திரமென்னி

அதற்கும் போன் விழா!

இந்தியில் தயாரிக்கப்பட்ட முதல் இந்திய பேகம் பட்மாளி "ஆஸ் ஆரா" பம்பாங் மின்சாவ தியேட்டில் 17-3-1931ல் திருவியிடப்பட்டது.

அந்தால் டிக்கட்டிகள் பிளாக்கில் விற்கப் பட்டன. 'நான் முதல் பேகம் பத்தாவது பார்ந்தேன்' என்று மற்றவர்களிடம் பெரும் அதித்துக் கொள்ள வேண்டும் மக்கள் பிளாக்கில் டிக்கட் வாங்கின்களாம். சிரிமா டிக்கட்டிகளில் பிளாக் மாக்கிக் கூடுமித்தும் 50 வருடம் ஆகின்டது! - செய்பு நிதிகு

ஈகாஷ்டி - எஸ்.டி.எஸ் சுற்றிப்பு

பலுழுக்கிளையும் பாஜிலங்கச் சோலையும்!

ஓரு காலத்தில் ரொம்பப் புகு பெற்ற நடிகையாக இருந்த எல்.டி. கபுலன்மி அவர்களை இன்று மிகப் பிரபவமாகிவரும் கலூரினில் சந்தித்து உரையாடுகிறார்.

கலூரினி: உங்களைச் சந்தித்ததில் எனக்கு மிகவும் சந்தோஷம். நான் திரைப் படக் கல்லூரியில் ஒன்றிப்பதில் துணரியில் சேர்ந்து படித்தேன். இந்தியத் திரைப்பட வரலாறு எங்களுக்கு ஒரு பாடம். அதிலிருந்து உங்களைப் பற்றியும் நிங்கள் நடித்த படங்களைப் பற்றியும் நான் அறிந்து கொண்டேன்.

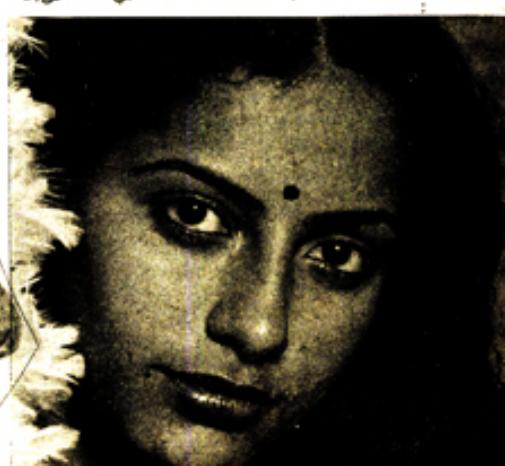
கபுலன்மி: நானும் உன்னைப் பற்றி நிறையக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். நீ என்னைச் சந்திக்க வரேன்னதும் எனக்கு ரொம்ப சந்தோஷம்.

கலூரா: உங்களது முதல் படம் பவளக் கொடுத்தாலே?

கபுலன்மி: ஆமாம். எம். கே. தியாகராஜ பாகவதருடன் நான் நடிச்சூ. அதற்கு முன்னால் நான் நாடகத்திலே நடிச்சின்திருந்தேன். நாடகத்திலே ஏன் நடிப்பைப் பார்த்துதான் சிவியாவிலே எனக்கு கான்டென் கொடுத்தாங்க.

கலூரா: அப்ப படம் எடுத்ததுக்கும், இப்ப படம் எடுக்கிறதுக்கும் நிறைய வித்தியாசம் இருக்கு இல்லே?

கபுலன்மி: அடியோட் மாறிகிறீர்க்கு. இப்ப சத்யா ஸ்டிடியோவிலும் சொக்கநிற்களோதாககே நான் முன்னே நாங்க படம் எடுத்தோம். அப்ப அது வெறும் சொட்டுக்கதான். மீ

தியோவ்வேயே நாங்க தங்கறதுக்குத் தனி தீட்டம் திட்டமலும். காலைவே அஞ்ச மணிக் கெங்காலம் ஏழுப்பி வாவாக்கி. ஏழு மணிக் கெங்காலம் கெக்கப் பொட்டுக்கு ரெட்டா இருக்கிறது. அப்புறமால் நாக்களே பாடி நடிக்கிறது. 20 பாட்டு 30 பாட்டுன்னு விளம்பரம் டன்னுவாங்க. உங்களுக்கு அந்தக் கல்டங்கள்ளாம் இப்ப இல்லையே!

சஹா: அதை என் கேக்கறிங்க, பாட்டுக்கு வாய்சைத்துத்தக்கறதும், நடிக்கிறதுமேராம் பக் கண்டமா இருக்கு. பாலைவனச் சோலை பாட்டுக்கு மூலமென்ட் குடுக்கவே என்குச் சரியா வரலே. பாடி நடிக்கிறதாவது?

கப்: இப்பஸ்லாம் நடிப்புத் திறன் இருந்தாப் போதும். பேசுவோ, பாடுவோ வேறே ஆன் இருக்காக்கா. அப்போ உழைப்பு ஜான்தி. கண்ணிய குறைவு. இப்ப கண்ணிய ஜான்தி உழைப்பு கம்மி.

சஹா: இப்ப வட்சத்துக்கு மேலேபோது. அப்ப உங்களுக்கு என்ன கிடைக்கும்?

கப்: நீரோயிதுக்கு கு. 5,000 லீரோ எம். கே. டி.கு கு. 6,000 டைரக்டருக்கு கு. 4,000. ஒரு வட்சத்திலே படத்தையே முடிச்சுடனுமே! நானும் டைரக்டர் கப்பிர மண்ணம் அவர்களும் சேர்ந்து ஆரம்பிச்ச மத்ருள் யினிகேட் ஆர்டிட் கம்பெனியை தயாரிச்ச முதல் படம் 'பக்த குருசௌ'. அப்ப ரெண்டு பேரிடமும் இருந்த மொத்த மூலத்தையும் எவ்வளவு தெரியுமா?

சஹா: எவ்வளவு?

கப்: 9,000 ரூபாய்! கல்கத்தாவிலே ஈஸ்ட் இந்தியா கம்பெனிலே போய்ப் படம் எடுத்தோம். அந்த முதலாளி, டைரக்டர் கப்பர மண்ணம் அவர்களும் மீது மதிப்பும் மரியாதை யும் வைத்திருந்தார். "படம் எடுத்த பிறகு பணம் கொடுக்க" அப்பங்களுகு. இருபத்தி ஒன்பது நாள்லே எடுத்து முடித்தோம். அதுவதான் முதல் முதல்லெழுரட்டை வேடம் போட்டு நடிச்சுது.

சஹா: என்னது ரெட்டை வேடமா?

கப்: ஆமால். கிருஷ்ணனாகுவும், குரிசெலின் மணிவி சிரியாகவும் நடித்தேன். படம் முடிச்சுது. ஆசிரியர் கல்லியைப் படம் பார்க்க அனுமதி தோம். "நான் பார்க்க வரமாட்டேன். ஒரு பணி கிருஷ்ண னாக நடிப்பதை நான் ஒப்புக்கொள்ள மாட்டேன்" என்றார். "உங்களுக்கு என்ன நோன்று கிறதோ எழுதுங்கள். ஆனால் வந்து பார்த்து ஆசிரியதியுங்கள்" என்று கேட்டோம். ஆசிரியர் கல்லியின் மகள் ஆளந்திக்கு அப்போது வயது ஜந்து. அவர் எங்களிடம் "குழந்தைக்கு உள்ளொன்று வைத்துப் புற மொன்று பேசத் தெரியாது. படத்தில் கிருஷ்ணாகு நடிப்பவர் நீங்கள்தான் என்று ஆளந்தி ஒப்புக்கொண்டால் அதை அப்படியே எழுதிவிடுவேன்" என்றார். "சரி" என்றேயும்.

ஆளந்தி படம் பார்த்துக் கொண்டுமிக்கப்போது சுற்றி வளைத்துப் பல கேள்விகளைக் கேட்டார். ஆனால் குழந்தையோ, "போப்பா! உங்கு ஒன்னுத் தெரியவின். இந்த மாமியா கிருஷ்ண நடிச்சா? அவர் வேறே இவங்க வேறே" அப்படின்னு சொல்

கிட்டா. அதை அப்படியே ஆளந்த விகடன் பத்திரிகையிலே எழுதினார் கவுசி.

சஹா: ஒரு காலத்துக்குப்பிறகு நீங்க பதத் திலே நடிக்கிறதையே நிறுத்தித்தீவங்களா?

கப்: ஏழேட்டு வருஷம் நடிவிலே நடிக்கவே யில்லை. அப்புறம் கூப்பிட்டாங்க. அம்மா வேஷங்கள்ளாம் செய்ய ஆரம்பிச்சேன். குவோபகாவலி, பறக்கும் பாலை, அந்தமான் கைதி, எங்கிருந்தோ வந்தாள்... செட்டுக்குப் போனப்புறம் தான் வசன்ததையே கொடுக் கிறுங்க.... அது தனிர். இன்னெனு சிக்கல் உற்பட்டது. பெரிய டைரக்டர்கள், நடிகர், நடிகைகள் எவ்வோரும் எனக்கு மரியாதை கொடுக்க ஆரம்பிச்சாங்க. நான் வந்தா அவங்களாலே உக்கார முடியவே. இதெல் வாம் அவங்களுக்குக் கண்டமா யிருக்குன்னு எனக்குப் புரிந்தது. என் மத்தவங்களுக்குக் கூட்டத்தைக் கொடுக்கிறோம்? நாம் நடிகாம் இருக்கிறதே நல்லதுன்னு முடிவு செய்துடேன். அது சரி, இந்தக் காலத்துலே ஒரே சமயத்திலே பத்துப் பன்னிரண்டு படம் நடிக்கிறுங்களே அது எப்படி? எந்தப் படத்திலுமே அதிகக் கவனம் செலுத்த முடியாதே! அப்பஸ்லாம் ஒரே படம்தான். அது முடிச்சுதான் அடுத் தடம்.

சஹா: சினிமா வார்ம்கை நிலையானதிலே கிடைக்கும்போது விடக் கூடாது. அதனால் பத்துப் படம்தான் கிடைக்கிறது.

கப்: அதனுடேதான் இப்ப பத்துப் படம் எடுத்தா ஒன்னு அல்லது ரெண்டு படம்தான் வெற்றி பெறுது. ஆனு அந்த நாளிலே பத்துப் படம் எடுத்தா ஒன்னு அல்லது இரண்டு படம்தான் தொல்கியிரும்.

சஹா: இப்ப இருக்கிற நடிகர் நடிகை களிலே நல்லவா நடிக்கிறவங்க யார்கு நினைக்கிறிக்க?

கப்: சிற்றத் தமிழ்ப் படங்களைத் தேர்வு செய்யத் தமிழக அரசு ஒரு குழு அமைச்சிருக்கு. அதுவே நான் உறுப்பினர். அதனுடே சமீப காலமாக நிறைய சினிமாப் பார்த்தேன். எங்க காலத்துக்கு அப்புறம் சொல்ற தன்னு பத்மினி - சாவித்திரி. சமீபத்திலே நான் பார்த்த நடிகைகளிலே என்னை மெய்ரக்க் கேட்கவேற் கோபா. ஆண்களிலே... உங்க சித்தபாங்க்கறதாலே சொல்லப்பே... மெல்தான். ராஜ பார்வையிலே அவ்வளவு திறப்பா நடிக்கிறுக்கார். அதற்கு அடுத்து எனக்குப் பிடித்த நடிகர் சிவகுமார். ஆமா நீ தொடர்த்து நடிக்கப் போறியா இல்லையா?

சஹா: கேமிராவா, நடிப்பா இத்தக் கேள்விதான் என் மனிலையும் இருக்கு. பலவேர் என்னை நடிக்கச் சொல்லி வற்புறுத்த தருகின்க. நல்ல ரோல் கிடைச்சா செய்யலாம். என்னுல் கட்டிப் பிடிச்ச யேட் பாடி நடிக்க முடியும்து தொன்னே.

கப்: அப்ப என்னேடு நிலையேதான் நீ இருக்கே. அந்தக் காலத்திலே தொட்டுப் பேசுவாலே ஓழிய கட்டிப் பிடித்து கருள்றது என்னால் கிடையாது. இப்ப வர்த மாதிரி அப்ப கிக்கிசுவும் கிடையாது!

[இருவகும் சிந்துக்கொண்ட உரையாலே முடிந் கொண்டு பிரிந்தார்கள்.]

கப்: கல்வி புகைப்படம் : ஹரிஷ்

○ மார்க் பாரிடுடன் ராமி

இன் கார்ட்டூன் படங்கள் இவர் ஆஸக்குத் துபம் போட்டன. கடையில் பஞ்ச அருளு சுலம் ஒத்துழைக்க இசைத்தார். கைத் துபத்தைகள் ரசிக்கும்படியும், அவர்களுக்கு எவ்விதில் புரியும்படியும் இருக்க வேண்டும். பயவாறு மோதித்து இறுதியில் பஞ்ச தந்திரர்க் கைத்தளவிலிருந்து 'இளவரசி முத்துமாணி' என்ற கைத்தயைத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். இந்தக் கைதுயில் குழந்தைகள் விரும்பும் என்ன வகை மிருகங்களும் உள்ளன.

இந்தப் படம் இப்போது முடிந்துவிட்டது, இதே போல் இங்கும் ஒன்பது படங்கள் தயாரிக்கத் திட்டம் இருக்கிறது. அடுத்த

நீஞ்சீ நூட்டில் ஒரு வாஸ்ட் டிஸ்சி

அரசியல் கார்ட்டூன்கள் வரைந்து பிரபலமானவர் திரு ராமி. இப்போது புதிய முயற்சியில் சடுபட்டிருக்கிறார். குழந்தைகளுக்காக அவர்மோன் கார்ட்டூன் படம் தயாரித்து வருகிறார். இந்தியாவிலேயே இதுதான் முதல் முயற்சி. இவருக்கு உதவியாக மகள் பாரியும், மகள் குமாரி விழுப்பட்டசமீயும் இதில் கடு பட்டுள்ளார்கள். அப்பா போல் இவ்விருவரும் சீமியர்கள்தான்.

1946ல் ஜெயினியின் 'மின் மாலினி' படம் வந்தது. அதில் காரங்கபாணி டி. ஆர். மாயச்சந்திரன், ராஞ்சன் ஆகிமோன் கார்ட்டூன் படமாகப் போட்டு விகடம் கிருஷ்ண மூர்த்தி குரு கொடுக்க ஒரு காட்சி உண்டு. வாசன் விருப்பப்படி அந்தக் காட்சியைத் தயாரித்தது ராமிதான்.

இதைத் தொடர்த்து இதே போலக் குழந்தைகளுக்காக ஒரு கார்ட்டூன் படம் செய்ய வேண்டும் என்ற ஆஸ ராமிக்கு வெகு காவலமாகிறுந்து வந்தது. வாஸ்டின்ஸி

முன்று வருடத்துக்குள் முடிக்க என்னவிலிருக்கிறார்கள். முதல் படம் எடுத்து முடிக்க எட்டு மாதங்கள் ஆயிற்று. படத்தின் நீணம் 500 அடி. மொத்தம் ஆறு நிமிடங்கள் திரையில் இந்தக் கூர் கார்ட்டூன் படம் ஒடும். இது சென்னையில் நடைபெற்போகும் குழந்தைகள் திரைப்பட விழாவில் பங்கேற்றுக் கூடும். அதோடு என்னாத் திரையர்களுக்கவில்லை சம்பந்தம் மாதம் திரையிடப்படும்.

இதற்கு எட்டு பக்கங்களில் வசனம் உள்ளது. இதில்வரும் நீரி, ராணி, பாம்பு, மாதிரி பங்கேற விதமாக சமவூலாசன் குருவ் கொடுக்கிறார். இசையை இனாயராஜா அமைக்கிறார். ஒரு அடிக்கு எட்டு கார்ட்டூன் என்ற கணக்கில் மொத்தம் நால்லயிரும் கார்ட்டூன்கள் போட்டார்கள். இந்தப் படத்துக்காக 'வாஸ்டிஸ்னி காமிரா' என்ற வித்தியாசமான காமிராவை வாஸ்டின்ஸியார்கள். இதுவரை வட்ச குபாம் செல்வாகி யுள்ளது.

○ நரி தனியாக

○ கநவு தனியாக

○ சூக்கார் தேந்தெடும்

எல்லோடியோ பெசுக்கிறது!

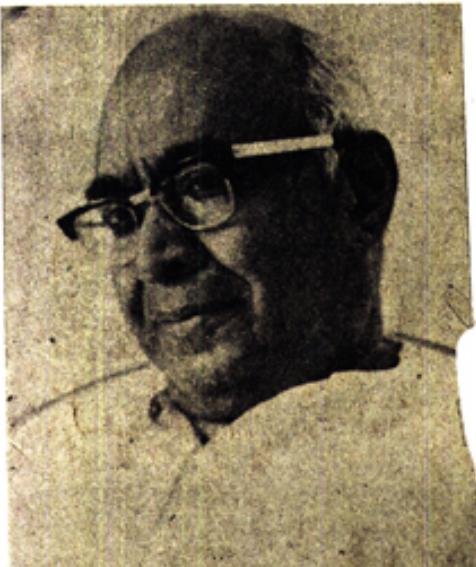
நான் தோன்றியது 1940ம் வருடம். நான் சேன்னையில் உருவாவேனு, இங்கீ பங் குரிவா என்று என்கே ஏந்தேகம்! பெங்க ஜூரிஸ்தான் என்று என்னை உருவாக்கிய திரு மெய்யப்ப செட்டியார் கூட நினைத்தார். ஆனால் கூடத்தி நிமிஷத்தில் நிலைமை மாறி என் அதிர்ஷ்டம் நான் தமிழகத்தில் - சென்னையில் தோன்றினேன்.

நான் பிறந்தது சாதாரண இடமில்லை. அரண்மனை! விஜயநகர் பேஸல்! - அட்மிரால்டி ஹவுஸ். மெய்யப்ப செட்டியார் அந்த அரண்மனைக்குக் கொடுத்த வாடகை என்ன தெரியுமா? 325 ரூபாய்! அரண்மனை யில் குறுந்த படங்களை யெல்லாம் ஒன்றாகத் திரட்டி ஒர் அறையில் போட்டுப் பூட்டியிருந்தார்கள். எனவே அதற்காக வாடகையில் 15 ரூபாயைக் குறைத்துக் கொண்டு பாக்கி ரூ. 250தான் கொடுத்தார் மெய்யப்பன்!

இந்து என்னைப் போல ஒரு எல்லோடியோ உருவாக வேண்டுமானால் குறைந்து 20 லட்சம் ரூபாய் தேவை! ஆனால் அன்று எனக்கூக்கப் பால்ஸ்தர்கள் செவிட்டது ஒரு லட்சத்துக்கும் குறைவாகத்தான். எவ்வாறு லெண்ட் ஹாஸ்ட் மிளின்கள், நிகார்டிங் மெஷின் மட்டும் புதிதாக வாங்கினார்கள். ஒரு ஸிபோன் கூட அன்று கிடையாது. என் பேரா? பிரசுதி எல்லோடியோன்!

எடுக்கப்பட்ட முதல் படம் "பூக்கலாஸ்". தேச ஒருமைப்பாட்டை வளியுறுத்தும் படம். எப்படி என்று கேட்கிறீர்களா? அது தெறுங்குப் படம். அதைத் தயாரித்த மெய்யப்ப செட்டியார் தமிழர்; இயக்கிய கந்தர்யால் ரட்கர்வி மராத்தியர்; நடித்தவர்கள் பெரும்பாலும் கண்டக் கலைஞர்கள்!

படம் நன்றாக ஓடியது. உற்சாகத்துடன் பல படங்களை வெகு வேற்காக எடுக்கத் தொடங்கினார் மெய்யப்ப செட்டியார். வஸ்தந்தரே, அரிச்சந்திரா, வாயாடி போலி

× என். எம். செட்டியார்

பாஞ்சாலி, சபாபதி, என் மனைவி...இவற்றில் திரு மெய்யப்ப செட்டியார் இயக்கிய முதல் படம் சபாபதி. அதில் ஹிரோவாக நடித்த டி. ஆர். ராமச்சந்திரரத்யுக்கு மாதச் சம்பளம் ரூ. 67 அனு எட்டு! சதாநாயகிக்கு 45 ரூபாய்! மொத்தத்தில் தயாரிப்புச் செலவு 32,000 ரூபாய்தான்!

சபாபதியைத் தொடர்த்து தயாரிக்கப்பட்டது 'என் மனைவி'. பிறகு கண்ணடத்தில் 'வந்தசேனை'. இந்தச் சமயந்தான் ஜப்பான் குண்டுக்குப் பயந்து எல்லோரும் சூரை விட்டு ஒடினார்கள்.

மெய்யப்ப செட்டியார் ஸுவெள்ளி படத்தை எடுத்து முடித்தார். தினரயிட்டுப் பார்த்த தில் டி. ஆர். மகாலிங்கம் சிறப்பாகப் பாடி மிளிந்தார். ஆனால் வள்ளியாக நடித்த ஒரு மிளினின் பாடக் எடுப்பாமல்போய்விட்டது. என்ன செய்வது என்று யோசித்தார் செட்டியார். சபாபதி படத்தில் சில பாடல்களை பி. ஏ. பெரியநாயகி பாடியிருந்தார். அவரையே இந்தப் படத்துக்கும் குக்கிணிக்குப்

பதிலாகப் பாடவைப்பது என முடிவு செய்தார். முதன் முதலாக "போஸ்ட் சின்க்ரஸின் ஸேவன்" முறையையிட்டு கையாண்டுவெற்றி பெற்றார். இந்தச் சாதனைக்குத் துணை நின்று பெருமை சேர்த்தவர் ஆடியோவிராபர் ஓ. எஸ். ராகவன்.

என்னை உருவாக்கிய ஏ. வி. எம். செட்டி யாருக்குத் தெரியாமல் வேறு யாருக்கே என்னை விற்றுவிட்டார்கள் அவருடைய இதர பாகஸ்தர்கள்! காஷ்மீர் போயிருந்த செட்டி யார் நிரும்பி வந்தார். வருத்தப்பட்டார். ஆனால் தளர்ந்துவிடவில்லை. புதிதாக வேறு ஸ்டிடியோ தொடங்க சென்னையில் இடம் பார்த்தார்.

ஆனால் அப்பொழுது சென்னையில் பவர் கட் இருந்தது. எனவே சொந்த சுரான் காரர்க்குடியில் தொடங்கினார். எனக்கு ஏ. வி. எம். என்ற பெயர் மாறியது. காரர்க்குடி நகரத்துக்கு வெளியே எங்கே மின்சாரம் கலப்பாகக் கிடைக்குமோ அங்கு ஸ்டிடியோ அமைக்க முடிவு செய்தார். 40, 50 கிற்றுங் கொட்டைகள் போடப் பட்டன. ஆனால் பெண் நடிகர்கள் தங்குவதற்கு தவித் தனிக் கொட்டைகள். ஒரு காணும். இதர வசதிகள். தேவகோட்டை ஜமீன்தார் கட்டி யிருக்க ஒரு நாடக்க் கொட்டைகளதான் படப்படியிடுத் தளமாயிற்று.

'நாமிருவர்' இங்கு முதலில் திரைப்பட மாயிற்று. தென்னிந்திய திரைப்படத்துறை யிலேயே 'நாமிருவர்' ஒரு புதுத் திருப்பத்தை உண்டு பண்ணியது. அதன் பின்னர் தான் பெரும்பாலான தமிழ்ப் படத் தயாரிப்பார்கள் சமூக குதைகளின் பக்கம் கவனத்தைத் தீர்த்த திருப்பினர்கள்.

அதுதான் வேதாள உவகம். 'ஹித்தி' 'ராம ராஜ்யா'வைத் தமிழில் 'டப்' செய்து வெளி யிட்டார்கள்.

தேவகோட்டை ஜமீன்தார் இந்த வெற்றி களைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்ததன் விளைவு, அவரது இடத்துக்கு அதிக வாடகை கேட்க ஆரம்பித்தார். உடனே, சென்னைக்கு என்னை மாற்ற முடிவு செய்தார் செட்டியார். வட பழனி ஆண்டவர் கோயிலுக்கு மேற்கில் 2, 3 பரவாங்குதாத்தில் 10 ஏக்கார நிலமிருந்தது. ஒரு மூல்லிமுக்குச் சொந்தமான தோல் கிடங்கு இருந்த அந்த இடத்தை 37,500 ரூபாய் கொடுத்து வாங்கின்டார்.

சென்னைக்கு நான் மாற்றவான பின் எடுக்கப்பட்ட முதல் படம் "வாழ்க்கை"! கதா நாயகி வைதுயந்திமாலா. மாதச் சம்பளம் இவருக்கு ரூ. 3530. கொடுக்க கொஞ்சமாக நான் விரிவடைய ஆரம்பித்தேன். வசதிகள் என்னிடம் பெருகின.

'ஓரிரவு' நாடகத்தை ஓரிரவிலேயே சினி மாவுக்கு ஏற்ற விதத்தில் மாற்றி எழுதித் தந்தார் அறிஞர் அண்ண. புகைப்படச் காரராக இருந்த மாருதி ராவை ஓளிப் பதி வளர்ராகவும் உதவி இய்க்கின்றாக இருந்தப் ப. நீலகண்டன் இயக்குனராகவும் அறிமுகப் படுத்திய படம் ஓரிரவுதான்.

முதல் முதலாக செட்டியார் ஹித்தி மார்க் கெட்டில் அடியெடுத்து வைத்தார். 'பல்ரார்' என்ற பெயரில் 'வாழ்க்கை'யை ஹித்தியில் எடுத்து வெளியிட்டார். ஏ.வி.எம். என்ற மூன்றேழுத்து அவிவை ஹித்தியப்புக்கு பெற்றது.

அடுத்த என்னிடத்தில் தயாரானது 'ராகச்கதி'. பிறகு 'பெண்'. ஜூமினி கணேஷ் தீர்க்காவாக நடித்தது ஹித்தப் படத்தில்தான். சந்திர பாடு, பின்னணிக் குரல் கொடுத்ததும் ஹித்தப் படத்தில்தான். என். பாலசந்தர் தகைச்சுவை வேடத்தில் நடித்தார்.

வீணை வித்வான் எஸ். பாலசந்தர் இயக்கிய படம் 'அந்த நாள்'. இந்தியாவில் முதல் முதலாக பட்டுக்கொண்டு, நடங்குகொண்டு இல்லாமல் உருவானது 'அந்த நாள்'தான்.

அதற்குப் பின் பல படங்கள்.

இன்று அதிப்படங்களை எடுத்த ஸ்டிடியோ, அழகாக நிர்விகிக்கப்படும் ஸ்டிடியோ, விவாஜி விலிருது கமலஹாசன் வரை பல நட்சத் திராவுகள் தங்கள் தினர உவக வாங்க்கையைத் தொடங்கவில்லையோ என்று எனக்குப் புகழாரங்கள் குவிகின்றன. இந்தப் புகழுக் கெல்லாம் காரணமானவர் மெய்யப்ப செட்டி யார்தான். இன்று அவரதுகுமாரர்கள்குமர்கள், சரவணன், பாலக்ப்ரியமன்யன் ஆகியோர் தந்தையின் பெருமைக்கு மாக வராமல் காத்து மூன்னேறியும் வருகின்றார்கள்.

தமிழ் பேசும் திரைப்படம் பொன் விழா காலைம் இந்த நாளில் திரைப்படத் துறையின் முன்னேற்றத்துக்கு என்னுவான பணி களைச் செய்திருக்கிறேன் என்பதில் எனக்குப் பெருமையாக இருக்கிறது. அதை உக்குடன் பகர்த்துகொள்ள வாய்ப்புக் கிட்டியதில் மகிழ்கிறேன். -அசோக்குமார்

❖ எம். குமரன்

❖ எம். ராவனன்

❖ எம். பாலசந்தர்மனியம்

இச்சமீல்லை, இச்சமீல்லை!

“ஜெயன் ஓரடிடாகவின்போது அகாலமரணம் அடைத்து என்கனுக் கெவ்வாம் பெரிய தங்டம்” என்றார் தென்விந்திய ஸ்டன்ட் டெரக்டர்கள் மற்றும் ஸ்டன்ட் கலைஞர்கள் பூனியனில் செயற்குழு உறுப்பினராக திரு விதையன். “அவர் படங்களில் ஏராளமான ஸ்டன்ட் காட்சிகளுக்கு ஸ்டெகாப் இருக்கும். ஜெயனுக் தாற்பது, தூப்பது பேர் பின்மூலர்கள். ‘பே’ போடா மல் அவரே நடத்த காட்சியே அவருக்கு எமனுக வாய்த்து!”

வட பழனியில் சொந்தக் கட்டிடத்தில் இயங்கி வரும் ஸ்டன்ட் கலைஞர்கள் சங்கத் தினங்கள் நெடிக்கூச் சென்றபோது, தலைவர் திரு தர்மலிங்கம் அவர்களும், செயலாளர் திரு கே. நாராயணன் அவர்களும் சம்மேள எக் கூட்டத்துக்குப் பங்கேற்கச் சென்றிருந்த

“காட்சியை டெரக்டர் சொல்லிகிடுவார், எப்படிச் செய்தால் நல்வ எஃபெக்ட் இருக்கும் என்று மூன்றைக் கைக்கிக் கொண்டு ஸ்டன்ட் காட்சியை அமைத்துக் கொடுப்போம். காமிராக் கொண்ட ஹிபிக்ஸ் பங்கத்துவது கூட ஸ்டன்ட் டெரக்டர்தான். ஆனால், பாருங்கள், ‘ஸ்டன்டைக் காட்சிகளை அருமையாகப் படம் ஆக்கியிருக்கிறார் டெரக்டர்’ என்று பதிலியிக்கொள்ள விமரிச்சுகள் தெரியாமல் எழுதியிருக்கிறார்கள். எம்களுக்குச் சேரவேண்டிய நியாயமான பாராட்டுக்கூட கிடைப்பதில்லை!!”

“இந்திப் படங்களில் ஷெட்டி கொடிக்டிப் பறந்து கொண்டிருந்தாரே? ‘ஸ்டன்டைக் காட்சிகள் அமைப்பு: ஷெட்டி’ என்று டெட்டிலில் காணப்பித்தார்களே! இங்கே?”

“வட நாட்டில் இப்போது ஸ்டன்டைக் காட்சிகளில் ஜூமாய்த்துக் கொண்டிருப்பவர் ரவி கள்ளு. கோ-டெரக்டர் என்றும், கலைஞர்கள் டெரக்டர் என்றும் டெட்டிலில் கொட்டை எழுத்துக்களில் காணப்பிக்கிறார்கள். இங்கே அப்படிச் சொல்ல முடியாது!!”

“பெண்கள் சில படங்களில் ஸ்டன்டைக் காட்சிகள் செய்வது போல் காணப்பிக்கிறார்களே, அது எப்படி??”

“பெண்கள் ஸ்டன்டன்டுக்கும் ஆண்களே ‘பே’ போடுகிறோம். அதற்கு ஏற்ற பயண்களைத் தயார் செய்து வைத்திருக்கிறோம். அதுபோல் எவ்வாக கதாநாயகர்களுக்கும் ‘பே’ தயாராக வைத்திருப்போம். விட்டத் தட்ட அவர்களுடைய உயரம், பருமன், நூட்டு, எவ்வாம் ஒத்து வருகிற, ஸ்டன்ட் கலையில் தேர்த்த நபர்கள் எங்களிடம் இருக்கிறார்கள்.

“கண்ணுடி ஜூன்னல் வழியே எகிறிக் குதித்து வருவது மாதிரி நேற்று ஒரு காட்சி. அப்பு, உன் கைகளைக் காண்பி!!” என்றார் விஜயன்.

“பதிஜெட்டுக் காயங்கள், பாருங்கள்!!” என்றார், அப்பு, கரங்களை நீட்டி. பெரிதும் கிறிதுமாக வெட்டுக் காயங்கள். “இதற் கெவ்வாம் தயாராக்கத்தானே இந்த ஸ்பீல் இருக்கு வருகிறோம்!!” என்று புண்ணகை செய்தார் அப்பு. “காலையில் விட்டிலிருத்து புறப்படுகிறோம். திரும்பழு உடல்போடு, உயிரோடு விட்டுக்கூட்ட போலும்தான் உண்டு! மற்ற மனிதர்களுக்கு இது பொருந்தாதா என்று கேப்பீர்கள். மற்றவர்களுக்குத் தொழிலினிடையே ரிஸ்க் கீட்டுப்படே தொழில்!!”

உயிரிழப்பு ஏற்பட்டு விட்டால் பத்தாயிரம் ரூபாய் அத்தக் குடும்பத்துக்குச் சங்கம் கொடுத்து உதவுகிறது.

ஹைவில் மாட்டப்பட்டுள்ள நான்கு படங்களில் மூன்று, காத்திலையும் காமராஜரும், அண்ணுவும், நாலாவது, ‘அச்சமீல்லை, அச்சமீல்லை’ என்று பாடிய மகா கவி பாரதி.

— சாருகே

ஈ ஸ்டன்ட் வினாக்கல் கே. கே. கம்பாரால் அவர்களின் பயனிக்குத் தீவிரவாய் என். கே. ராமலிங்கம் நின்கொட்டு வழங்குகிறு. நடிகள் நிறுவன இலாகாரி கே. நாராயணன்

தால், விதையன் முன்வத்து சில விவரங்கள் தெரிவித்தார். இவர் ஸ்டன்டைக் டெரக்டர்.

“நின்கள் ஸ்டன்டைக் காட்சிகள் மட்டும் செய்வதோடு நிற்பதில்லை. ‘ரிஸ்க்’ எடுக்க விதிகள். உங்களுக்கு இன்புறையின்வசதி?”

“சர்க்கல் ஆரட்டில்லைகளுக்கே இப்போது தான் கிடைத்திருக்கிறது. நாங்கள் எவ்வளவு எடுத்துச் சொல்லியும் கேட்பவர் எவ்வருமில்லை. அதிலும் இன்புறையின் மத்திய சர்க்காரின் கீழ் வருவது. இன்புறையின்குல் நமது முதல் வணக்கரிடமே முறையிட்டிருப்போம்? இன்கம்பாக்கல் மட்டும் கேட்கிறார்கள்! நாங்கள் இன்னும் போராட்கி கொண்டிருக்கிறோம்!!”

“ஸ்டன்டைக் காட்சிகளைப் படத்தில் எப்படி அமைக்கிறீர்கள்?”

"அன்னை பராசுரி அம்மாள மடிவேல்வரி நூயே துணை"

கேஸம் சித்த வைத்தியர்

டாக்டர் S. R. சிவராஜ்

அவர்களின் சாதனை

சிவராஜ் சித்த வைத்தியசாலையில் தயாராகும் மருத் துகள், பினிகளை நீக்கவும், புத்துயிரவிக்கவும் பெறும் உதவுகிறது

- குழந்தை பாக்ஷியம் (கெர்ப்பனூக்கள்) இல்லாதவர்கள், ○ ஆண்மை வீரியம் இல்லாமல் பலவிளையைடந்தவர்கள், ○ வாலிபத்தை வீணூக்கி, சுதி இழுந்தவர்கள், பயமுள்ளவர்கள் ○ கல்யாணம் செய்யப் பயந்து காலம் கடற்றி வருபவர்கள், ○ அதிக உடனைம் - கண் ஏரிச்சல் - தூக்கியின்மை - உடல் வளி, ○ நடப்புத் தார்ச்சி - உடலூறுப்புகள் தார்ச்சி - நடுக்கம், ○ ஸ்ரூபம் உங்கள் ரகிய வியாதிகளுக்கும்

நான்பட்ட ஆஞ்சலை - இனிப்பு - இருமல் - தும்மல் - மூக்கடைப்பு - பீணிசம் - சலிபேனு பினியா - இருதய வளி - படபடப்பு - அன்னை விவாவைத் தூக்கி ரூசுக் காங்குதல் - கோழை கட்டு, பனி, மோடம், மழை காங்களில் ஏற்படும் இனிப்பு - கர் மூர்வெள்ளு மேல் மூச்சுக் கோதற கூ வியாதி பித்தத்தினுறைம் - வாய்வனுணம் ஏற்படும் மல்களிக்கல் - மல்க்கட்டு, வயிற்றுவனி - குடல் புனி - பித்த மயக்கம் - தலைவளி - தலைபாரம் நாள் பட்ட ஒரு தலைவளி-கண் பார்ஸவியில் பூச்சுபறப்பது போலிருத்தல் பரிசீலனை - பொரு மல் - வயிற்புசும் - காமாகீ - சோலை - இரத்தக்ஞாறு மேட்தினுறைம் - தொக்கு வியாதியினுறைம், விணப்புச்செள் கடிவினுறைம் ஏற்படும் சரும நோய்கள்-படைதாள்-ஶாரல் - அரிசுபு - கருநிற, செந்திறபடைகள் - செதின்களாக உதிரும் ரிருதி படைகள் - வெள் மேகம், பாதவெட்டப்பு - வனி வெட்டப்பு முதலான நோய்கள். பெண்களுக்கு ஏற்படும் சகலவித நோய்கள். மேலே குறிப்பிட்ட வியாதியங்கள் எமது பிரதம டாக்டரை சுடுக்கின்றன சென்னையில் இருக்கண்ட இடங்களில் சுடுக்கின்றன சுடுக்கண்ட நூயே துணை பெறவாம் சுடுக்கண்ட நம்முடிடங்களில் எமது விளை அலுவலகத்தில் எமது மருத்துகள் கிடைக்கும்

சிவ வைத்தியசாலை

சென்னை - 1

தேதிச்சன் : 1, 2, 3 தெதி வரை

பிரதம வைத்தியர்

மோட்டல் ரோல்கள் ரூப் தே. 5 ல்

கோடு : 24236

(190 NSC போல் ரோடு (ஈசு பாரா)

(பூக்கடை - பெட்டிபோல் ஆயின்எதிரி)

சென்னை - 1

மாநகரும் நேரம் : காலை 8 மணி to இரவு 8 மணி

சிவ வைத்தியசாலை

சென்னை - 2

தேதிச்சன் 4 பெத்தி முதல் 10 பெத்தி வரை

பிரதம வைத்தியர்

ராமச்சந்திர வாட்டி ரூப் தே. 3 ல்

கோடு : 846526

7, அத்திப்பட்டன் தெரு மல்லங்கட் ரோடு

PORR & சன்ஸ் - பெட்டரோல் பங்க்

மேற்குபூரம், சென்னை - 2

காலை 8 மணி முதல் இரவு 8 மணி வரை

ஆலோசனை கட்டணம் ரூ. 10-00 சுடுக்கைக் கட்டணம் தனி எமது கோலாக் கேஷ்மீனோர் ரூ. 1-00 ஸ்டாம் அலுப்பியோ: M.O. கெட்டோ பெறவாம் எமது உயர்ந்த - விசேஷ - ஸ்பெஷல் மருத்துகள் கிடைக்கும்

உயர்ந்த கிடைக்கை 1 மாதம் ★ விசேஷ கிடைக்கை 1 மாதம் ★ ஸ்பெஷல் கிடைக்கை 1 மாதம்

A வகுப்பு	B வகுப்பு	C வகுப்பு	A வகுப்பு	B வகுப்பு	C வகுப்பு	மீடியம்	ஸ்பெஷல்	1 நேரம்
1500-00	750-00	500-00	400-00	300-00	200-00	175 00	150-00	115-00

தேவுட்டாபீக்கு வெட்டர் எழுதி V.P.P. மூலமும் பெறவாம். தேவுயான கிச்சைக்கு டிராப்ட் மூலம் (பேங்க் ஜப் இந்தியா) வாங்கி அலுப்பினால் ரிஜிஸ்டர் பார்சல் மூலம் பெறவாம். டாக்டர் S. R. சிவராஜ் தேவுட்டாபீலில் 11, 16, 17, 18, 19, 20, 27, 28, 29, 30 தேதிகள் வரை சுதந்திக்கலாம். மற்ற நாட்களில் வெளியூரில் இருப்பார்.

H.O. சிவராஜ் சித்த வைத்தியசாலை

சென்ட்ரல் டாக்கில் வடபுரமுள்ள ஏரியில் கேஸம் - 636 007

கோடோரத்து காங்கிரஸ் சிராஜியின் மேல் உட்கார்ந்திருந்தான் ராஜாராமன். பார் வைக் கிரணங்கள் குறிப்பில்லாமல் சஞ்

சாரிகள் மேறும் குறிப்பாக வண்ணப் பட வைக் கொடூம் வயித்திருந்தன. இது அவன்னு நிதியில் கரும். இப்படி சாவந்திர நேரத்தில் உட்காருவது... இன்னும் கொஞ்ச நேரத்தில் அங்கே வந்து கூடப் போகிற

விழுமைக் கீழாடு

போழுது போக்கு குரர்களோடு முதலுமைச் சர்களை, பிரதமர்களை, ஜனாதிபதிகளை ஆக்கி அழித்து, நடிக நடினகர்களின் அவவைகளைப் படம் பிடித்து, இரவுவ் ராணிகளை வாயால் மேய்ந்து, பத்து மணிக்கு மன சில்லாமல் பிரிந்து போவது அவர்களுக்கு வாழ்க்கை....

"ஏதுங்க... நாளைக்கு கலெக்டர் ஆபீஸ் எந்தென மணிக்குத் தொறங்கும்.. கலெக்டர் எந்தினி மணிக்கு வருவாரு..."

ராஜாராமன் குறுக்குவியல்ளாத திரும்பிப் பார்த்தான்.

தன்னைக் கேள்வி கேட்ட ஆள் வறுமைக் கோட்டில் எந்த வர்க்கத்தில் சேர்த்தி

அமர்தங்கி
நினைவுக்
சிறுக்கதைப் பொட்டி
1000 ரூபாய்
முதல் பாஷங்
கதை

என்று ராஜாராமனுக்குப் புரியவில்லை. அவன் தலையெய்ப் பார்த்தான். ஒவ்வொரு தட வையும் முடிவெட்டுகிறபோது மட்டுமே என்னெண் போட்டு வாரிசுழங்கு செய்வான் போவப் பட்டது. சட்டை வெஷ்டியில் அழுகும் புழுதியும். துவைத்து ஒரு வாரம்... மாசம் என்று நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியாத படி இருக்கது. உழைப்பில் முகம் கறுத்து, ஒடுக்கு விழுதிக்கிறுக்கது. அந்த ஒடுக்குகளை மறைக்க முடியாத முக ரோமம். கால் செருப்பின்றி விரல்கள் திசை மாறிப் பார்த்தன.

இவனுக்கும் கலெக்டர் ஆபீஸாக்கும் கலெக்டருக்கும் என்ன சம்பந்தம் இருக்க முடியும் என்று ராஜாராமனுக்குப் புரியவில்லை.

“நாளைக்குப் பத்தரை மணிக்கு ஆபீஸ். கலெக்டர் வர்த் தேரத்தைச் சொல்ல முடியாது. வரலாம்... வராமலேகூட போக வாம்....”

“இல்லே... நாளைக்கு கலெக்டர் வருவா ராம். ஏ-ஓன்று சொன்னார்.”

“ஏ-ஓன்...” ராஜாராமன் “நிமிர்த்தான்.

“என்ன விஷயம்?”

“கலெக்டரைப் பார்க்கலூம்.”

“என்னடா இவன் பைத்தியக்காரனு இருக்காணே” என்று ராஜாராமன் மணிக்குள் சலிப்புப் பிறந்து எரிசெல் குழியில் போட்டு வெடித்தது. அவகுக்கு ஆயிரம் வேலை இருக்கும். பல் ஸ்டார்க்... விவசாயிகள் பிரச்சனை...பால் போராட்டம்... எதிரே கூட்டம்

போட்டுக் கொடிப்பிடத்து நிற்கிற கம்யூனிஸ்ட் இளைஞர் கூட்டம்... அதுத் தான் உண்ணு விரதத்துக்கு ஒரு பந்தல் வேறு தயாராகிக் கொண்டிருக்கது. நாளைக்குக் காலை பிரமுகர் ஒருத்தர் வருகை வேறு...

“கலெக்டரைப் பார்க்கறது கஷ்டமாச் சேப்பா. அவருக்கு ஏகப்பட்ட வேலை இருக்கும்... உன்னைப் பார்ப்பாரா?”

“அதேங்லாம் பார்க்கவாரும்கூ... அங்கு கிளார்க் ஒருத்தர் இருக்காரு... அவருகிட்ட ஒரு சீட்டு எழுதித் தந்துட்டா கூப்பிடுவாரு. போய்ப் பார்க்கவாமாம்...”

‘அவ்வளவு கலபமா?’ என்று ராஜாராமன் யோசித்தான். அவன் கலெக்டரை இந்த மாதிரி பேட்டி கண்டதில்லை.

“நீ சொல்ற மாதிரி கலபமாப் பார்க்க முடியாதுஞ்சு நினைக்கிறேம்ப்பா..”

“இன்னைக்... நான் சென்று மாசம் முன்னே கூடப் பார்த்துப் பேசினேன்..”

“இவனுக்குக் கொஞ்சம் சர்க்கு இருக்க கணும்” என்று ராஜாராமன் நினைத்தான்.

“என்னப்பா சமாசாரம்?”

“பி. ஏ. பி. தன்னி தகராறும்க். நம்ம வயலுக்குத் தன்னி விட மாட்டேன்று பக்கத்துக் காட்டுக்காரன் தகராறு பண்ணுன். அதற்குக் கலெக்டரைப் பார்த்துச் சொன்னு அவரு நேரா வந்துபார்த்து சற்பாடு பண்ணு வாரு..”

“நேரா வந்து பார்த்து....”

“ஆமாங்க...கூடவே வருவாரு..”

இவன் பைத்தியமே என்று இப்போது என்னை எழுத்துத் திட்டம் பரட்டைத் தலை சொல்

க்ருஷ்ணநாயகு

வதாக கேட்டு, கலெக்டர் நேராக வருவதாவது.

"நேரா வர அவருக்கு நேரம் இருக்கலும்பா..."

"அதெப்படிக்க... நேரா வந்தாத்தானே ஒரு ஒழுங்கு ஆகும்? அங்க பயிறு காடுது... ரேண்டு வகுமாய் விவசாயம் பண்ண முடியலை, நம்மகாட்டுக்குத் தாசில்தாரு வந்தாரு. சப் கலெக்டர் வந்தாரு. ஒன்னும் முடியல்வே...."

சுதநிர இந்தியாவின் மேஜும் அதன் துண்களான ஆபிஸர்கள் மேஜும் தனக்கிறுக்கிற சொந்த அபிப்பிராயங்களை இந்தப் பட்டிக் காட்டான் மாற்றிவோடு என்ற பயம் ஏற்பட்டது ராஜாராமதுக்கு. தாசில்தார் சப் கலெக்டர் இவன் காட்டுக்கு வருவதாவது...

நீண்ட திற்கும் காட்சி

பதினாறு வயதினிலே

"எப்பால்" ஒரு வளர்ந்த உருவம். வயது பூதிந்த பகுவம். மனத்தால் வளராத வேள்ளைகள் மேஜும் உழைக்கும் ஜூந்திரு திவான்.

நூலைப் போல் வளர்ந்த ஒரு ஜூந்திரு மற்றுப் பிட்ட நேரத்தில் அவனும் மகாத்கும் பாதுகாப்புத் துறையின்பை நன்றாக வள்ள என்கிற ஏதோ ஒரு எண்ணத்தில் உந்தப்படி "மயிறு"க்கு இருஷ காவல் காங்கிரஸ்!

காங்கிரஸ் வாடி வத்துக் குத்தி துவிக் காடு கிழுன் மீத். வழக்கான வீட்டுவாசல் தூங்கும் மனமாகி இன்று விட்டினும் வந்து துங்கும் அதி சாத்தான் வாய் வீட்டு கொாமல் பார்க்கவாய்க் காங்கிரஸ் மீதின்!

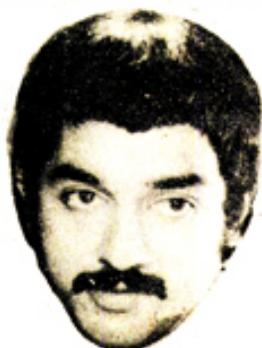
'மயிறு' மயிறு! என்ன என்னிட்டுமிடு மயிறு உருநிதி நீ தூந்திலே எது என்னை போன்ற சமியாத துங்கலே. அதனாலே நானே காந்தி காங்கிரஸ் கொடுத்துமிடுக் காங்கிரஸ் இந்த இடத்திலே எப்படியே இருந்திட்டேன். அதே அதிநிலே துங்கிட்டேன்!

'மயிறு! அந்த மேறி வளர்ந்தா, ஆடு வளர்ந்தா ஆனு நானை வளர்க்கின் ஏன் தேரி யுமா? அநன்ற நான் இருக்கவேனே'

என்று முடியாமல் யொல்லி! மிலாக ஸ்ரீதேவி எப்பால்காக காந்தி இவைஞான கால்காசி முதலிலே!

இந்தக் காட்சி எப்ப காலத்தில் 'ஓஹோ!' என்று என்னோதும் புதிய சரிசீது ஏற்றும் பேற்ற முயன்மும் "பதினாறு வயதினிலே"மில் வருகிறது.

ப. அந்தி

"உங்க கூரு எதுப்பா?"

அவன் பல் ஸ்டாண்டிலிருந்து ஆரம்பித்தான். அவன் விவரங்கள் பத்து நிமிடம் பிடித்தது. ஜாருக்குப் போய்ச் சேர மூன்று மணி நேரம்... இரண்டு பஸ்.. ஒரு கட்டை வண்டி... முழு பர்வாக் கால்நடை... இங்கே சப் கலெக்டர் வந்திருக்கிறார்!..!"

"உண்ணேட பிரச்சனை என்னப்பா?"

"பாருங்க... நம்ம வயல் கீழ் கால்லே இருக்குங்க. இன்னெனுக்குத்தர் வயல் மேல் கால்களே இருக்கு. பி.ஏ.பி. தன்னி..."

"மருபுதும் பி.ஏ.பி. தன்னி" அது என்ன என்று யோசித்தான் ராஜாராமான். சட்டென்று புரியவில்லை. "பி.ஏ.பி.ன்னு என்ன?"

"அதாங்க பரம்பிக்குளம்..."

"ஓ...பரம்பிக்குளம் ஆளியாறு திட்டமா? சரி, சரி, மேலே சொல்லு.".

"அந்த பி.ஏ.பி. தன்னி அவன் வயல்லே புகுந்த நம்ம வயதுக்கு வரவுண்முக்க. நம் வயலு கோடியிலே இருக்கு... தன்னி வரவேற்ற வழியும் கிடையாது. அவன் வயல் வழியாத்தான் வந்தாக்கும்... இந்தத் தன்னி வயதுக்குக் கோண்டார நான் பட்டபாடு எவ்வளவு இருக்கும் தெரியுக்களா... வந்தும் பிரயோஜனரியில்லைக்... அவன் வயலில்லத்த தன்னிடத்தினையை அடைச்சிறிருள்ள..."

"அதிலே அவனுக்கு என்ன நஷ்டம்?"

"பொருமைதாங்க. ஒருத்தங்பொழுதூச்சா இன்னெனுக்குத்தன்மூக்கு ஆகுதுங்களா?"

"உனக்கு எவ்வளவு நிலமிருக்குதுப்பா?"

"அது ஒன்னும் ஜாஸ்தி இல்லைக்... நாலு ஏக்கர்தான்..."

"எவ்வளவு மதிப்பு பெறும்?"

"ஒரு நாப்பது ரூபா பொறும்.. நேறை சீர் பண்ணியிலிருக்கதுப்பக். வாங்கின்று இருவதுக்குத்தான்....."

"நாற்பதாயிரம் ரூபாய்..." ராஜாராமான் அவனை மறுபடி பார்த்தான். தனக்குச் சொந்தமாக என்ன தேறும் என்று கணக்குப் போட்டான். எவ்வளவுது சமாந்த மாமனுர் கிடைத்தான் தன் சம்பாதியத்துக்கு இருபுது பவன் போவான். இப்போதைய கடன் மூலாயிரம். இவி தன் தங்கைகளால் ஏற்படப் போகிற கடன் கமாராகப்பத்தாயிரம். வரப்போகிற நகையும், ஏற்படப் போகிற கடனும் ஒன்றை யோன்று கபர்கரம் செய்யப் பார்த்துக் கடன்சில் பெண்டாட்டி கூழ்த்தில் ஒரு நாளிச் சர்வ மிச்ச மானால் ஜாஸ்தி... இதில் நாற்பதாயிரம் என்பது இதமான கணவே தனிர என்றுமே கடக்க முடியாத நிறும். ஆனால் இந்தப் பட்டிக்காட்டான் தன்னுடைய ஒரு இதமான கணவின் மூலதனத்துக்குச் சொந்தக் காரன்... அவனுக்காகத் தைத்திராத அந்தச் சட்டையில் ஒன்றை கிழிச். ஒரு வண்டி அருக்கால் ஆகும் அவனுக்கு இப்போது நாற்பதாயிரம் சொந்தம்....

"ம்... சரி... அப்புறம் என்ன ஆச்ச?"

"நியாயப்படிக்க ஒருத்தர் வயதுக்குப் பாயற தன்னியை இன்னெனுக்குத்தர் நிறுத்தினுக் கூட்டுப்புக்க. கலெக்டர் பார்த்து அவ

முக்கும் தன்னி விடாமல் செய்யலாம். தானில்தாரு. சப் கவெக்டர் எவ்வாம் வந்து பார்த்து ராஜி பண்ணுக்க... அவன் ஒத் துக்கவை. சரி...சரின்னு தலையாட்டுவான்... அவங்க போன்றும் தன்னியை அடைச்சிடுவான். பாருங்க இதுவ விவரமா எழுதியிருக்கேன்...."

ஒரு காக்கிப் பையைத் திறந்து, பின்பு ஒரு பாலிதீன் பையை விரித்து ஒரு குட் கூடப் பேப்பரை எடுத்து அதில் குறிப்பாக ஒன்றைக் காட்டினான். அழகான ஆஸ்கிலத்தில் தன் சிரமங்களை கூடப் பெய் திருந்தான். பக்கத்து வயல்காரன் இந்தி யாவின் பக்கமைப் புரட்சியை எப்படி வேற்றுகிறான் என்று விளக்கி மிருந்தான். தனக்குத் தொல்லை தருகிற அண்ணமைக் காட்டுக்காரராகுக்கு பி. ஏ. பி. தன்னிர் நிறுத்துவது சரியான வழி என்று வாதாடி மிருந்தான்.

"இது யாருப்பா எழுதினான்?"

"நம்ம் வக்கிலூங்க.".

"வக்கிலிட்ட எஞ்சுப் போனே?.."

"அவன் மேலே வந்து தஷ்டத்துக்காக ஒரு கேக் போட்டிக்கேஷன். இரண்டு வருடமா நாப்பது பொதி மேலே எனக்கு மக்குல் கிடைக்கின்கள்... தவறிப்போகின்னே?.."

தஷ்டம் எவ்வளவு என்று ஒரு மாதிரி கேட்டுத் தெரிந்து கண்க்குப் போட்டுப் புரிந்து கொண்டிருந்தாராமன்.

"ஏம்பா பதினைஞ்சாயிரம் இருபதாவிரம் தஷ்டம் வகும்போல் படுத்தே..."

"அதுக்குத்தாங்க கேஸா?..."

"ஓயிக்குமா?"

"அதெல்லாம் ஜெயிக்குமுங்க... வக்கில் சொல்லியிருக்காரு. மேல் விட்டிலே மணியக்காரரு போட்டு ஜெயிக்காரே..."

"இதுக்கு எவ்வளவு செலவாச்க?"

"ஒரு ரேண்டாவிரம் ரூபா வரை ஆக்கங்க.".

"பாலும்பா நி?..."

"என்னங்க செய்யறது?..."

"ஏம்பா... அவன் தன்னியைத்தான் அடைக்குறை... உங்கு நியாயப்படி வரவேண்டிய தன்னிதானே... நி எடுத்து விட்டது?... என்றால் ஆக்கிரத்தோடு... இவென்னவாம் கோழை என்று மனத்தில் எழுந்தது.

"நீங்க சொற்றுப்படி நடக்கறதுன்னு குத்து வெட்டு போன்னால் வேறே அலையனுங்க. அப்படிச் சாமர்த்தியம் பார்க்கறதுவே என்னங்க பிரயோசனம் இருக்கு... சட்டம் இருக்கு... கெல்க்டர் இருக்காரு?...."

அவன் நம்பிக்கை ராஜாராமங்கு ஆக்கரியத்தை அளித்தது. தானும் தன் ஜீப் போன்ற மற்றவர்களும் நினைத்து போக இவர்கள் எடுத்ததற்கென்னாம் கொப்படி விவாபாரம் செய்யவர்கள் அல்ல என்பது புரிந்தது. தன்க்குக் கேட்கிறபோதே கோபம் வருகிற ஒரு விவைத்தில் பட்டு அனுபவிக்கிற இவெனுக்குக் கோபம் வருவதில்லை... நிதானிக்கிறன். முன்பின் யோசிக்கிறன்....

"ஏம்பா நி விவசாய சங்கத்திலே மேம்பரா?"

தினைவில் நிற்கும் காட்சி

நல்லதம் வீ

நல்ல தமிழ் என்ற பத்தில் என். எஸ். கிருஷ்ண யூதாமும் தெவநாத்காலன் இந்திர அவங்கைப் பார்த்து அவைன்று வேட்க. நாமும் தழுத்தோங்கும் நமிழ் நாட்டிலிருந்து வந்திருப்பான் கூறி. நமிழ்நட்டின் பண்பு, கங்காராய், மூவாறு அடியவற்றைப் புதுநூல் மாடலின் மூலம் என்.எஸ்.கே. விளக்கிறார். "புலோங்கால் மழுவை ஒழித்து நிட்டார்களாலே?" என்று இந்திரன் விடுவா. "நுடி செந்த குடி ஒழித்தால் விடுவா. அடித்து என்ன. அழும் சூந்தால் என் மதுவிள்கால் பேஷ்டங்களுக்கு ஏற்பட நன்மைகளைப் பற்றி மழும் பாலிக்கிற. என்.எஸ். கிருஷ்னாலும் மதுவிள்கால் நான் மதிதாழி போட்டால்கூட கூறுகிற. இதனெல்லாம் கேட்கிறீர். இந்திர மதுவிள்கால் நிட்டங்களைப் பற்றி சொந்ததில் பிரசாரம் செய்யுமாறு அவங்கை வேண்டிக்கிற.

மதுவிள்கால் பேஷ்டங்களை அராங்கம் கோட்டி கண்களைப் பணம் செலவழித்தும் எந்தெந்த முடியாற் பல்லை மேலே கண்ட சிலியாக்காடி அதிந்தது.

என். நாகநாட்கௌ

"ஆமாங்க... போன மாசம் சேர்த்தேன்."

"கவர்க்கெண்டு 'கடன் வாங்கியிருக்கியா?'"

"வாங்கினேலும்க... திருப்பிக் கட்டிட டென். ஒரு நாலுறை ரூபாய் வரை திருப்பித் தருங்கள்... நத்துவிடுவேன்..."

"இப்போ பல்பேறு திருப்பித் தரமாட்டேன்று சண்டித்தனம் செய்யறாக்களோ... உங்க கூர்வ அதிகம் யாரு வாங்கியிருக்கான்க?"

"ஒருத்தர் இருக்காருங்க. அவருக்கு அம்பது ஏக்கர்வரை தேறும். இருபதாயிரம் வரை வாங்கியிருக்காரு... ஏதோ போராட்டம் பண்ணுக்களாம். திமர்துவு ஒரு நாளை கவர்க்கெண்டிலே கட்டச் சொன்னு கட்டுவாரு... நம்மாலே முடியுக்களா... கொடுசம் கொஞ்சமாக் கட்டிட்டட்டேன்."

"ஏம்பா விவசாயிகள் சங்கத்திலே சொல்வி கூறுக்குள்ளே ஒரு ராஜி பண்ணிக்க உன்னுவே முடியாதா?"

"அதுக்கெல்லாம் அவன் கட்டுப்பட மாட்டாங்க... அவன் ஒரு முட்டாஜுங்க... நான் எவ்வாயையும் பார்த்துப்பட்டேன்."

"ஏம்பா ரெண்டு வருஷமா விளைச்சல் இல்லை என்ன பண்டே?"

"என்னமோ பண்டேங்க... அப்பப்போ ஒழுவு வேலைக்குப் போரேன். வீட்டிலே பொள்ளாதியும் பொன்னூறும் காட்டு வேலை சென்று சம்பாதிக்கிறோம். பொருத்து...."

"தெலத்திலே வேறே ஏதாவது போட நான்...."

"அதுலே பிரச்சினை இருக்குதலும். அப்படி யும் செய்ய முடியாது."

"ஏம்பா கலெக்டர் உன்னேடு வேலையை உத்துக்கிட்டு உங்கூட எப்படி வருவாரு?"

"என்னாம் வருவாரும். அங்க நாத்தப் புடுங்கி நட்டாச்சுக்... நானு நான்னே தன்னில் வரல்லே... பயிற்சி கால்கடும்.... எவ்வளவு எருவு, மருத்து... செலவு... சொன்னு தமிழ் மாட்டமங்க... பொன்னூதி ஸாலிக் கொடியை அடகு வெச்சி இங்கே வந்து கூக்கேன்...."

ராஜாராமமுக்கு மனுக்கென்று கண்ணில் நீர் ததும்பியது...

"மத்தியானம் சாப்பிட்டியாப்பா?"

"சாப்பிட்டேலுங்க?"

"ஏம்பா பயிறு கால்கிடும்து சொல்லே கோஞ்சம் முன்னே வரக் கூடாது?"

நீணவில் நிற்கும் காட்சி

கண்ணகி

ஓ காலந்தென்ற திரு பி. யு. சின்னப்பா, திருமதி பி: கண்ணும்பா நடித்த "கண்ணகி" திரைப் படம், அக்காவத் திரைப்பட உலகில் ஒரு அமர காவியமாக விளங்கிறது. காதுக் கிணிய காணங்கள் 64! இளங்கோவன் வசன மென்றால் அதற்கு ஒரு தனி மதிப்பு. நிரப்பாதியான கணவன் கணவன் எனக் குற்றத்தும் காட்டப்பட்டுக் கொள்ள செய்யப்பட்டான் எனச் செய்தி கேட்டாள் கண்ணகி. அவன் புழுவாய்த் துடிக்கிறான். பாண்டிய மனவனின் கணப்புக் புயல் எனச் சீறி வருகிறான். அவன் தலைவரிக் கோலமாக ஒடிவரும் காட்சி!

கண்ணும்பாவின் உணர்ச்சி மிகுந்த வசன மூடு, சபையும், சுற்றுப்புறமும் தமிழ்கே அந்தப் பாண்டிய மன்ற நினைவில் இருப்பது போல் ஒரு கடுக்கம்! பாண்டிய மன்றன் "நானே அரங்க! நானே கணவன்!" என்று கூறி உயிர் விடுகிறான் மதுரை மாதகரம் பற்றி ஏரி கிணறுத் -ஐ. ராமமூர்த்தி

"நானும் ரெண்டு மாசமா இதே வேலை யாத்தான் அபையறேற்றும்க... இந்தத்தடவை முடினுக்கடும்... கலெக்டர் பதினேரு மணிக்கு வந்திடுவார்களா..."

"நீதான் வருவாருன்து சொல்லியே."

"ஆயாங்க... ஏ-ஒன் சொன்னாரு... பக்கத்தில் எந்தச் சினிமாக் கொட்டகை இருக்கு?"

"எதுக்கு?"

"ராத்திரி எங்க தங்கறது? ஒரு கொட்டகையில் ரெண்டு மணி வரை படம் பார்த்துட்டு பன்ஸ்டர்ஸ்ட் போயி..." என்று தன் திட்டங்களை விவரித்தான்.

பயமாக இருக்கத்து ராஜாராமமலுக்கு.

"இதோ பார்... கலெக்டர் வராட்டாக் கூடப் பரவாயில்லே; உன்னார் இன்னெப்பெக்டர்... தாசில்கார்... வாய்க்கால் இன்னெப்பெக்டர் என்காருக்கும் கலெக்டரை விட்டுத் தந்தி கொடுக்கச் சொல்லு. நின்க ஒன்னூம் செய்யாட்டு நான் செத்துப் போவேன் தர்ம தஞ்சேன்து கால் விழுந்து..."

"சரிக்கு..."

"தந்தி கண்டிப்பாக் கொடுக்கச் சொல்லு. பயிறு காயிறுதலு சொல்லு. இந்தத் தடவை தணிகை உன் வயலுக்கு வரல்லே... குடும்பமே தற்கொலித்தான் பண்ணிக்கூழும் மின்து புரியும்படியாச் சொல்லு."

"சரிக்கு..."

அவன் சொல்லுவான் என்று பட்டது. கோஞ்ச நேரம் இருவருக்கும் மத்தியில் மலை நீலவியது.

"சரிப்பா... மணி எட்டாச்சு... நீபோய் எங்காவது ஒரு கையில் சாப்பிடு... அப்படியே போய் சரியா இருக்கும்."

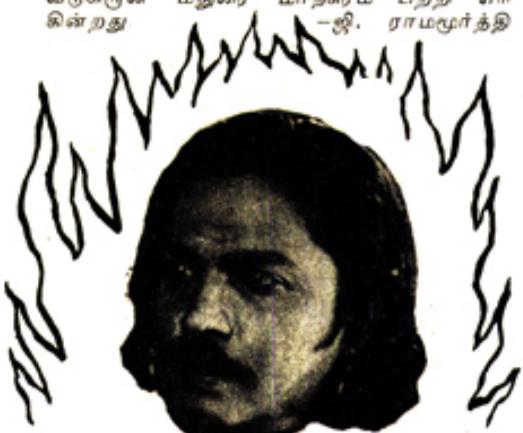
"நான் வரலேற்றும்க." என்று பெரிதாகக் கும்பிட்டான்.

காச்சிப் பையைக் கக்கத்தில் இடுக்கிக் கோண்டு தூக்கிக் கட்டிய வேட்டியோடு நடக்க ஆரம்பித்தான்.

"உணர்கு இன்னிக்கு அறுவைக்குச் சரியான ஆரை கிடைச்சு ராஜா" என்று பின்னால் தண்பர்கள் கெலி செய்வதை மௌனமான புன்னையோடு தவிர்த்தான் ராஜா ராமன்.

முறுநாள் ராஜாராமன் அதே கான்கிரிட் சிராதிகளின் மேல் உட்கார்ந்திருந்தான். அந்தப் பட்டிக்காட்டான் வருவானு என்று கண்கள். கூட்டத்தைச் சுலித்தன. அவன் வரல்க்கீடு. ஏறுவேண்டு அவன் கலெக்டரைத் தண்ணேடு அழைத்துச் சென்றிருப்பானு என்று நீண்டதுப் பார்த்தான். அவனம்பிக்கையே கரந்தது. தந்தி இத்யாதி விஷயங்கள் நடந்திருக்குமா என்றும் தெரியவில்லை.

ஒரு சின்ன விவசாயியின் கறுத்துப்போன முகமூழ் கருக்க காத்திருக்கிற பயிர்களும், தாலிக் கொடியும் மட்டும் மனத்தில் எழுந்து இலேசாக நெஞ்சை அடைந்தது. பிரச்சினைகள் புரிந்த அவனுக்கு, பிரச்சினைகளுக்கு எந்த விடையும் கிடைக்கவில்லை. ரோட்டில் பலர் என்னவோ பேசிச் சிரித்துக் கோண்டு போல்போது அவர்களின் மீது ஒன்றே காரணம் இல்லாத வெறுப்பு மட்டும் கரந்தது ராஜாராமலுக்கு.

செய்யவேண்டியவை ரோள்... ஒன்று!

[தென்னிந்திய சினிமா வர்த்தக சபைக்கு, தலைவராகத் தேர்ஸ் தெடுக்கப்பட்டிருக்கும் திரு. ராமானுஜம், சினிமாத் துறை சம்பந்தப் பட்ட பல்வேறு கேள்விகளுக்கு இங்கு பதிலளிக்கிறோம். பேட்டியின் போது எரிச்சலுட்டக்கூடிய பல கேள்விகளைக் கேட்டபோதும், புன்னகையுடன் பதிலளித்தார் ராமானுஜம். பேட்டியின் முடிவில், 1954ல், கல்கி அவர்களுடனும், ராஜாஜி அவர்களுடனும் ஏற்பட்ட தொடர்பை சினீவுகூர்ந்து சொல்லிப் பூரித்துப் போனார் ராமானுஜம்.]

கேள்வி: கடத்த ஜம்பது வருடங்களாகப் பல மசாலாப் படங்களைத் தயாரித்ததைத் தவிர கருப்பியாக சினிமாத் துறை மக்களுக்கு என்ன செய்திருக்கிறது?

பதில்: மசாலாப் படங்கள் என்று நீங்கள் எதைக் கறுகிறீர்கள்?

கேள்வி: என் "தூக்கமோகினி" போன்ற படங்களையே எடுத்துக்கொள்ளுகிறேன்!

பதில்: மக்களுக்குப் பிடிக்காத ஒன்றைத் திணிக்க எந்தச் தயாரிப்பாளர்களுக்கும் முடியாது. எந்தினமோ சினிமாப் படங்களால், சமூ

தாம் மற மஹர்சி ஏற்பட்டுள்ளது.

இராமங்களின் பத்திரிகை படிப்பவர்கள் குறைவு. ஆனால் சினிமா மூலமாகத்தான் அவர்கள் பல நல்ல கருத்துக்களைற்றித்து கொள்கிறார்கள். ஓரேயுடியாக பல நல்ல கருத்துக்களைக் கொட்டி ஒரு படத்தை எடுத்துவிட முடியாது. சினிமா தயாரிப்பாளர்களுக்கும் ஒருவியாபாரியே. ஆனால் என்னால் நீசுமயமாகக் கூற முடியும்; எந்த ஒரு படத்திலும் மக்கள் விரும்பும் நல்ல கருத்து ஒரு சதவீதமாவது இருக்கும். டாக்டர் இனிப்புத் தடவிய கூப்பு மாத்திரை கொடுப்பது போல நான்கும் நல்ல கருத்துக்களை சில நிமிடங்களில் சொல்ல விரும்பாத தனக்களைக் கையாள வேண்டி இருக்கிறது.

கேள்வி: இப்போதெல்லாம், ஒரு நாளைக்கு ஒரு படம் வெளியாகிக் கொண்டிருக்கிறது. அது ஒரு நாள் ஓடி, "ஓடி"வீடுகிறது. இதற்கு சமீபத்திய உதாரணம்: 'அவசரக்காரி' என்ற படம். தயாரிப்பாளர்களாகிய நீங்கள் ஏன் படங்களை வெளியிடுவதில் ஒர் ஒழுக்கு முறையை ஏற்படுத்திக்கொள்ளக்கூடாது?

பதில்: வட்ச வட்சமாகக் கொட்டிப் படம் எடுப்பவர் அதை எவ்வளவு சீக்கிரம் வெளி

யிட முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் வெளியிடுவதில் தவறில்லை என்றே நான் கருதுகிறேன். ஆனால் தனது படம், ஓரே சமயத்தில், 10 படங்களுடன் ஒவ்வொன்று ஒத்துவிடும் என்று ஒரு தயாரிப்பாளர் நிலைப்பாரேயானால், அவர் வெளியிடுவதை நிறுத்திக்கொள்ளலாம். நீங்கள் நன்றாக கவனித்தீர்களானால், ஒரு விஷயம் தெரியவரும். அவசரமாகப் படம் எடுத்து வெளியிட்டு நஷ்டமோ அல்லது வாப்போ அடைத்து செல்ல விருவர்கள், புதிதாக இந்தத் துறைக்கு வந்தவர்கள்தான். பல்வேறு துறைவர்கள் சம்பா

தித்துக் கறுப்புப் பணத்தைச் சேர்த்து வைத்திருக்கும் சில நார்கள் தான் இன்று படத் துறைக்கு நிறைய வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் வருகையைத் தடுக்க முடியாது. மேலும் இன்னென்றால் உங்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1976ல் ஒரு சில மேய்யப் பேட்டியார் தலைமையில், படங்கள் வெளியாவதை ஒழுங்குபடுத்த Self regulation Committee என்ற ஒர் அமைப்பு ஏற்பட்டது. அந்தச் சமயத்தில் பிரபல தயாரிப்பாளர் நால் வரின் படங்கள், ஓரே சமயத்தில் வெளியிட நேரிட்டது. ஆனால், நாங்கள் அமைத்த கமிட்டி நீத் தடவதிக்கையை மேற்கொள்ள முடியவில்லை. நாளாவட்டத்தில் அந்தக் கமிட்டி தனது செல்வாக்கை இழந்து, செயல் இழந்து விட்டது.

கேள்வி: மேல் நாட்டுப் படக் கமிட்பெனினின் பல நாள்கள் எடுக்கும் படங்களுடன், மக்களுக்கு அறிவு புகட்டக்கூடிய ஒரு பாகுமெண்ட் படத்திலும் எடுக்கிறார்கள். தமிழ்ப் படத் தயாரிப்பாளர்கள் ஏன் அதைச் செய்க்கூடாது?

பதில்: நல்ல யோசனைதான். ஆனால் ஒரு விஷயம், இப்பொழுது அரசாங்கம்

நாங்கள் கொடுக்கும் ஒரு சதவீத கேள்களை வரியிலிருந்துதான், டாகுமெண்டரி படங் களையே தயாரிக்கிறது. மேறும், தியேட்டர் அதிபர்கள், கட்டாயம் அரசாங்க டாகுமெண்டரிகளைப் போட்டே ஆகவேண் டிய கட்டாயம் இருக்கிறது. இந்தக் கேள்களை வரி ஒரு சதவீதத்தை அரசாங்கம் எங்களிடம் வகுல செய்யாமலிருந்தால் நாங்களும் அரசாங்கம் தற்போது எடுப்பதைவிட விருத்த, மக்களுக்கு விருப்பமான அறிவுட்டக்கூடிய, விழிப்புணர்ச்சியைத் தூண்டக்கூடிய டாகுமெண்டரிப் படங் களை எடுக்க முடியும். நங்கள் கூறிய இந்த யோசனையைப் பற்றி அரசாங்கத்துடன் பேசிப் பார்க்கிறோம்.

கேள்வி: சினிமாத் தொழிலில் உள்ள பயர்டம் கோடி கோடியாகக் கறுப்புப் பணம் இருக்கிறது. இதனால் பண விக்கம் அதிகமாகி, நாட்டின் பொருளாதாரமே பல விளம் அடைகிறது. அவர்களிடம் உள்ள பணத்தை நல்ல விதமாக ஏன் முறைடு செய்யக் கூடாது? உதாரணமாக, சினிமா எடுக்கும் காமிராவை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். சினிமாத் துறையில் உள்ள

தினைவில் நீற்கும் காட்சி மீரா

१ கோபத்தாலும் தூர்ப் போதின்மாலும் மேவார் ராஜை, கண்ணன் ஆவயத்தைத் தகர்க்குமாறு உத்தரவிட்டு விடுகிறுன்.

அப்போது மீரா, 'மகாராஜு! இங்கு வெடித்த பிரஸ்விச் சுத்தத்தில் என் பிரபுவின் குரவோன்யைக் கேட்டேன். நான் போகி ரேன் கவாமி நான் போகிறேன்'என்று கூறிக் கொண்டே புறப்படுகிறேன்.

"மீரா" திரைப் படத்தில் மீராவாகப் பாத்திரமேற்ற இசை மேதை எம். எஸ். கப்புலட்கமி அவர்கள் அரண்மணை வாழ் வையும் அரச போகத்தையும் துற்றுவிட்டு, பரததான் கண்ணனுக்கே தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்டு வினா கான் பழுகையின் செய்துகொண்டு உதவ யாத்திரயாப் புறப் பட்டுவிடுகிறோ அத்தக் காட்சியை ஆயுன் உள்ளவரை என்னும் மறக்க முடியாது! "மறைந்த கண்டிலிருந்து விடுதலை பிறந்த பறவை விரைந்தோடுதே" என்ற பாடலையும் -பி. எஸ். ராஜங்கமி.

பவர், என், மேல் நாட்டு ஒத்துழைப்புடன் ஒரு காமிரா தயாரிக்கும் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தக் கூடாது? இதனால் நிறைய பேருக்கு வேலை கிடைக்குமே!

பதில்: முதலில், எங்களிடம் கறுப்புப் பணம் இருக்கிறது என்ற குற்றசாட்டை மறுக்கிறேன்.

கேள்வி: பத்திரிகைகளில்தான் வருகிறது. சினிமாத் துறையில் உள்ளவர்களின் வீடு களில் நடக்கும் கறுப்புப் பண சோதனை விளைப் பற்றி�....!

பதில்: ஒருவிலிரிடம் இருக்கலாம். ஆனால், பல சினிமாத் தயாரிப்பாளர்களும் நடக்கர் களும், தடிகளைக்கலாம். நங்கள் இமேஜைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளத்தான் போவியான பணக்காரர்களாக வாழ் வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. 75000 பெறுமான ஒரு காரில், சினிமாத் துறையைச் சேர்ந்த ஒருவர் செல்கிறார் என்னும், அவருக்கு, 50,000 ரூபாய் கடன் இருக்கும். அது எவ்வளவு பேருக்குத் தெரியும்? சரி... உங்களுது இரண்டாவது கேள்விக்கு வருகிறேன். இந்தியாவில் தற்போது சினிமாத் துறைக்கு வேண்டிய காமிராக்கள் தாராளமாகக் கிடைத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. இதனுடைய தேவைகள் மிகக் குறைவு. ஆனால் முதலீடு மிக அதிகம். உகவக் முழுவதும் 1000 கீமிராக் களுக்கு மேல் இருக்கிறதா என்பது சந்தேகமே! மேறும், தற்போது மேல் நாட்டில் விருத்து வரும் காமிராக்கள் தொழில் நுழைக்க்கின்ற சிறந்ததாக இருக்கின்றன. எடுத்த எடுப்பில் இம்மாதிரியான தொழில் நுழைக்கம் மிகக் காமிராக்களைத் தயாரிப்பது என்பது கஷ்டமான காரியம் என்று நினைக்கிறேன். காமிராக்களை இருக்குமதி செய்வதற்குத் தாராளமாக அரசாங்கம் அனுமதி கொடுத்து வரும் இந்தச் சமயத் தில் யாரும், இந்த மாதிரி, காமிரா தயாரிப்புத் துறையில் எடுத்து விறும்ப மாட்டார்கள் என்றே நினைக்கிறேன்.

கேள்வி: சரி, காமிராவை விட்டு விடுவார்கள். சாதாரண மேக்கப் சாதனங்களைப் போகுவது நாட்டில் சிறந்தவைகளாக இருக்கின்றன. அதனால் அதை உபயோகப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மேறும், இதெல்லாம், சினிமாத் துறைக்கு, துணைத் தொழில் மாதிரிதான். மேக்கப் சாதனங்களை உன் நாட்டிலேயே நல்ல தரவு மாட்டோம்.

கேள்வி: நமது நாட்டில் தயாராகும் "இந்து" பிலிம், தரத்தில் மிக மட்டமாக இருக்கிறது. "கோடாக்" போன்ற தரமுன்ன பிலிம் கம்பெனிகளுடன் கூட்டுச்சேர்ந்து

ஒரு தொழிற்சாலையை இங்கு ஏன் ஆரம் பிக்கக் கூடாது?

பதில்: நீங்கள் சொல்வதை நாறு சுதாநிதம் நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். இப்போது "ஆர்வோ" கம்பெனியுடன் கூட்டுச் சேர்ந்து "இந்து" தயாரிக்கும் பிலிம் தரத்தில் மிக மட்டமாகத்தான் இருக்கிறது. நான் கேள்வியிட்ட இன்னொரு விஷயம்: "ஆர்வோ" தொழிற்சாலையில் இருந்து அனுப்பப்படும் 'ஜம்போ' ரீல் (பத்திரிகைக் காகித ரீல் போன்றது)நான் "இந்து" பிலிம் தயாரிப்பதற்கு மூலப் பொருள். இவர்கள் செய்வதெல்லாம் இந்த ரீலில் இருந்து, சிவியாத் துறை, புகைப்பட துறைகளைப் பல்வேறு அளவில் வெட்டி 'பாக்' செய்து தருவதுான்.

தேவை திரைப்படக் கொள்கை வகுக்க அமைக்கப்பட்ட கமிட்டி, கோடாக் கோடு கூட்டுச் சேர்ந்து ஒரு தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று அரசுக்கு யோசனை கற்றியுள்ளது. கமிட்டியின் அறிக்கை இந்த பிர்பரவரி மாதம் நான் அரசிடம் சமர்ப்பிக்கப் பட்டது. அரசின் முடிவு இனிமேல்தான் தெரியும். கேள்வி: நமது நாட்டில் இருக்கும் இரண்டு பிலிம் இன்ஸ்டிடியூட்டுகளும் மிகவும் under equipped ஆக இருக்கிறதே! இதனால் அங்கு பலிதும் மாணவர்களின் தரம், மேல் நாட்டுடன் ஒப்பிடுகினில் மிகவும் குறைந்ததாகத்தான் இருக்கிறது! இந்த நிலையை மாற்றக் கூடாதா?

பதில்: இதற்கெனவே காரணம் நிதி பற்றாக்கு குறைதான். இப்பொழுது ஷ்யாம் பென்கல் நிலையமில் இயங்கும் பல பிலிம் இன்ஸ்டிடியூட், பல புது உபகரணங்களை வாங்கியுள்ளது. கூடிய விரைவில் தமிழ்நாடு அரசுக் கலை உபகரணங்களை வாங்க உள்ளது. ஆனால் டெக்னிகிள்களை விடுவியங்கொத் தனிர் சிலிம் சம்பந்தப் பட்ட மற்ற துறைகளுக்குக் கற்பனு கக்கி தான் தேவை என்பதை நீங்கள் ஒப்புக் கொள்விர்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

கேள்வி: எவ்வளவிலோ வட்சிகளைப்போட்டுப் பட்டங்கள் எடுக்கிறீர்கள். ஆனால் அவை திரையிடப்படும் தியேட்டர்கள், மக்கள் உட்கார்ந்து படம் பார்க்க முடியாமல் இருப்பதால், நல்ல புடம் கூட சரியான வரவேற்றப் பெற முடியாமல் போய் விடுகிறது. உதராணமாக, ஏ.எல். தியேட்டர்களில் மின்சார வெட்டின்போது ஏ.எல். கையும் போடுவதில்லை, மின் விசிறியையும் போடுவதில்லை. அந்தத் தியேட்டர்களில் சரியான வெண்டிலேட்டர் வசதிகளும் இல்லை. இதனால் படம் பார்ப்பார்கள் புழுங்கிப் போகிறார்கள். ஆரோக்கியம் பாதிக்கப்படுகிறது. இந்த நிலையைப் போக்கத் தயாரிப்பாளர்கள் என்ன செய்யப் போகிறார்கள்?

பதில்: தமிழ் நாட்டில் இருக்கும் 1915 சினிமா திரையிடும் அரசுக்கள், உபயோகப்படுத்தும் மின்சாரம், உற்பத்தியாகும் மின்சாரத்தில் ஒரு சுதாநிதிக்கூட இல்லை. தமிழ்நாடு அரசு தற்போது

தினையில் நிற்கும் காட்சி

கர்ணாள்

இத்த களத்தில் அரசுகளன் எப்த அம்புகள் உடலெங்கும் தலைத்தும்கூட கர்ணாளது உயினின் அவன் செய்த தர்மம் காத்து நிற்பதேனிக் கண்ட கிருஷ்ண பரமாத்மா, போகுக்கு முடிவு ஏற்படுத்துவதற்காகவும், கர்ணாளது ஆண்மா நந்தி அடையாவும் வயோதிகர் வேடம் மூண்டு "உள்ளத்தில் நல்ல உள்ளம் உறங்காதென்பது வல்லவன் வகுத்தத்பார்ன்னு" என்று பாடிக் கொண்டே கர்ணாளை ஆலுகி யாசங்கம் கேட்கிறார். "இந்த நினையில் தங்களுக்குக் கொடுப்பதற்கு என்ன இருக்கிறது?" என்று கர்ணாள் கூற, "நீ செய்த தர்மம் இருக்கிறதே அந்தத் தர்மத்தினை என்கிறோ கொடு" என்று வயோதிகர் வேடத்திலிருக்கும் பரமாத்மா கேட்க, உடனே தர்மத்தினை (இரத்தத்தில் வயிறுதால் இரத்தமா) தானாயாக அளித்துவதுக்குக் கர்ணாளுக்கு வயலீர் பிரிகிறது. அது சமயம் தனது வில்லருபத் தினைக் கர்ணாளுக்குத் தெரியச் செய்து ஆசிபுரிகிறார் பரமாத்மா. "கர்ணாள்" திரைப்படத்தில் இடம் பெறும் இக்காட்சி இன்றும் என் மனத் திரையில் தெரிகிறது.

- ந.வே. பாலசுப்பிரமணியன்

எடுத்திருக்கும் முடிவின்படி இனிமேல் ஏசி. தியேட்டர்களில் ஏ.எல். இவ்வாறு தியேட்டர்களில் உள்ள காற்று வசதிகளைச் செய்ய வேண்டும். அப்போதுதான் அரசாங்கம் வைசென்ற தகும். ஆக, அரசாங்கமே இந்தப் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து வைத்துக் கொண்டிருப்பதால், தயாரிப்பாளர்கள் இதுபற்றி ஒன்றும் செய்ய வேண்டியதில்லை என்றே நான் கருதுகிறேன். ஆனால், எந்தத் தியேட்டரியாவது அரசாங்கத்தின் உத்தரவுகள் மீறப்படுமானால், அவைகளை அரசின் செய்ததுக்குக் கொண்டு செல்வது தயாரிப்பாளர்களின் கடமை ஆகும். ஏனாலும் அதனால் பாதிக்கப்படப் போவது தயாரிப்பாளர்தானே!

பேட்டி: பிரியன்

முன் கண

கவர்னருகி நிருப்பதி போன்றிடு வரும்போது அவளது வாச்சுப்படி நத்தை நாஸ்பா போல் இருந்தார் என்ற செய்தி வருகிறது.

வேதியை கொண்டுவந்த அரச்சனை அவளை எச்சித்துவமிட்டு, இப்போது அவள்தையில் விழு கிறது. போர்க்களத்தில் நிறுத்தக் காயம் பட்டிருந்தான் அவள்.

கவர்னருகி நோக நாராயண வளத்து விட்டிக்குப் போக, அப்பே உக்கப்பாகின் மீனாவியும் மக்களும் கோல் வேயப்பட்டு பெறப்பட்ட பார்க்கிறன்.

எட்டிஸ் ஓர்த்திருத் தாய்யான் என்ற நோதாளி கவர்னருகி பிடியாக 'விழுதங்குப் பொக்கியூம் என்று?' என்று கேட்கிறன். அவளை உருளே அழுத்தும் போதும் கவர்னருகி, ஒரு நத்திரத்தில் அவளை விட்டுத் தமிழ்க்கிறன்.

இருவெள்ளம் நடத்த நாகலாபுத்தை அடிக்குறன். தனது சிறைக்கிட இருமூலம்பாவின் கண வள் நாராயணாடு கவர்னருகியையும் தனது ஒரு மக்களையும் வான் கோன் என்ற உறவாத்தை யூக்கு (ப்ரக்காரம்) விற்குவிட்டிருள். நாட்டிக்கும் பஞ்சம், மூன்கைக்கு உணவு இல்லை. அவர்கள் தங்கள் குழந்தைகள் வெள்ளீக்காரர்களுக்கு அடிக்காக்க விற்கிறார்கள். இந்த விஷுமேல்லாம் கவர்னருகிக்குத் தெரிய ஆக்கமும் அதிர்ச்சியும் அடைகிறன்.

வான் கோன் அவளை சா ந் ச ந ச ம (ஸார் நோப்) கற்கார நகருக்கு கொண்டு போக கூப்பில் ஏற்ற முறையும் போது பிரியான் வில்லேஷன்களில் போன்றும் வெள்ளீக்காரர்களுக்கு கொண் அவளைப்பார்க்கிறன். இந்தினாது இருக்கின்கொன் டிரெக்

டிரெக்ராஜர்கள்து இடைக்குலும் பார்க்கிறான். இருவரும் கவர்னருகியை வாங்குவதற்குப் போட்டி போடுகிறார்கள். இதற்காக பூயால் நடந்த ராஜ் காய மக்களிடுள்ள கவர்னருகி அவள் பாதுகாப்புக்கு வகுக்கிறான்.

ராஜ் குணமாகி அவளை வெங்கவிரிக்கு அழுத்தும் செல்லும் பாதுகாப்பில் இருவரும் பற்றுக் காட்டி கொடுப்பார்க்கிறார்கள்.

இடுநிட்டையில் அரச்சனை என்ற விரல் சிலர் உத்திரவான் குணமாகி எழுத்தும் அவளை தனப்பள்ள நோதா என்பவள் அவனுக்குத் துப்போகம் வெங்கவிட்டு எதிரிசோடு உறவாடிவிட்டை அறிந்து வேறுவாகத் துடிக்கிறார்கள்.

கவர்னருகியைத் தோதாவின் வாங்கந்திலிருந்து காப்பாற்ற வேண்டும் என்று அவளைத் தேடுப் புறப்பட்டிருள்ளனர்.

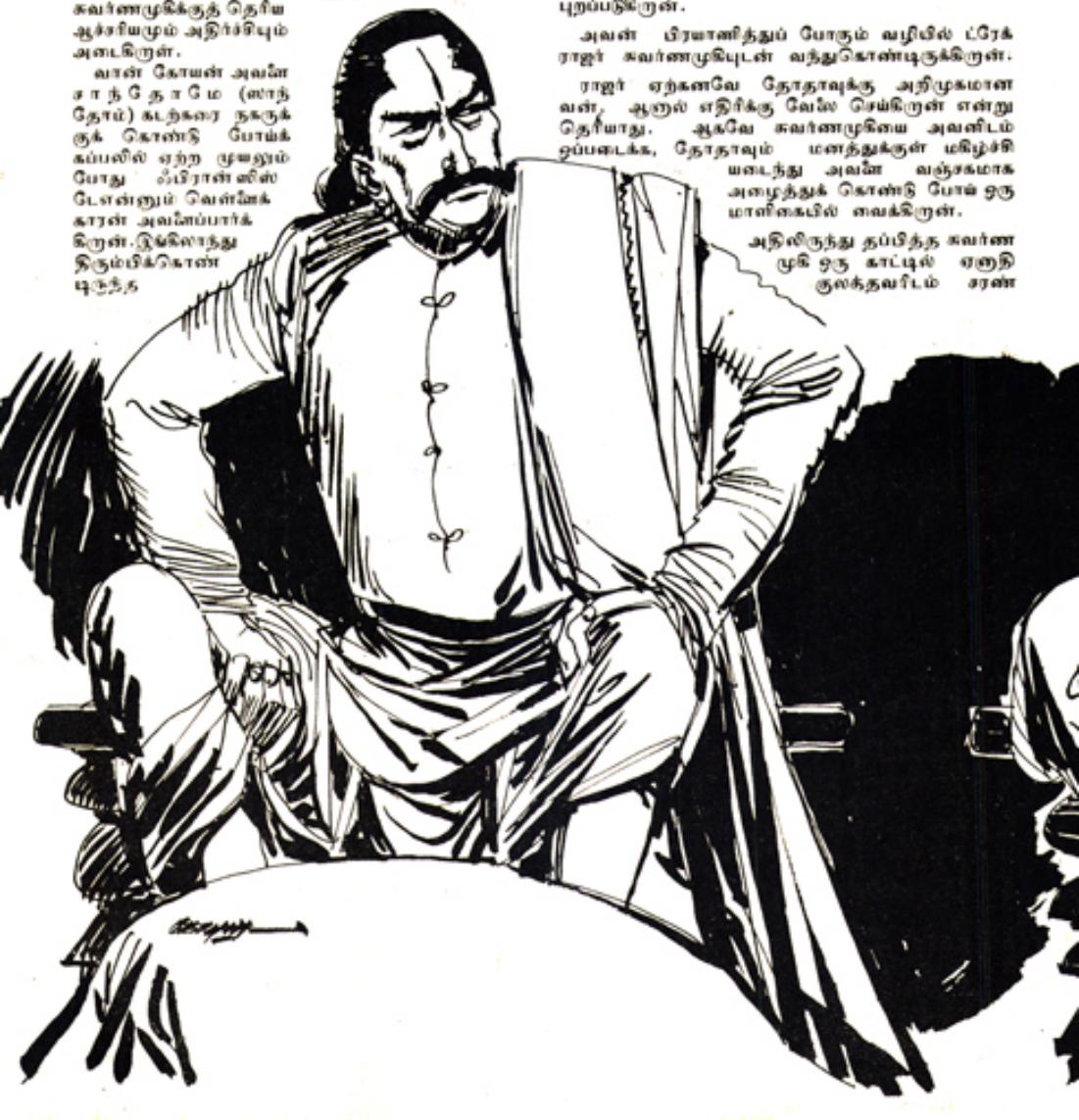
தோதா என்பவள் எதிரிகளின் பிரதாளி நாசயாகவைச் சுந்திக்கிறார்கள்.

உக்கப்பா குழுவினருடன் நன்பள்ள போக நடத்து அவர்கள் உக்கப்பாவை அறிந்து வந்திருப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். பூயால் ராஜ் ஸ்ரீரங்களின் மகள் தான் கவர்னருகி, அவனுக்கு 'விழுதங்க' பொக்கீடும்' இருக்கும் இடம் தெரியும் என்று அவளை தெரிவிக்கிறார்கள். மேலும் அவளை எப்படியாவது பிடித்துக் கொண்டு வருகிறேன் என்று சொல்லப் படும்பட்டிருள்ளனர்.

அவள் பிரானித்தும் போதும் வழியில் ப்ரேக் ராஜ் கவர்னருகியிடுன் வந்துவோன்றிட்டுக்கிறார்கள்.

ராஜ் ஏற்கனவே நோதாவுக்கு அறிமுகமான வள், ஆனால் எதிரிக்கு வேலை செய்கிறான் என்று தெரியாது. ஆகவே கவர்னருகியை அவளிடம் உபயக்கம், நோதாவும் மனத்துக்குள் மகிழ்ச்சி யாத்து அவளை வந்தாகமாக அழுத்துக் கொண்டு போக ஒரு மாலின்கையில் வைக்கிறார்கள்.

அதிலிருந்து தமிழ்த் தகவல் கவர்னருகி ஒரு மக்கள் ஏற்று குலக்குத் தாங்கி

புகுந்தான். இதற்கிடையில் கவர்னருகின்யத் தேடி சுதந்திரமேக்கூட கல்விய அச்சுகளுடையவன், கவர்னர் முகி என்று சென்றிருப்பார் என்றநோல் நேரில்து கொண்டு. பின்னர் ஹரி முனை அடியங்களை விடுவிக்கப் புகுந்து போராட்டிருள்.

இடது கன்றுக் கூடக்கவிற்கு வரியப் படுத்துபவன் எப்போதும் அடியம்யாக இருப்பார்.

-சாமுத்திரிகாவகுளாம்

18

அர்ச்கள் தேவனின் விளைப்புமுறைக்குத்
திர வெள்ளையன், நீண்ட ஈட்டியை வைத் திருத்தான். அதைப் பார்த்ததும் அர்ச்களன் இடுக்கிட்டான். அவனும் தப்பிக்க முடிய வாத நிலை. திருத்திருவென்று விழிக்கும்போது, “உன் ஆயுதங்களைக் கிடை போடு!” என்றால் வெள்ளையன்.

அர்ச்களன் வாரிக் கிடை போட்டான், அடுத்து விளைக் கிடை போடு முன் ‘கணக்’ என்ற ஈடுத்துடன் அவன் விளைவைக் குற்றி யிருத்த அந்த எதிரியின் ஈட்டி தரையில் உதிர்த்து.

ஆக்கிரத்துடன் பார்க்க, “டெய் முட்டான! கிடை இறங்கு! அவரை எதுவும் செய்யாதே!” என்று கிடை தரையிலிருந்து கந்தி ஓர் பிரான்ஸின் டெ...

அவர் கையில் நீாக் கந்தி இருந்தது. அதை வைத்துத் தான் அவர் அந்த ஈட்டிக் காரணத் தடியிலிருந்தார்.

அந்த வெள்ளையன் கிடை டெயைப் பார்த்ததும் உடனே தயக்கமானான். கண்டிக்கப்பட்டவன் போல் அச்சுடு முத்துடன் கிடை இறங்கினான்.

அர்ச்களன் பெயிய முத்திட்டான்.

டெ அவளைப் பார்த்து, “அர்ச்கள்! நீங்கள் கற்றும் பார்க்காமல்தாக்குகிறீர்கள்.

சௌவர்ப்பூர்ணாஷ்சி
ஸ்ரீ வேணுகோபாரங்கள்

இந்தியர்களுக்கு இது பெரிய பலவினம். தர்ம யுத்தம் என்று நேருக்கு நேர் நீங்கள் பரம பரையாகச் சன்னடையிட்டுத் தான் பழக்கம். இந்தக் காலத்துக்கு உதவாது" என்றார்.

அர்ச்சனன் கீழே குதித்தான்.

டெ ஒரு மடக்கு புதுச்சேரி சாராயத்தைக் குடித்துவிட்டு, "ம், போங்கள்! இன்னும் இரண்டு விட்டை முடித்துவிட்டு வாழுக்கள்" என்று உற்சாகமுடன் கூறினார்.

அர்ச்சனன் உடனே தொடர்ந்து போய் மேறுவும் இரண்டு விட்டைகளைக் குறையாடிவிட்டு டெயிடம் திரும்பி வந்தான்.

டெ கடவுளேவன்று போதைச் சிரிப்புச் சிரித்து, "பிரமாதம்! போர்ச்சக்கியிருக்குச் சரியான பாடம்! எத்தனை அடிமைகள் ஒடு கிழுக்கள் பார்!" என்று சந்தோஷமாகக் கூறினார்.

தெரு ஒரு திருவிழா போல் கோவாகல மாயும் இருந்தது. அடிமைகள் மிகிழ்ச்சி புரண்டு ஓட, சரியானகள் பீடியோடு பறந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

எங்கும் குதுகல்க்கச்சல்கள், கூப்பாடுகள், இரைச்சல்கள், துடி எங்கும் பறந்து காலை வெய்யிலிக் குழப்பமாக மறைத்திருந்தது.

மச்ச வீடு ஒன்றில் திமர். என்று தீப் பிடிக்க, அதுவும் அங்குள்ள பிதியை உச்ச நிலத்துக்கொண்டு போய்க் கொண்டிருந்தது.

"டெ! நாங்கள் வருகிறோம். இங்கே நின்றும் ஆபத்து" என்று சொல்லி அர்ச்சனன் குதிரை மிதேறி ஓட.

அவனது கும்புதும் உடனே அவனைப் பின் தொடர்ந்து சென்றது.

ஸாந்தோமே கோட்டையை விட்டு வெளி யில் வெகு தூரம் போன பின் அர்ச்சனனும் காக்கனும் நின்றார்கள்.

திரும்பிப் பாட்க, ஆச்சரியமாக டெ கடவுள் குடுவையுடன் குதிரையில் குதித்து வருவது தெரிந்தது.

அர்ச்சனன் கீழே குதித்து, அவரை இரு ணக்களாலும் எனிர் கொண்டு, "டெ! உங்களுக்கு மிக்க நன்றி கோவல் வேண்டும். நின்கள்தான் என உயிரைக் காப்பாறி வீரர்கள்" என்று தழுதழுதுக்கிறார்கள்.

"அர்ச்சனன்! உங்கள் நன்றையைப் பிற்காலத்துக்குப் பத்திரப் படுத்திக்கொள்ளுகின்றன. எங்கு வேண்டும்போது வாங்கிக் கொள்கிறேன். நினைவுபடுத்தியே வாங்கிக் கொள்வேன். இப்போது ஒரு விஷயம். ஸாந்தோமேயைச் சூறையிடத்தயற்கு நான் உங்களுக்கு நன்றி வேண்டும். இந்தப் போர்த்துக்கீலியர்கள் எங்களுக்கு (ஆகவிலேயருக்கு) ரொம்பத் தொல்கொடுக்கிறார்கள். இந்தியர்களையும் கேவலமாகநடத்துகிறார்கள். ஆகவே, நீங்கள் இவர்கள் மீது ஒரு கல்லூப் போட்டாலும் அது எங்கள் நன்றிக்கு உரிமைப்பட்டது.

"இரண்டாவது நான்சொல்ல வேண்டியது உங்கள் போர் முறை. இந்தியர்கள் போரில் திறமையைக் காட்டுவார்கள். ஆனால் ஒழுங்கைக் கடைப்பிடிக்க மாட்டார்கள். இது பெரிய பலவீனம். ஒரு படை எவ்வளவு திறமையாக இருந்தாலும் ஒழுங்கைக் காட்டா விட்டால் நிச்சயம் தோல்லி அடையும்.

"இந்த ஒழுங்கு முறையை நீங்கள் பயிற்சி மூலம் அடைந்தால் பிரமாத வீரர்கள் ஆவிர்கள். யாருக்கும் பயப்பட வேண்டாம்" என்றார் அவர்கள்.

"நல்லது டெ! வேஷ்டி வந்தால் எங்கள் படைக்குப் பயிற்சி அளிப்பிர்களா?" என்றார் அர்ச்சனன்.

"நிச்சயம் செய்வேன்! நீங்கள் பயிற்சி பெற்றுவந்தான் யாரையும் வெல்ல முடியும். ட்சக்காரர்களும், போர்த்துக்கியிரும் உங்களிடம் வாங்கட்ட மாட்டார்கள்."

"டெ! பயிற்சிக்கு இப்பொழுது அவசியம் இல்லை. நாங்கள் வடக்கே அவசரமாகப் போகிறோம். பின்னால் பார்த்துக்கொள்ளவாம்."

"நல்லது! ஒரு ரகசியம் சொல்கிறேன். பயிற்சி செய்யாத வரையில் நீங்கள் இப்போது செய்த போர் முறைதான் சரி! மாக்குங்கள், உடனே ஒடுங்கி! இந்த முறையை ஆலுவிருத்து மொகலாயப் படைகளைக்கூட நீங்கள் வெல்ல முடியும்!"

"புதிமதிக்கு நன்றி சொல்கிறேன். அதைக் கடைப்பிடிப்போம். நாங்கள் வருகிறோம் டெ! எங்களுக்கு வடக்கே நிறைய வேலை இருக்கிறது."

"போய் வாருங்கள்! நான் கோவளம் போக வேண்டும். டியானு அங்கே போயிருக்கிறேன். ஸாந்தோமே சூறையானதை அவன் அம்மாவுக்குக் காங்கிக் கொள்கிற வேண்டும். அவன் அம்மாவின் முகம் போகும்போக்கைப் பார்க்க வேண்டும்." என்று பிரான்சில் டெ சொல்லி,

தமது கடைசியில் தெரிவித்த ஆசையில் வியிப்பவர் போல் முகத்தில் முறுவலாகி, குடுவையை உயரத் துங்கி மதுவைத் தாரை வாங்கி வாங்குகிறார்த்துக்காக! உங்கள் ஆரோக்கியத்துக்காக!" என்று பலமுறைகளில் கொண்டே இருந்தார்.

அர்ச்சனன் கோஷ்டியார் பறந்திருந்தார்கள்.

வெங்கடகிரிக்குச் செல்லும் பாதையில் ஒரு குக்கிராமத்துக் குதித்தில் தோதா தன்டு இறங்கி இருந்தான்.

உள்ளே பெரிய கம்யானக் கூடத்தில் குறுக்கும் நெடுக்குமாக வெகு ஆக்ரோஷத் துடன் உலாவிக் கொண்டிருந்தான்.

எட்டத்தில் கூடத்தில் வாயிலில் பலராமுடு சுத்தியன், ஆகிகேசவஜு ஆகிய அவன் சகாக்கள் நின்று கொண்டிருந்தார்கள்.

தோதாவின் சங்கடமான நிலையை அவர்கள் திகிதூடன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

காட்டையும், நாட்கையும் கோதி எடுத்து கவரண்முகி கிடைக்காமல் திரும்பியவர்கள் அவர்கள்.

தோதா அவர்கள் தோல்லியைக் கண்டு வெருவாகக் கவல்கியிருந்தான்.

கைக்கு எட்டியது வாய்க்கு எட்டிலீக்கியை என்று கூறிப் பல்லைக் கடித்தவாறு உலாவிக் கொண்டிருந்தான்.

அப்பொழுது பொழுது சாயும் நேரம்,

மென்ன அந்தி வெளிச்சம் கருக்கி வர, எவ்வோரும் சித்திரங்கள் போல் மௌனமாக நிறு கொண்டிருத்தார்கள்.

திமிரன் வாசலில் சவசலப்பு ஏற்படத் தோதா அத்டவான் குரலில், “என்ன, அங்கே?” என்று கவிஞர்.

“மென்ன இறங்கு! மென்ன! மென்ன!” என்று தின்குரல் ஒன்று கேட்க,

தோடர்ந்து சலின் சலின் என்று புலம்பும் கொறுக்கள் தெளிவாகக் கேட்டன.

அதை அடுத்து, கல்தூரி, நந்தன, புலுகு வாசலைகள் கலந்து வர.

தோதா தன் நடையைத்தளர்த்திக் கட்டி யில் புனியாக நின்றன.

வாசலில் பட்டுப் பல்ளக்கு ஒன்று வந்து இறவியிருத்தது.

அதிலிருந்து ரத்துவளியும், அதைத் தோடர்ந்து சித்ரகவாவும் இறங்கினார்கள். சித்ரகவா ரத்துவளியின் பதினைந்து வயது மகன். இரு அழியப் பட்ட விழிகளால் எல்லாப்புறங்களையும் அதிசயாகப் பார்த்துக்கொண்டு, நாயின் கரிசனமானார்த்தை கண்கு இசைய மௌனமாகக் கால்வயத்து அந்தச் சந்திரத்துப் படிக்கட்டுகளில் ஏற்றனர் அவன்.

நீண்மான பின்னல் பின்புறங்களில் செல்ல மாக்கத் தழுவ விட்டன.

சித்திரம் போல் கண்கள் இங்கும் அங்கும் அம்மானை ஆடு, சத்திரம் ஒரு புதுக் களை யுடன் உயிர் பெறத் தொடங்கியது.

முகம் சின்ன நிலாக் கட்டு.

அதில் இரு விழிகளும் இரு இருள் சிமிக்கான்!

முதிர்ந்தும் முதிராத உதடுகளில் ஒரு பூற்றுச்சொன்ன இனம் முறுவால்.

சின்னச் சந்தமும் சின்ன நடையும் கலந்த ஒரு வெண்பா போல் உள்ளே நுழைந்தாள் அவன்.

“தோதா இங்கோனே இருக்கிறார்?” என்று கேட்டுக் கொண்டு, அதற்கு மறு மோழி எதிர்பார்க்காமலே உள்ளே நுழைந்தாள் ரத்துவளி.

கடத்துள் அவனும் அந்தச் சின்னப் பூப் பேழையும் நுழைய, தோதா தனது கல்லை கணித தாற்காலிகமாக இழந்து உள்ளே வருபவர்களைப் பார்த்துப் பிரமித்து நின்றன.

“ரத்தும்மா வராஜும்!” என்றனர்.

அந்தச் சின்ன சித்ரகஸி மென்னத் தன பாரவையும் நிமிச்ச செய்து, ஒரு மறுக வான் வயிப்பை அரை தெரிய கொட்டி, பிறகு தன்னிடம் இழுத்துக் கொண்டாள்.

ரத்துவளி உடனே தோதாவை அழைத் துக்கொண்டு சந்திரத்தின் தனி அழற்குப் போய்,

“தோதா! இதென்ன? தளவாய் (நர சய்யா) ரோம்பக் கொபத்தில் இருக்கிறார். நீ கவர்வனுமிழுவைக் கொண்டு வராவிட்டால் உள்ளைச் சிரச் சேதம் செய்வேன் என்கிறீர்.” என்று கலவரமாகக் கறினுள்.

ஏற்கனவே அபிந்தில் தேர்ந்தவள்! இப் போது இயற்கையும் சேர, தனது கல

வரத்தைத் திறமையோடு எடுத்துக் காட்டி அன்ற அவன்.

“தளவாய் அந்தக் காட்டு மாளிகைக்கு வந்தாரா?” என்று ஆவதுடன் கேட்டான் தோதா.

“ஆமாம்! தோதான் வரும்படி ஓன் எழுதி னுய். வந்தார், ஏமாந்தார். நல்லவேணி அந்த வெளையில் அவர் முன்னால் இல்லாமல் போய்விடுவாய்! இருந்திருந்தால் நீ அங்கேயே சமாதி! அவர் சூருக்குத் திரும்பின பின்தான் நீ அனுப்பிய ஆள் வந்து கவர்வை முடி தப்பிவிட்ட செய்தியைச் சொல்கிறேன். அவருக்குக் கோபமோ கொஞ்ச நஞ்சமஸ்வ! கவர்வை முடி வரவேண்டும். இல்லாவிட்டால் தோதாவின் தலை வரவேண்டும் என்று கீர்க்கிறோர். தோதா! உணக்கு இந்தச் சோதனையான தோறம் வருமாயா?”

என்று பிருப்புவேந்று ஒரு அபிந்யக் கோபம் முகத்தில் படர, வேசாக விழி ஒரங்களை வளித்தான் விரல் கண்டுகளால் வடித்துக்கொண்டான்.

“ரத்தும்மா! நான் செய்தது தப்பிதம்! அவன் தப்புவாள் என்று கணவிதும் எதிர் பார்க்கவில்லை. அவளைக் கட்டி வைத் திருக்க வேண்டும். இப்போது நான் என்ன செய்வேன். காட்டட யெல்லாம் கொடிவிட்டேன். நாட்டையும் தேடுகிறேன். எப்படியும் அவளை விட்டமாட்டேன்” என்றனர்.

அப்போது ஒரு தீவர்த்தியை உள்ளே தூணிக் கூருவன் தட்டுவிட்டுப் போக,

ஒரு பந்தர் வெளிச்சம் எங்கும் பரவியது. தோதாவின் கண்கள் அவசரமாக அந்த இளம் பெண் முகத்தைத் தேடினா.

அவளோ, இந்த உலகில் இல்லாத மெய் மறுப்பாக எங்கேயோ பார்த்து மறுவி இருக்க,

தோதா அவளைக் கவனிப்பதை நூட்டயாகக் கவனித்துத் தன் புன்றுவலைத் தன் நுனி நாவால் துடைத்துக் கொண்டாள்.

“தோதா! உட்கார்! சித்ரகவா உட்கார் தோதா! உண்ணிடம் ஒரு விஷயம் கேட்க வேண்டும். என்மீது நம்பிக்கை வைத்துக் கொள்! என் மகள் மீது ஆளும்! நான் யாரிடமும் சொல்ல மாட்டேன். நீ திறந்து கொல்லவாம்!” என்றனர்.

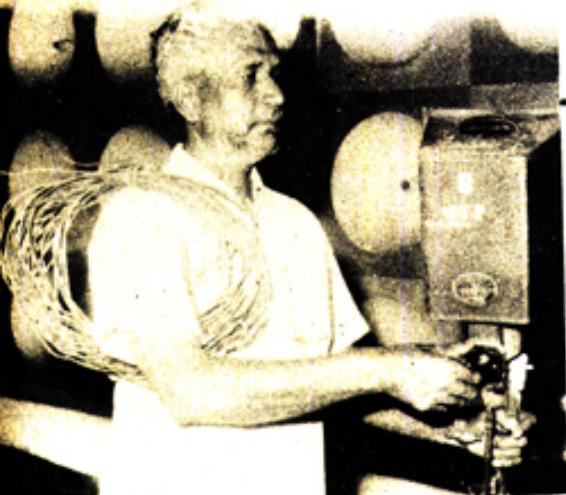
தினக்குத்துப்போன தோதா, “ரத்தும்மா! அப்படி என்ன கேட்கநின்கில்லையும்?” என்றனர்.

“ஓன்றுயில்லை. உன் குணம் என்குத் தெரியும். உன் செய்கைகளும் என்குத் தெரியும். என்னிடம் மட்டும் மனம் திறந்து கொள்! கவர்வை முடிய எங்கே ஒளித்து வைத்திருக்கிறோய்? அதை மட்டும் கொள்! நான் உணக்கு வேறு யுத்தி கொள்வித் தகுகிறேன். தளவாயைத் தன்னிலிருவோம். நீ கவனிப்படாதே. நான் உண்பக்கம்!” என்று கொன்னவன், சித்ரகவாவை மென்னபார்க்க,

அவன் முறுவலாகி, “எனக்குத் தாகம் எடுக்கிறதம் மா, தன்னீர் கிடைக்குமா?” என்று கேள்வியை ரத்துவளி மீதும் பார் வையைத் தோதாவின் மீதும் போட்டாள்.

(தோடரும்)

இவர்களையும்

▲ டி. சி. நாராயண்

▲ மீனக்ஷி ராஜ்

ஒரு படம் வெற்றி பெற்று, ராதாஸமாக நாம் பத்திரிகை நடவடிக்கைகள், ஒளிபருதிகள், சாக்காட்டுகள் மற்றும் போன்றவைகளின்தான் பார்டிலிரும். ஆனால் அவர்கள் இதிஹாச பாராட்டுப்பேர் உறுப்பு அதை நிறைவேண்டும். ஆனால் அவர்கள் என்ன சொல்ல விரும்புகின்றன. வாருங்கள் அவர்களை நிறைவேண்டும்.

வாரியி ஸ்டேடியோவில் எட்டாவது பிப்ரேரன். ஒரு ஹிந்திப் படம் ஓருட்டில் முடிவுறும் நிறுவாயில் உள்ளது. வெளிச்சம் கண்ணியப் பற்கிறது. காமராமேன் 'டாப் லைட்ட்' என்கிறார். நாற்பத்தி உயர்த்தி விருந்து கொத்தாய் விளக்குகள் வெளிச் சுத்தை அள்ளுக் கொடுக்கின்றன. பிரேக்...

'ஆகா! ஸ்டேட்டிப்பிரமாதம்!' என்று கேமரா மேஜைப் பாராட்டுகிறார் டைரக்டர். அப் போது உயர்த்திக் கண் சாரத்திலிருந்து மேல்கை சிறை இறங்கி வருகிறார் முப்பு ஆண்களை இங்கே ஸ்டீபாகை இருந்து பழுத்த அனுபவம் பெற்ற திரு டி. செ. நடராஜன். கூறுகிறார்:

"நான் என் பதினேழாவது வயதில் சிறிமாக் கம்பெனியில் சேர்ந்தவன். அப் போது என் என். கே., சின்னப்பா, சந்தாவைட்கமி வந்த புதுச் சுற்பிடத்தில் வாம் ஒரு காமரா மேஜைக்கு படத்துக்கு ரூ. 100 கொடுத்தார்கள். ஆனால் இப்போ அவர்கள் ரூ. 50,000க்கு மேல் வாங்குகிறார்கள். ஜத்தாறு மட்டங்கு.

"நான் முன்பு மாதத்துக்கு ரூ. 15 வாங்கினேன். இப்போ கு 300 வாங்கிறேன். எத்தனை மட்டங்கு? கண்க்குப் போட்டுப் பார்த்துக்குறக்க கலை நிறுவுக்கம் தெரிஞ்ச ஏயரா. மேன்கள் இந்து ரொம்பப்பேர் டீவிஜிடில்ஆண்டு' ஒருவார்த்தை தெரிந்துகொடுக்காங்க. வேறுஒன்றுமில்லை. என்னிடமிட்கு நானே காட்சிக்குத் தங்கமாயிரி என்றார் ஸிட்டிக்கும் செய்துவேண். எங்களை பார்த்தி அனுபவம் நிறைவேசு ஸிட் பாயில் இருக்கிறதாலே காமராமேன் வேலை கலபமாகிறது. சிவாகுக்குக் காமரா கொண்ம் கூடச் சொல்கிக் கொடுத்திருக்கேன்!

"தினம் நான் வேலைக்கு வரும்போது என் உயிர்ச்செல்களுக்குச் சொத்து ஸிலிங்குதான் வருவேன். சீழ் தரையிலிருந்து நாற்பத்தி உயர்த்திவில்தான் நான் இருப்பேன். பாம் பாட்டி உடலில் மலைப் பாம்பு தொங்குவது மாத்தி என்கைச் சுற்றிப் பயிற்சி மின்சார ஒயர்கள் எப்போதும் சுற்றிக்கிட்டிருக்கும். எப்ப 'ஷாக்' வாங்குவோமேன்னு உள்ளது ஒரு பீதி இருந்துகிட்டே இருக்கும்."

□ பெரிய செட்டுக்களைப்போடும்போது தச் சர்கள் ரொம்புவும் முக்கியமானவர்கள். இவர்கள் இல்லாவிட்டால் செட்டுகள் இல்லை. பழுத் தனியுபவல் உள்ள பெரியவர் பட்டநை மேல்திரி திரு வி. ராமசுமார் ஆச்சாரியைப் பார்க்க வேண்டுமெனில் ஏ.வி. எம். ஸ்டேடியோவில் உள்ள தச்சர்கள் பட்டநைக்குப் போகவேண்டும். தெடியக்குவும் நள்ளாடும் உடல், வேகமான பேச்சு, வயது ஜம்பத்தி நாலும் முப்பது ஆண்டுகளாக இருக்க தொழிலில் இருப்பார் பேசுகிறார்:

"டைரக்டர்கள் ஸ்டேட்டிங் தினத்துக்கு இரண்டு நாள் முன்புதான் காட்டியை எங்களிடம் சொல்லுவார்கள். சில சமயங்களில் ஒரு நாள் அல்லது அதற்கும் குறை வான் அவசரங்களான் கொடுப்பார்கள். இதற்குள் செட் தயாராக வேண்டும். இல்லாவிட்டால் ஸ்டேட்டிங் கான்ஸல்வாகித் தயாரிப்பாளருக்கு நஷ்டமாகும். இரு பகல் பாராது, பி, உறக்கம்பார்க்காமல் வேலையை முடிப்போம். இந்த அழகில் செட் போட்ட பிறகு டைரக்டர் ஏதாவது புதிய ஜப்யா தோன்ற செட்டையே மாற்றச் சொல்வார். அப்போது என் மனம் எப்படி இருக்கும்?

"செட் போடும்போது பலமுறை விபத்து ஏற்பட்டதுங்கூடு. இரத்த காயம் சர்வ சாதாரணம்."

□ சிறிமாவில் செட்டுகள் போல மற்றிருப்பு முக்கியமான பகுதி கலை. இவர்களை உதவி

சந்தியங்கள்

ஆர்ட் டைரக்டர்கள் என்று சொல்லினார்கள். இவர்கள் வேலை என்ன? வெளிப்புறத்தில் ஒரு காட்சியோ, பாடல் காட்சியோ படம் மாக்கிவிட்டால் பிறகு அதே காட்சியின் தோடர்க்கிணை ஸ்ட்ரீட்யோவில் எடுக்கப்பெறும்.

இப்போது ஸ்டெடியோவில் அதே பின்ன
வரியைச் செய்துகொக் குறுவாக்கித் தரு
பவர்தான் உதவி ஆர்ட் டெரக்டர். சிறந்த
உதவி ஆர்ட் டெரக்டர் திரு மோகன்ராஜ்
அவர்களைச் சந்திக்கிறோம். நம்மைச் சுற்றிப்
பெரிய பிரஸ்கலூம், வண்ணக் கலையையும்
வழநுக்கொண்டு சிரித்துக்
கொண்டே பேசுகிறோ இவர்: “எங்கள்
வேலைக்குப் பொறுமை ரூபாம்ப முக்கியம்.
பெரிய விடுகள் போன்ற செட்டுகளின்
பின்னே ரூபாகள் போவது போலவும்,
பின்னவில் கோயில், கட்டிடங்கள் போல
வும் செய்வதுநாம்கள்தான்! இதற்குப் பொய்
“பேஞ்சாண்ட் டிராயிங்”. முன்பெல்லாம்
எங்களுக்கு ஆர்ட் டெரக்டர்கள் பிளாஸ்
கொடுப்பார்கள். இப்போது புதிதாக வரு
பவர்களுக்கு தொழிலேசரிவரத்தெரிவில்லை

"பாவமனிப்புப் படத்தில் 'சிவர் சிரிப் பார் சிவர் அழுவார்'பாடல் காட்சிக்கு ஏற்ற மாதிரி நான் செட்டுக்குள் வயல்காடு, பாவம் முதலியவற்றைத் தத்துப்பமாகப் போட்டதை எல்லோரும் பாராட்டினார்கள். இப்பொழுத்தாம் எங்களுக்குப் போதிய நேரம் கொடுப்பதில்லை. அவசரப்படுத்துகிறார்கள். எங்கள் தொழிலில் காலஞ்சில் பிசுகு பட்டாதும் என்னாயே கெட்டுகிடும்" என்று சொல்லும் திரு மோகனராஜாக்குப் பிடிக்காது - சினிமா பார்ஸ்வகாஷ்!

ஒ சினிமாத்துறையில் முக்கியமான இன்ஜினியர் வர் புரோத்தாண் உதவியாளர். இவரது முக்கிய வேலை ஒலட்டிங் சம்பந்தப்பட்டவர் கணக்கு காப்பி, ம, சாப்பாடு, கொடுப்பது. இது என்ன பெரிய விஷயமான என்று கேட்கலாம். ஆனால் இதில் கொடுக்க தாமதமானாலும் ஒலட்டிங் நடப்படுத் தாங்கிக் கூப்பட்டுவிடும். இந்தத் தொழிலில் இருபத்தி மூன்று ஆண்டுகள் அனுபவம் உள்ள திரு எஸ். நங்குசாமியீசு சந்திகிள்ளேழும். டிப்பன் காரியர் அடுக்கிவரை போக்கிறார் இவர்: "சினிமாத் துறையில் எவ்வளவும் விட நாங்கள்தான் டெராக்டர், தடிக் தடிக்காயர்களுடன் அதிகம் தெருங்கிப் பழகுகிறோம். நாங்கள் எதிர்பார்ப்பது அன்புதான். நான் சேர்ந்த புதிதில் நானுக்கு ரூ. 2 சம்பளம் வாக்கினான். இப்பொது மாதம் ரூ. 300 கொடுக்கிறார்கள். மார் முகமும் கொண்டுவிட ஒலட்டிங் அமைதியாக நடக்க நாங்களும் முத்திய காரணம்.

"நான் சேர்ந்த புதிதில் ஏ.வி.எம்மின் 'காக்கும் கரங்கள்' படம் தயாராகிக்கொண்டிருந்தது. நடிகர் எஸ். எஸ். ஆர்., கடறர்டர் திரிவோகசுந்தர், தயாரிப்பாளர் ஏம். பாவனன் இவர்களுக்குத் தரப் பட்டுரையில் தன்னர் மீளர்களுடைய ஒரு

• 66. Tammam Ghazi

• 560 pages

ஓர் கைவறி ட்மெர்கள் தீழு விழுத்துக்கலாக நடைந்து போயிற்று. தயாரிப்பாளர் சுவங்கள், "பரவாயில்லை, உண்குதின்றும் ஆகவில்லை!" என்று அங்பாகக் கொட்டுக்கொள்ளவில்லை.

"ஒருமுறை ர. வி. எம். குளிர்சாதன அறையில் அயல் நாட்டவருக்கு விருத்து-என்னேடு திரு ர. வி. எம். அவர்களே சேர்ந்துகொண்டு அவர்களுக்கெல்லாம் பரிமாறியது என் வாழ்ந்தாளில் மறக்க முடியாத அனுபவம்."

பேட்டி: சிக்கி
படங்கள்: உத்ரா

■ அட்டைப் படம் பார்த்தேன். பப்பு.... பாக்ஷு... அத்திட்டார் ம. செ. கற்றி போடுவிக்கு அவருக்கு!

சென்னை-1 டி. மோகன்

■ விம்பிள்டன் போட்டி பற்றிய பேட்டி தீகழ்ச்சியில் கிருஷ்ணனின் பதில்கள் முதல் தரம். குண்டுமணியின் கேள்விகள் கிருஷ்ணனின் பதில்களைவிடப் பிரமாதம். நடகம் ஜி. கிரிநா அய்யர்

■ Mcenroe - சரியான உச்சரிப்பு என்ன என்று கேட்டவர் Borg குக்குச் சரியான உச்சரிப்பு என்ன என்று ஏன் கேட்கவில்லை? Bjorn Borg என்பதை பியான் பார்க் என உச்சரிக்க வேண்டும்!

சென்னை-17 எம்.ஜே. கிருஷ்ண

■ ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் வேலை இன்றித் தங்கிகிறதா இந்த நேரத்தில் "வேலைகொள்ளி" பற்றிய செய்தியை வெளியிட்டு எரிகின்ற கொள்ளியில் என்னையை வார்க்கிறார்களோ! இது நியாயமா? பெருங்களத்துர் அங்கர்வார்மா

■ இவ்வாரத் தலையங்கும் பிரமாதம். இன்றைய தமிழக அரசு நன்றா ஆட்சிக் காலத்தில் எதைச் சாதித்திருந்தாலும், அவை அளித்தும் மதுவில்கு ரத்து என்ற ஒரு செயலால் ஒன்றுமில்லாமல் போய்விட்டன!

திருச்சி-17 அவைகள் ஸிபெலினியா

■ விவசாயி சங்கத் தலைவருக்குத் தி.மு. கழகத் தலைவர் குருஞ்சிதி எத்தனை மழுங்கள் வேண்டுமானாலும் கொடுத்ததாகக் கார்ட்டுன் போடுவார்கள். அவரைக் கொண்ட செய்யுகள், வரவேற்கிறேன். ஆனால் தமிழ்த் தலைவரின் உச்சரிப்பில் ஒரு காலும் "பளம்" என்று வரவே வராது என்பதைச் கட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். பெங்களூர் ப. மூர்த்தி

■ செம்பியன் கட்டுரைகள் குடுபிடித்துள்ளன. இவரங்களும் இனம் பிரதமாங்கம் மிக அருமை, பல விஷயங்களை அறிய வைத்துள்ளார். மீண்டும் மீண்டும் செம்பியன் எழுதியே ராஜீவ் காந்தியை இந்தியப் பிரதமர் ஆக்கி விடுவார் போலிருக்கிறது.

பெங்களூர் எஸ். எம். குப்தா

■ கப்புவின் பேட்டிக் கட்டுரை படித்தேன். தி. மு. க.வி.ல் ஜூநாயகப் பண்பு என்பது வெளிப் பகட்டுந்தான் என்பதை சப்புவே சொல்லியிருப்பது பாராட்டுக் குரியது. தி.மு. க. என்பது குறுஞ்சியின் சொந்தச் சொத் தாசிலிட்டது என்பது நிருப்பாமாசிறது.

தலைநாயியிறு எஸ். ராஜங்கௌஷ்

■ அரசியல் கட்சிகளின் விசுவாதிகளுக்கு எந்தப் பத்திரிகையும் விளம்பரம் தர விரும்புவதில்லை. ஆனால் துரோகிகளுக்கும், காட்டிக் கொடுப்பவர்களுக்கும், கலக்குட்டிகளுக்கும் கட்சித் தாலிகளுக்கும் அளவுக்கு மறிய

விட்ட பேட்டை

விளம்பரங்கள்! "கப்பு"வின் பேட்டி இதையே உணர்த்துகிறது.

சென்னை தா. கிருட்டினன்

■ கல்வியில் வரும் சிறுக்கதைகளுள் சிறப்புச் சிறுக்கதைக்கு அட்சையில் படம் தீட்டவேண்டும் என்றாலும், கல்விக்கு ஒவ்வொரு வாரமும் நான்கு அட்டைகள் தயாரிக்க வேண்டியிருக்கும்!

மதுரை என். கண்ணன்

■ கொங்கணி பாஷாங்கு எழுத்து வட்ட விவசாததால் பானிகா குறிப்பிட்ட விபிகள் தவர் "நான்" எழுத்துக்களி றும், ரோமன் (ஆங்கில) எழுத்துக்களிறும் எழுதுகிறார்கள்.

கொங்கணியிருக்க விவசாயம் தெரியாது என்பது விவசாயத்தில் எடுப்பட்டிருக்கும் வட்டச்சக்கான கொங்கணியர்களை அவமதிப்பதாகும்.

இதுவரை கொங்கணியில் இரண்டு படங்களே வெளியாகியிருப்பதாக திரு பானிகா சொல்லுவது தவறு. கடந்த 30 ஆண்டுகளில் 13 படங்கள் வெளிவந்திருக்கின்றன. இவற்றில் இரண்டு கொங்கணிப் படங்களின் தயாரிப்பாளன்றும், டைரக்டரும் நான்தான்.

என் தாம்மாழி தமிழ். மற்ற 11 படத் தயாரிப்பாளர்களின்தாய்மொழி கொங்கணி. மைசூர்-4 எம்.கே. நால்ஸ்

■ ராஜராஜன் வினரு போட்டியில் நிறைய போள்ளாச்சி வாசகர்கள் வெற்றி பெற்ற தற்கு ஒரு வாசக் 'ராஜ ராஜன்' வினரு போள்ளாச்சியிலா இருக்கிறது' என்று கேட்டார்களவா? அவரது கருத்தை உறுதி செய்ய இதோ ஜூலை 18ந் தேதி தினமாற் செய்தி:

"போள்ளாச்சியில் 100 ரூபாய் கள்ள நோட்டுக்கள் அதிகமாகப் பழக்கத்தில் உள்ளன. எனவே பொதுமக்கள் ஜாக்கிரதையாக இருக்கவும்."

போள்ளாச்சி நாளராஜ்

■ நளினி சால்திரிக்கு ஒரு ரிக்வெஸ்ட்! ஒவ்வொரு முறையும் 2.90 கொடுத்துவிட்டுக் குறைந்து 2 ரூபாய் நஷ்டப்படுவதை விட தரை டிக்கட் வாங்கிக்கொண்டு விடவாமே!

சென்னை-20 ஸ்ரீகலா பத்ரி

இமர்க் கல்கி

நினைவுச் சிறுகதைப் பொடி '81

ஐலைபாடி முடிவு லை

நடவர்கள் :

1. திரு. ப. நீலகண்டன், திரைப்பட இயக்குனர், கதாசிரியர்
2. திரு. சிதம்பரம், மழக்கறிஞர், இலக்கிய சிந்தனை அமைப்பாளர்,
3. திரு. கந்தாரா
4. திருமதி சிவங்களி
5. ஆசிரியர், கல்வி

நடவர்கள் கூட்டம் ஜூலை 19ம் தேதி நடந்தது.

பின்வரும் கதைகள் பரிசுக்குரியன
என்று தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டன.

முதல் பரிசு ரூ. 1000/-

வறுமைக் கோடு

எழுதியவர் : விருண்ணகுரு

விலாசம் : 78ஏ, தேவாங்கம் பிள்ளையார் கோவில் தெரு, செல்வாய் பேட்டை, சேலம்-2

இரண்டாம் பரிசு ரூ. 500/-

மாருத பரிஜனமங்கள்

எழுதியவர் : உறைடேவி

விலாசம் : 19 பராங்குசுபுரம்,
சென்னை-24

மூன்றாம் பரிசு ரூ. 250/- விதம்
இடு சிறுகதைகளுக்கு

1. வலி

எழுதியவர் : யிமாதித்தன்

விலாசம் : 8/5 வி. பி. டபிள்யூ. 47.
குவார்டர்ஸ், பெசன்ட்
நகர், சென்னை-90

2. இன்ஸ்பெக்ஷன்

எழுதியவர் : அவிழர் ரகீம்

விலாசம் : 6, பன்னிவாசல் தெரு,
காட்டுப்பாடி (வ.ஆ)

வெற்றி பெற்ற அனைவருக்கும் நடு
வர்கள் சார்பிலும் கல்வி நிறுவனம் சார்
பிலும் நல்வாழ்த்துக்கள்.

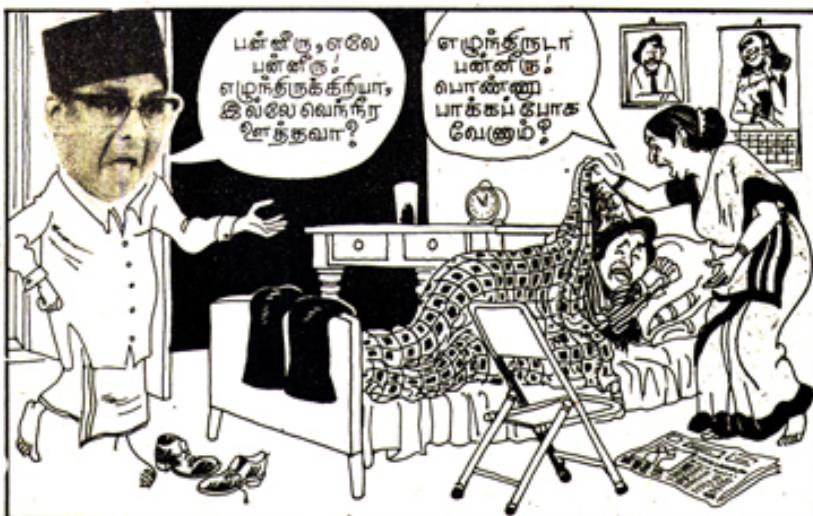
பிரசரத்துக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்
பட்ட கதைகளின் பட்டியல் அடுத்த
இதழில். புகைப்படம் : உத்ரா

ஸ்ரீஸ்ரீ

வேலைக்குப் போகும் பெண்

நடிப்பு:
டைஞ் தங்கவேலு
கதை:
சாகுகேசி, தமயந்தி
சித்திரம்:
சென்னப்பன்
போட்டோ: உத்ரா

I

துலஸிமுறைகளுடைய சாப்தமுட்

துமிழ்க் கலையில் "சினிமா" என்ற பேரும் படத்தின் பொன்னியா ஆண்டுதான் இந்த 1981ம் வருடம். "கல்கி" இந்தப் பொன்னியா ஆண்டை மலரிட்டுக் கிறப் பிக்கிள்ளறது. மலிம்சிக்குரிய விஷயம்.

என்ன!

கல்கி!

இந்தப் பொன்னியா ஆண்டையொட்டி கட்டுவரை கேட்டது!

என்னிடமா! கட்டுவரையா! கல்கியா!!

"சாப்தம் முடிந்து விட்டதாக"க் கங்கணம் கட்டிக் கொண்டு அறிக்கைகளையும் அபிப்பிராயம் என்ற பெயரில் கண்டனங்களையும் போட்டார்கள். இன்று என்னிடம்...ஓ.கே. ஓ.கே. (சிம்மக் குரலில் சிரித்தபடி சம்மதித் தார் பெருத்தன்மையுடன் நடிகர் நிலகம்.)

ஜம்பது ஆண்டுகள் கண்ட தமிழ்ப் பேரும் படத்தின் சாப்தத்தைச் சிறப்பிக் கிடக்கச் சாதாரணங்களைக் கேட்டதற்கு நன்றி. (அடக்கமான அவர் பதிலுக்கு, "பொன்னியாக் காணப்போகும் வெள்ளி வியா கண்ணுரி கலையுலகில் நீங்கள் ஒருவர்தான். அதனால்தான் தங்களை அனுகிறேனும்" என்று கல்கி.)

பலதலைமுறைகள் ஒன்றுக்கேறும்போதுதான் ஒரு சாப்தம் பிறக்கிறது. "சாப்தம்" தோன்றுமே தன்ற முடிவதில்லை.

1931ம் ஆண்டுதான் தமிழ்ப் பேரும் படம் பிறந்தது. அப்போது வெளிவந்த படம் "காளிதாங்". அதில் திருமதி டி.பி. ராஜ லட்கமி அவர்கள் கதாநாயகியாக நடித்தார். கதாநாயகி தமிழ்லூம், கதாநாயகன் தெலுங்

இதும் பேசி நடத்தவராக! “போய்” என்ற பாகுபாடுன்றிட நமிழ்ப் பேசும் படம் கள் முதல் படங்களிலேவே அணிந்திருக்கிறது. இன்னத்திறுக்கிறது. (இது நான் சேன் விப்பட்ட அந்தாளையத் தகவல்.)

அந்தாளில் இநை நாளத்துடன் பாடவும் தெரிந்தால்தான் நடக்கீள். படங்கள் மாடல் களை நம்பி, பாட்டுக்கள் நிரம்பியிருத்த காலம்! அது முதல் தலைமுறை.

அடுத்த தலைமுறையில் வசனங்களால் நெய்யவங்காரம் செய்யப்பட்டால் கலைத் தூய். அதுதான் எனது முதல் திரையுலகப் பிரேரணை.

பராசக்தி, மஹீஸுரா, திரும்பிப் பார், இவ்வற ஜோதி, ராஜா ராணி இப்படி ஒரு வரிசை.

அன்று முதல் இன்றுவரை... திரையுலகில் தலைமுறைக்கீறப் பெற அறிவுக்கெட்டிய வராய் ஆராய்ச்சி செய்து, பணிகளை, பாணி களை உருவாக்கி வருபவன் நான். வசனங்

தலை குணைச்சன்

களை முவதனமாக்கி, அத்த மையப் புள்ளி யில் கழன்ற நான் அதற்குடுத்த தலைமுறையில் “பாத்திரங்களை” உருவாக்கி “பாத்திரப் பட்டப்பாக வாழும்” பாணியைப்படுத்தி இரண்டு. அவைதாம் அந்த நாட்களில் வந்த பாச மனை, பாகப் பிரிவினை, படிக்காத மேந்த, பாவமன்னிப்பு போன்றி ‘பா’னு வரி செப் படங்கள்!

இதற்கிடையில் முழுதீன் மேலின் நாட்டு பாணி நடிப்பும் உண்டு. அதற்கு உதாரணம் “அந்த நான்”, “ஆயை மனை” போன்ற ஆர்வன் ஸ்டாட்டல் படங்கள். “கப்பலோட்டிய

தமிழன்", "கட்டப்பொம்மன்" போன்ற தேச பக்கியை வலியுறுத்தும் பாத்திரப் படைப்புகள். அப்பர் முதல் பிரஸ்மஜ் பத்மபுபங் வரை அத்தீவே பேருக்கிருக்கின்ற நெற்றிலே சாஸ்வதமாக வாழும் ஜிவநுள்ள பாத்திரப் படைப்புகள். அழுத்தமான, அழ வைத்த கார்க்டர்கள். Living Characters.

கலைஞர் என்பவன் கல்யாண சமயங்கார சீஸப் போன்றவன். பலர் விருத்து சாப்பிட்டுப் பாராட்டுவும். அனைவரையும் திருப்திப் படுத்துவதும் படைப்பது அவன் தொழில். விருத்துண்டவர்கள் பாராட்டும் பாராட்டு அவன் பெறுகின்ற ஆத்தி திருப்பதி.

"மோர் விற்ற காக புளிக்காது" என்ற பழமொழிக்கேற்பச் சில சமயம் வியாபார

நினைவில் நிற்கும் காட்சி

தில்லானு மோகனும்பாள்

'தில்லானு மோகனும்பாள்' படத்தில் ஒரு காட்சி. மதங்பூர் மகாராஜாவின் நிற்கிட தெரியாமல் அவனது அறைக்குப் போய்க் கிட்கிற தனித்துப் பிறகு மகாராஜைபின் வர வினாக் கூடியிலிருத்து விரைந்து இறங்கி வருவினான் மோகனு! மோகனு மாடிக்குப் போவதை நண்பர்களின் உதவியால் அறிந்த சிக்கல் சண்முகம் மாடிக்குக் கீழே நின்றுகொண்டு இருப்பதைக்கண்டதும் அதிர்ச்சி வினாக்கலும் நடுவாரத்துதாலும் நிற்குத் தொய் நிற்குவான் மோகனு. சந்தேகம் முகத்தில் கொப்பனிக்க, 'வாங்க மகாராஜை' என்று கிண்டவாக அழைப்பான் சண்முகம். வானமே இடிந்து தன் தமையில் விழ்வதைப் போல் அதிர்த்து நிற்கும் அவனிடம் "என்னை அவமானப்படுத்தவா இங்கே அழைத்து வந்தாய்?" என்று கோபாக்க கேட்பாள். அவனது ஏந்தோக் கண்களைத் தாங்க மாட்டாத மோகனு, "அறிவு கெட்ட தனமாகப் பேசாதீக்க!" என்று சொல்லி விடுவாள். 'பார' என்று ஆத்திரம் தீர் அறைந்துவிடுவான் சண்முகம்! இந்தக் காட்சியைப் பார்க்கும் ரிசர்க்னும் விகிதித்துப் போய்விடுவார்கள். அத்தீவை தத்துப்பாக உணர்ச்சி களைக் கொட்டி நடித்து இருக்கிறார்கள் பத் தினியும், நடிகர் விவாதியும்!

—ரமணி ரங்கநாதன்

தோக்கிலூம் இருக்கத்தான் வேண்டும். இருந்தேன்... பணம் போட்டுப் படம் எடுப்பவர்கள் திருப்திக்கும் நாம் இருந்தாக வேண்டுமே. நின்பட்ட முறையில் எனக்குப் பிடித்தாலும் பிடிக்கவிட்டாலும் ஆடுவதும், பாடுவதும், ஓடுவதும்...

"உள்ளதைச் சொல்வேன் சொன்னதைச் செய்வேன். வேறொன்றும் தெரியாது" என்ற படிக்காத மேதை படப் பாடமெப் போல இருந்த விடுவதும் உண்டு. அதனால்... சில சமயங்களில் யாரோ பற்றவைத்த சாம்பிராணி புகையும். அதனால் தவறுகளும் வருகின். தவறுகள் கற்பிக்கவும்படும். பத்தற நிலைகளை அமைதியாக ஆராய்வேனே தவற பதறினிடமாட்டேன். கண்ணால் மாளிகையில் குடியிருப்பவன் கல்வடிக்குப் பயப்பட முடியுமா? கலைஞர் சொல்லடிக்குக் கல்வக் குலமாகக் கல்வடி உண்டு. அரிசியல், சினிமா இரண்டிலும் என் போன்ற மீது செப்படும் சாண்றதை ஏருவாக நினைத்துக் கலையை வளர்ப்பவன் நான்.

I am very sportive என்னைப் புகழ்பவர்களை விட, விமரிசிப்பவர்களை Satire செய்பவர்களை மிகவும் ரசிப்பேன். காரணம்... என் கலையில் என் நடிப்பில் எனக்கு Complex கிடையவே கிடையாது. ஆனால் ஒரு எண்ணம் உண்டு. என்னைப் பொறுத்தவரை ஆலோசனை கூறி உதவக்கூடியவர்களே விமரிசிக்க உரிமை படியவர்கள். என் மகிழ்ச்சி மக்களுடன் கழித்த நாட்களை விட, நேரத்தை விட நடிப்புக்காகக் கழிக்கும் நாட்களும் நேரும் அதிகம். ஏழு வயதில் நடிப்புக்காக என்னை அர்ப்பணித்தேன். அந்று முதல் இன்றுவரை நடிக்கிறேன். நடித்துக் கொண்டே இருப்பேன்.

காரணம்... நடிகள் என்றும் நடிக்கிறேன் என்றும் கூறப்படுவதில், கறிக்கொள்வதில் எனக்கு ஆஸிந்தரமான, அகைக் குழி யாத ஆசைகள் கந்து நம்பிக்கை, இன்று... சினிமா... மக்களின் அத்யாவிசியமான நிகழ்ச்சிகளில் ஒன்று. இன்றியமையாத சாதனம். நடுத்தர வர்க்கத்தின் மிக முக்கிய மாண்பொழுது போகுகு அம்சம். அந்த Media ஏங்கு சுக்கி அதிகம்.

கலைஞர் ஒருவன்தான் தெய்வத்தைத் தினமும் தன் தொழிலில் சந்திக்கிறான். நீண்டம் மாண்பியிருக்கும் குத்து விளக் கேற்றித் தீபத்தில் கும்பிடும் தெய்வத்தை நாங்கள் நீண்டம் பல்வாயிரக் கணக்கான வாட்சு விளக்கொள்கியில் நின்று சந்திக்கி வரும்.

கலைஞருவது Gift. டாக்டர் மகன் டாக்டராகவாம். வக்கில் மகன் வக்கிலாகலாம். அவை பாரம்பரியமானவை, நீயதி. ஆனால் "கலைஞருவது" கடவுளின் கடாக்கும். மக்களின் அபிமானத்தைப் பெறுவது நாங்கள் செய்த மகா பாக்கியம். அதைப் பாது காப்பது என்கள் வைராக்கியிப் பணி. சில முருங்கௌப்பொறுத்தவரை நிதர்ச்சனமான, அது பவமான, கடைப்பிடிக்க வேண்டிய வாக் கியங்கள் சில உண்டு. சொல்கிறேன்:

திகழ்காலத்தை நாம்தான் பார்த்துக் கொள்வேண்டும். வருங்காலம் தனினைத் தானே கவனித்துக் கொள்ளும். வெற்றியும் நிதானம் போகும். கூடவே வெற்றியும் போய்விடும். அதை உணர்ந்து நிதானத்தைக் கடைப்பிடிக் கேள்ளும். சாதாரண மனி தன் புகழ் பெறும்போது அவன் செய்யும் தவறுகளும் புகழ்ப்படுகின்றன. அதை உணர் வேண்டும். அதையெல்லாம் தெரிந்து கொண்டு மனப் பக்குவத்துடன் கலைக்காக நம்மை அர்ப்பணித்து. “கலையை” அதன் மூலம் “நிதியை” உயர்த்திக்கொள்ளவேண்டும்.

புதுக் கலைஞர்கள் வருவதை நான் விரும்புகின்றேன். அந்த அரும்புகள் மலராக நான் என்ன ஒத்துழைப்பும் தருபவன். பல பீடுகள் கலைஞர்கள் என்னுடன் நடத்துள்ளனர். நடத்தினார்கள் அறிமுகமாகின்றனர். எனக்கு அவர்கள் Long song நடத்தினார்கள் என்னுடன் ஒடிவர வேண்டும் என்பதே ஆசை. நேர்று வந்து இன்று மறையக் கூடாது. புதிய தலைமுறை என்னுடன் இரண்டாவதை. நாறும் அவர்களுடன் போட்டி போட்டுக் கொண்டு நடிப்பதைப் பூரிப்பாக வரவேற்கிறேன். இந்த எண்ணால். இந்த வரிகள், என் மனத் தின் அடித்தாங்கிலிருந்து வரும் விருப்பம் கலந்த ஆசிரியாதம். ஒரு நாயின், ஒரு தலையனின் அரவணைப்பான குருதான் இந்த வாக்கியங்கள்.

“தமிழ் பேசும் படம்” பிரச்சினைகள் இல்லாமல், பல குடும்பங்களின் அடுப்புக்கும் உலிக்கும் உத்திரவாதம் தரும் “கலைஞர்” களை கருவாக்க வேண்டும்.

வாய்ப்புக் கிடைத்து வத்தவர்களுக்கும், வாய்ப்பை எதிர் நோக்குவர்களுக்கும், வாய்ப்பை மீண்டும் பயன்படுத்தி வரத் துடிப்போருக்கும் என் நேரக் கரங்களைத் தந்து அழைக்கிறேன். மனம் விட்டுப் பேசி விட்டேன் உக்குடுடன் இந்தக் கட்டுரை முத்தில்.

“ரிகிரிகிளை”... அவர்கள் “ரசாலையை” அடிப்படையாகக் கொண்டதே என் “கலைப்பணி”. பொதுவாக உக்கத்தில் அனேகம் பேருக்குத் தக்குநூடைய துங்பத்தைக்கூட நான்கிக்கொள்ள முடியும். மற்றவர்களின் இன்பத்தைத் தாங்கிக் கொள்ள முடியாது. இது சுகழும். மனத் தளரவே கூடாது.

மற்றவர்கள் மிகவும் உண்டாக்கிய பிறகு நடப்பதா... இல்லை... நாம் நடந்து புது வழியை உண்டாக்குவதா... இதுதான் ஒரு வொரு கலைஞரும் தன் கால கட்டத்தில் சிற்றித்துச் செய்யப்பட வேண்டிய பிரச்சினை. அதைத்தான் “பாணி” என்கிறோம்.

“கலைஞர் சிற்றனை”, “கலைஞருக் காழ் வது வட்டியம்” இந்தப் பிரக்களு கலைஞர் கட்டு அவசியம்.

வியாதியில் படுத்திக்குப்பவர்க்கட்கு மருத்தை விட, சுவிவான் ஆறுதல் வார்த்தைகளே தெழுப்படும். பரிட்சைக்குப் போகும் மாண வதுக்கு ஊக்கமும், பந்தயத்தில் ஒடும் வீர ஜூக்கு ஆரவாரம் நிறைந்த பாராட்டும் அவசியம். அதுமாதிரிதான் கலைஞருக்குப் பத்திரிகைகளின் பாராட்டுத்துறும் விமர்சனமும்.

நினைவில் நிற்கும் காட்சி

யராசக்தி

“யராசக்தி” பத்திரை குண்டேஷன் கோவிலில் குழப்பம் விளைத்தாகவும் பூர்ணைய் நாமிய நாகவும் குற்றங் ஸ்டட்பட்டு நிதி மன்றத்திலே நிறுக்க காட்சி.

கோவிலின் தடிப்பும் அதற்கு ஒரியூப்டியும் வரவேக்காகும் ஏதாக முடியாதால். குண்டேஷன் நிதி மன்றத்திலே இப்படி வாதாடு இருக்க:

“கோவில் குழப்பம் விளைத்தேன் - கோவில் கடவு என்பதாக அல்ல. கோவில் கொடுவர் களின் கட்டாமாக அமிகிடக் கூடாது என்பதற்காக. பூர்ணைய் நாமியேன் - அவன் பக்கி மான் என்பதற்காக அல்ல. பக்கி மான் வேஷமாகிட்கூடாது என்பதற்காக ‘நி யார் உள்ளார்களோ’ என்பின்டன். நானே மாதிரிக்கப்படுத்தன. ‘ஈதாஸம்’ என்பின்டன். ஆம். ஆகாந்துக்கால அழுகைகள் சம்பிடுத்தி தாக்கத்தைச் சுதந்படித்து விடுதல் மின் அதற்கு போல்.”

நிட்ட வாசங்கள். ஆனால் அந்தக் கட்சி படம் மாற்பவர்களின் நித்தனையை நான்படி நிற்கிற வகைக்கும் காட்சியாகும். பி. எஃரோஷா

நகத்தைக் கிள்ளுவதாகக் கூறித் தலை பைக் கிள்ளாலாமா? புகழ்வதாகச் சொல்லிப் புதைகுழியில் தள்ளவாமா? காழிப்புணர்க் கிளையை விமர்சனமாகச் சொல்லவாமா?

“நல்லுறவு” இதுயபூர்வமான “ஆதரவு” இதைத்தான் கலைஞர் பத்திரிகைகளிடம் எதிர்பார்க்கிறோன். வட்சம் வட்சமாகச் சம்பாதிக்கும் பண்டத்தை விட அந்த ஒரு வரி பாராட்டிடுத்தான் என்களுக்கு உவகையும் உவகையும்.

பொன்னியாக் காண்கிறது பேசும் பட உகவம்.

கிட்டத்தட்ட பொன் வியா காஜுகிடேன் கலையுவகில்.

அத்தனை கலைஞர்கள் சார்பிதழும் அமர்கள்கில் மாபெரும் சிற்றனையில் உருவான காக்கி... இந்த... பேசும்பட உகவின் பொன் வியாவும் மலரிட்டு. கலை நாய்க்குச் சமர்ப்பித்துமைக்கு வளக்கங்கள்.

தலைமுறைகள் சுகாப்தமாகி சிரஞ்சிவித்து வம் பெற வாழ்த்துக்கள். ஜெப்பார்த்த!

தினா-ஒட்டு தீருக்குச்சீயன்

அஷ்வாதா ரமசுவன்

சுற்றிவர நாலு பேர், நடுவில் நாகரத் தினம். தமிழ்த் திரை உலகில் இன்று மிகப் பிரபலமான பெயர். அவர்டு வாங்கிய டைரக்டர். இதுவரையில் எடுத்த படங்கள் அனைத்தும் நாலுவுத நாளைத் தான்டி வெற்றி முழக்கம் கொட்டியிருக்கின்றன.

அவர் பக்கத்தில் 'கம்' மெஞ்சு இடித்த புனி மாதிரி அமர்த்திக்குப்பவர்தான் - நாகரத்தின்தை, டைரக்டராக அமர்த்திப் பட மெடுக்க ஆரம்பித்திருக்கும் பட அதிபர் குணசேரன். இவரும் பதினாறு இருபது வருடங்களாகப் பட உலகில் பெரும் புள்ளி தான்.

இருவருக்கும் இப்போதைய அவசரத் தேவை - கதை! நல்ல கதை! ஓரோவென் ஒட்க்கடிய கதை.

சுற்று வட்டாரத் தேவைதான் - உதவி டைரக்டர்கள் - விக்ரிமாதித்தனின் சிம்மா சனத்துப் பதுமைகள் போல் ஆனாக்கொரு கதையைச் சொல்ல...

"பக!"

அத்தனையையும் நாகரத்தினம் - தமது ஒரேயொரு தலையசெப்பால் நிராகரிக்கிறார்.

"நல்ல நாட் வேணும்பா... இதெல்லாம் சரிப்பட்டு வராது..."

"தம்ம வெற்றி வேந்தனேட புது நாவல் ஒண்ணு - இந்த மாசம் ஒரு மாத வெளியிடா வத்திருக்கு..."

"யாரு... சமீபத்தில் பத்திரிகை வெள்ளி ஸ்நாவல் தங்கப்பதக்கம் வாங்கினாரே... அவர் எழுதினாதா?" - குணசேரன் கேட்கிறார்.

"ஆமாங்க.. நல்லா எழுதுவான். சமயத்திலே கிருங்குப் பிடிச்சாப்பல் - யாருக்குமே புரியாத மாதிரி எதையாவது எழுதுவான். கேட்டா, 'இதுதான் இவக்கியம்' பான், 'வினிமாவுக்காகக் கதையெழுதுறது எம் பொய்ப்பிள்ளே'ன்று தெனுவட்டாப் பேசுவான். 'எங்கதையில் வினிமாவுக்கேத்த கரு இருந்தா எடுத்துக்கூங்... ஆனு மாத்திக் கித்தி எதுவும் செய்யக் கூடாதுண்ணு கண்டிடுன் போடுவான். சரியான தொல்லை பிடிச்ச ஆனு... மனக்குள்ள நான்நான் பெரிய இவக்கியவாதின்னு நினைப்பு..."

"சரி, விடுங்க. இவக்கியம் தமக்கு எதுக்கு? நமக்கு வேண்டியது பிக்கருக் கான ஸ்டோரி."

குணசேரன் அனரக் கண்ணை மூடிய படி சொல்லிறார். மனக்குள்ள - கதை யைத் தேடி, இந்தப் பந்து நாட்களாக ஒட்டவின் ஏ.சி. அறைக்கும், டைரக்டருக்கும், உதவி டைரக்டர் கணக்கும், கதையிரயக்கனுக்குமா எத் தனை குபாய் செலவழிந்திருக்கிறது என்கிற புள்ளி விவரம் - டாக்கி மீட்டார் போவப் பய முறுத்த...

"சட்டுப்புட்டுங்கு ஒரு கதை சிகட்டக், பூஜை முடிஞ்சு டேப்டியூஸ் ஜூம்பிச் கட்டாத் தேவலை...."

"இப்ப போன

வாரம் 'சாவி'யில்

நாகரிகா மனை

ஙரன் ஒரு குறு

நாவல் எழுதியிருக்

காங்களே பேரு

கட் ஹோக்கா

இருந்துச் சுங்க....

அது என்னு வடி

வேறு?"

"என்னவோ 'இருவிள் மோகம்'னு..."

"ஆங்... அதுதான்... பிரமாதம் சார், எடுத்தா அதுவும் நம்ம ஸ்ரீராமினுக்குப் பொறுத்தமான கேர்க்டர்..."

"அப்ப அதை முடியுங்களேன் நாகு... என்னு... வெர்ஸல்ட் வாங்கவேண்டில் ஏர்ட்ஸ் போட்டு ஏழாயிரம் வரைக்கும் கேட்டுப் பாருங்க. தமிழ்க்கு மட்டும்தான் உரிமை தருவேன்று சொன்னாக்க ஒத்துக்காதின்க." "உம்... முடிக்கவாம்தான்..."

"அப்பாலே என்ன யோசனை.. முதல்வே மொத்தமா ஜூயாயிரத்தக்குள் முடிக்கப் பாருங்க. முடியாட்டி ஜந்தாலு ஜந்தாலு ஏத் திப்பாருங்க. முதலு தவணை போட்டுப்போம். மொதல்வே அட்வான்ஸ் ஆயிரத்தொன்று அடுத்தாப்பஸ் பூஜை போட்டுப் போம். மிச்சத்தைப் படம் முடிஞ்சதுக்கு அப்பாலப் பார்த்துப்போம்..."

"இதுவதாங்க உடைக்குது... அந்த அம்மாவோட குதை ஒன்று என்கிட்ட இருக்குது: இனையராஜாவை வெசுக் ஒரு பாட்டுக்கூட எடுத்திட்டேன். ஸ்ரீராமினுக்கு அட்வான்க வேற கொடுத்தாச்க. ஒரு மில்டேக்கு மட்டும் பண்ணிட்டேன். மீதித் தொகையை ஒப்பந்த தெதிக்குள்ளாறக் கொடுக்கலை. அட, என்ன பண்ணிப்பிடுவாங்கங்கை நெல்லைப்பு. இப்ப குதை உரிமை என்கிட்டதான்று பேப் பார்லே அறிவிப்புக் கொடுத்திட்டா... ஒழி யுது. இப்ப மிதியைக் கொடுத்திட்டேன் தாயே'ன்று எத்தனையோ கேட்டுப் பார்த்

தேன். ரோம்பவும் கண்டிப்பா இருந்ததால் பேசின தொகைக்கு மேலே பத்தாயிரம் ரூபா வரைக்கும் கூடக் கொடுக்கிறதா நம்ம புரோட்டியஸ் ராஜப்பா சொன்னாரு. உட்சம் கொடுத்தாக்கட இனிமே வேணும்ஜூட்டா... யங்கயம் தெரிஞ்ச பொம்பன். திருப்பிப் போய் அடுத்த குதைக்கு நான் நிக்க முடியாது..."

"சரி, விடுக்க, நான் வேறே ஆளீ விட்டுக் கேக்க சொல்லேன்."

"வேணுங்க. அந்த அம்மாவோட குதையே நமக்கு வேண்டாம். உக்கத்துவ வேற குதையா இல்லே..."

குண்சேகரன் நாகரத்தினத்தின் விரிவிடுக கில் புகையும் 'திரிபுள் ஸ்ரீபா' சிக்ரெட் கடையே வெறித்தபடி முகவாணயச் சொற்றுக்கொள்கிறார். வயிற்றுக்குள் பக்கவெள ஏரிச்சல்.

நாகரத்தினம் புகைக்கும் சிக்ரெட் அவரது பர்லினிலிருந்த நாறு ரூபாய்த் தாள்களில் ஒன்றுக் குறுக்குத் தெரிகிறது. அதுமட்டு மல்ல: 'திரைக் குதை சொல்லியேன்' என்று கற்றையாய் வெற்றிலை பாக்குப் புகையிலையைச் செவ்வழிக்கும் கும்பங்கள்... இது தனிர் அவ்வப்பொது தாக சாதிக்காக வாங்கப்படும் தீர்த்த வகையறாக்கள்.... நொறுக்குத் தீவிகள்..."

அன்று இரவு - வெளு நேரம் வரையிலும் கூதையைப் பற்றியே சிந்தித்தபடி படுத்திக்குக் கிறார் குணசேகரன்.

"இப்போது பத்திரிகைகள்லே வர்த கூதையை எதுனுக்கூக்கம் நமக்குத் தோதா இருக்குமா சாந்தா...."

அவர், தம் மனைவியைக் கேட்கிறார்.

"என்னாம் வெறும் குப்பையங்கள்..."

அவர் பலிச்சேனப் பதில் சொல்கிறார். அதாவது, தன்கைப் பொறுத்த மட்டில் இலக்கியமே குப்பைதான் என்பது போல.

நாரத்தினமும் கம்மா இல்லை. அவச் சென்று அவசிக் கொண்டிருக்கிறார்.

"கூதை விடைக்கிறதுக்கு வேட்டாக் கண்ணு அப்பாலே ஆடி மாசம் வந்திடும். பூஜை போட முடியாது. அதனால் இந்த மாசக் கண்டிக்குள்ளாராப் பூஜை போட்டு நம்ம ஜெயமாலினையைப் புக் பண்ணி ஒரு சிலப் பாங்கள் எடுத்திடு. இல்லாட்டி கவிஞரர்க் கேட்டு ஒரு பாட்டு வாங்கி வேலையை ஆரம்பிக்கிறு."

குணசேகரன் சொல்லிவிட்டார். நாகரத்தின்தின் பாடுதான் தின்டாட்டம். சாத ரணமாலை தயாரிப்பாளர்களை - உண்டு இல்லை என வகையாய் ஆட்டி வைக்கும் நாகுவே குணசேகரனின் வார்த்தைகளுக்குக் கட்டுப் பட்டார் என்றால். அது அந்த மனிதரின் செல்வாக்கினும்தான்.

'எதுக்கும் ரெண்டு முழும் இங்கிளிஸ் படம் பார்க்கவாம். நூடியா கிடைக்கும்...'

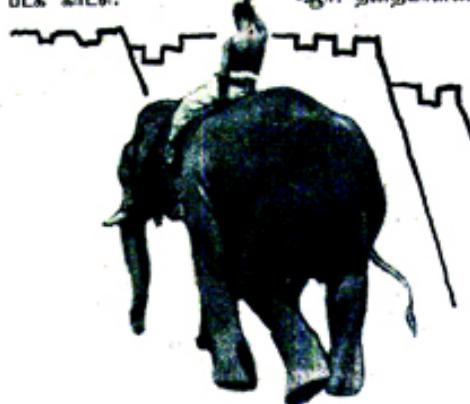
நாகரத்தினம் சாதாரணமாய் இந்தி. தெஹுங்கு, கண்ணப் படங்களைப் பார்த்துக் காப்பியடிக் காட்டார். எவ்வளவுது 'இதென் படத்தின் தழுவல்' என மல்லுக்கு

நினைவில் நிற்கும் காட்சி

ஒளவையார்

மூவெந்தாண்டின் குறுகிய நேரங்கத்தால் பாரினரின் காலனில் நெய்விளைகள் சிறைப்பிக்கிறார்கள். அதை அறிந்த ஓளவையார் ஒடோடியும் வென்று நீதாயகம் பெருமானிடம் முடிவுகிறார்கள். நீதாயகர் கண் நிறுத்திருக்கிறார். நிறுத்திருக்கிற யானையாக கூடுவெந்திருக்கிறார். நீதாயகர் யானைப் படம் நயாராக கிடைக்கிறது. யானைப் பட்டாளம் அனிச்சுநந்து சென்று கோட்டையைத் தகிந்துத் தெங்கினை மீட்கிறது. ஜெமினிப்பிள் யானைள்ளத் தயாரிப்பாளர் 'ஓளவையார்' படத்தில் வரும் இந்த அற்புதாக காட்சியே என் நினைவில் நிற்கும் நிறைப் படக் காட்சி.

-ஆர். தினதாணான்

தின்றுல் என்னசெய்வது... போதாக்குறைக்கு பத்திரிகைகள் வேறு - தான் காப்பியத்தை விஷயத்தை விமரிசிக்கத்தில் எழுதி மாணத்தை வாங்கும். மேலும் காப்பியத்திலும் வெளி நாட்டுப் படங்களைக் காப்பியத்தில்களாமே என்கிற அளவுக்கு அயல் நாட்டு மோகம்...

"இந்தாங்க, சிலிமாவுக்குப் போறதா என் கிட்டே சொல்லிட்டு அந்த சிற்கில் வீட்டிருக்குப் போய். குழுமங்களில் பாதுகாப்பிட்டு வர்தாவங்க பொறுவங்களுக்கு 'இல்லே'ன்ஜு அவளை விட்டுத் தொல்வைக் கொள்ளிங்கள்கு எனக்குக் கெட்ட கோபம் வரும். அப்பறம் நீங்க வெளியில் தலை தாக்க முடியாதபடி சென்றிருவேன்."

நாகரத்தினம் சிலிமாவுக்குக் கிளம்பும் போதே மனைவி நீலாவின் பயமுறுத்தல். இது இவர்களின் சொந்த விஷயம். நாகரத்தின்துக்குச் சின்ன விடு ஒன்று உண்டு. இதனால், கட்டியவள் அவ்வப்பொழுது - ஏன் குதிரையின் கடிவாளத்தை இழுத்துப் பிடிப்பது போல அவரை அடக்கி ஆளு வேண்டிய நிலைமை.

எப்பொதும் வீட்டிலிருந்து கிளம்பும் போது, கார் டிரைவர் ரங்கலுடன்தான் கிளம்புவார். சிலவை சமயங்களில் அவருக்கு நிதமியருக்காதாக்கொயாவி ரங்கவின் துணை அவசியம். அவன் இவ்வாமால் காவரை எடுக்கக் கூடாது என்பதும் வீலாவின்கட்டளை.

சின்ன வீட்டிருக்குப் போவதானால் - இந்த ரங்கலுக்கு டிப்ஸ் உண்டு. பாலுக்கும் காவல், பூசைக்கும் தோழன் என்பது போல... ஒதோ இதுபோன்ற உபரி வருமானம் இருப்பதால்தான் குமுபஸ்தலை ரங்க ஜக்கு முடியுதல். அவனது மனைவியும் நாகரத்தின்தின் வீட்டுச் சமயங்களாரியாக நாள் முழுதும் உழைக்கிறார். இல்லா விட்டால், நாலு குழந்தைகளை வைத்துக் கொண்டு எப்படிச் சமாளிக்க முடியும்?

"பேய் ரங்கா! வீட்டை சொல்லிட்டு வா.. நெட் ஹோ முதிருக் கர வேட்டாகும்..."

நாகரத்தினம் அரை மனக்கள் குரல் கொடுக்கிறார்.

இதே ஆங்கிலப் படத்தை இளையவளுடன் பார்க்க வேண்டும் என்பது அவரது ஆசை. ஆனால் முடியாது. லௌ சமயத்தில் திவேப்ட்டுக்கே வந்தாலும் வந்து இல்லை. இல்லாவிட்டால் திவேப்ட்டர் மாணைக்குக்கு போன் செய்து தன் கணவதுடன் இல்லையார் வந்திருக்கிறார்கள் எனக் கேட்டு உளவறிவாள்.

ரங்கவைப் பொறுத்த மட்டில் குழித்தான். அவசுது சம்பளத்தில் ஆங்கிலப் படம் பார்க்கும் பாக்கியம் இந்த ஜென்மத்தின் கிடைக்கக் கூடிய விஷயமா?

'நம்ம நூயா கிட்ட இந்தப் பலவீனம் இருக்கிறதாலோசே - ஏதோ கண் காட்டு வேலும் மழை பெய்யுது!' - இப்படி ரங்கவின் மனைவி அடக்கடி கேளி செய்வதுங்கு.

"இதப் பாரு ரங்கா... விமிட்போட பார்த்துக்கூ... ஒவராப் போட்டுட்டு திவேப்ட்டர்களே கலாட்டாப் பண்ணப் போருகு."

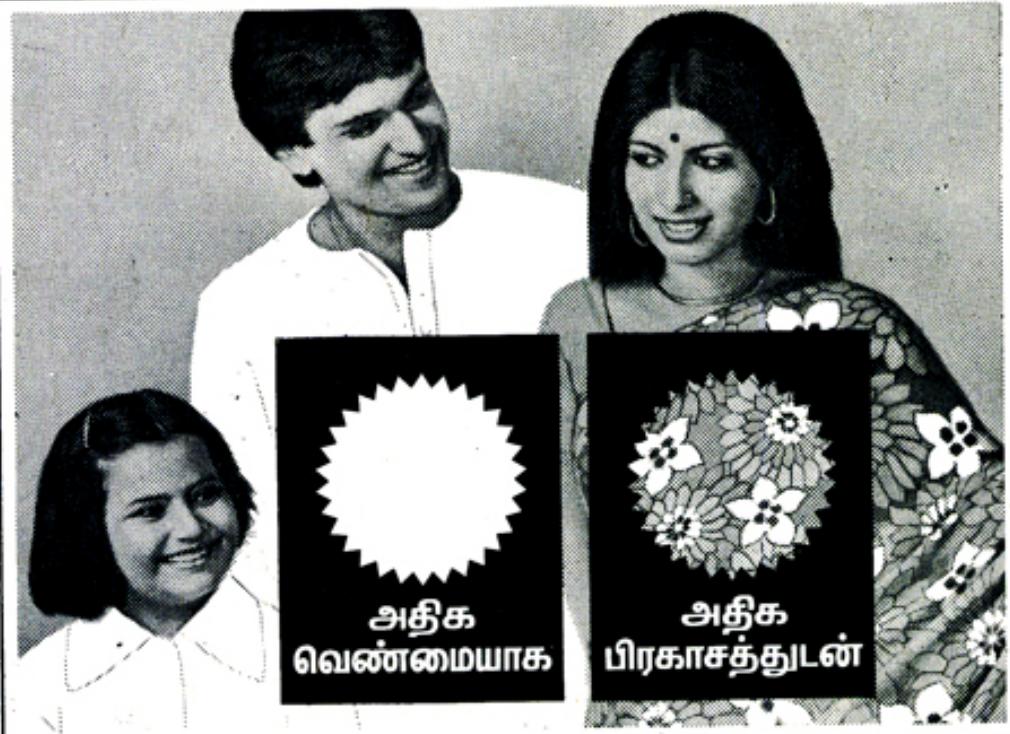
"அதென்னாம் நான் பார்த்துக்கேற்றும்மா"

புதிய

ஃபாப்

முட்டர்விஜன்ட்
கட்டி

வெளுக்கிறது உங்கள் துணிகளை அதிகத் தூய்மையாக

விசேட பளிச்சிட வைக்கும் சக்தியை
உள்ளடக்கிய உன்னது பார்முலா.

புதிய நீலப் படிப்புதலை கட்டிய வைக்கும்,
ஷாநாஸ் குழ கார்பூரை குறிப் போய்க்கொண்ட
அதிகத்தைக் குறிப் போய்க்கொண்டது.
நூல் சீடை மார்க் காலை ஒத்து வைக்கிறது என்றால் அதிக
ஷாநாஸ் காலைத்தை— வைக்கும்போதும் அதிகம்
நீலக்கு வைக்கிறது—
உங்கள் குழாய்களுக்கு தூய்மை வாங்க வழகுமை குறிப்பு
ஏது காலைவைக்கும்போதும் அதிக குழாய்கள் வைக்கும்போது
ஏனாலும் குறிப்பு கொடுக்கலாம்.

கீழையில்லா வைக்குமையும், மற்றும் பிரகாசமும்
தாநும் சூலவைக்கு—புதிய பேப் முட்டர்விஜன்ட் கட்டி!

புதிய வைக்கும்
ஷாநாஸ் காலைத்தை.

கோல்கேட்—
பாமோவில்
ஷாநாஸ் காலைத்தை.

நீண்டில் நிற்கும் காட்டி

சக்ரதாரி

'சக்ரதாரி' படத்தில் மழும்பெரும் நடிகர் மறைந்த நாளையா தம்மை மறந்த நீண்டில் கையை உபயோ கூப்பி, பான்டுரங்களை ஜபித்துக் கொண்டிருக்க, இரு கால்களும் அவரது தொழிலான மன்ற பான்டம் செய்ய மன்றைத் துக்கந்துக் கொண்டிருக்கின்றன. தாயாரால் தனித்து விடப்பட்ட குழந்தை தவழ்ந்து வந்து அவரது காவடியில் அகப்பட்டு மிழிப்பட்டு, மன்றைடு மன்றஞாகப் போய் விடுவிற்கு. அதைக் கண்டு மெய் சிலித்து, விகிதித்து நின்றேன். —ஸ்ட்சமி ரேபென்

ரங்கன் பிரமாதமாக உடை அளிந்து கொண்டு கிளம்புகிறுன். அவனது வாழ்க்கையில் — அவன் உழைக்கிற உழைப்புக்கு இதெல்லாம் சின்னச் சின்ன இளைப்பாறவங்கள்.

நாகரத்தினத்துக்குச் சினிமாவில் மனம் வயிக்கவில்லை. அடிக்கடி நீண்ட எங்கெங்கோ அலைபாய்விற்கு. கொடுத்த காக்க்கு வ்ளஞ்சோ விள்ளாக்குதல்தான் ஆர்வத்தோடு படம் பார்க்கிறுன்.

நாரூயின் சிகிரெட் தொற்றிய இதழ்வில் மிகச் சின்னதாய்ச் சிரிப்பு.

'இவனுக்கு என்னத்தைப் புரியுதல்லு இத்தனை ரவிச்சுப் பார்க்கிறுன்....'

மறுநாள் குணசேரங் போன் செய்த போதுகூட கைத்தையைப் பத்தி எதுவும் சொல்ல முடியாத நீண்டைம்.

'இன்னும் ரேண்டு நாள் டயம் கொடுக்க, அருமையான கைத்தோட் சந்திக்கிறேன்.' இன்னும் ஏந்தனை நாள்தான் இமுத் தடிக்கு முடியும்?

'இனிமே முடியாது. லோ கிட்டே ஏதா வதாங்குச் சொல்லிட்டுச் சின்ன விட்டுக்குப் போயிட்டு வந்தாத்தான் 'மூட்' வரும்.'

ரங்காவை அழைத்து, காரை எடுக்கச் சொல்வதற்காக கார் ஜெட் பக்கம் போன நாகு — ரங்கன் தன் மனைவி மக்களுடன் கல கலப்பாய்க் கிரித்துப் பேசிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டு கொஞ்சம் தயங்கினார்.

'பாவம், இவனும் மனுஷன்தானே... என் கூடவே சுத்திக்கிட்டிருத்தா — பேண்டாட்டி பிள்ளைகளோட் பேசுறது எப்ப...'

மனக்களுள் மனிதாபீமானம் குரல் கொடுக் கிறது. சுற்றுப் பொறுத்துக் கிளம்பவாம்

எனத் திரும்பியவர் — பேச்கக் குரல் கேட்டுத் தவங்குகிறார்.

"ஈச்சான், நேத்துப் பார்த்த படம் நல்லா இருத்துச்சா?" — ரங்கனின் மனைவி.

"ஜீயா — அதையென் கேட்கறே... பட முன்னு அது படம்..."

ரங்கனின் குரலில் ஆங்கிலம் படம் பார்த்த பெருமை கூர புரண்டோடுகிறது.

"என்னு கைத... சொல்லுப்பால்...." — முத்தவன் நச்சரிக்க — ரங்கன் ஆயிரம் பிக்க காரம் செய்தபடி சொல்லுத்தொடர்க்கிறான்.

ஏதியமாய் நேத்து அவன் பார்த்த படத் துக்கும், இப்பொழுது அவன் சொல்லும் கைத்தகும் ஸ்நானம் பிராப்தி கூட இல்லை.

நாகரத்தினத்துக்குத் தெரியும். இருந்தாலும் அவன் சொல்லிற்கு புதுக் கைத.

ரங்கனுக்குத் தன் மனைவி மக்களிடம் தனக்கு ஆங்கிலம் புரியும் என்பதைக் காட்டிக் கொள்வதில் ஒருவிதப் பெருமை.

அந்தப் பெருமையில் — நேற்று பார்த்த படத்தில் தங்களும் புரிந்ததை அவனது கைச் சரக்கையும் சேர்த்து அவர்களிடம் அழகாக்க கவிது திரிக்கையில்....

அற்புதமான தினரக் கைத ஒன்று உருவாகிறது!

நாகரத்தினம் அக்னற புன்சிரிப்புடன் சின்னவள் வீட்டுக்குப் போவதை ஒத்திவைத்துவிட்டுக் குணசேரலுக்குப் போன செய்ய விரைவில்லை.

"யாரு... குணசேரன்னேயா... நான் நான் நாகு பேசுறேச். நம்ம படத்துக்குக் கைத இடைச்சிட்டது அன்னே..."

"என்னங்க, மூலக் கைத யாருதல்லு கேட்கறந்தனா?... நானேதாங்க. பிரமாத மான தீம். வேங்க, முழந்தைங்க அத்தனை பேரையும் அட்ராக்கட் பங்களிடும்..."

"அட்டேட, நன்றி யெல்லாம் எதுக்கு? என்னேடு ஸ்ரட்ரங்களே தயாராகிற படத்து மேலே எங்கு மட்டும் அக்கறை இல்லையா... உங்களை விட நான்தாங்க ராப் பக்ளா—தூக்கம் வராம, இதைப் பத்தியை போசிக்க மன்னையை உடைச்சுக்கிட்டேன். படம் ஸ்கலஸ்தான்... கவலையை வேணுா, விடுக...."

"என்னங்க... எவனுவது கைத தன் ஜெடுதல்லு கிளமை கொண்டிருப்பு வக்கிடுவதேன்று பயப்படற்றின்களா?... இனாரா... ஒரு நாள் கூட நாகரத்தினம் அந்த மாதிரி செய்ய மாட்டான். மூனை வசு ககிட்டு எதுக்காகச் சும்மா இருக்கணும்? கொஞ்சம் மூட் வந்துப்பாடு ஒரு நியிடத் துக்கு ஒரு கைத — என் கற்பணியில் நோஜூங்க..."

ரங்காவை அழைத்து, காரை எடுக்கச் சொல்வதற்காக கார் ஜெட் பக்கம் போன நாகு — ரங்கன் தன் மனைவி மக்களுடன் கல கலப்பாய்க் கிரித்துப் பேசிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டு கொஞ்சம் தயங்கினார்.

இப்படிப்பட்ட அருமையான கைத்தையை — கற்பணிச் செறிவுடன் — ஜனரஞ்சக்மாய், எந்தக் கைத்தையையும் தழுவாததாய், பின்னால் கோர்ட்டு, கேல் என்று தொந்தரவு எதுவும் நாரதாய் ஒரு வெற்றிப் படத்தின் மூலக் கைத்தையை — இவ்வசமாய் அளித்த அந்தக் கைத்தையின் — அடோ — அங்கே கார துடைத்துக் கொண்டிருக்கிறான்!

லலிதா பார்மஸி

கும்பகோணம்

DRUG LICENCE No. 40 / 78

மந்திய அரசால் ஈட்டுத் தொகைக்கு அனுமதியளிக்கப்பட்டுள்ளது

எமது விசேஷத் தயாரிப்புகள் :

1. யெளவளி ரசாயனம்	3. பூர்ண சந்திரோதயம்
2. அச்வகந்தி ரசாயனம்	4. ஸ்வர்ண மாலிக வசந்தம் மிகச் சிறந்த டாளிக்.

கீழ்க்கண்ட எமது பிரான்ஸிலிரும் கிடைக்கும்

1. வலிதா பார்மஸி, 52, யஹாதானத் தெரு, பாழூரம், போன் : 379
2. வலிதா பார்மஸி, 81, வடக்கு ரத வீதி, சிதம்பரம்
3. வலிதா பார்மஸி, 6, ரெங்கநாதன் தெரு, தியாகாராய நகர், சென்னை - 600 017, போன் : 441454
4. வலிதா பார்மஸி, 60-B, க்ஷேரி ரோடு, யவிலாப்பூர், சென்னை - 600 004, போன் : 73007

மற்றும் சிறந்த ஆயுர்வேத மருந்துகள் யாவும் கிடைக்கும்

அழகிய மென்னுடல் மேனிக்கு...

மெடிமிக்ஸ் ஆயுர்வேத பாய்ஸேசாப்பு

- முகப்பு
- கைக்கு
- கந்திமுளி
- சிரங்கி
- நீங்கி
- வண்ணுக்கு பகட
- மூறி
- கருப்பன்

சுறுகளின் நலக்கிற்கும் பற்களின் ஹறுகிக்கும்
மெடிமிக்ஸ்: ஆயுர்வேதப் பற்போடு

ஈயதாப்பாற்றத் தேஷ்முறை
பங்காகை பேச்சி யந்தை
பழுதாகலக் குடும்பது

ஒம் ரிபோர்ட்டு எடுத்த
எழில்முறையை கவரி கிளம்புவ
இங்கு பண்ணிக்கிட்டு!..
இந்தையா, புகு சிலம்புவ
இங்கு பண்ணிட்டாய்க!

ஒம்மா இத்தல்
போடாது! பாலி
நடந்தனான்
நடந்தி இதை கட்டு!
இப்பும் நான் பால்
புய்வென்! இதுடை
என்கவாய்க்கு!

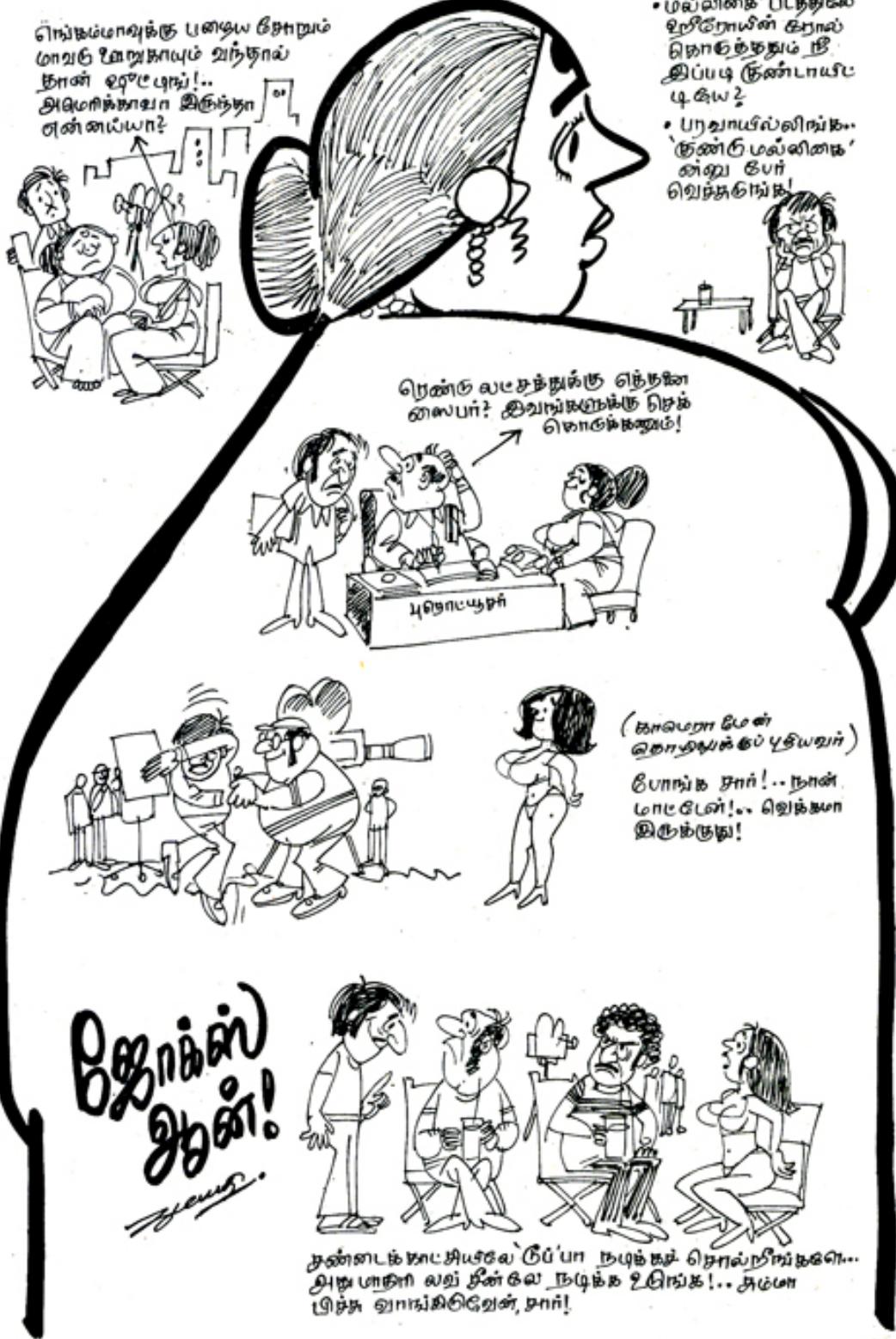
EXIT

பாதியிலே வேந முடியானு!..
முடியும் வினா நாங்கள்!

பிறவில் பொச்சுக்கு!.. எங்கேப்பொ
கு சூ விளையையுப் பொசும்!

அந்த புரைப்பூர்வர் என்னை
நாங்களிட்டு.. என்ன அங்கே
ஏனு ஓட்டுக்கு!.. எங்க்
அப்போதும் கல்லாமல்
பண்ணிக்கிட்டான்!

பெயர் மோகனு.

இன்றவ்வு 2 நால் நால் இருபது வருடங்களாகப் பணி புரிகிறார், சிலமிருத் துறையில் ஆர்ட்டெட்டர்க்ட் ராக். சென்னை ஆர்ட்ட்ஸ் ஸ்கூலில் (அப்போதைய முதல்வர் ராம் சௌந்தரி) படித்து, தேர்த்தவர்.

"சேகர் காலத்தில் குத்து பணியாற்றி வருகிறேன். அவர் கடு மையான உழைப்பாளி. சின்னச் சின்ன விழயம்

"கமார் 240 வீடு, உதவியான ஒரையும் சேர்த்துச் சொல்லிறேன். நான் ஒருத்தி தான் தமிழ் நாட்டில் பெண்டெர்க்டர் என்று நினைக்கி இருக்கிறேன். பெல்லியில் ஒருத்திநேஷனல் அவர்க்கூட வாங்கியுள்ளார். ஆனால் பெண் என்பதால் குறிப்பிடும்படியான சிரமம் ஏதும் இல்லை. பலர் ஒத்துழைப்புத் தகுகிறார்கள்."

திருமூலபுரம் - சுப்படைக்டர் பிளாக்கு -

களில் கூட தனிக் கவனம் செலுத்துவார். கவனில் "ரீபர்" அடித்து ப்ரொதெக்ஷன் கான்பிக்கப் பெறுமுறை எடுத்துக்கொள்வார். இப்போதோ வெறுமனை பெயின்ட் அடித்து விடுகிறார்கள்."

"தமிழில் உங்கள் முதல் படம் எது?"

"காவித்திரி டெர்க்ஷனில் வந்த குழந்தை உள்ளதும்..."

"நியாயிலே என்ற பெயரில் அப்படி அப்படியே விடுகளில் போய்ப் படம் எடுத்து விடுகிறார்களே? உங்களுக்கு, முன் இருந்த அளவு சந்தர்ப்பம் இருக்காதே?"

"இது முற்றிலும் சரியான். இதோ நாம் பேசிக்கொண்டிருக்கும். இந்த ஹாஸ்பேயே எடுத்துக்கொள்ளுகின்றன. இதை இன்னும் முழுப்படுத்திப் பொறியில் செய்யவான். இல்லையா? ஆர்ட் டெர்க்டரின் வேலை அது தான்."

சமீபத்தில் பங்கு ஏற்ற தமிழ்ப் படம் எது?"

"குரு, காளி. இரண்டுமே சுதி டெர்க்ஷன். அவர் ஆர்ட் டெர்க்டரா இருந்து, டெர்க்டர் ஆண்டால் - எங்கள் சிரமம் அவருக்குத் தெரியும். நிறைய வாய்ப்புக்கள்அளித்தார்."

"ஆர்ட் டெர்க்டர் என்ற முறையில் உங்களைக் கவர்ந்த டெர்க்டர் மார்?"

சில நிமிட யோசனை, பதில் இல்லை. புன் ஏனை செய்தார்.

"இப்போது எந்தப் படத்தில் செய்கிறீர்கள்?"

"வி. வி. ராஜேந்திரவின் கர்த்தை. முன்று மொழியில் எடுக்கிறார்கள். அதில் டிஸ்கோ ஸெட் அமைத்து இருக்கிறேன். அப்புறம் மல்லவாரி ராஜேகாபாளின் "கண்ணசாடும் நெடுஞ்செழும்"

"இந்தத் துறையில் எவ்வளவு பேர் இருக்கிறார்கள்? நீங்கள் ஒருத்தர்தான் பெண் ஆர்ட் டெர்க்டரா?"

"அப்போது இருந்த நிலைமைக்கும் இப்போது உள்ளதற்கும் ஏதாவது மாறுதல் உண்டா?"

"நீங்களே முதலில் சொன்னீர்களே? விடுகளில் போய்ப் படம் எடுப்பது, இப்போது சென்னையில் கிட்டத்தட்ட 40 விடுகள் இதற்கென்றே இருக்கின்றன. ஒரு நாளைக்கு மூலாயிரம் ரூபாய் வாடகை. எலெக்ட்ரிக் கார்ட் தனி. ஒரு மணி நேரம் கூடினால்கூட அதற்குத் தனி சார்ட்."

"ரொம்ப அதிகம் இல்லை?"

"கூட்ட போட்டால் இன்னும் அதிகம் ஆகுமே? இப்படி எடுப்பதில் - செலவு மிக்கம் நான். ஆனால் நடைமுறையில் சில சிரமங்கள் உண்டன.

"முன்பெங்களாம் ஒரு ஸெட் அமைத்தால் அதே ஸெட் வேறு படத்திலும் வர்க்கூடாது என்று கவனிப்பார் இருந்து - அந்தக் காட்சி முடிந்த உடனேயே கூடித்து விடுவார்கள். இப்போது அதற்கு தேர்மாறுள நிலைமை! ஸெட் போடும்போதே வேறு படத்திலும் உபயாகப்படும்படியாக - அதையும் மனத் தில் வைத்துக் கொண்டு நிர்மாணம் செய்கிறார்கள். செலவில் பாதி குறையுமோ இந்த நிலைக்கு விளைவாகிகள் எக்கச்சக்கமாக ஏற்கிட்டதுதான் காரணம்."

"மறக்க முடியாத-உங்கள் தொழிலுக்குச் சவால் விடும்படியான சம்பவங்கள் தேர்ந்து உண்டா?"

"சொல்லப்போனால் எல்லாப் படமுமே அதற்குத் தேவையில் கண்டமாகவும், நம் திருமைக்குச் சவாலாகவும்தான் இருக்கும்."

மோகனுவுக்கு அவர் தொழிலின் தன்மையைப் புரிந்து கொண்டு ஒத்துழைப்பிற்கும் மாதிரி சாய்பாபா - இளையராஜாவின் குழுவில் இருக்கிற இவர் மறைந்த டி. எஸ். பாளையா விள் மக்ன்.

பேட்டி : தயந்தி

କାଳ୍ପନିଯମ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ

குறைவான எழுங்குகள் பலவினமானதை எளிதில் வலுகிட்டிருப்பது விடும்

**கால்ஷியம்-ஸான்டோஸ்
எவும்புகளுக்கு வவுவூடுகின்றது.**

எழுப்புகள் கண்களுக்குத் தெரிவிதல்மே, இப்பீடியும் அவை உங்கள் குறுக்கொள்ளின் வளர்ச்சிக்கும் அபியிருத்திக்கும் மீவும் ஆதர மனமுறை, எழுப்புகளுக்குப் பற்றியும் இன்றியமையாத பகுதியைப் பற்றி கூறுவது அது பல்லிமானம், எளிதில் கொடுறாக்க முடிய எழுப்புகளுக்குக் கணமரமிடத் தகவல் பந்தன் நூர்ச்சி அடைவின்று, பற்றிகளில் குழி விழுவது.

ஏ.துவரச பற்றக்கும் ஒரேக்கியான ஈழ்முகங்கும் உயிர்களுடைக்கலாம் 3 லிட்டர் 4 வெளியில் கூவ வூட்டப் பெற்ற அளவில் எண்ணிடும் கால்பாக்கிகள் கொடுக்கல். ஒழிவாறு விழிவிடும் கால்பாக்கி, கூவட்ட நிதிகள் விடு. அதற்கும் சீ 12ம் அடங்கியிருக்காது.

உங்கள் குழந்தையுடையவரு காலது கால்வியத்தை இப்படித்து. இந்த மாத்தை எடு செய்ய வேண்டும். குழந்தையுடையவருக்கு வாய்க்கூறி பாதிக்கப்படுகிறது. சுதாநாடு உயிரைப்பு குழந்தைகளுக்குப் போதுமான கால்வியம் விடுதலைக்கினி.

தின்தே உடல்கள் குழந்தைக்கு கால்வியம் கால்வியம் கொடுக்கவேண்டும் கூறாமல்கூடும். கால்வியம் கொடுத்தால் செய்யாத கால்வியம் கொடுத்தால் அதை காட்டுத்தான் என்று சொல்ல வேண்டும்.

விரைவிக்கட்டும், கால்வியக் கிள்ளீகள் எழுபத் தொடர்ச்சியிலிருந்து அடிப்-

கால்வியம் கால்டோன்—நாறு
வற்புறுத்தி வரவ்கும்கூட். வேறு
ஏதையும் வரவ்கூத்தில்லை.

கால்வியம் வருவதேயும்—
கால்வியே மிகச் சிறந்த
கால்வியம்
உடிட்டாலில்க்கு
ஏற்படும்
வருவதேயும்
உதவுவதைப்பட்டது

கால்வியம் - ஸான்டோஸ்®
வலுவர்ள பற்களுக்கும்
வாசியன வலுவுக்களுக்கும்

முன்கைத்

இயறி தள் கேள்வியிட மாயாவோடு கணவரி ஆட்டோரியத்தில் மாக்கியத் தாடும் பார்க்க சென்றதாக ஏற்பாடு. நேரமாகி நிடவே விரும்பிறுன். விபத்தில் கிடீகிறான்.

எந்தி நரின். அவரை கணவன் நடராஜன் பெரும் குடியின். அவன் வேலாடுவா அனா வந்ததும் பிடிக்கும் ஆசாமி ஆக ஏ ஆஸ்பத்திரிக்குள் துணியிறு சீட்டால் எந்தி தள் கவுன்சன் மற்று பண்ணிகள் முழுகி விடுவான்.

அன்று மாலை ஆட்டேடி முடித்து திரும்பும்போது ஓர் ஆக்கிரீடியிட் கேள் எதிரே கணவனில் விடிறு. அது அறி. 'பாவு' என்று தணக்குள் குறிக் கொண்டு பல ஏறி விடிறுன்.

யறநாள் அவன் வேலாட்கு வந்ததும் அடி பட்டு பெட்டுக் கூரிக்கு ஆற்றல் வாந்துதான் கொள்கிறுன். பரிஷட்டி பேசுகிறான்.

ஹரி தள் காதலி மாயாவை எதிர் நோக்குகிறுன் அவனும் வகுகிறுன், வந்து ஒரு வேட்குள்ளடை தூக்கி பேசுகிறான்! "உனக்கு இனிமேல் இடிப்புத்தால் சிரை கவுதீனமிருக்காதா! டாக்டர் கொள்கிறோ?" என்கிறான்.

எந்தி அன்று மாலை ஆட்டேடி முடித்து வந்ததும் விட்டுவேலாட்களில் மூழ்சிப் போகிறுன்! கணவன் தட்டாஜன் திரும்பிவந்து சோாம் நேருக்குவதை நினைக்கும்போதே அவன் கும்பொன்டே அவன் முக்குப்பயாக,

சுனித்த பிறகு தள் படிக்கை கு சென்கிறுன் எந்தி! அவன் தூங்கிப் போக அவகாசம் அளித்துந் தாம் நித்துர் சென்றும் பயனில்லை.. அவன் பீஜ மிகுந்தனமாகப் பங்கத் தான் நடராஜன்.

தினம் அவன் பங்கேற்றும் குபயிற் புக் காட்டி இது: மௌனமாகக் கணவன் பெருக்குகிறுன் எந்தி. தள் அவன்

வேதனீயக இருக்கிறது.

ஏனோய அருந் தும் போது நடராஜ, எப்ப “எப்ப இன் காத்து எழுத செத் தா? எப்ப ஆய் எத் தா? எப்ப போக செத் தா? ” என்று அதானா யாக எந்தி கேட்டு விட்டாரா! உடனே நடராஜ ஆக்குக் கோபம் கொறிந் தும்போன்று வந்து விட்டுவநான் எப்ப எழுந்தால் என்ன? எப்ப ஆய்க்குப் போக செத் தா? ” என்று எந்து விழு கிறுன். அவன் விராமக என்கிறான். எந்தியின் நெஞ்சும் போறும் நிறுத். இரவு அவன்

நிலைய என்னி. மேலே என்ன நடவடிக்கை? தொடர்ந்து படியும்கள்!

5

இங்பத்திரி வாசனை பழக்கப்பட்டுப் போய்விட்டது. இப்போது என்னெனவோ தூர்க்கிழங்களை விரட்டப் பார்க்கும் கணமான ஸ்பிளீஸ் நெடி... ஸ்பிளீஸ் நெடிக்குப் பரி காரமாக மூலிகைப் படுக்கல்கி விழுவி பக்கத்து ஸ்ட்ரீல்ஸ் மேல் ஒரு ஹறுமான் படத்தின் மூன் கொஞ்சத்தி வைக்கும் கூந்த சிறுங்காளின் நெடி.... மிக்கியின் அம்மா அவன் உடம் பைத் துடைத்துப் போடும் குட்டிக்காலின் நெடி... வாசனையைக் கொண்டு சமயத்தைக் கணிக்கும் பக்குவம் கூட ஹரிக்கு வந்து விட்டது இந்த நான்கு நாட்களில்.

நான்கு நாட்கள்—

இருபுத்தி எட்டு வருஷங்களை நேரம் பறந்ததே தெரியாமல் அவன் கழித்திருப்பது ஆச்சரியகரமான விஷயம் என்று அவன் நினைத்துக் கொண்டான்.

இந்த நான்கு நாட்களும் முக்கி முக்கி நின்று நின்று நகர்ந்திருப்பதை நினைக்கும் போது வினாடி நேரம் என்பதன் பரிசூலம் எத்தனை பெரியது என்று தினைப்பெற்றபட்டது. தள்ளத் தள்ள நகராத வினாடிகள், அவன் எளிரில், கால்மாட்டில் அந்த அட்டையில் ஏற்றல் இருக்கல் கோடுவெளில் குறிப்புக்களில் நின்று கைகொட்டிச் சிரித்தன. எங்களைப் பற்றிய பிரக்களுடே இல்லாமல் இருந்தாய் அல்லவா என்கிற மாதிரி... ‘மோஸ்ட் இம் மிடியட்’ எது என்று புரியாமல் இருந்தாய் அல்லவா என்கிற மாதிரி....

எத்தனை அவசரம் – வேலையில், யோசனையில், காதல் செய்வதில் – !

ஓ! எத்தனை பெரிய மாண்ய அது! இப்பொழுது தான் அந்த ஸ்பிளீஸ் நெடிக்கு நடவீல் ஒரு புத்தகத்தைக் கையில் ஏற்றிப் படிக்கக்கூட முடியாமல் மோட்டு வளையத் தைப் பார்த்தபடி, படுக்கை நினைத் திரக்களுக்கூட இல்லாமல் படுத்துக் கொண்டிருக்கையில்தான் – இந்தனை நாள் வாழ்ந்த வாழ்க்கை என்பது எத்தனை பெரிய மாண்ய என்று புரிந்து.

ஒரே வினாடியில் மனத்தின் பிரமையை இருக்கவில்லாமல் விழித்துக் காணப்பித்ததும் மாயா என்கிற மாண்ய.....

‘உண்கு இனிமே இப்புக்குக் கீழே கவாதீனம் இருக்காதாம்!’

இதைச் சொல்ல உண்கு என்ன அவசரம்? நான் இன்னும் கொஞ்ச நாள் நம்பிக்கை என்கிற அஞ்சுனானத்தில் இருந்திருக்காது ஆது உண்ணோ எப்படிப் பாதித்திருக்கும்?

மாயா பட்டெண்று அப்படிச் சொன்னதும் அவன் அதிந்து போனான். நம்ப முடியாமல் அவளைப் பார்த்தபடி அவன் சொன்ன வார்த்தைகளைத் தண்குவது ஒரு முறை சொல்லிப் பார்த்துக் கொண்டான். பிறகு சமாளித்துக் கொண்டு சிரித்தான்.

அந்தி நேர்த்து உறுயங்கள்

வாஸந்தி

புதுப்பு

"அதெல்லாம் இருக்காது மாயா. இன் விக்குக் கார்த்தாலே டாக்டர் வந்திருந்த போது அப்படிச் சொல்லல்லே. சில மாசங் களுக்குப் படுக்கவில்லே இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னார். வேறொதுவும் சொல்லல்லே...."

"உங்கிட்டச்சொல்ல வேண்டாமல்லு இருக்கிறுப்பார்."

"பின் நீ எதற்குச் சொன்னாய்?" அவன் கேட்கவில்லை. தன் அதிர்ச்சியை மறைத்துக் கொண்டு அவளைப்பார்த்துப்புனினைக்கத்தான்.

"நல்லதார்!"

அவன் அவளைப் பார்க்காமல் முகத்தில் சங்கடம் தெரிய அவன் படுக்கையை மறைத்த ஸ்திரை கூடுவும் ஒரு தூரப் பார்வை பார்த்தான். இன்று சிலப்பு வண்ணத்தில் அவன் ஒரு மெல்லிய கோட்டா நூல் புடலை கட்டிக் கொண்டிருந்தான். வெகு ஆழ்வர் மாக்கத்தான் அவன் புடலை உடுத்துவான். புடலையில் அவளைப் பார்க்கும்போது அவனுள் உல்லாசம் கிளம்பும்.

"அடிக்கடி புடலை கட்டிக் கொள்ளக் கூடாதா?" என்றால்,

"ஐயோ வேண்டாம்பா. அப்புறம் ஆளை முழுசா விட்டுவைக்க மாட்டாய் நீ?" என்று அவன் சிரிப்பாள்.

இப்பொழுது இந்த மாதிரி தூரப் பார்வை பார்த்துக் கொண்டு எட்ட நிற்கும் இவளைப் பார்க்கும்போது இருக் கணித்துக்கொள்ள வேண்டும்போல் இருந்தது. ஒ, கிட்ட வா, என்னைச் சமாதானப்படுத்து, எனக்குத் தநியம் கொடு....

அந்த மெல்லிய இடுப்பைச் சுற்றிக் கை போட்டுப் பக்கத்தில் உட்கார்த்தி வைத்துக்

நினைவில் நிற்கும் காட்சி

உநிசிப்புக்கள்

ஓ 'உதிரிப் பூக்கள்' படத்தில் அஸ்வினி திருமணத்துக்குப் பின்பு சரத்பாபுவைச் சந்திக்கிறார். இதை அறிந்த விஷயங் சரத்பாபுவு அடித்து நொழுகுகிறார். அடுத்த கட்டத்தில் அஸ்வினியின் தந்தை சரத்பாபுயிடம் "நீங்க ஏன் ஒரு அடி கடத் திருப்பி அடிக்கவில்லை" என்று கேட்க, அதற்குச் சரத்பாபு, "நான் திருப்பி அடித்திருப்பேன். வடக்கம் (அஸ்வினி) விதவையாவதை நான் விரும்பவில்லை" என்று சொல்கிறாரே, இந்தக் காட்சி இன்னும் என் நினைவில் நிற்கார்த்தை நிடேஷ்கள்கு விற்கிறது.

கொள்ள முடிந்தால்! அந்த ரோஜா மொட்டுப் போன்ற அதரங்களை....!

அவன் சட்டென்று செய் நினைவிக்கு வந்தான். இடுப்புக்குக் கீழ் கரணையற்றவலுக்கு இந்தமாதிரியெல்லாம் எண்ணக்கள் தோன்ற வாயா?

சட்டென்று ஓர் உணர்வு அவனைத் தாக்கிறது.

இவளுக்கு நம்மீல் அனுதாபம் இல்லை!

தனக்காகத்தான், அவன் நன்றாக இருந்திருந்தால் அவனுடன் வாழ்ந்திருக்கக்கூடிய வாழ்வு போற்றிற்க என்கிற இழப்பாகத் தான் இவன் வருத்தப்படுகிறான்.

இந்தக் கொண்டதுச் சிற்றனையை சுற்பது மிகக் கஷ்டமாக இருந்தது. இரண்டு வருஷங்களாக இந்தனை நெருங்கிப் பழியவள் அவனது அபிளாஷங்களோடு எண்ண அலைகளோடு ஒன்றிப் போனவள் இப்படி இருப்பாரா என்று தோன்றிற்று.

பின் இந்த மாதிரி ஒரு விஷயத்தை டாக்டர் அவனுடைக் கொல்லத் தயங்கிக்கொண்டு மறைத்து விஷயத்தைப் பட்டெட்டன அவன் விடம் யோசனை இல்லாமல் சொன்னதற்கு என்ன காரணம்?

அவன் தனினைச் சமாளித்துக் கொண்டான். ஒ, நம்கு ஒன் இப்படி புத்தி வக்கிறதுப் போயிக்கிட்டது? நம் கையாலாகத் தனம் மற்றவர்களைச் சுந்தெப்பட வைக்கிறதா? இவன் குழுத்தை. நம்முடைய விபத்து இவளுக்கு மிதிமுதியை அதிர்ச்சியைத் தந்திருக்க வேண்டும். அந்த அதிர்ச்சியில் என்ன சொல்கிறோம் என்று புரியாமல் இவன் உள்ளிருக்க வேண்டும்.

அவன் வேசாகச் சிரித்தான்.

"வேடிக்கையா இவ்வே? நீ மாக்கெத் திராஜிடியைப் பார்க்க அன்னிக்குக் கூப்பிட்டே. அதுக்குள்ளே நா வேறே ஒரு திராஜிடியைப் பார்த்துட்டேன்!"

அவன் சுற்று நேரம் எதுவும் பேசாமல் நின்றான். பிறகு ஸ்கிரீனுடன் பேசிகிறமாறிரி பேசிகிறான்.

"ஹா இது வேடிக்கை விஷயமில்லை!"

"யாராவது இதை வேடிக்கையா எடுத்துக் கொண்டாயா?"

அவன் தினக்கத்துப் போனவளாய் அவளைப் பார்த்தான்.

மனில் திடமே இல்லாதவன் இவன் என்று நினைக்கவில் அவனுக்கு வருத்தமாக இருந்தது. மூலையில் ஒரு மூலையில் நினைவில் அதிர்ச்சியிற்கப்பட்டது. ஜனவரி மாதத்துக்குப் பிறகு இந்த விபத்து சுற்பட்டிருந்தால் இவன் என்ன சொல்கிறுப்பான்?

இவன் வரும்வளர காலையிலிருந்து இவளைப் பார்க்க வேண்டும் என்று மனில் குவிக் திருந்த தாபம் என்வாம் சட்டென்று கவிழ்ந்து போனும்போல் தோன்றிற்று.

அவன் இன்னும் ஏதோ பிரமை பிடித்த வெள்போல் நின்றிருந்தான். அந்தப் பிரமைப் பையும் தலைப்பையும் அரசுக்குப்போது-

ஓ, நம் நினைவை நாம் நினைப்பதை விடபயங்கரமாக இருக்க வேண்டும் என்கிற உணர்வு அவனைத் தாக்கிறது.

அவன் சற்று நேரம் விட்டத்தைப் பார்த்த படி படுத்திருக்கான். இவள் நிலைமையில் நாம் இருந்திருந்தால் நாமும் இப்படித்தான் தினக்கிறுப்பொம் என்று தோன்றிற்று. அவன் தன் பார்வையைத் திருப்பாமலே மென்விய குரலில் சொன்னுள்ளது:

"என்னைப் பத்திக் கவனிப்படாதே மாயா! சின்ன வயசிலே இருந்து எங்டப்பட்டு எங்குப் பழக்கம். எல்லாத்தையும் பார்த்துச் சிறிது எங்குப் பழக்கம்."

அவன் தலையைக் குனித்து கொண்டாள். "உன்னைப் பார்க்க எங்கு ரொம்பப் பரிதாபமாக இருக்கு ஹரி."

அவ்வளவுதானு? அதற்கு மேல் அனுதாப வார்த்தைகள் கிடையாதா? மூன்றாம் மதுவிய மாதிரி பேசுகிற அளவுக்குத்தான் நம் மிடையே தெருக்கம் இருக்கதா? அந்த நெருக்கத்தை யெல்லாம் மறந்து போனாயா?

அவன் புன்னகத்துக் கொண்டு சொன்னார்கள்:

"பார்க்காதே!"

ஸ்விரீதுக்கு அப்பால் யாரோ நிற்கிற மாதிரி இருக்கத்து. அவன் மெல்லத் திரும் பினாள். கவனிகளில் நீர் வேசாகத் திரையிட்டிருக்குத்து. மொட்டு மாதிரி மெல்லிய உத்துகள் துடித்தன.

"நான் போயிட்டு வரேன் ஹரி." தயங்கிக் கொண்டு பிறகு சொன்னார்:

"உங்கு எந்த வகையிலே நான் உதவற துன்று புரியலே."

"நீ கவனியே படவேண்டாம் மாயா. இப்போது காக்ட்ரைனும் நீர்ஸ்கனும் ரொம்ப நன்னால் கவனிக்கக்கூடு."

ஸ்விரீதுக்குப் பின்னால் தொலைவில் தெரித்த உருவத்தை மறுபடி ஒரு பார்வை பார்த்து விட்டு அவன் சொன்னார்:

"நான் போயிட்டு வரேன் ஹரி. விளை ஆல் தி பெஸ்ட்!"

"நாங்கும்!" என்று அவன் புன்னகத்தான்.

அவன் மறுபடியும் சற்றுத் தயங்கி நின்று விட்டுச் சென்றான்.

யார் அங்கு தொலைவில் நிற்பது என்று யோசித்தான். அவனுடைய அப்பா ராஜ கோபாலனுக் கிருக்க வேண்டும். அவனுக்குப் பிரக்களை இல்லாத சமயத்தில் அவர் வந் திருந்தார் என்று நர்ஸிடமிருந்து தெரித்து கொண்டிருக்கிறான். இப்போது ஏன் வர வில்லை?

இத்தனை சீக்கிரம் மனிதர்கள் மாறின்டு வார்களா? நான்கு நாட்களுக்கு முன்புவரை நம்மை 'மாப்பிள்ளை மாப்பிள்ளை' என்று அழைத்தவர்கள்!

அவன் அவசரமாகத் தன்னைச் சமாளித்துக்கொண்டான். கண்ணுக்குத் தெரிவாகப் புவிப்படாத அந்த உருவம் ராஜகோபால ஜுடையது என்றும்பிடிநிச்சயமாகச் சொல்ல முடியும்?

தன் புத்தி போகிற போக்கைப் பார்த்து அவனுக்குச் சிரிப்பு வந்தது. அவர் ராஜ கோபாலுக்கே இருந்து அவனைப் பார்க்காமல் போயிருத்தாலும் அதில் ஏதும் ஆச்சரியமில்லை. இந்த மாதிரியான எக்கச்சக்கமான ஒரு விபத்தில் மாட்டிக் கொண்ட-

நினைவில் நிறுத்த காடி:

திருவிளையாடல்

'ஆரும் போன் பரிக்' என்றால் ஆகஸ்டிக் படாதவர் அரா? ஆஸ்டிப்பட் தகுமிக்கு காலை புவியராம் வந்து பாட்டெழுதித் தா, தமிழ் சுக்கந்த நல்வர், நக்கிரா, பாடனில் பின்த கண, கண்தது சொர் பேர். முடிய? 'நற்றும் குற்றுமே' என்று வாதாடிய நக்கிரா காம்பஷாநி, பொறுமைக்கு குஞ்சின்க்கு உருப்பெற்று வர இதுவும் இறைவனின் திருவிளையாடல்களில் ஒன்று.

பொருத்தமான நடிகள். சிலிக்க வைக்கும் சிங்கம் குருவோன். நகை கண்கு நாகேங்கி இருவரின் சிறித்து வைத்துச் சிரிப்புமே உராயாக்கல்கள். நக்கிரோம் அமர் க. பி. நாகராமன். 'திருவிளையாடல்' வரும் இகூட்டியே என் நினைவில் நிறுத்த காட்டி.

முரிங்கம் ஸ்ரீவிசாரன்

வணி ஆயுச முழுவதும் தோயாளியாக இருக்கப் போகிறவனை அவர் இன்னும் மாப்பிள்ளை என்றுதான் அழைப்பார் என்று எதிர்பார்த்த நான்தான் முட்டாள் என்று அவன் தன்குள் சொல்லிக் கொண்டான்.

அவன் அந்த ஸ்விரீதுக்குப் பின்னால் ராஜகோபாலன் இருப்பதாகப் பாவித்துக் கொண்டு சொன்னார்:

"மின்டர் ராஜகோபாலன்! நீங்கள் மிகத் தவருக என்ன எடை போட்டு விட்டார்கள். இந்த மாதிரி உடம்பை முறித்துக்கொண்ட பிரகும் என் உடம்பில் முறுக்கேறியிருக்கும் என்று நினைத்திர்களா? மாயாக்கு நல்ல இடம் பார்த்து முடியுங்கள் என்று நானே உங்களிடம் மன்பூர்வமாகச் சொல்லியிருப்பேன். நீங்கள் ஒரு கோழை. அங்கைக் காட்டக்கூடிய பயப்படும் கோழை. என்கு இப்பொழுது தேவை பேன் இல்லை. இதுத் தோடு பேசும் மனிதர்கள். நீ தனியாக இல்லை. உண்காக்க வல்லிப்பட நாங்கள் இருக்கிறோம் என்று சொல்லக் கூடிய மனி தர்கள். தினமூலம் இந்த விசிட்டியுள் வேலையில் வந்து உற்சாக்கத்தைக் கூடிடவிட்டுப் போகக் கூடிய மனிதர்கள்..."

"ஹல்லோ!"

அவன் திடுக்கிட்டுந் திரும்பிப் பார்த்தான். டாக்டர் கோப்ரா நின்றிருந்தார். பெரி தாகப் புன்னகத்தார்.

"ஹாம்பெட் மாதிரி தனக்குத் தானே பேசிக்கொள்கிற பழக்கம் உங்களுக்கும் உண்டா?"

அவன் சிரித்தான்.

"நாம் எல்லோரும் சில சமயங்களில் ஹாம்பெட்தான் இல்லையா டாக்டர்?"

டாக்டர் எதுவும் பேசாமல் சோதனையில் இருக்கின்றார்.

"கிட்டத்தட்ட அவனுடைய கேள்விதான் என்கிற டாக்டர் - To be or not to be - that is the question!"

டாக்டர் அவனைத் தட்டிக் கொடுத்தார்.

"நல்லவேண்டும் உங்களுக்கு மூனை சேதம் அடையாகின்லே."

"அதனுடையான் என் நிலையையோடு பரிதாரமாக அதிகமாக உறைந்திருது!"

டாக்டர் மறுபடியும் அவன் உள்ளங்காலித் தொட்டுப் பார்த்தார். கைகளைத் தூக்கிக் கீழே இருக்கின்றார்.

"இறநீர் போவதற்குக் காத்திட்டர் வைத் திருக்கிறோமே அதனால் ஒன்றும் உங்களுக்குத் தோத்தரவு இல்லை?"

"இல்லை."

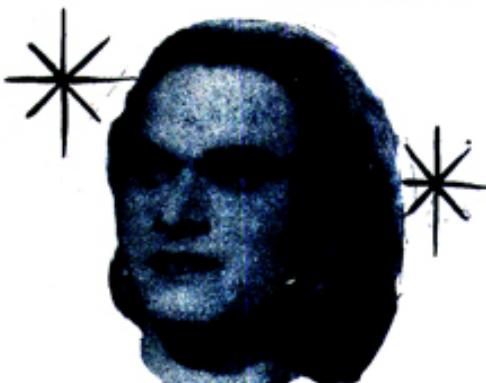
"முத்திரசிகிக்கல் மலச்சிக்கல் இருந்தால் தெரியப்படுத்துகின்றன. பூரிதரி இன்ஸிபெக் டன் வந்துவிடும், சில சமயங்களில். ஆனால் பயாடிக்ல் விட்டபின் மாத்திரமாக சாப்பிடுகிறீர்கள் அல்லவா?"

நினைவில் நிற்கும் காட்சி

ஐந்தாண்

குடி போதுமில் நான் உம்பாடிடம் நான் சொத்துக்கள் எஸ்வாற்றுறும் எழுதிக் கொடுத்துவிடுகிறோம் தூதான். மூட்டு மூட்டுக் கால்களில் உம்பாடிடம் செய்து விழுதுகிறோம். அப்போது தூதினால் மனமினை அடிசூப்பிடுத்தி விட்டு உம்பாடிடம் போக, "ஏன் நினையாட்டைப் புரிந்துவொள்ளுகிறோமா இது உம்பா?" என்று பயாடு நினைவில் கொடுக்கிறோம். "எது நினையாடி? முந்தில் என் விடு நேட வந்தது. என் விடும் சுர உம்பாடு உம்பாடமாக இருந்தது. பிறகு இதை எழுதிக் கொடுத்து என்னாட்டாரோ?" என்று தூதினால் எழுதிக் கொடுத்த பதிநிதந்தான் காட்டிறுகிறார். தூதினாலுக்கு கூ நினைவு வகுகிறது. நான் தவறாக நினைத்து வகுத்தி, ரக்குப் பார்க்கப் பார்க்கிறார். தூதினாலோ நடித்த எம்.கே. தியாக ராஜ பாவதற்கும், உம்பாடம் நடித்த டி. ஆர். ராஜுமானியும் தூதினாலேன் மனமினை நடித்த என். சி. வந்து கோலின்மூர் பாந்திரமுனாந்த நடிப்பாசு நம் நெஞ்சைக் கவுகின்றார்.

- டி. எஸ். தோராயன்

"நான் கொடுப்பதை யெல்லாம் விழுங்கிக் கொண்டு இருக்கிறேன்."

"சரியாகிவிடுவீர்கள், கவுலைப்பாடிருக்கன்."

அவன் சட்டென்று பெரிதாகச் சிரித்தான்.

"அது ஒரு நல்ல ஜோக் டாக்டர்."

"எது ஜோக்?"

"நான் சரியாகி விடுவேன் என்பது."

"உங்களுக்கு தமிழ்களை இல்லையிட்டால் நான்கள் டாக்டர் தொழிலுக்கே வாய்க் கிள்கி மின்டர் முறி."

"அதற்காக என்னிடமிருந்து விஷயத்தை மறைங்கக் கூடாது டாக்டர்!"

"என்ன விஷயம்?"

"என்கிறு இடுபுக்குக் கீழே சுவாஜீஸ் இல்லை என்கிற விஷயம்!"

டாக்டர் சட்டென்று தீர்க்கமாய் ஒரு பார்க்கவ பார்த்தார்.

"யார் சொன்னார்கள்? நான்வா?"

"இல்லை இல்லை. - என்கிறுத் தெரிந்தவள். என்னுடைய கர்ல் பீப்ரன்ட். நீங்கள் சொன்னதாகச் சொன்னான்."

டாக்டர் புகுவத்தை உயர்த்தினார்.

"ஓ, காட்! ஆறு வாரங்கள் கழித்துத் தான் தீர்மானமாக எதுவும் சொல்ல முடியும் என்று நான் சொன்னேன். அதற்குள் உங்களிடம் சொல்ல விட்டாலா? இந்த மாதிரி விவேகமற்றவர்களை உள்ளே அலுமதிக்கவே கூடாது. எங்களுடைய வைத் தியத்தை யெல்லாம் பிரயோஜனமில்லாமல் செய்து விடுவார்கள் இவர்கள்."

அவருடைய கோபத்தைப் பார்த்து அவனுக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது.

"பரவாயில்லை டாக்டர். என்கிற நிறைய மயினு திடம் உண்டு. முதலிலேயே என் நிலை என்கிறுத் தெரிந்துவிடுவது நல்லது. நம் பிள்ளையை வளர்த்துக் கொண்டு அப்புறம் ஏமாற்றமுடைவதுதான் கஷ்டம்."

டாக்டர் யோசனையுடன் அவனைப் பார்த்தார்.

"கிட்டவட்டமாக நான் எதுவும் இப்பொழுது சொல்ல முடியாது. முதுகெலும்பும் மூன்கிக்குச் செய்தி அலுப்பும் கீழ் உறுப்புகள் சம்பந்தமான நாம்பகுஜம் சேதமாக்கத் திட்டின்றன. இடுபுக்கீல்க் கீழ் உங்களுக்கு இப்போது சுவாஜீஸில்லைதான். இருந்தும் இங்கும் சில வாரங்களில் உங்கள் உடல் முன்னேறவாம்.... நீங்கள் எதற்கும் கவுலைப்படக் கூடாது."

அவன் மீண்டும் சிரித்தான்.

"அதாவது கவுலைப்பட்டு வாபயில்லை என்கிறீர்கள்."

டாக்டர் மறுபடியும் அவன் தோராய் தட்டிக் கொடுத்தார்.

"உங்காகமாக இருக்கள் மின்டர் முறி!"

"ஒரு வேங்கடோள் டாக்டர். இந்தத் தடுபு ஸ்கிரின்குகற்றிலிடச்சொல்லுகின்றன."

"ஏன்?"

"என்கிற மனிதர்களைப் பார்த்தான் உங்காகம் ஏற்படும்."

டாக்டரின் கண்களில் ஒரு கருணைக் கிறுந்த தோராய் மறைந்தது.

"ஒ.கே.."

(தோடரும்)

திண்டுக்கீழாடு ஸ்ட்ரீ பிடிராஸம்

சுமபத்தில் 'மிஸ்டர் மெட்ராஸ்' படத்தைப் பேற்ற திரு சேரனும், மழைப் பட்டாஸம், நிலத்து முன்து போன்ற தினாப் படங்களில் நைசீச் கவைப் பாத்திரங்கள் ஏற்று நடித்த திரு குண்டு கல்யாணமும் திருவால்க்கேணி ஜூல் ஹவுஸ் பகுதியில் உள்ள 'ஸ்மின்னரியம்' ஒன்றில் நடித்து உரையாடுகின்றனர்.

சேரன்: என்ன கல்யாணம்! உங்களிறுப் பேரே குண்டு கல்யாணம்தானு?

கல்யாணம்: இங்கிலங்க சேரன், சினிமாவில் தான் குண்டு கல்யாணம்து பேரு. வீட்டுல கூபிடிறது வட்கமி நாராயணன். ஸ்கால்வீயும் அதுதான். உங்களுக்கு யார் 'மிஸ்டர் மெட்ராஸ்' என்ற பட்டம் கொடுத்தது? இது ஸ்டேட் லெவல் கூட்டிலா?

சேரன்: இங்கீ. சென்னை மாவட்ட லெவல் கூட்டில்தான். 'அமெரிக்கன்' என்று ஒரு அமைப்பு. அவங்க போன ஜூன் மாதத்திலே சென்னை மிழூனியம் தியேட்டர்ஸே போட்டி நடத்தின்னும். அவத்தைத்து பாடி பிள்டர்கள் பங்கேற்றார்கள். எனக்கு கூட்டில் கிடைத்தது. இது 81ம் வருடத்துக்கான கூட்டில், நங்க எப்படி சினிமாவில் நுழைஞ்சிங்க?

கல்: அப்போது நான் கோபாலபுரம் ஆண்கள் கறைகளில் படித்துக் கொண்டிருந்த சமயம், ஸ்கால்வீயில் எனக்கு டெலிவிஷனில், நாடகத்தில் நடிக்கலூம்து ரொம்ப ஆசை. 'குறுக்கு வழி'ன்று ஒரு நாடகத்தில் நடிக்கச் சுந்தரப்பம் கிடைத்தது. டி. வி.யில் நாடகம் ஒனிபரப்பானதும் 'கவா கேந்திரா'விலிருந்து ஒருவர் வந்து, அவர்கள் தயாரிக்கிறுந்த குழந்தைகள் படத் தில் நடிக்கிறியான்னு கேட்டாங்க. நான் ஒத்துக்கொள்கூடோ. அந்தப் படம்தான்மழைப் பட்டாஸம்.

சேக: படித்துக்கொண்டே சினிமாவில் நடித்ததான் படிப்பு பாதிக்கப்படவில்லையா?

கல்: நான் நடிக்க ஆரம் பிக்கிறதுக்கு முன்புவரவில்லை அரை நான் கட வீவு கிடையாது. ரொம்பவும் நல் வபெயர் ஸ்கால்வீய எனக்கு. நடிக்க ஆரம்பித்ததும் தூந்து மாஸ்டர்ஸ் நடித்து வீட்டியத் தைச் சொன்னேன். அவரும் என்னை வாழ்த்தி, ஓரட்டின் நாடகங்கில் வீவு நந்து விட-

பார். அப்படியே படித்து எஸ். எஸ். வி. பரிட்சையில் பாஸ் பண்ணினேன்.

சேக: உங்க விட்ல வேறு வாராவது சினி ஸ்பீல்டில் இருந்திருக்காங்களா? இப்ப இருக்காங்களா?

கல்: என்ன அப்படிக் கேட்டுமென்க? எங்க அப்பா பேரே குண்டு கருப்பையா! அந்தக் காலத்திலே டி. கே. எஸ். சகோ தரர்கள் குழுவில் இருந்தார். எம். ஜி. ஆர். படங்களிலெல்லாம் காமெடி ரோஸ் பண்ணி யிருக்கிறார். நான் சினிமாவில் நடிக்கலூம்து எங்க அப்பாவுக்கு ரொம்ப ஆசை. ஆன இப்ப நான் படங்களில் நடிக்கிறபோது அதைப் பார்க்க என் அப்பா இங்கே.

சேக: ஜோ வாரி. கேட்கவே ரொம்ப வருத்தமா இருக்கு.

கல்: உங்களுக்கு பாடி பிள்டினில் எப்படி இன்டரஸ்ட் வந்தது?

சேக: எனக்குக் கொஞ்சம் ஒவ்வியான உடம்பு, ஸ்பீல்டில்லை இன்டரஸ்ட் அதிகம். எங்கள் தெருவில் இரண்டு முன்று பாடி பிள்டர்ஸ் இருந்தார்கள். அவங்களுடைய கீட்டுமெனப் பார்க்க எனக்கு ரொம்பப் பொருமையா இருக்கும். ஆனால் கடந்த நாலு வருடங்களாகத்தான் ஸ்மின்னரியம் போய்ப் பயிற்சிகள் செய்துகிட்டு இருக்கின்றன. உங்க உடம்பு சன் இப்படிக் குண்டா இருக்கு? உடம்பில் ஏதாவது கோளாரு?

கல்: எட்டாம் கிளாஸ்வரை உடம்பு நார்மலாத்தான் இருந்தது. திமிரென உடம்பு பருத்துவிட்டது. டாக்டரிடம் சோதனை யெல்லாம் செய்து கொண்டேன். 'உடம்பில் ஒரு கோளாறும் இங்கே. பரம் பறை உடல் வாகு'என்று சொல்லிகிட்டார்.

சேக: அப்புறம் உடம்பைக் குறைக்க முயற்சிகள் எதும்செய்யவில்லையா? காலையில்

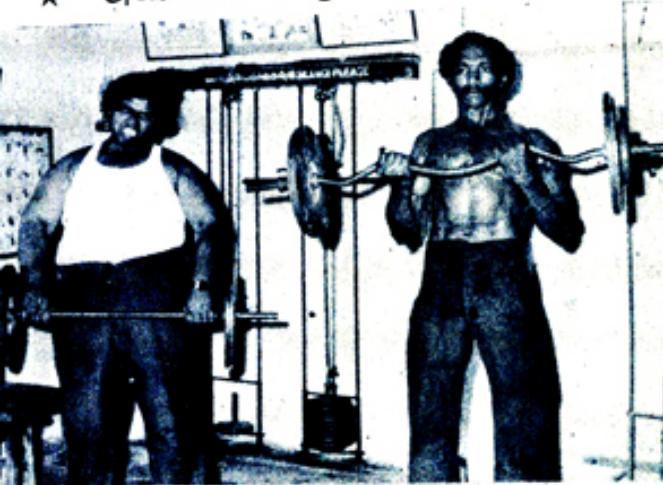
★ "நம்ம பாடி எப்படி?"

★ "பரவாயில்லியே! நல்லா வெயிட்
தூக்கரூரே!"

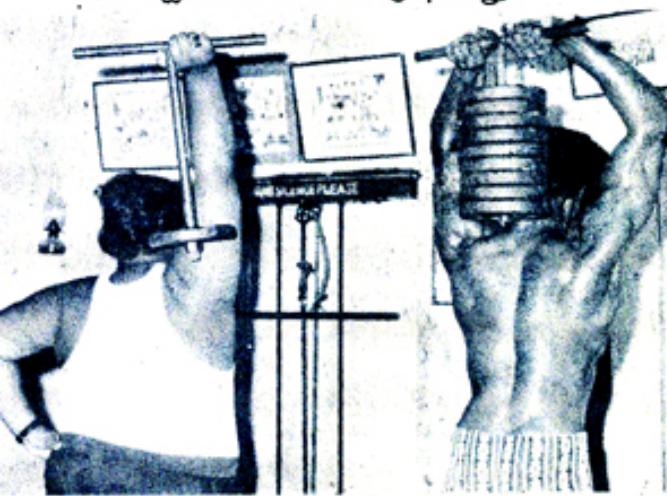

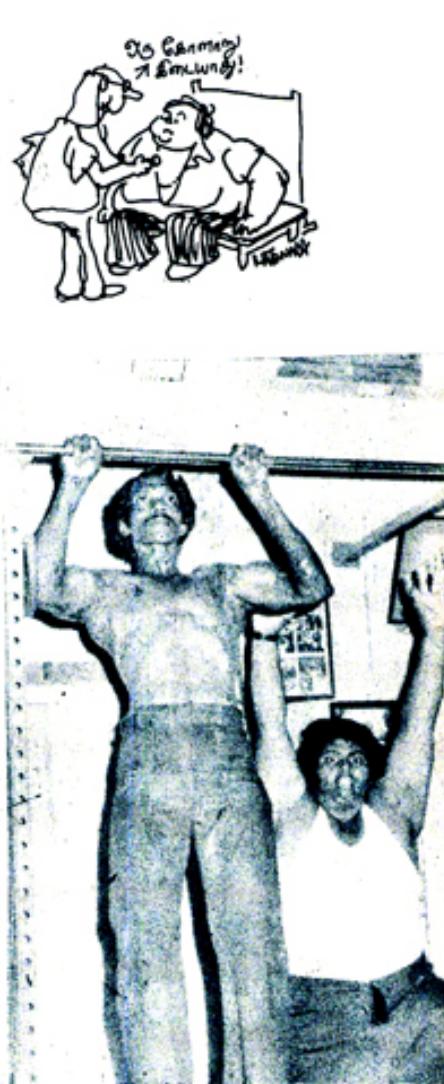
★ "அடேயப்பா! கல்வு கணக்கா இருக்கே!"

★ "ஐயோ! நம்மால் முடியாது!"

★ "என்ன கஷ்டம்! நான் கூடத் தான் செய்வேன்!"

★ "சேச்சே! பார் தூட்சிக்கும் வேணும்."

இருந்து புதியில்லை
அதிக அளவில்
உயிர் பெறுவது காலி

எழுந்து ஒட்டவாம். ஸ்கிப்ஸ் நல்ல எண்ணர் கூஸ் ஆச்சே. பயிற்சிகள் செய்திருந்தா உடம்பு குறைஞ்சிருக்குமோ!

கல்: பயிற்சி செய்யாமலா? பீச்க்குப் போய் ஒடினேன். உடற் பயிற்சிகள் சென்றேன். உடம்பு குறைவதாய்க் காலேஜம். சரிதான்ஜூ அப்படியே விட்டுட்டேன். நிங்க உங்க பாடி மெயின்டன்ஸாக்கு ஸ்பெஷல் உணவு முறை ஏதாவது கூடப்பிடிக்கிறீங்களா?

சேக்: நான் 'ஆட்கோ' என்ற கம்பெனி யில் ஆபரெட்டராக வேலை செய்கிறேன். காலில் ஆறு மணி முதல் பகல் இரண்டு வரை டிழிப்டி நேரம். தினமும் ஜந்து மணிக்கு எழுந்து கேழ்வரகுக் கூடும். சிறிது தூரம் ஒடுவேன். கம்பெனியிலிருந்து விடு திரும்பி மாலை நாலு மணிக்குப் பயிற்சிக் கூடத்துக்கு வருவேன். ஏழால்லது ஏழால் வரை எண்ணர் கூஸ் செய்வேன். பயிற்சிக்கு வரும்போது நான்கூந்து முட்டக்கள் வாங்கிக்கொண்டு

*****
நினைவில் நிற்கும் காட்சி

கல்யாணப்பரிசு

ஓ "கல்யாணப் பரிசு" என்றுமே. நம்கு பாஸ்கரும், ஏசுந்தியும்தான் நினைவுக்கு வருகிறார்கள். இப்படத்தில் இரண்டு கிளோ மாக்ஸ் உண்டு. பாஸ்கர் உயர்ராக்க் காத வித்த வசந்தியை கைக்கிட்டு விட்டு அவள்து சுடுகொத்தியை மணிப்பது ஒரு உச்ச கட்டம். இரண்டாவது உச்ச கட்டம்தான் என நினைவில் நிற்கும் காட்சியாகும். பாஸ்கர் மீண்டும் தனது காதவினை - வசந்தியை மணிக்கு ஒடிவழிகிறுன். வந்த இடத்திலோ வசந்திக்குத் திருமணம் நடப்பதைக் கண்டு இந்து போகிறுன். அந்த இறுதிக் கட்டத்திலும் கூடத் திருமணத்தை நிறுத்த பாஸ்கர் கை நீட்டப் புரோகிதரோ அந்தக் கைவில் மணமக்களுக்குத் தூவ. பூவைக் கொடுக்க, கெட்டிமேனம் கொட்ட பாஸ்கரும் ஒன்றுமே செய்ய முடியாமல் தனது கையிலிருந்த பூவை வசந்தி மது விசிவிட்டுத் தார்ந்த நடவடிக்கை செல்கிறான் அந்தக் காட்சியை இப்போது நினைத்தாலும் மெய் சிலர்க்கிறது.

-எஸ். என். பணி

வருவேன். பயிற்சி முடியும் சமயம் அவற்றைச் சாப்பிடுவேன்.

கல்: உங்களுக்கு இதில் குரு யாராவது கண்டா?

சேக்: மாஸ்டர் அஜிமத்கான் என்பவர் என் குரு. அவர்தான் எனக்கு எல்லாம் சொல்லித் தந்தவர். அவர் பாடி பிஸ்டிங் குக்காக் ஏக்பப்ட்ட டெட்டில்கள் வாங்கின் வர்.

கல்: உங்களுக்கு இப்படி பாடி மெயின் கூடின் பண்ணமாசம் எவ்வளவு செலவாகும்?

சேக்: கமாராம் நூறு ரூபாய் ஆகும். நிங்க உணவுக் கட்டுப்பாடு ஏதாவது...?

கல்: எனக்கா... உணவுக் கட்டுப்பாடா?.. ஜோயா! நம்கு அதேவாம் சரிப்பட்டுவராது.

சேக்: இவ்வளவு பெரிய உடம்பைப் பார்த்து மத்தவங்க உங்களைக் கேளி செய்ய மாட்டாங்களா?

கல்: காமெட்யில் இரண்டு வகை. ஒன்று பூதாகர் உடம்பாலும், முக பாவங்களாலும் சிரிக்க வைப்பது. இது கூஷ்டானது. அடுத்து காமெடி வசனத்தாக் - சில சமயத்தில் ரெட்கை அர்த்தம் வரும்படி பேசி சிரிக்க வைப்பது. இது ரொம்ப கலி. நான் முதல் வகை காமெட்யாகத்தான் இருக்கலூ முன்னும் ஆணப்பட்டாரேன். என்னேடு உடம்பைப் பாக்கவங்க சிரிக்கிறுக்க. பிறர் தம் கவலை மறந்து சிரிக்க என் உடம்பு உபயோகப்படுவதை எனக்குப் பெருமையா இருக்கு. மத்தவங்க கேளி செய்யுதை நான் பொருட்படுத்த திடில்லை.

சேக்: நான் பயிற்சிக்குப் போக ஆரம்பிச் சமயத்தினங்கும் மத்தவங்க செய்துகிட்ட முருந்த எக்ஸ்ரெஸ்ஸ்கீப் பார்த்துக்கிட்டே திப்பேன். என்னுல செய்ய முடியுமான்னு சந்தேகப்பட்டேன். முதல் சில நாட்கள் ஒன்னுமே செய்யாம் வெடிக்கை பார்த்துக்கிட்டுத் திரும்ப வந்துவருவேன். அதை என்னுல மறக்கவே முடியாது. இப்பெண்ணாலும் விரிப்பு வரும்.

கல்: நான் நடிக்க முதல் சீன் சாப்பிடந்தேன். கேரா முன்னுலே நின்னு உடம்பு நடங்கும்பு சொன்னால்க். நான் உட்கார்த்து சாப்பிட்டதாவது என்னவோ எனக்கு யமே இல்லை. சாப்பாட்டை நன்றாக வெட்டினேன். முதல் டேக்கே ஓ.கே.

சேக்: இன்று காமெடி நடப்புக்கு உதவி அலும் இவ்வளவு குண்டா இருக்கவேண்டும் நிக்க ஒரு உணருவீங்க. நான் சொல்கிறேன் பாருங்க.

கல்: தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம் மலை படிக்கவில் நடிக்கக்கிட்டிருக்கேன்.. எனக்கே என் உடம்பு பிடிக்காமல் போய்க் குறைக்கலூம்பு ஆசை வந்தா கண்டிப்பா உங்ககிட்ட வரேன். எனக்கு உங்களையில் எவ்வளவு செய்ததிலே ரொம்ப மலிழ்ச்சி. உடம்பு வேசா வளிக்குது. ஏ.வி.எம்.வேறு ஒலட்டிங் இருக்கு. வரட்டுமா? வணக்கம்.

சேக்: வணக்கம்.

கலந்துரையாடல் ஏற்பாடு - தொகுப்பு:

எஸ். சந்தீர்மெனி

போட்டோ: இமேஜ் போட்டோவிராபிக்ஸ்

இல்லத்துரசிகளே!
உங்கள் எல்லாவித சலவை செய்யும் பிரச்னைகளுக்கு
சரியான பதில் இதோ

மொல்

மல்டி-பாப்ஸ் திரவ மூடர்ஜெண்ட்

மொல்—ஒரு முழுவதும் மாதங்கள் உபயோகிக்கும் ஒரு தாழ்வாய்க்கும் ஒரு தயாரிப்பு

மொல் மதிப்பு விழுவதைப் போக்கி அழுக்கைச் சுத்தம் செய்கிறது.

பாதி முயற்சியில் இரண்டு மடங்கு சுத்தம் செய்கிறது.

மொல்—பணத்தை விசுகப் படுத்துகிறது

மொல் முழுச் செறி என்னது. பெரிய அளவில் துகவக்கும் வேலைக்கு சிறிய அளவு மொல் உபயோகித்தால் போதும்.

குறைந்த அளவு மொல் நிறைந்த அளவு சுத்தம் செய்கிறது!

கிர்பனீக்கு சிடுப்போர்: ஜேவளை ஆர்காஸிக் கெமிக்கல், இண்டஸ்ட்ரிஸ் லிட்., மப்பத்தூர் இலங்டர், வரிமல் பாரிஸ்ட், பும்பாய்-400 021.

ଶନ୍ତିରାଜ

முன் வருதல் சுருக்கம்

பினில் டிஸ்டிரிபியூபர் கமிட்டிதாந் ஒரு காலை வேலையாக நிறையில் பண்டிதங்கள் மஹாராஜ்களும் பழங்குடியிலிருந்து. தனக்கும் பழங்குடியாக பழங்குடியிலிருந்து கோட்க மக்கள் என்கிற துப்பபிரயவரிடம் வருகிறார். அவர் ஒரு தங்கடி என்றால், அந்தநிலை தன் மனைவியா வெட்டிக் கொள் செங்குளிடம் போடுகிறார்களாலும், அவருடன் போக வேண்டாம் என்றால் டெலிபேரியீஸில் ஒரு மரிம் பேசி குறவு மக்களை என்கிறது.

அந்தாவும் மீறி மக்களை உடல்புதிகளிலிருந்து, மாறு வேடத்தில் தங்கள் விடுமிகு அஸ்திரையு வருப்பது குறியிடப்படும் போகிறார் கமல்நாத்.

மாமியான வரவேந்த சென்டர்குட்டுப் போகிறான் பரிகஷ. அவன் போன சுற்றுநல்கெள்ளாம் அவன் நூற்றுக்கும் டெலிமோரில் அவனுடைய காரியால் நிரிச்சு நீண்டால் அழுந்து, தான் ஆயத்தில் பிரமுதாக காலி உடனே வகுப்பட்ட காலுக்குத் தொகைங்களுத் தேடிக் கிளம்பி அழுந்த அவனுடுக்கு விட்டிட சிஸி மயக்க மருந்து கொடுத்து அடித்துப் போட்டு விட்டிருக்கான்.

யாகூற் திரும்பி வந்ததும் ஒரு ஆண் குவன்
போலியோஸின் அவசினங்க கூடியிட்டு, நிலையானது
தாழ்க்கண் சிறைப்பிழந்து ஒரு நாளும் கூட்டத்தைக் கொண்டு
இறுமிட்டாராகவும், மறுநாள் முடிய வள்ளுடியிலே
அவசின் வட்டாராக்காக் கொண்டு போகிறுகளீர்
எனவும் கூறி சிரிக்கிறார்.

மகேந்த துய்சிருள். அவன் கூ தடேந் அவன்த தெற்றி நீலா வியத்தைத் தான் கூ விந்துக் கொள்வதாக கூறி. அவனை 'பேட்டி' வேடுத்தின் கமல்நாட் விட்டிகு அருப்பிருள். சீமை கொருக்க முய்யுக்கா.

7

“வாங்கோ-வாங்கோ” என்று குதாகல் மாக வரவேற்றார் கமல்தாத். “தமஸ்திதி” கைக்கப்பிடிட்டு உள்ளே நுழைந்தான் ஹேமத் வால்! துய மன்னின் ஜிப்பாவும் கடல்வீவும் அம்பைப் பய்வோன்ற தலைவிட்டும்—

"நமல்லதே, உட்காருங்கோ" ஒரு நாற்காலிய இழுதுப் போட்டுவிட்டு உள்ளே திரும்பி, "நிம்மி-நிம்மி!" - குரல் கொடுத்தார்.

"என் பாஸ்!" - வந்தவன் ஒரு அழகி, மூயாதிரி இருந்தாள். கையில் சின்னக் குறிப்பு நோட்டும், பெங்கிழுவ் வைத்திருந்தாள். மற்புவ வயலு இருக்கும்.

"இவங்க பெரிய டிஸ்டிரிபியூட்டர்ஸ் - ஹமத்தலால்."

"நம்சுதே பாடு" - அழகாக்க வகைப்பினர். முகத்தில் வல்லையின் ரேளுக்கள் தெரிந்தன.

"இது நம்பன் செக்ரட்டரி - நிர்மலாங்குழு
பேரு. ரோம்ப தினவர் பொன்னது."
வாங்கி அவளை ஏற்றிட்டுப் பார்த்தார். அவள்
அவருடைய விக்கையே ஆச்சரியத்துடன்
பார்த்துக் கொண்டிருப்பது தெரிந்தது.

"நம்ப படம் இரண்டு மூன்று ஏரியா கேட்க வந்திருக்காரு. அந்த-பின்ம் பாம்ப் லட்ச எவ்வாம் இருந்ததே கொண்டாற்று வேடு."

"என் பால்!" — நகர்ந்தார்.

"நிமு!" - கதவடியில் நின்று திரும் பிப் பார்த்தாள். "அப்படியே இரண்டு 'ப' ஒவ்வுக்கூடும் கொண்டாற்று!" என்றார். தலையை அசைத்துவிட்டுப் போனாள்.

கமலின் அறை பெரிய தூாஸ் மாதிரியே
இருந்தது. கவரில் அழகான அராபியப்
பேங்கள் தொப்புள் தெரியச் சிரித்து மயக்கி
உர்க்கன். ஆன் உயர்ப் படங்கள்.

கமல் தனிந்த குருவில் சொன்னார்: “மைகேஷ் ஸார், டிக்கட் ரிசர்வ் ஆஃபிசிப்பதை. அப்புறம் கொடுக்க வசதிப்புருமோ என்னமோ – இப்பொழுதே வாய்க்கொண்டு விடுவ்கள்.” – சிறு ஸார் கை மாறியது. அடுத்த கணம் ‘பாம்ப்பிள்டு’க்குடை நிம்மி உள்ளே வந்தான்.

"நிம்மி வாஸ்திக்கு நல்லாத். தமிழ் பேச வரும். இரண்டு தலைமுறை இங்கே இருந்து வரும் என்னோ!" - என்றார் காமல்.

"ஏன் என்று?" அங்காகூட சிரித்தால்

"நீ எப்போ வந்தே நிம்மி? சென்ட்ரா ஜக்கு யாஹுயோ சென்ட்-ஆப் பண்ணப் போன்றவிலையே போகவே?"

"போயிட்டு இப்பத்தான் வந்தேன் பால் எங்க அம்மா 'விரிட்' போரூங்க, நாலைஞ்சு பேரோட... நல்ல துணையா சிளட்சைத் தோயிட்டு வாங்கு அனுப்பினேன்" என்றால் ஏற்குமா?

"எதிர்த் - டு! கி இரட் பாபாவ் புரைவு"
என்றால் முக்கீழ்.

"ஆமாம். எனக் அம்மை ஏரிடி. பாபா வேட்ட பரம பக்ஷை. ராவும் பக்ஞும் அவர் கோட பெயரைச் சொல்லிக்கிட்டு இருப்பதால்?"

"தமிழ் ஒய்ப்கூட பாரா பக்ஞத்தான்" என்றால் மதேவ்.

ஒரு ஆண் பிரேர்ட்டில் கொஞ்சம் பிள்ளைக்கு மூலம் ஒவ்வொரு வந்தான். நிமிய அனத வாங்கி வாட்ட பக்கம் நிட்டி “எடுத்துக் கொஞ்சு.” என்றார்.

“தாங்கள்” - எடுத்துக் கொண்டான் மகிழ்ச்சி. “எனக்குக்கூட வீரர்த் தாபாவோட ஸைல்பை பேரூ வைச்சு ஒரு நல்ல கைதையா படம் பிடிச்ச நூன்களுக்குக் காட்டனும்து அதோ.”

"ரோம்ப நல்ல ஜுதியா வால்ஜி. பஸ்ட் கிளாஸா ஓடும்." என்றார் கமல்.
"நிமு டெட்டரிலே நோட்ட பண்ணி வச்சுக்கோ. நான் மதுவரிலிருந்து வந்ததும் இது பற்றி வால்ஜி கிட்டப் பேசலும்."

"உங்க வீடு ரோம்ப நல்லா இருக்குது." என்றார் வால்.

"இடு நல்லா இருக்குது என்னங்க பிர யோசனம்? நாங்க மூணை பேர்தானே இதிலே இருக்கோம்." என்றார் கமல்நாத்.

"யார் யாரு?"

"நானு, நிமு, ஒரு 'குக்'. அவ்வளவு தான். உங்களைப் போல டிஸ்டிபியூட்டருக் அடிக்கடி வருவார்க்க; - தங்குவாங்க. அவ்வகைக்குச் சொகியியா இருக்கணும்கிற துக்காக்கத்தான் இம்மாம் பேரிய ஜூட்டைப் பிடிக்கப் போட்டிருக்கேன்."

"நிமுவும் இங்கேதானே இருக்காங்க?"

"இல்லை. அவங்க வீடு சௌகார்போட்டை விலே இருக்கு. திகழும் பஸ்லே வரா-போரு" என்றார் கமல்நாத்.

"உங்க பீபாதர் என்ன பண்ணாரு நிம்மி?"

"எங்க பீபாதர் இருந்தா நான் ஏன் ஸார் வேல்க்கெல் வாம் வரப் போறேன்? அவர் போயி எட்டு வருஷமாக்க... இப்ப எங்கு

பீபாதர், மதர், காட் எல்லாமே எங்க பால் தான்." - கண்களைத் துடைத்துக்கொள்ள டான்.

"உங்குக் கல்யாணம் ஆவலியா?"

"பொன்னுண்ணு பிறந்தா யாகரயாவுது கட்டிக்கிட்டுத்தான் ஆவணுமா கார்?" என்று திருப்பிக் கேட்டாள்.

"நான் எவ்வளவோ சொல்லிப் பார்த் துட்டேன். அவ்வா செலவையும் ஏத்துக் கிறேன்று கூடச் சொல்லியாச்சு" என்றார் கமல்நாத்.

"ஏம்மா கமல் ஸார்தான் எவ்வளவு செலவானும் தரேன்கிறோ - ஏன் பண்ணிக்க மாட்டேன் என்கிறே?"

நிம்மி பெருமாச்சுக் கேட்டாள். "என்னமோ எனக்குப் பிடிக்கவே. அந்தப் பேச்சு எதுக்கு இப்ப, விடுங்க" - டம்ளாக்கீ எடுத்துக் கொண்டு உள்ளே போனார். அந்தப் பெருமாச்சு மகேஷ் மனவில் குறித்துக்கொள்ளான். யாரோ ஆள் இருக்கிறோன்.

இருவரும் எழுத்து ஜன்னல் ஒரமாகப் போனார்கள். "இந்தப் பொன்னு உங்க கிட்ட எத்தனை நாளா இருக்கிறோன்?" மேகேஷ் கேட்டான்.

"இப்பத்தான் - ஒரு வருஷமாக!"

"இவனுடைய டியூட்டி ஹவர்ஸ் என்ன?"

"காலை ஏழு மணிக்கு வந்து பதினெடு நாட்குப் போவான். பிறகு நாவரைக்கு வந்து ஏழுவரை இருப்பான்."

"இவனுக்குக் காதலன் யாரா வது உண்டா?"

"எனக்குத் தெரிந்து யாரும் சிடையாது."

"என்னென் பாஸை தெரியும்?"

"இங்கிலீஷ் - தமிழ் - ஹாந்தி."

"மராத்தி?"

"தெரிந்திருக்கலாம். எனக்குத் தெரியாது. சொந்த ஸார் புனுப் பக்கம் என்று சொன்ன தாகத்தான் னாபகம்."

"இவன் மீது உங்களுக்கு ஏதாவது சந்தேகம் உண்டா?"

"இதையாது."

01/08/2000

"இவளைத் திருமணம் செய்து கொள்ள தாக உங்களுக்கு உத்தேசம் உண்டா?"

"என்னால் இப்படிக் கீட்கறந்து?" - சிரித் தார்.

"என் சொந்தக்காரர்கள் என்று இந்த இரண்டு நாட்களில் யானாயாவது இவன் அழைத் துவத்தை உண்டா?"

"கிடையாது."

"இன்றைக்குப் பெரிய தொகை ஏதாவது டிரா பண்ணவிருக்கின்கூனா?"

"ஆமாம்."

"அது இவளுக்குத் தெரியுமா?"

"தெரியாது."

"பாஸ்...?" - வேகமாக வந்தாள் நிம்மி. "உங்கள் பிரேரணுக்கு டெலிபோன் வந்திருக்கு."

"என்க்கா?" - வியப்புடன் கேட்டான் மகேஷ்.

"ஆமாம். ஹெமந்த்தலாங் இருக்காரான் வுதான் கேட்டான்க்."

*****

நீண்டவில் நிற்கும் காட்சி

ரத்தக் கண்ணீர்

உலகத்தை உதாரணப்படுத்துகிறான்,
குடும்பங்களைக் குலிக்கிறான்,
நான்புர்களை நடுச்சந்தியில் நடமாட விட்டு
விடுகிறான்,
என்னியதை எப்படியாகிறும் எடுத்து
முடிக்கிறான்,
மேல்நாட்டு மோகத்தில் முழுகுகிறான்,
தொட்டுத் தாலி கட்டிய மண்ணியை
எட்டி உடைத்துவிட்டு வேசியிடம்
நாட்டமட்டிருக்கிறான்,
ஏக்கிறான் - சுமார்த்துகிறான்
வாழ்க்கையில் அவன் ஆடாத ஆட்டமில்லை
அடிக்காத கந்துமில்லை
கடையில் -
எவ்வாறுறுக்கும் சேர்த்து அவன்
அலுபவிக்கிறான்.
குஷ்ட நோயால் பாதிக்கப்படுகிறான்
மக்கள் அவன்மேல் கல்லெறிகிறார்கள் - ஏக்கிறார்கள்
எவ்வாறுறுக்கும் அவன் பதில்:
"ரத்தக் கண்ணீர்!"

-நடேஸ் கே. முர்த்தி

நிம்மி வழிகாட்ட, மகேஷ் போன் இருந்த அறைக்குப் போனான். நிம்மி போனைக் காட்டியிட்டு அதை வாசனில் நின்றான்.

"என், ஹெமந்த்தலாங் ஹியர்."

"மிஸ்டர், உங்க பேரு, டிரஸ் எவ்வாத் தையும் பார்த்துட்டு அங்கே எவ்வாறுமே சர்மாந்திருப்பாக்கன்று நிர்வகித்தேன்" என்றது கரட்டுக் குரல்.

"என்ன சொல்லினா?"

"மிஸ்டர், நிங்க ஹெமந்த்தலாங் இருக்கவான். ஆனால் நான் சமாந்தலாங் இல்லை."

"அப்படியா?"

"என்னைத் தெரியவில்... நான்தான் ஜ.ஜி-விளகுமார்."

"ஓ- குட்சுவினிங் ஸார்."

"குட்சுவினிங்" - சிரித்தார்.

"என்ன திமர்ஜு?"

"சுற்று முஷ்புதான் நடேஸ் போன் பண்ணினார். மெட்ராஸ்ஸை நடத்தி எவ்வாறு ரோஸ்டை முக் பிளாக் பண்ணச் சொன்னார். சென்ட்ரி போட்டுட்டேன்... சு காக்கக் காப்பிப் போக முடியாது. டிரெயின், ரோட், பலேன் எவ்வாறுமே ப்ளாக்."

"தாங்கல்."

"ரோம்ப முக்கியமான காரியமா 'வால்' வெங்கத்திலே நிகம்தாத வீட்டுக்குப் போயிருப்பதாகச் சொன்னார்."

"ஒன்றாலும் பெரிசாக இல்லை."

"ஏதாவது ஹெஸ்ப் வேஹூமா? மப்டி விலே இரண்டு பேரை அலுப்பித் தாத்திலேயே கணக்காணிக்கச் சொல்லப்படுமா?"

"எதுக்கு அனுவகியமா?"

"அட இருக்கட்டும்யா - சிறு துகும்பும் பல் குத்த உதவும்."

"சிரி"

மகேஷ் இரும்பி வரும்போது அவன் முத்தில் சிற்றினைகள் விழுந்தன. சுந்தேகால்ப்பதமாகப் பார்த்தாள். "வாங்க, விட்டைச் சுந்தி காட்டிறேன். பாஸ் பாத் ரும்பிலை இருக்கார். அவரு வர்த்துக்குள்ளே பார்த்துவாம்."

நிம்மி முன்னே நடந்தாள். விடு பெரியதுதாங். ஏராஸ்யான் அறைகள். சந்தி ப்பாக்கள், கவரெர்ட்டிக்கள், பாஸ் ரூமியங்கள். வலப் பக்கமாக இரண்டு முந்து அழகான் அறைகள். "அதெல்லாம் கெஸ்ட் ரும்ஸ் - சிரியா வாங்க வர்வங்க தங்க்." போம் மெத்தைகள், வாங் பேவின்கள், அட்டாச்சுபாத் ரும்கள், டிரஸ்ஸில் டெபிள்கள், ஸன்மைக்கா டெபிள்கள் -

ஒரு டெபில்கள் அறையைத் திறந்து பார்த்தான். சில சின்ன பாக்கெட்கள், சில சிரிம் ட்ரைப்கள் சிட்டந்தன. நிம்மியைப் பார்த்தாள். முகம் சிவதான்.

ஹாவின் மேலக் கோடியில் ஒரு அறை அழுது வழிந்தது. "கிச்சன்" - உள்ளே முற்றத்தில் உடைத்த முட்டைக் கூடுகள் கிடந்தன. கவிச்ச நாற்றும் விசிற்று. கால் அடுப்பில் தண்ணீர் கொதித்துக் கொள்ள சுருத்துத்

ஒரு அவமாரியில் -

திடுக்கிட்டான். பட்டையாக இரண்டு கந்திகள். பாதி தெரிவிற மாதிரி தணியில் கற்றி வைக்கப்பட்டிருந்தன. எதற்கு இது

இங்கே வந்திருக்கிறது? யானர்க் கண்ட துண்டம் போட?

"இது ஸ்டோர் ரூம்." - ஒரு சுதங்கள் திறந்தான். பூஸ்டு வாசனை 'பூ'பென்று மூச்சியில் அடித்தது. டின்களும், தூங்குகளும், கூடைகளும், வரிசையாக உட்கார்ந்திருக்கன. சல்வங்க கண்ணுக்க ஒரு 'வடக்கத்திப் புடையை எழிரே தொங்கிறற்றுக்கிணக பார்ட்டுடன்.

மகேஷ் சட்டென்றி தலையை இழுத்துக் கொண்டு, "உள்ளே கமல்தியின் மனைவி யாராவது இருக்காங்களா என்ன?" என்றார்.

நிம்மி புள்ளைகள் புரிந்தான். பதில் சொல்லவில்லை. 'அழுத்தக்காரி' பதில் சொல்கிறானா பார்' திமுக்கிழங்க மகேஷ். 'சல்வா' எப்படி வந்தது? இன்னெனும் பெண் யாரோ கட்டாயம் இங்கே இருக்க வேண்டும்? அவள் யார்? கமலின் மனைவியா?

ஒரு அறைக்குள்ளிருத்து அற்புதமான 'டில்பகார்' சென்ட் மணம் பரப்பிற்று. கூடலே ஒரு டிரான்ஸில்டின் மெல்லிய ஒவிபரப்பு வந்தது. 'கெவ் சாத்தியிருந்தது. ஓ, உள்ளே அரர் இருக்கிறீர்கள்? அவள்தானு?' அந்த அறையை நிம்மி திறந்து காட்டுவாளர் என்று எதிர்பார்த்து சமாந்தான். "மாடிக் குப் போகலாமா? - விழு பிரமாதமாக இருக்கும்" என்று நகர்ந்துவிட்டாள்.

அந்த அறையையும் திறந்து காட்டு என்று அவள் எப்படிக் கேட்க முடியும்?

எல்வா அறைகளையும், ஏன், சமைய வறையையும்கூடத் திறந்து காட்டினால் ஏன் அந்த ஒரு அறையை மட்டும் காட்டவில்லை?

கமலினியே காட்டச் சொல்லவில்லையோ? அந்தக் கண்டில் முன் அறையில் நன் மனையை ஒளித்து வைத்துவிட்டு. 'இந்தக் கட்டிடத்திலேயே என் மனைவி இல்லை' என்று மகேஷ் கண்ணில் மன்னின் தூங்கிட விரும்பினாரா?

என்கீட்டா வெட்டப்பட்டுக் கிட்டது சிசாரிகளை என்று வரும்பொடு கொல்வ நடந்த தாகச் சொல்லப்படும் அன்று முழுவதும் மகேஷ் பாடு என் கூடலே இருந்தார் என் விடு முழுக்கச் சுற்றிப் பார்த்தார், என் மனைவி அங்கிருந்தால் அவர் கண்களில் படாதிருப்பாளா? என்று வாதாடச் சௌகரியமாகத் தான் எனக்கு இப்போது விட்டைச் சுற்றிக் காட்டச் சொல்லி விருக்கிறாரா?

இந்த நிம்மி யார்? அவருடைய காதலி யாகக்கூட இருக்கவாம். தனக்கும் கூழலுக்கு மிடையே இருப்பதாகக் கமலின் மனைவியை நினைத்து எரிச்சல்வைத்திருக்கவாம். இருவருமாகச் செர்ந்து அவளை ஒழித்துக்கட்ட விரும்பி விருக்கவாம். இவள் உதவியுடன் கமலின் மனைவிக்கு மயக்க மருந்து கொடுத்து அந்த அறையில் கட்டிப் போட்டிருக்கவாம்.

ஏன் கூடாது?

பின்னே ஏன் அந்த அறையை அவள் திறந்து காட்டவில்லை?

நிம்மி வேறு யானரையும் மனத்துகொள்ள விரும்பவில்லைன்று பெரும்சுக் கிட்டத்தையும் 'எனக்கு என்வாரே என்க பாஸ்தான்' என்று சொன்னவையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள.

நினைவில் நிற்கும் காட்சி

படிக்காத மேதை

நிம்மி!

வயலிலேயே அனுநதயாகிட்ட அவளை ஒரு பெருஞ்செல்வத்து எடுத்து வளர்ந்துவர். அவர் குடியெந்தங்கு உச்சதும் நாய் போல நான்றியபூழும், வெள்காராறுபூழும், வெள்ள உள் எங் பக்கத்தும் வெள்வங்குபூழும் இருக்க குடியெந்தில் ஒருவகு வாழ்ந்தார்.

நாள்தோலில் செல்வத்து ரங்கங்கு ஒரு நிகு மனத்தைச் செல்ய வந்தது, அவள் எதிர்கால நாள்முடையை கருதி விடை விட்டு வெளியேறி விடுகிறார்.

இதற்கிடப்பில் பள்ள பெறும் வந்த காலத்தில் நிதித் வந்த பெறு பிள்ளைகள், பள்ள கரும்பிய காலத்தில் மத்திய முறைப்பள்ளர்.

நிம்மி விட்டு வெளியேறிய நிம்மி ஒரு நால்வரிலே வந்த பின் நன்னை வளர்ந்துவர். மாமா, அந்தநையைப் பார்க்க வகுகிறார். மாமா வகுக்கு பிடித்துமான 'மூடி ஸ்டார்' கிடீர்ட பெய்கால் இருந்தாக கொடுக்கிறார் ஆசையுடன்.

"ஏம்பாறிந்த பள்ளத்துப் பள்ளாட்டு கையில் கொடுக்காமல், இப்படி கிடீர் வாக்கிக்கூடி யார் வார் கொள்ளுவது?" - என்று கடித்து கொள்கிறார் செல்வத்து. ரங்கங்கு கேட்க வேயப்படுவதை விட்டு வெளியேறுகிறாரா.

அவள் சென்ற நிது நான் பெறு பிள்ளைகள் மதிகாதபொலு விட்டை விட்டு வெளியேறி நிம்மி நாள்தோல் பார்க்க வந்ததை நினைத்து, 'இங்கிலை யான் பெறவே என்ன நாம் செல்து விடுவோ?' என்று என்னில் நெஞ்சு வெடுத்து இருக்கிறார்.

"படிகாத மேதை" என்ற பதித்தில் வரும் இந்தக் காட்சியே என் மனத்தில் நிற்கும் காட்சி.

கீங்காலியில் துடிக் கிளக் கொஞ்ச கேள்வதும் மூறந்த நிகு எஸ். வி. ரங்க ராவும் நாள்ரூப் தயதித்துக்கொடும், அக்காரி அமைப்புக்கு பார்க்க யார்கள் பட்டை இனைத்து மேற்கும் மேற்கு மூட்டும் மூறந்த இயக்குளை ஏ. பிள்ளைக் கூடுகிற நினைவாற் நக்கார்.

ஜி. சுனாமுகம்

*****

டால் - ஒ, இந்த இரண்டு பேருக்குமிடையே ஏதோ ஒன்று இருக்கும் போவிருக்கிறதே - இதெல்லாம் சரியானால் இன்றைவு இற்கே ஒரு கொளை நடக்கப் போகிறது, நிச்சயம் தானு? அதை எப்படித் தடுப்பது?

மாடியில் பெரிய ஹாஸில் நிறைய நாற் கால்க்குக்கிண்டையே ஒரு புரோஜக்டரும், ஸ்கிள்யூம் இருத்தன. வலப்பக்கம் நாலு அறைகள் கணப்பட்டன. "இது என்க பாலோட் பிரைவெட் ரூம் - இது அவரோட பூஜை ரூம்" ஓவ்வான்குத் திறந்து காட்டி னன்.

பிரைவெட் அறையில் அழகான கட்டில். வெல்லெட் தலையணைகளும் போர்ட்ஸ்களும் இருக்கன. ஒரு ஸ்டாஷன்டில் நெடு கவுன் தொங்கிறது. 'சட்டெட்டஞ் கவுனில் ஒரு படத்தைப் பார்த்து வியந்தான். கமல்நாத் ஒரு அழகான பெண்மணியின் அருகில் நின்றார். ஹஸ்பென்ட் - ஓய்ஸிப் மாதிரி நின்றனர்.

"இவங்கதான் கமல் ஸாரின் ஓய்ஸிபா?" அழக்கிப் பதில் சொல்லாமல் சிரித்தான். படத்தை நன்றாகப் பார்த்தான். மூலிகை கமல் பேரரியாகத்தான் இருந்தான். தீர்க்கமான மூகம், பரிதாபமாக நோக்கிய கண்கள். 'என்னை எப்படிக் காப்பாற்றப் போகிறே மகேஷ்' என்று கொஞ்சின.

"என்ன, அவங்களைப் பார்த்துக்கிட்டு நின் தூர்மக்க?" - சிரித்தான்.

"நல்லா அழகா இருக்காங்களே - இப்ப எங்கே இருக்காங்க?"

"எனக்குத் தெரியாது." வெளியே திரும்பி நடத்தான்..

மகேஷ் குழப்பத்துடன் வெளியே வந்தான். மாடியில் பெரிய முற்றத்தில் இருந்து விழியும் இந்தப் பங்களாலின் கார் ஜெட் டும் தெரிந்தன.

கார் ஜெட்டிடில் -

நினைவில் நிற்கும் காட்சி

மாடு

அதோ, அந்த விதவைத் தானை நெருங்கிக் கொடுமை புரிய என்னிய கீழ்க்கண்மை கொண்ட இரு கேடர்களைத் துரத்தியிட்கிறான் பாருங்கள் - அவங்தான் நன்றிக்கோர் எடுத்துக்காட்டாய்த் திகழும் ரிக்ஷாக்காரர்

ஒரு பெஞ்ச மீது ஒரு பெரிய பெட்டி. முழுசாக ஒரு ஆணைவெட்டி உள்ளே அடைத்து விடலாம். அதன் மீது பெட்டியைக் கட்டக் கவிருக்கன்!

அதற்கப்பால் தெருவின் எதிர்ப்புறம், ஒர் நையாக நின்ற ஒரு பெட்டிக் கூடை வாச லின் இரண்டு பேர் நின்றார்கள். 'ஓ! ஜீ. ஜீ. ஆணை அலுப்பி விட்டார். அவசரத்துக்குக் கூப்பிட்டுக் கொள்ளலாம்.'

சிமே வந்தார்கள். கமல்நாத் கடை மாற்றிக் கொண்டு ரெடியாக இருக்கார். "அவசரமாகப் போக வேண்டாமே வால்ஜி. காலம்பறவரைகட இருக்களேன். ஒரு சின்ன பிரெஞ்சுக்கப் படம் வந்திருக்குது. போட்டுக் காட்டுவேன்" என்றார்.

"இது என்ன தந்திரம்?" என்று ஆராய்ந்தான். மேலே படம் காட்டிக் கொண்டே சிமே அவரைக் 'குரோல்' பண்ணிப் பெட்டியை வைட்டத்து-

"சினிமா வேண்டாம். சீட்டு ஆடுவோமே! நிம்மி வில் யு சில கம்பெனி டு அஸ்?" என்று கேட்டான்.

அழக்கிப் பால் முகத்தைப் பார்த்தான். "கமான் நிம்மி - வால்ஜிக்கு சீட்டுன்னு உயிரு" என்றார் கமல்.

நிம்மி ஏதோ அவர் விதாடி யோசித்தான். பிறகு சீட்டுக் கட்டை எடுத்து வந்து போட்டான். மகேஷ் சீட்டை அடுக்கிக் கொண்டே அந்த 'அஸ்' இருக்கிற இடத்தைப் பார்த்தான். நூர் எதிராகத்தோன் இருந்தது. இப்போது டிரான்ஸில்ஸ்பாடாவில்லை. ஆனால் அந்த சென்ட் மணம் மட்டும் வந்தது.

கொலையாளி உள்ளே போவதானால் மகேஷ் கண்ணில் படாமல் போக முடியாது. கண்காணிக்க அத்தனை வசதியான இடத்தில் இருந்தான்.

'பயலீ - எப்படி அவளை நீ கொக்கிறும் என்று பார்க்கிறேன்.' (தொடரும்)

'பாபு'. அவ்விரு கயவர்களையும் விரட்டிய பின் அவ்விதவைத் தாயின் குழந்தையை நோக்கி, "இனிமே உங்க வீட்டுக்குக் காவலா ஒரு நாயைப் போட்டுடேரம்மா" என்று கூறின்டு, தொது பெட்டி, படுக்கை முதலை வற்றைச் சம்பந்த கொண்டு அவ்வோலிக் குடும்பங்களை அடைந்தவுடன், குழந்தை அவனுகில் வந்து, "மாமா! மாமா! இது என்ன?.... இது என்ன?" என்று கேட்க, பாபு. "இதுதான் நாயோட பெட்டி! இது தான் நாயோட படுக்கை!" என்று கூற, அங்கும்தன "நாய்க்குப் போடற சுங்கின்!" எனக் குறுக்கிடவுடன், அக்குழந்தைகளின் மலர்க் கருக்களை மாலையாக்கித் தன் கழுத்தில் போட்டுக் கொண்டு. "இதுதான் நாய்க்குப் போடற சுங்கிலி! நான்தான் அந்த நாயி....!" என்று 'பாபு' கூறும் காட்சி எப்படிப்பட்ட கல் நெஞ்சனையும் கண்களுக்கும் காட்சியாயிற்றே! அக்கட்டத்தில் 'பாபு'வாக நடிக்கும் நடிகர் இவ்வதின் முகத்தில் நோன்றும் உணர்ச்சிகள் ஒன்று இரண்டா?

-என். பால்கிருஷ்ணன்

உன்னவாழ்ச் சுமீதூர்ஜி

34. சிங்கப்பூர்

தூர்யலாந்திலிருந்து திரும்புக்போது அந்தச் சுற்றுப் பயணத்தில் ஒருவித மனதிறைவு இருந்தது.

'தமிழர்களுக்கு மிகவும் தெருங்கிய ஒரு கவாசாரத்தைப் பார்த்துவிட்டு வந்திருக்கிறோம்' என்கிற திருப்பி மட்டுமல்ல, 'வாழ்க்கையை நன்றாக அலுபவித்து விட்டு வந்திருக்கிறோம்' என்கிற ஆத்மார்த்த அமைதியும் இருந்தது.

'இது தவறு, அது தவறு' என்று பல விஷயங்களை மற்றவர்கள் சொல்லக் கூடும். ஆனால் அவற்றிலே எதுவும் தவறிக்கிற என்று அவன் கருதுவின்ற சில விஷயங்கள் உண்டு.

யாருக்கும் துங்பம் தராமல் உள்கு எது நீதோஷத்தைத் தகுறிந்தோ அதில் எந்திதமான பாவங்கள் கீட்டையாது என்பது அவனுத் திடமான அபிப்பிராயம் ஆகும்.

நன்கள் சித்தியவான் இருக்கிற புதுமான மனிதர். ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைச் சேர்த்தவர். சொந்த ஊர் மறவர் மங்கலம். அவர் மலேஷியாவில் குடும்பத்திற்கு பல ஜூன்டுகள் ஆகின்றன. சித்தியவான் என்பது மலேஷியாவின் கண்ணோரப் பகுதி களில் ஒன்று. 'பேரா' மாநிலத்தில் ஒரு கடற்கரைப் பகுதி ஆதா. அதிகமான தமிழர்கள் அங்கிலை என்றாலும் இருக்கின்ற தமிழர்கள் வளமாகவும் வசதியாகவும் இருக்கின்றார்கள்.

அங்கிருந்து சிறிது தூரம் போனால் கப்பல் துறை இருக்கிறது. படகுத் துறை இருக்கிறது. அந்தப் படகிலே ஏறி ஒரு ஏழட்டு மூலம் பயணம் செய்தால் 'பாங்கோர் தீவ்' என்று ஒரு தீவுக்குக் கொண்டு போய் நம்மைச் சேர்க்கும்.

'அந்த இடத்தையும் நீங்கள் பார்க்கவேண்டும்' என்று அவர் வற்புறுத்தினார். கூட நன்பர்கள் பலர் வந்தார்கள்.

சித்தியவான் இருந்தன் செலவுகளுக்கு அன்றைத்தவர். நன்பர்களுக்காக எதையும் செய்யக் கூடியவர். அவற்றுப் போலத்தான் எங்கள் கூட வந்திருந்த 'ஜாத்ரா' கப்புவும். மற்றும் நன்பர்கள் தேண்ப்பன், கல்வாப்பேட்டை அழகப்பன், கப். சொ. கப்

□ ஸ். குவாஞ் □

பிரமணியம் செட்டியார், எல்லாருமே அவனுடே தாய்வாததுக்குச் சென்று திரும்பி இருந்தார்கள்.

சித்தியவானிலே அவன் சில நாட்கள் தங்கினான். அப்போது 'பாங்கோர்' தீவு கணக்கும் சென்றன.

'பாங்கோர்' தீவுகள் மிக அழகான தீவாக்கள். சுற்றிலும் மலை அடர்த்து நடுவிலே தீவாகக் காட்சி அளிக்கின்ற அந்த இடத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிட இருக்கவாம். இதமான காற்று, இனிதான் குழந்தீஸ். அங்கே இரண்டொரு நாட்கள் தங்கினான். பிறகு கோலாலம்பூருக்குத் திரும்பினான்.

கோலாலம்பூரிலே அவன் உபசரித்தவர் களை அவன் மறந்துவிட முடியாது. இந்தியன் ஓவர்லீஸ் பாங்கைச் சேர்ந்த காசி, சி. டி. கூப்பதி, 'தமிழ் நேசன்' ஜிரியர் முருகு, சுப்பிரமணியம், டிராங்கிள்போர்ட் தொழிலாளர்கள் சங்கத்தின் தலைவர் டெலிட் எம். பி. 'த்தோ' அண்ணுமலை, 'த்தோ' சீவிவாசகம், சந்திரகாந்தம், 'தமிழ் நேசன்' தலையாளியர் தில்லை, பினுங்கைச் சேர்ந்த அன்பாளத்தையும் வாய்க்கையா, பஞ்சாட்சரம், ஜோஹர்பாரு நிடேசன் செட்டியார், அ.சோ. அண்ணுமலைசெட்டியார் இவர்களைப் போன்ற பல நன்பர்கள் அவற்றுக்கு வேண்டிய அளித்தையும் செய்திருந்தார்கள். வெளி நாட்டிலே இருப்பது போவலே அவனுக்குத் தோன்றவில்லை. ஏதோ தாய்நாட்டிலேயே கூமான குழந்தீஸில் வாழ்வது போவலே அவன் என்னிக் கொண்டிருத் தான்.

இந்தச் சுற்றுப் பயணத்தில் அவனுக்குக் கிடைத்த அற்புதமான நன்பர், திரு சம்பந்த மூர்த்தி.

சம்பந்தமூர்த்தி ஒரு போலீஸ் அதிகாரி. விக்டோரியா ராணியின் தங்கப் பதக்கத்தைப் பெற்றவர். இந்தப் பதக்கம் ஆண்டுக்கு ஒரு முறை ஒருவருக்குத்தான் கொடுக்கப்படும். அதுவும் பிரிட்டிஷ் அரசியால் வழங்கப்படும். அந்தத் தங்கப் பதக்கத்தைப் பெற்றவர் அவர்.

மலேஷியாவில் தீவிரவாதிகள் கொட்டம் ஆதிகமாக இருந்தபோது அதை அடக்கு

வதற்காக அவர்களுடனேயே காட்டில் போல் வாழ்த்து, அவர்களைப் போலவே சாப்பாடும் சாப்பிட்டு, அவர்கள் நடந்து கொள்கிற முறையிலேயே நடந்து அவர்களுக்குச் சந்தேகம் எழாதபடிக்கு அவர்களைப் பிடித்துக் கொடுத்தவர் சம்பந்தமுர்த்தி.

இயற்கையாகவே வசதியடைய சம்பந்தமுர்த்தி தமிழகத்தில் முங்குலத்தோரைச் சேர்ந்தவர். ஆனால் மலேசியா போல் அந்த ஜாதி மனப்பான்னை, ஜாதி உணர்வு அளித்தையும் விட்டு விட்டவர். நீண்ட காலமாக மலேசியாவில் இருப்பதால், தாம் எந்த ஜாதி என்பதைக்கூட மறந்து விட்டவர். அவர், நண்பர்களுக்கான எதையும் செய்யக் கூடியவர் என்பதை அவன் கண்டான்.

திராவன்போர்ட் தொழிலாளர் சுக்கத் தின் விருத்தினர் விடுதியில் அவன் தங்கி இருந்தான். அப்போது தன்னிச்சையாக அங்கே வந்த திரு சம்பந்தமுர்த்தி தாம் யாரென்று அவனிடம் அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டார். அவர் அப்படி அறிமுகப்

திரு வி. டி. ராஜன், அருள் செங்குட்டுவன், நாச்சயம்மை ஆச்சி, தமிழ் நேசன் ந. ராமசாமி மற்றும் சிங்கப்பூர் தண்டாணி கோவிலைச் சேர்ந்த திரவாகிள், நகரத்தார் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அளிவரும் வந்திருந்தார்கள்.

அவனை அழைத்துக் கொண்டு “இம்பீரியல்” ஜூராட்டலூக்கும் போல், அங்கே ஒரு வசதி யான அறையில் அவனைத் தங்க வைத்தனர்.

மலேசியாவின் நீண்ட சுற்றுப் பயணத்துக்குப் பிறகு சிங்கப்பூரின் புதிய சுற்றுப் பயணம் தொடங்கிறது.

சிங்கப்பூர் அழுமான் நகரம். அது பற்றிப் பலரும் பலவிதமாக எழுதியுள்ளார்கள். ஆகவே, அதில் புதிதாக அவன் சொல்லக் கூடியது எதுவும் இல்லை.

இநிய நகரமாயிலும் நன்கு நிர்வகிக்கப் படுகிறது. சிங்கப்பூர் பிரதமர் வி-குவான்-ச அமெரிக்கா போன்ற ஒரு பெரிய கண்டத் தையே நிரவகிக்கக் கூடிய சக்தியடையவர். தமிழர்களிடம் அளவற்ற அன்புடையவர்.

நினைவில் திற்கும் காட்சி

வியட்னம் வீடு

‘வியட்னம் வீடு’ நினைவு பத்தில் பத்மரூப ஜூராக நடிக்கின்கூடிய விவாதி கொண்ட நடித்துப் பயணமாக இருந்தும் என் நினைவில் பக்கமாக இருக்கிறது. ஒரு பெரிய ஆபரோட்டுக்கூக்க கூடுமிக் காட்சியில் பத்தை ஜயர் ஆஸ்பத்திரிக்குக் கூல் வத்துக் குரு முன் ஆபரோட்டுக் கூல் வெற்றி பெருமான் இறந்துவிடுவோம் என்ற பயத்தில் விட்டில் உள்ளவர்களிடம் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு போறுப்பை அளித்துவிட்டி அவர்களிடம் கூல் விகிக்கான்டு புறப்படும்போது கல்கூத் நெஞ்சம் இருக்க முடிராது. வெளியிடுவது காரில் ஏற்படும்போது அவர் பயத்துக்கு ஏற்றுக்கொள்ள விண்ணனீரிபில் ‘விலைக்கா உறவு’ பாள் ஒருக்கும் போது நான் அழுதென்பேன். -பி. வேங்கௌபால்

படுத்திக் கொண்டது மிகவும் நல்லதாய்ப் போயிற்று. காரணம், எந்த ஒரு காரிய மானுதும் எவ்வளவு தேவையானதும் அவரை அழைத்துக் கொள்ளிவிட்டாற் பேர்தும் என்கிற நிலைமை ஏற்பட்டது. அப்படியொரு நன்பன்றை அந்தச் சூழ்நிலையில் இறைவன் அவனுக்கு அருளினான்.

மலேசியச் சுற்றுப் பயணத்தை முடித்துக் கொண்டு, அவன் சிங்கப்பூர் புறப்பட்ட போது, விமான நிலையத்தில் சி.டி. கண்பதி யும், முருகு சுப்பிரமணியரும், பிறகும் வழியறுப்பு வந்திருந்தனர்.

மலேசியாவை விட்டுக் கொண்டவே அவனுக்கு மனமில்லை. ஆயினும் அதுபோன்ற இன்னொரு இடத்துக்குத்தான் போகிறோம். என்ற ஆக்மதிருப்பதி அவனுக்கு இருந்தது. கண்ணிடுவதோடு அவன் நண்பர் களிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டான்.

சிங்கப்பூரில் விவாதம் இறந்தியபோது அதுபோன்றங்களின் அங்கீகையும் வந்திருந்து அவனை வரவேற்றிருக்கன்,

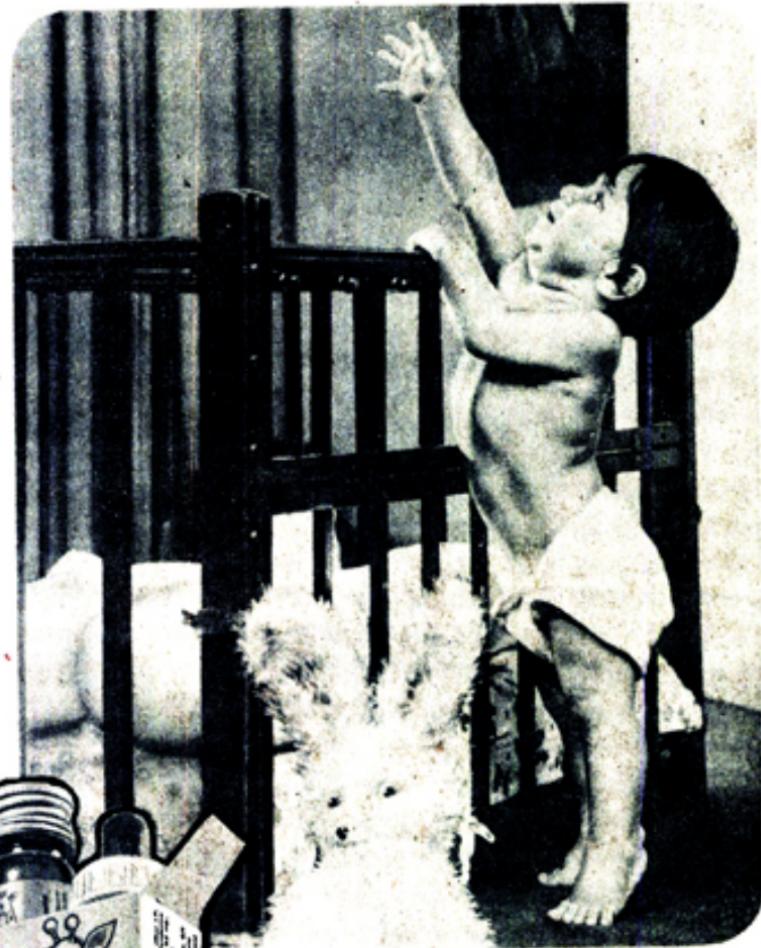
பண்பாடுகள் மிகச் சுடையவர். எந்தவித மான் கெட்ட பேரும் இல்லாமல் வாழ்ந்து வருபவர். நிர்வாகம் தடத்துபவர்.

அவர் சிங்கப்பூரில் ஜூபிக்கின்ற தொகுதி யில் தமிழர்கள்தான் அதிகம். அந்தத் தமிழர்கள் என்றைக்கும் அவருக்கே வாக்களிக் கிருர்கள்.

சட்டத்தைக் கண்டிப்பாக அழுல் நடத்துவதில் ஒரு சர்வாசிரியைப் போகிறான், அதே நேரத்தில் ஜனநாயகத்தின் உச்சத்தில் நிற்கின்ற ஒரு ஜனநாயகவாதியாகவும் வி-குவான்-ச திகழ்கிறார். உலகத்திறுங்கள் பல தேசத்துப் பிரதமர்களுக்கு அறிவுரை கூறக்கூடிய அளவுக்கு அவருக்குத் திறமையும் இருக்கிறது. அறிவும் இருக்கிறது. ஆற்றலும் இருக்கிறது.

அந்த வி-குவான் - சயின் ஆதரவாளர் களாக, பக்கத்தில் இருக்கும் உதவியாளர் களாக இருப்பவர்கள் பெரும்பாலும் தமிழர்கள்! (உளரும்)

இதோ இன்க்ரியின் துலைமுறை பெரிதாக மட்டுமல்ல சிறப்பாகவளர!

வளரும் பறுவதற்கிலக்கப் பெரிய வேற்பாட்டை வழங்குவது இன்க்ரியின் துலைமுறையென்று விவரிக்கின்ற நிலைக்கும் விட ஒரு பழ் மேனாளது இன்க்ரியின் ஆரோக்யமுடைய வரைக்கீழ்க் கேள்வியான கவட்டமிக் கவேருடு கூட இன்க்ரியின் துலைமுறை விவரிக்க வேண்டும். விவரிக்க பசுமைத் தனி விருதுகளுக்கு குறித்த வரை,

உங்கு எப்படி வேண்டும் என்பது எந்த நாய்க்குத்தான் தெரியாது? சிறப்பாக உண்பதை சீரிய வரைக்கீழ்க்குவது இன்க்ரியின்.

Loderle துறைப்பு

*துலைமுறை முறையியின்மொத்தம் முறையின்மொத்தம் முறையின்

இன்க்ரியின் டானிக்

சிறப்பாக உண்பதை சீரியவளர்ச்சியாக்குகிறது.

Sista's-INC-1064/80 TAM

ஒரு தொரின்

கன்களுக்கு மட்டும் விருத்தவித்துக் கொண்டிருந்த மெளனப் படங்களின் காலம் முடிவுற்று, கண்ணுக்கும் மனத்துக்கும் ஏன் அறிவுக்கும் விருத்தவிக்கும் சக்திபடைத்த பேசும் படக் கலை தமிழ்த் திரையில் வளரத் துவங்கி இப்பொது அரை நாற்றுண்டுகள் பூர்த்தியடைகின்றன.

இத்துறையில் அதாவது கலை திரைக்கதை உரையாடல் முதலியவற்றைத் தீட்டி, அதற்கென ஒரு வளர்வதற்கு வருத்து, இக்கலையின் சிறப்புக்கு ஸ்தி கூட்டிய பல எழுத்தாளர்கள் அறிஞர்கள், பெரியோர்கள் ஆகியோரை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நினைவுகள்க்கு அவர்களைப் போற்றி வணங்கும் அரும் பணியை எனக்களித்தமைக்காக்க கல்கி பத்திரிகைக்கு எனது உள்ளக்களிந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

தீவனற்ற நிழலாட்டத்துக்கும், பொம்மலாட்டத்துக்கும் நிராவிகுந்த மெளனப்படங்களுக்கு விண்ணானம் பேசும் சக்தியை அலித்து தீவனுள்ள கலையாக மாற்றியது. தீவனப் பெற்ற பிறகும்கூட, சிற்றினையற்ற நூடமாக இருந்த இந்தக் கலைக்குப் பல்வகை உணர்வு

களை வெளிப்படுத்தும் துடிப்பும் நடிப்பும் கொடுத்து, ரிகிப் பெருமக்களை உணர் வெலும் பிரவாகத்திலே மிதக்க விட்ட வர்கள் இத்துறையில் பணியாற்றிய கலைஞர் களும் எழுத்தாளர்களும்தான் என்பதை நாம் ஒப்புக்கொண்டேயாக வேண்டும்.

பேசும் படங்கள் வளரத் துவங்கிய காலத்தில் பெரும்பாலும் 'அரிச்சந்திரா', அல்ல அர்ஜானு, சம்பூர்ண ராமாயணம் போன்ற புராணக் கலைகளை இடம் பெற்று இருக்கின்றன. அக்கலைகள் ஏற்கனவே மக்களுக்குத் தெரிந்திருக்கத்தாலும், பெரும்பாலும் பாடல்களை இடம் பெற்றிருந்ததாலும், திரைக்கதை - உரையாடலைப் பற்றி மக்கள் ஆர்வம் காட்டி யலாமற் போயிற்று. புராணப் படத்தை விடுத்து பக்த ராமதால், கோராகும்பர், திருநவங்கர்ப்பான்று பக்தர்களின்கலைகள் தினர் உக்கை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டன. அவற்றிலும் பெரும் பகுதியைப் பாடல்களும் விருத்தங்களும், மாயா ஜாலக் காட்சிகளும், நினைவிருந்த காரணத்தால் திரைக் கலை உரையாடலுக்கு முக்கியத்துவம் இல்லாமற் போயிற்று. அதையடுத்து தெய்வப் புலவர்

X. மு. குருநார்

X. மு. குருநார்

எம். டி. குத்தும்

எம். குத்தும்

எம். குத்தும்

எம். குத்தும்

எம். குத்தும்

எம். குத்தும்

இரு சக்கராங்கள்

கே.என்.புதூர்திருவிஜயன்

கள் வால்மீதி, கம்பர், அம்பிகாபதி, பட்டினத்தார், வள்ளல் இராமலிங்க அடிகள் சிலைடப் புலவர் காளமெகம் ஆலீயோரின் கைதான் திரைப்படங்களாக வெளிவரத் துவங்கின. இந்தக் கட்டத்தில்தான் திரைக் கைத் உரையாடலுக்கு ஒரளவு முக்கியத் துவம் வரத் தொடர்கியது.

ஆனாலும் அது சிறித் காலம்கூட நிலைத்து நிற்க வழியில்லாமல் போயிற்று. அதற்குக் காரணம், வீரமணி, பொன் குயின், மாயா மாயன், சந்தனத் தேவன், நீவமலைத் திருடன், தல்லாஸுர் ரவுட் போன்ற ஸ்டார் படங்கள் மக்களிடம் மிகுந்த வரவேற்றபெற்றன. அதைத் தொடர்ந்து வீரத்தையும் தியாகத்தையும் தேச விடுதலைக்காக அரப் பணிக்கும் மாத்ரு பூமி, தியாகபூமி, மான சமரட்டகனம், இரு சகோதரர்கள் போன்ற தேசிய இயக்கங்களின் கைதான் வரத் துவங்கியதால் பேராசிரியர் கல்கி, சோம யாஜு-து, புதுமைப் பித்தன், ச. து. ச. யோசியார் போன்ற பெருமக்களின் சிந்தனையும், பேருஞ்சினாயும் திரையுவகத்துக்குப் புது

வேகத்தையும், உற்சாகத்தையும் அளித்தன. இந்த நிலையை அலூசரித்து, சரித்திருப்படங்கள் தலையெடுக்கத் துவங்கின. இந்தக் கட்டத்தில்தான் உரையாடலுக்கென தனிப்பாணி வருத்து, உரையாடல் ஒன்றின் வாயிலாகவே நிலைப்படத்தை வெற்றி பெரச் செய்ய முடியும் என்பதை நிறுபித்த வசன கர்த்தா இளக்கோவளின் சுகாப்தம் ஆரம்பமாயிற்று.

படங்களில் வரும் பாடல்களைப் பாடியும், அவற்றில் உள்ள நகைச் சுலவக் காட்சி, வீர சாக்ஷங்களைப் பற்றிப் பேசியும் மலிழ்ச்சி யுற்றிருத்த மக்கள், இளக்கோவளின் உரையாடலைப் பற்றியும் பேசத் தலைப்பட்டனர். அதுமட்டுமல்ல, கவரோட்டிகள், பத்திரிகை விளம்பரங்கள், துண்டுப் பிரசுரங்கள், ஆகிய வற்றில் இளக்கோவளின் உரையாடலைப் பகுதி பகுதியாக வெளியிட்டு, அதன் காரணமாகவே படத்துக்கு மாபெரும் வெற்றியைத் தேடிக் கொண்டனர்.

❖ கே.என்.புதூர்திருவிஜயன்

ஆகவே தமிழ்ந் தினரப் பட உல்லில் இளங் கோவனின் வசனங்கள் திருப்பு முனையாக அமைந்தது மட்டுமல்ல, இந்துறைக்கு ஏடு இனையற்ற கலங்கரை விளக்காக அமைந்ததென்றால் அது மிகையாகாது. சில உதாரணங்களைப் பார்ப்போம்: எம்.கே. தியாகராஜ பாவதர், டி. ஆர். ராஜகுமாரி இனைந்து நடித்த விவகசி என்ற படத்துக்கு இளங்கோவன்தான் வசன காத்தா. அந்களுமின் நாயக்களும் தெய்வப் புவலுக்கும், குதுமன்களுக்கு அரண்மனை நாட்டியக் காரி தேவதாசிங்கும் பின்வரும் உரையாடல் இடம் பெற்றிருக்கின்றது.

தேவ (புவலரைத் தலைமையில் பார்த்து):
என் என்னை எப்போதுமே வெறுப்போடு பார்க்கிறீர்கள்? நான் அழகாக இல்லையா? புவவர்: நல்ல பாம்புகூட அழகாகத்தான் இருக்கிறது.

தேவ: என்னிடத்தில் விஷாம் இல்லையே.
புவவர்: அன்னாஞ்சம் ஆலகால விஷாத்தை விடக் கொடியதம்மா.

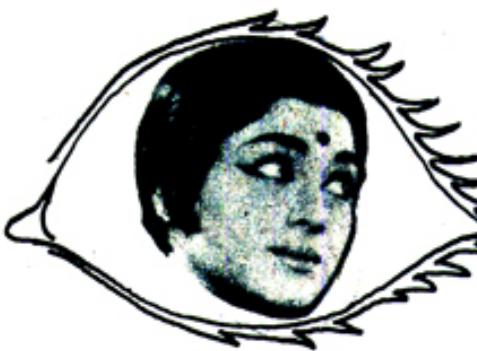
இதைக்கேட்டு தேவதாசிஸ்தம்பித்துறிஞ்று விடுகிறோன். அதே படத்தில் புவவரின் மனவிப் பண்தாஸை மிகுதியால், அருளைத் தேடும் முயற்சியில் பொருளைப் புறக்களிக்கும் தன்களைவரை சள்ளாகப் பேசிவிடுகிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, புவவர் போற்றி வணங்கும் முருகப் பெருமானையும் நித்தனை செய்து விடுகிறார்கள். அதுகண்ட புவவர் உம் நொந்து கந்தக் கடவுளிடம் வாய் விட்டுப் பின்வருமாறு பிரார்த்திக்கிறார்.

புவவர்: முருகா! என் மனவிக்குப் பொன்

மீது இருக்கும் ஆசை என்மீது இருக்கக் கூடாதா? வேண்டாம், உங்மீது இருக்கக் கூடாதா?

என்று கேட்கிறார். மேற்கண்ட வசனத்தை எவ்வாருக்கும் புரியும் எனினமயான வார்த்தைகளைக் கொண்டே கருத்து மிக்க கல்லை நயத்தோடு, சொற்களவையும், கலந்து எந்தனை அழகாக அமைத்திருக்கிறார். இது போன்ற எத்தனையோ உதாரணங்களைக் காட்டலாம். அவர் காலத்தைத் தொடர்த்து சேவாசதானம், பாலபோகிளி, குமார்த்தா வின் பெண் போன்ற சமூகக் கலதகள் இடம் பெறத் துவங்கின. அவற்றில் சீர்திருத்தக் கருத்துக்கள் ஓரளவுக்குச் சொல்லப்பட்டாலும், கூட, அறிஞர் அன்னாஞ்சன் தினர மூலகப் பிரவேசத்துக்குப் பின்தான் முற் போன்றன கருத்துக்கள் முழு வேகத்தில் முழக்கப்பட்டிருக்கின. அன்னாஞ்சன் வேலைக்காரி அன்றவரை சமூகப் படங்களுக்கு இல்லாத வகுப்பையும், பரபரப்பையும் மக்களிடையே ஏற்படுத்தியது. “சட்டம் ஒர் இருட்டறை - வகுக்கின்-வாதம் ஒர் விளக்கு” என்பன போன்ற ஆழ்த் தகுது துள்ள வசனங்கள் மக்களைக் கவர்த்து இருக்கின. அறிஞர் அன்னாஞ்சு அவர்கள் அரசின் பக்கம் தம் முழு சுவங்களதைப் பெறுத்தாமல் இருந்திருந்தால் தினர வசனத் துறையில் அவரை மிஞ்ச யாராலும் முடிந்திருக்காது.

அன்னாஞ்சன் கருணை கலந்த கலிவான வசன மழை பொழிந்த அதே நேரத்தில் கவுன்றி கருணாஞ்சி அவர்களின் இடிமுழக் கத்தோடு கூடிய பெரு மழை பெய்யத்

அன்னாஞ்சில் நிற்கும் காட்சி

தங்கப்பதுமை

அரசினின் நோய் தீர்க்க வருகிறார் ஓர் அழிய இருங் மருத்துவன். அம்மருத்துவனை விரும்பு அரசினின் தங்கை, அரசினைக் கொண்டு அம்மை நூலாம் என்கிறார். மழுக்கிறார் மருத்துவன்.

முடிவு, நிரபாந்தியான அவன் கொலைக் குற்றம் எட்டப்பட்டி கிடையில் நாளைப்பலிகிறார்.

பத்தினித் தெய்வமாம் கண்ணமிகையைத் தன்குலதெய்வமாக வழிபடும் கருப்பக்கி சென்னி-அவன் மனை, கணவனின் நிலை அறிந்து உடிவருகிறார். யாரும் நெரும் முடியான கண்ணைக் கிளியின் கண்களில் இருக்கும் நத்தினம் கண்க் கொண்டுவந்தால் கணவழகுத் திட்டமிடுக்கும் என அரசினின் தங்கை காற, கண்ணதீடு தெய்வத்திடம் ஒழிகிறார்.

“தீநெடுது கணவழகுக்கொண்டபு உள்ளமயானும் என் செயறும் கணவழகுக்கே. நான் இங்கு வந்தும் கணவழகுக்கே. என் கொடுத்துக் கணவனைக் காப்பாக நேரி” என்க நூற்றில் எடுத்துக்கொண்டு ஓடிடாக வருகிறார். அதற்குப் பஞ்ச அரசி அவன் கணவனின் கண்களைக் குருடாக்கிடுகிறார். உடிவரும் சென்னி தன் கணவனின் கணகளைக் கண்டும் “வீர்” என்று அவனுகிறார். அப்போது—

உடலெல்லாம் மின்சாரம் பால்வை போன்ற ஓர் உணர்ச்சி. யாகுக்கு? “நடக்கப் பழுமை” படம் மார்க்கும் தமக்கு. மெய் சிலிக்கிறாய். அக்காப்பினில் நடக்கும் நடிகர் நிலமும் உடல் நாட்டியப் பேரோளி பத்தினியும் நடயியில் இருந்து உடிசிக்கே சென்றுகிடுகின்றார்.

எம். வசந்தர்

தாவண்டிக்ரே

மஹாராஜிகந் துணிமணிகள்

HILITE - முதல்

ஏ.ஏ. குடிமணி கூட்டுறவு

MUSOKS KEMOTY - மூதல் பட்டு

ஏ.ஏ. குடிமணி கூட்டுறவு கோமிகள்

Pushpanjali - புதுப்பாலி

ஏ.ஏ. குடிமணி கூட்டுறவு கோமிகள்

Janya - முதல்

ஏ.ஏ. குடிமணி கூட்டுறவு குபை

DAVARIN - முதல்

ஏ.ஏ. குடிமணி குபை

DAVANLITE - முதல்

ஏ.ஏ. குடிமணி கூட்டுறவு

ஏ.ஏ. குடிமணி கூட்டுறவு

Vishwaraj - முதல்

100% ஏ.ஏ. குடிமணி கூட்டுறவு குபை

MONSIEUR - முதல்

ஏ.ஏ. குடிமணி குபை

Madhuban - முதல்

ஏ.ஏ. குடிமணி கூட்டுறவு கோமிகள் குபை

EMERALD - முதல்

ஏ.ஏ. குடிமணி குபை

தி தாவண்டிக்ரே காட்டுள்ளில்ல விழிடட், தாவண்டிக்ரே-577 002.

கோரும்: எஸெல் பக்க, குசூக்க 560 009.

தாவண்டிக்ரே, தாப்பி 580 020. சென்னை செ. தாவண்டிக்ரே-577 002.

ஆரோக்கியம், ஆனந்தம்,
ஒன்றுக்கொன்று ஆதாரம்

உங்கள் குடும்பத்தினருக்கு இன்கவையிக்க
போர்ஸ்விடா வழங்குகின்றன. போர்ஸ்விடாவில்
கோகோ, மால்ட், பால் மற்றும் சர்க்காயின்
நற்பண்புகள் விரைவாக தூண்டன.

இப்போது பெரும் கேமிப்பு ஒரு முழு ரூபாய்
போர்ஸ்விடா பேக்குட்டி

திருப்பிள்ளை
போர்ஸ்விடா
அளிய்து அத்தனையும் நலம்

துவங்கியது. பராசக்தி படத்தின் மூலம் தெறித்த தீப்பொறிகள் மனைக்காவின் வசனத்தில் கொழுந்து விட்டெரியும் தீப் பிழம்பாக மாறி மக்களை உணர்ச்சி வெள்ளத்தில் மூழ்கியத்து விரலாகவேசும் கொள்ள வைத்தது. அப்படத்தில் வீரத்துக்கு வினாய் மாக நிற்கிறுன் மனைக்காரன். அவனது தந்தை புருஷாந்தம் ராஜன் காமத்தால் கண்ணிழுந்து தன் பத்தினி அமர வேண்டிய அரியாசனத்தில் பரத்தை வசந்தசேஸியை அமர்த்திக் கொள்கிறான். அக்கோரக் காட்டி யைக் கண்ணுற்ற மனைக்காவின் மனம் கொந்தவிக்கிறது. தன் தந்தையை நொக்கி “புற நா நாற்றின் புகழை மறைக்க வந்த புறுத்திக் காற்றே” என்று ஆர்ப்பரிக்கிறான். அக்கட்டத்தில் பேசப்படும் வசனத்தைக் கேட்கும்போது வண்ணையத் தமிழகத்தின் பண்பாடும், உயிரெண்ப் போற்றும் உத்தமம் குணங்களும் நம் கண் முன்னே தெளிவாகத் தெரியும் வண்ணம் அத்தனை ஆராய்ச்சி யோடும், அறிவுத் திறனேடும் கலைஞர் தமது பேரு வண்ணமைய நிறுவநாட்டி யிருக்கிறார். மனைக்கா படத்தைப் பற்றி வீரர் செய்தக்காலி அவர்கள் தமிழ் மொழியை ஏத்தகைய வண்ணமையாகக் கையாள முடியும் என்பதற்கு மனைக்காவின் வசனமே சான்று என்று குறிப்பிட்டுக்கிறார்.

சமூக சிரிதுந்தக்களைகளைத் தொடர்ந்து குடும்பக் கலைகளின் சகாப்தம் துவங்கியது. குடும்பக்கலைகள் கூடாரமடிக்கெத் துவங்கின. அக்கலைகள் பெரிய வெற்றியைக் கொடுத்தாலும் பெரும்பாலும் தெஹுங்குப் படங்களின் நகவாகவே இருந்தன. அதில் வரும் வசநங்கள் தெஹுங்கு எடுத்துயே மிகுந்திருந்தன. அதை மாற்றிவத் தமிழ் மணம் வீச்சை செய்தவர்கள் சுக்கி கிருஷ்ணசாமி, ப. நீலகண்டன், ஏன். ச. சாமி, ரா. வெ., ஏ. கே. வேலன், ஏ. எல். நாராயணன், முரசோனி மாறன் போன்றவர்கள் தான் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

உரையாடலில் புத்தம் புதிய சுதாரணைகளையும், புரட்சிகரமான தேவிய கருத்துக்களையும் கவனத்து எழுதித் தமக்கெண் ஒரு தனி இடத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டவர் என். டி. சுத்தரம். இத்துறையில் கல்விகுர்கள்னதாசன் அவர்கள் பெரும் பங்கு ஏற்றிருந்தாலும் அவரை அவரே மாண்பத்துக்கொள்ளும் நிலையில், அவரது பாடங்களே அவரது வசனத்தை மறைந்து விட்டன. புராணம், சரித்திரம், குடும்பம் ஆகிய படங்களுக்குத் தனித் தனியே வசனம் எழுதுவதில் பலரை வெற்றி பெற்றனர். இம் மூன்று வகைப் படங்களுக்கும் திரைக் கதை உரையாடல் தீட்டி வெற்றிக் கொடி நாட்டியவர் ஏ. பி. நாகராஜாவதான் என்பதை எல்லோரும் ஒட்டு புக்கொள்ளுவார். திருவிளையாடல், பெண்ணரசி, தில்லானு மோகனும்பாள், மக்களைப் பெற்ற மகராசி முதலான படங்கள் இதற்குச் சான்று கூறும்.

கும்பப் படங்களுக்கு இயற்கையாக எவ்வெளியான முறையில் வசனம் எழுத வதில் ஸ்ரீதர் முதல் ஸ்தானத்தைப் பெறு விரூர் என்பது என் கருத்து. அதைத்

தினாவில் தீற்கும் காட்டி

104

ஜுக்கிபதிமிள் பரீ பேற்ற 'ராமு' படத்தில் ஒரு காட்சி. தன் நாய் தீவிபத்தில் உயிரிழப்பதை நேரில் கண்ட ராமு, பேசும் காலைகள் கிழந்து வரவேண்டியிருள்ளன. நந்தன் ராமுவத்தில் பஸ்ரீகுமர், அவர் வரவை ஆவழுவதன் எதிர்பார்த்தும் காந்திக்குக்கும் வணக்கம் ராமுவுக்கு இல்லைப்பிரியாந தன்னாய்வு ஒரு நாய்க்குடி! நந்தன் அள்ளும் வராத தால் ஏமாற்றந்துபடன் நடந்து செல்லும் ராமு, தன் தன்னாய்வுக்கு விளையாட்டுக் கொண்டிருக்கும் இடுப்பிள்ளை சிறுத் தீர்மிருள், அவனுடுத் தன்னாய்வுக்கும் ஒருவன், "ராமு, கடிப்பட விளையாட வருகிறோயா?" என்று கூப்பிட, இன்னெருவுவன், "பேர், அவன் நான் கண்ணால்வே" என்கிறுன், விளையாட அதற்குப் பதில்லபோது மலர்ந்த ராமுவின் மூலம் உடனே கூம்பியிருக்கிறது. கண்களில் நிதிரா அங்கிடத்தை விட்டு அடல்கிறுன், நடவடிக்கை தானையும் இழந்து, நந்தையும் இல்லாமல் அறுத்தாயின் விட்டு அந்த வணக்கம் ராமு கண்ணிர் விடிம் இந்தக் காட்சியில் நான் என்னை மற்றும் கண்ணிர் விட வாங்கிவிடுன்!

பு. சென்ட்ஸ்டீவன்

தொடர்ந்து அடியென். என்னைத் தொடர்ந்து பாலச்சந்தர். பாலச்சந்தரைத் தொடர்ந்து பஞ்ச அருணங்கள், தூயவன், மயகேந்திரன், பாக்கியராதி. இவர்களின் தராதரங்களைப் பற்றி இப்போது உள்ள ரசிகப் பெருமக்களுக்கு நன்கு தெரியுமாறால் முழுவெங்கும் பொறுப்பை சுகிர்களுக்கே விட்டு விடுகிறேன். இதில் குறிப்பிட்டிருப்பவர்கள் மட்டும்தான் இத்தறைக்கு உதவியவர்கள் என்று கேட்கும் கேள்வி என் காலில் விழுகிறது. கடந்த ஐம்பது ஆண்டுகளின் கருக்கத்தை எழுதியிருக்கிறேனே தவிர, அதனிலிருப்பதுதான் விளக்கம் கூற முனையிலிலை என்பதைப் பல்வெள்போடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

காலனுசென்றகவிவாணர் அவர்கள் திரைப் படம் என்பது ஒரு தேர் என்றும், கணவனங்கள், நடிப்பு, டைரக்ஷன் அதனுடைய நான்கு சக்கரங்கள் என்றும், அந்தச் சக்கரங்கள் கலப்மாகச் சுழல்வதற்கு விடப் படும் மை அவ்வளவு என்னிடம்தான் படத்தில் வரும் பாடல்கள் என்றும் சொல்வார்கள். இப்பொழுது வரும் படங்கள் எத்தனை சக்கரங்களோடு வருகின்றன என்பதைப் பற்றித் தீர்ப்பார்க்கும் பொறுப்பை ரசிகப் பெறுக்கன்கே விட்டு விடுகிறேன்.

கல்லில் மலர்ந்த காவியம்: 3

தேன்காசி

நெல்லை மாவட்டத்தில் திருக்குறற்றுத்திற்கு
அருளில் உள்ளது தென்காசி. அங்குள்ள காசி
விசுவா தர் ஆலயம் அழியிய சிற்பங்களைக் கொண்
டுள்ளது. பிற்காலப் பாண்டியனுன் பராக்கிரம
பாண்டியனுல் விர்மா னிக்கப்பட்டது அந்த ஆலயம்.
அங்குள்ள சிலைகளில்தான் எத்துணை உணர்ச்சி
பாவும்! மதனகோபலனின் குழலொலி நமக்கும்
கேட்கிறதல்லவா? அடுத்து விற்கும் அழியிபொட்ட
டிட்டுக்கொள்ளும் லாகவமதான் என்னே!

அவனுக்கு அடுத்து விற்கும் கூந்தலழவி என்ன
சொல்கிறுள்ள என்று தெரிவிற்கா? அன்னத்தின்
மேல் ஆரோக்யனிக்கும் ரதிதேவியின் ஒய்யாரத்
தையும் மோக்குங்கள். அவர்கள் அணிந்துள்ளன
ஆடைகளின் வனப்பையும் பாருங்கள்! யாவும்
கலைச் செல்வங்கள்!

இந்த அழியிய சிற்பங்கள் பூண்டுள்ள அணியணி
களைக் கண்ணுக்கள்! எத்தனை வகை ஆபரணங்கள்!
தலை: புல்லகங்கள், தாமம், செற்றிச்சுடி, குடாமணி.
காதுகள்: வல்லிகை, தோடு, குழை, குண்டலம்,
பாம்படம், குதம்பை, கழுத்து: கண்டவளையம்,
கண்டாண், காசுமாலை, சாப்பளி, கொத்து,
அட்டிகை, கண்டசரம், காரை, தலி, முத்தாரம்,
பதக்கம், தாழ்வடம், திருச்சி, பஞ்சசரி. தோள்:
வாருவளையம். கைகள்: கேழுரம், அங்கதம்,
தோள்வளை, தொடி. முன் கைகள்: வளையல்,
கங்களம், கடகம், முறுக்கு, காப்பு, குடகம்.
கைவிரல்கள்: குழி, மோதிரம், மரக்கெறி.

இடை: மேகை, காஞ்சி, கலாபம், விரிவிகை,
அதெஞ்சாண், உதரபாநம், சதங்கை, இடைச்செறி,
ஒட்டியாணம். கால்கள்: ஆடகம், பாடகம், பாதசரம்,
சதங்கை, நூபுரம், சிலம்பு, தண்டை, கண்டை,
கால் வளை. கால் விரல்கள்: மெட்டி, நெளி,
கால் குழி.

நமது முன்னேர்கள் நமக்குப் பாம்பகைச் சொத்தாக
அளித்துவிட்டுச் சென்றுள்ளது இந்த கலைப்
பொக்கினங்கள். இன்றைய மதிப்பிட்டில் இச்
சிற்பங்கள் பலகோடி ரூபாய்க்குச் சமம். இந்த அரிய
பொக்கினாத்தைக் கட்டிக் காப்பாற்றிப் போற்றி,
வரும் தலைமுறையினருக்கு அளிப்பது நம் கடமை;
நமது பண்பு.

தலைமுறை தலைமுறையாக வந்த கலைப் படைப்பின்
அடிப்படை தூங்கமை என்னும் பக்தியும், நேர்மை
என்னும் சுக்தியும் தான்! அந்த அடிச்சுவட்டைப்
யின்பற்றுவது நமது வகைமியில்ஸ். “செய்யும்
தொழிலே தெய்வம்; அதில் நேர்மையே எங்கள்
செல்வம்” என்ற குறிக்கோளுடன் மக்களுக்குச்
சேவை செய்வதையே தனது தலையாய கடமையாகக்
கொண்டு விளங்குவது நமது வகைமியில்ஸ்!

வர்ஷமியில்ஸ்
கம்பெனி லிமிடெட்
கோயம்புத்தூர்

ராஜ்னிஹாசன்தும் ராசம்மாவும்

ஒக்ஸ்பதியன்

பாரதிராஜா பாரத்திருந்தால் கொத்திக் கொண்டிருப்பார். பாக்யராஜ் சபலப்பட்டிருப்பார். பாலசந்தரமுக் கிறங்கியிருப்பார். மரிகந்திரன் மயங்கியிருப்பார்.

அவ்வளவு அழகன், சினிமாவுக்கு ஏற்ற முகவெட்டு உடைய—

கிராமம் அது!

ஐருக்கு தடுவே இருக்கும் தெருயில், மங்கூர் ஒடு போட்ட சின்ன விட்டு வாசலில், நன்றாக மெழுகப்பட்ட மன் தனியில் உட்கார்ந்துகொண்டு அரிசி நோம்பிக்கொண்டிருக்கிறார் ஒரு வயதான முதாடடி.

அங்கிலன் வாசகர்களே; முதாடடி என்று அவ்வியமாகக் கவனிக்காமல் இருந்துவிடாதிர்கள்.

இந்தப் பெண்ணை பெயர் ராசம்மா நமது வீரோயின்!

□ □ □

ஏறு அபஸ்வரங்களையும் கலந்து அவன் பாடிக்கொண்டே அரிசியில் கல்லிப் பொறுக்கிக்கொண்டிருந்தாள். அவன்பாட்டை இளையராஜா கேட்டிருந்தால், இத்தீவிரநான் ஏதாவது ஒரு திரைப் படத்தில் போட்டிருப்பார்.

ராசம்மாவுக்கு அறுபதுவயதிருக்கும். நடுத்தரக் குடும்பப் பாங்கு அவனுடைய நூல் புதைவிலையும் கழுத்தில் உள்ள காப்பிக் கொட்டைச் சங்கிலியிலையும், காது கம்மலி தூம், நெற்றியில் உள்ள கம்பீரமான பொட்டிதூம் வெளிப்படுகிறது.

பாட்டுப் பாடிக் கொண்டிருந்தாலும் கல்லிப் பொறுக்கிக் கொண்டிருந்தாலும் அவன் பார்வை மட்டும் அங்வப்போது தெருக் கோடிக்கே போய்க் கொண்டிருந்தது.

“என்ன ராசம்மா... இன்னும் தபால் காரன் வரலியா?” என்று விட்டிலுள்ளிருந்து ஒரு கருவ் வந்தது.

“அதுதானே குந்திக்கிலு பார்த்துக்கிட்டு இருக்கேன். புதன் விழுமைன்னு நம்ம குமார் வெட்டர் வருமே... அதோ தெருக் கோடி விலே தபால்காரர் சைக்கிள் தெரியுது...”

அடுத்த இரண்டு நிமிடத்துக்குள் தபால் காரர் ராசம்மாவிடம் ஒருவகைரங்க் கொடுத்து விட்டுப் போய்விட்டார்.

“ஓண்ணின்தானே... வெட்டர் வந்திருக்கு. வந்த படியுங்க. கவரிலே என்ன மோ பொம்மை யெல்லாம் அச்சடிசிருக்குது.”

வயதானதால் ஏற்கிறுந்த சட்ட மினு மிழுப்புதலும் நாரத்த மீசையுடலும் இருந்த விழவர் வெளியே வந்து, மூக்குக் கண்ணுடியைச் சுரி செய்து கொண்டு கவரை வாங்கிப் படிக்க நூர்மீத்தார்.

“நம்ப குமார் எனுதின வெட்டர் இல்லே, ராசம்மா... ஏதோ ‘சினிமா ஜோதி’விற் பத்திரிகைக்காரர்க் கருதியிருக்காங்க... அடுத் தன் பேருக்குந்தான் எழுதியிருக்காங்க... இன்னுது... இன்னு... மெற்றால்கூடுப் போய்வாய் பசும் தர்ரூங்களாம்.”

“எதுக்கு?”

“சினிமாவிலே ஆக்ட் கொடுக்கிலை, ரஜுனிஹாசன்னு சிருத்திரு... அவனரை

பார்த்துப் பேசற் அதிர்ச்சிடப்பரிக் கூன்கு அடிச்சிருக்காம். அவரோட உட்கார்த்து சாப்பாடு கூடச் சாப்பிடலாம்...."

"இது என்ன கந்து? யாரு அந்த ஆக்டு... நான் சினிமாவைப் பார்த்தனு? நாட கத்தைப் பார்த்தனு? அதிதாரம் பூசற வங்களை நான் ஏன் போய்ப் பார்க்கணுமாய்? இது இன்னு வேட்க்கை?" என்று கேட்டாள் ராசம்மா.

□

□

ஓப்பாவு பேக!

"இது என்னயா வேட்க்கை" என்று கேட்டார் ஆசிரியர்.

"வேட்க்கையாகத்தான் இருக்கப்போவது.. ராசம்மா, இரும்புவிழர் கிராமம்து பேர் வந்திருக்குது... பாரேன், ரஜினிலூஷனைப் பேட்டி காண ஒரு கிழவி வந்து, திக்கப் போவது... முதல்வேலே சொன்னேன் இது நால்வரத்துடயா இங்வேங்கு... பத்திரிகை பிளே கூப்பளைப் போடறதாம்... அதில் பேர் எழுதி வாசகர்களை அலுப்பச் சொல்றதாம். ரஜினிலூஷன் ஏதாவது ஒன்றை எடுப்பாராம். அந்த வாசகர் ரஜினிலூஷனைப் பேட்டி காணப்பாராம். அதைப் படம் எடுத்துப் பத்திரிகையில் போடறதாம். சரியான பேத்தல்."

"ஹாகள் கொடுத்த துடியாதான்ஸார் இது. டாப் ஸ்ரீராமவு வெசுக் கரதாவது பன்னாஜும்ஹு நீங்கதானே சொன்னீங்க."

சினிமா ஜோதி ஆசிரியர் "ஹம் போவட்டும். அதுவரைக்கும் ஒரு பொம்பளை பேர் வந்ததே. சந்திதாஷ்... சன்யா... யாராவது காலேஜ் ஸ்டின்ட்டைப்பி டிச் கப் போட்டு. குதுக்கல்லே இவங்க பேர் நான் வந்ததுன்று சொல்லிப் பேட்டியைப் பன்னாச் சொல்லிடவாமே...."

"முடியாது சார். ரஜினிலூஷன்கு இந்தத் தில்லு முன்னு என்னாம் பிடிக்காது. அவரோட ராது பார்வையைக் கோபப் பார்வையா மாத்திப்புடவாரு."

"சரி...சரி... அந்த ராசம்மாவுக்கு வெட்டார் அனுப்ப.... ஆவறது ஆவடும்... அப்புறம் நம்ம இலக்கிய மலருக்கு வேறு என் சென் என் செய்யப் போற்கூடு?"

"சினிமாவில் செக்ஸ்' என்ற தலைப்பில் ஜெயமாலினி யின் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை, ஆபாச வசனங்கள் பற்றிச் சில குடும்பப்பெண் களின் கருத்துரையாடல், ஏ-படாங்கள் எடுப்பது எப்படி என்று சில ஈடர்க்டர்கள் பேட்டு....."

"வெரி குட...."

□

□

□

'சினிமா ஜோதி' என்ற பத்திரிகையில் ஒரு பேட்டி வந்திருந்தது. தமாஷாக்காப் பாட்டியின் பெயரில் அந்தப் பேட்டிக் கூப் பளை அனுப்பி வைத்திருந்தேன். இத்த வார இதழில் அதிருஷ்டாஸியாக உள் பெயர் வந்திருப்பதாகப் போட்டிருக்கிறார்கள். சினிமாதுடிகர் ரஜினிலூஷனை நி சந்திக்கவும், அவனைப் பேட்டி காலைவும் போட்டோ எடுத்துக்கொள்ளவும் உண்கு நல்ல சான்ஸ்... இதற்கு நீ மறுக்கக் கூடாது. ஏனென்றால் உண்ணேடு அவனைப் பார்த்துப் பேச எனக்கும் சான்ஸ் கிடைக்கும். ரஜினிலூஷன் உலகி வேவே பெரிய ஆக்டர். என் உயிருக்கு உயிரான நடிகர். அவருக்காக உயிரையும் விடத் தயார்... பாட்டி பளீஸ்... தயவு செய்து சரி என்று சொல்லு... இப்படிக்கு, முமார்.

□

□

புதலில் உதவி ஆசிரியர் 'சினிமா தும் பிர'க்கு அதிர்ச்சியாகத்தான் இருந்தது. ராசம்மாவைப் பார்த்ததும். அடப் பாவமே, ஒரு கிழவிலையாரரஜினிலூஷன்க்குக் கூழைத் துச் செல்வ வேண்டும்? இந்தக் கிழவி என்ன சேள்ளி கேட்கப் போகிறோன். என்ன கவையாக இருக்கப் போகிறது! இலக்கிய மன்ற கத்த பேத்தலாகத்தான் அமையும் என்று என்னினார்.

ராசம்மாவைக் காரில் உற்றிக் கொண்டு ஸ்டிரேவாவுக்குப் புறப்பட்டார். கட ஒரு போட்டோகிராபர். குமாரும் பாட்டியுடன் வந்தான்.

கேரடம்பாக்கம் ரோடில் போய்க் கொண்டிருக்கும்போது பாட்டி,

"ஏஞ்சப்பா... உள் பேர் இன்னு சொன்னே?

சினிமா தும்பியா?

சினிமாத் தும் பியா... இந்தப் பக்கம் நானே வட பழ வி

அன்புள்ள பாட்டிக்கும் தாத்தா:

வகுக்கும் குமார் எழுதிக் கொங்டது, நீங்கள் அனுப்பிய குபால் வந்து சேர்ந்தது. ஹாஸ்டல் பணம் கட்டியிட்டேன். நீங்கள் நலம் தானே?

கோயில்இருக்கு... போய்ச் சாமி கும்பிட் பூப் போவவாம்...." என்றார்.

"இ ஒலைக்க... ரஜினிஹாசலுக்கு டெம் சொல்லியிருக்கோம்... அதனுணவே..."

"நல்லாயிருக்குதுப்பா தும்பி. போனால் போவதுஞ்சுவுல்வரைப் பார்க்க நான் வரைன். நான் பார்க்க தாடகமா, கூத்தா! அந்தக் காலத்திலே நானே சந்திரமதியா வேஷம் கட்டியிருக்கேன்... கோவிலும்குப் போவவாம் முதலின்" என்ற கண்டிப்புடன் சொல்லவே தும்பியால் மறுக்க முடியவில்லை.

கோவிலில் குடம் கொளுத்திவிட்டுப் புறப் பட அரை மணி ஆயிற்று.

□ □ □

"இன்னுப்பா பெரிய ஆட்டரைப் பார்க் கப் போரேஞ்சு சொன்னியே... அவ்வாம்

நினைவில் நிற்கும் காட்சி

ரம்பையின் காதல்

அந்தக் காலத்தில் (1939-40) நான் பார்த்த படங்களிலேயே மிகச் சிறந்தது. 'ரம்பையின் காதல்'. கே. சாரங்கபாணி, கே. எஸ். வி. வசத்தா, டி. ஏ. ச. மதுரம், முதலியவர்கள் நடத்தது.

இந்திர சைபாக்கு நாட்டியமாட காலத் தாழ்த்தி வருகிறீர்கள் ரம்பை. பூர்வாகத்தில் ஒதோ ஓர் இடம் மனத்தைக் கவரவும், சொக்கி நின்றுவிட்டாளாம்! ஆக்திரம் வந்த இந்திரன் அவனைச் சபிக்கிறான் - எந்த இடம் அவனைக் கவர்ந்ததோ, அங்கேயே சிமீயா நிற்கும்படி. இரவில் மட்டும் அவன் கயருபம் பெறுவான்.

யந்தபவிஷயன் என்ற அப்பாவியின் கண்ணைக் கட்டி அழைத்து வந்து சிலைக்குக் கல்யாணம் பண்ணி வைக்கிறார்கள் அவன் நன்பர்கள். நான் மனத்து கொண்டிருப்பது சிலை என்ற தெயாயாமல் இருயிகாப் பாடு கிறோன் யத்பவிஷயன். அவனுக்குத் தலையை தெரியவில்லை. சிலையைத் தடவிப் பார்த்தபடி ஆளுந்தமாகப் பாடும் காட்சியில் சக்கைப் போடு போட்டிருந்தார் நடிகர் சாரங்கபாணி. -ஜி. எஸ். பாலகிருஷ்ணன்

தகரக் கொட்டகையா இருக்குது? பங்களா சிங்களா மர்திரி இல்லே...."

"பாட்டி இதுதான் ஸ்டேடியோ... இங்கே நான் படம் எடுக்கிறான். ரஜினிஹாசனின் விடு இது இல்லே..."

"படம் எடுக்க இம்மாம் எடம் எதுக்கு? நம்பு ஊர்த் திருவிழாவிலே மரத்தடியிலே கறுப்புத் துணி போர்த்திக்கிட்டு எடுத்துக் கொடுப்பான். இந்த மெட்ராஸ்காரஸ் கருக்கு ஒண்ணும் தெரியவில்!" என்றார் பாட்டி.

ஷாட்டிங் ஸ்போர்க்குள் பாட்டியையும் குமாரையும் அழைத்துக் கொண்டிருந்த உள்ளே ஷாட்டிங் நடத்த கொண்டிருந்த தால், கதவுக்கு வெளியே நிறக் கொன் அர்கள்.

"வேலை மெனக்கெட்டு நான் வந்திருக்கேன். வெளியே நிக்கச் சொல்லுகினே. அரிசியைப் புழக்கலையும், கேவுர அனரக்கலையும், புளியை ஆயலையும். அவ்வாலையையும் விட்டுப்போட்டு, சிலமீணவும் தலியா எட்டுப்பிடித்து நான் வந்திருக்கேன். போப்பா குமார். உள்காக வந்தேன்."

"இங்கு பாட்டி... உள்ளே போட்டோ பிடிக்கலூங்க."

"போட்டோ பிடிச்சா இன்னு? நாலு பேர்பார்த்தாக்கெட்டா போவிடும்? போடா எண்க்குக் கூட சொல்லே. நான் பார்க்காத போட்டாவா?"

இதற்குள் ஷாட்டிங் முடிந்துவிடவே, பாட்டியை உள்ளே அழைத்துக்கொண்டு போனார் தும்பி.

உடனே அடுத்த ஷாட்டிங் ஆரம்பித்து விடவே,, எவ்வாரும் 'சௌலங்ஸ்... சைலேன், சைலே, என்று பலவித ஸ்தாயி கவிக் கந்த விளக்குகள் எவ்வாம் உயிர் பெற்றன. ஸிபேங்கள் நின்றன.

ரஜினிஹாசன் ஒரு காபரே பெண்ணுடன் மேடையில் ஆடுவதைப் படம் பிடித்த தார்கள்.

"என்னப்பா, தும்பி... பெரிய ஆசூச களா இருக்காங்க... அந்தப் பொன்னுஞ்குக் கொஞ்சும் உடம்பை மூட யர்ஸ்ஸாக் கொடுக்கக் கூடாதா?.... ஏம்மா கொழுந்தை இப்படி ஆட்டபேய நல்லா இருக்கா...," என்று கேட்டுவிட்டான்.

"யாரு இந்தக் கெயலி...? கண்டவங்களை உள்ளே உட்டுடூருங்க..."

"என்னையா கெயலின்ஜு சொல்லே? நான் நாலு படி அவன் இடிப்பேன். நி இடிப்பியா? கண்டவங்கள்னு சொல்லே?.... யாருப்பா சினிமா தும்பி... சொல்லு... என்னையும் போட்டோ பிடிக்கத்தான் இட்டாத்திருக்குதுவினு சொல்லு... போம்மா கொழுந்தை போக் கூடம்பை மூடிக்கோ" என்றார்.

தும்பி ஒரு மாதிரியாக விடுவதைத் தின்கி 'காபரே'யை கலுப்பி வைத்தார்.

இதற்குள் அங்கு வந்த ரஜினிஹாசன் "ஹல்லோ... மூம்பி... இவங்கதான் ராசம் மாவா... வாங்க அம்மா... வணக்கம்மா. இவ்வளவு தூரம் என்னைப் பார்க்க வந்த துக்கு மலிழ்ச்சி" என்றார்.

"நன்னு யிருடாப்பா... பதினாறும் பெற்று
நல்லா இருக்கணும்... தீதான் ஆக்டரா...
நாறும் வேஷம் கட்டியிருக்கேன்."

"அப்படியா?"

"என்ன இழுத்த மாதிரி கேக்கறே? ராசிக்
கெல்லாம் வேஷம் கட்டிப் பாட்டுப் பாடி
கூத்துப்போட்டிருக்கேன்... ஆமாம்... அந்தப்
போன்னுதான் வெங்கயில்லாமல் உன்மையே
விழுதுன்று. நீட்டவா அப்பிடிக் கட்டிப்
பிடிக்கணும். உண்ணப் பார்த்தா பெரிய
ஷ்டுப் புள்ள யாதிரி இருக்குது..."

தும்பி கணையைப் பின்சந்து கொண்டார்.
ரஜினிராஷன் ஒரு முற்றுக் கானை. இநர்
என்று முரண்டுக் குணம் வந்துவிடும்.
நம்பு காலம் அப்போது வரவிட்டை. குமா
ருக்கு ஒரே குழி. பெரிய ஹீரோவுக்கு அரை
அடி துரத்திலே நின்ற கொண்டிருக்கிறுனே!

ஹீரோவோ பாட்டியுடன் பேசிக் கொண்டிருப்பதில் உற்சாகம் காட்டினார்.

"இன்னே பாட்டி... இதெல்லாம் கம்மா
நடின்று... ஆமாம், நீங்க என் படம் எதெபு
பார்த்து இருக்கின்றே?"

"உன் படத்தைக் கண்டேனு உன்னைக்
கண்டேனு? இந்தத் தமிழி இட்டாந்துடேத்து.
ஆமாம்... உன் கல்யாணம் ஆயிருச்சா?"

"ஆயிருச்ச பாட்டி... ஏன் கேக்ரிங்க?"

"அது இருக்குதே, அது ஒண்ணும் சொல்
ஊனால், ஏன்ன? நெங்கொன்று இருக்கும்." ஆமாம்... உன் கல்யாணம் ஆயிருச்சா?"

"பாட்டி... இதெல்லாம் கம்மா பொழைப்
புக்காக் ஆடற ஆட்டம்..."

"ஆமாம், உன் பேர் இன்னு? மறந்துட
டேன்... ரஜினிராஷன்... உன்கு எத்தினி
பசங்கி?..."

"இப்பத்தான் கல்யாணம் ஆச்ச." ஆமாம்... உன்சிசிட்டு இருக்க?"

"ஞானு மாசமா இங்கே..."

இந்தச் செய்தி தமிழிக்கே நியஸ். இவக்
சிய மலின் வருவதற்குள் வேறு ரதாவது
பதிநிறையில் வந்துவிடப் போகிறேதான்று
யோசித்துக் கொண்டே கற்று முற்றும் பார்த்தார். அவர் பயந்தபடி ஒரு சிரிமா நிருபர்
இருந்தார்.

"இந்தாப்பா சலங்... நீ இந்த நியஸை
பிள்ளாங் பண்ணிடாதே..." என்னார்.

பாட்டியோ கவாரசியமாகப் பேசிக்
கொண்டிருந்தான்.

"ஆமாம், இப்படி வேஷம் கட்டி ஆட
நியே இன்னு சம்பளம் கொடுப்பாங்க? எத்
தனை மரக்கால் நெல்லு கொடுப்பாங்க?" என்று
கேட்டான். குமார், "பாட்டி..." என்று ஆரம்பித்ததும்.
"தமிழி குமார். நீங்க பாட்டியைச் கம்மா விட்டுடுக்க?" அவங்க கேட்கிறபடி கேட்கட்டும்" என்னார்
தும்பி.

அப்போது ஸ்டெர்டர் "ரஜினி வர்றி
யாப்பா - ஓட்ட ரெடி" என்னார்.

"நீ யாருப்பா வெள்ளைத் தொப்பி... அவ
ஏரா கூப்பிடறே..."

"பாட்டி, அவர் ஸ்டெர்டர். அவர்
சொல்லபட்டதான் நாங்க நடிக்கணும்..." என்னார்
ரஜினிராஷன்.

"அப்படியா சமாசாரம்... அப்பா, வெள்
னைத் தொப்பி... இப்படி யெல்லாமா போம்

நீண்டவில் நிற்கும் காட்சி

காக்கும் கங்கள்

ஓ. வி. எம். புரோட்டக்ஷன்காரின் "காக்கும் கங்கள்" என்னும் படத்தில் ஒரு காட்சி.

நாகேஷ் ஒரு வேலையில்லாப் பட்டதாரி. அவர் நாக்கையின் பிறக்கத் தான் பரிசாக ஒரு நெங்கலம், சாக்கெலவ் டின்னும் வாங்கி வருகிறார். நெங்கலாலக் கண்டு மிகவும் அவர் நாக்கை, "அன்னா! மிகவும் நான்கூக்கு உள்ளது!" எனக் கூற அதனைக் கேட்ட நாகேஷ் நெங்கிறது. "அம்மா! நான் வாங்கி வந்த இந்த நெங்கல் தங்கமும் இல்லை, வெள்ளியும் இல்லை; கவனிந் தனக் கீழ் இதன் விளை வெறும் படித்துறை மூபாங்தான். நான் வாங்கி வந்த இந்த சாக்கெலவ் டின்னுக்குக்கூட இன்னும் நான் பணம் கொடுக்கவில்லை!" எனக் கூறிப் பாசத்தால் கண்ணீர் விடுகிறார். அதற்கு அவர் தங்கை, "கங்கள் பாசமே எனக்கு விலை உயர்ந்த பரிக" எனக் கூறி அவரைச் சாப்பிட அழைத்துக் கொடுகிறார். உருக்கமான இந்தக் காட்சியே என் நீண்டவில் நிற்கும் காட்சி.

-என். ராஜா

பாலோயோட் கூத்தாடச் சொல்றது! ஒன்றிக்கூப்
பொன்டாட்டி பின்னை கிடையாதா? கடப்
பிறக்க அக்கா தங்கச்சி கிடையாதா?"
என்று கேட்டாள்.

ஸ்டெர்டர் அதைக் காதில் வாங்கிக்கொன்
ளாமல் காரியத்தில் முழுவிட்டார்.

"பாட்டி... ரெங்கு நிமிடம்... வந்துப்
றேன்" என்று சொல்லிவிட்டு ரஜினி ரஹான்
ஷாட்டுக்குப் போய்விட்டார்.

காமிரா முன் அவர் நிற்க, டேப்பிவிருந்து
"கண்ணீர் விளையாடும் கண்ணீயே... என்
கண்ணீயே... என் கண்ணே...." என்று பாட்டு
வர ஹீரோ உத்திரைச்சுக்க, அந்த வரி பட
மாக்கப்பட்டது.

"இன்னு வந்துபட்டே?... அவ்வளவுதானு?
ஒசுக் வாங்கிடுத்தா? விடிய விடிய மூச்ச
விடாம் அந்தக் காலத்திலே பொன்னுசாமி
பாடுவாரு... இந்தக் காலத்திலே ஒரு வரி
பாட்டுப் பாடறத்துக்குள்ளாற் தம் பூடுது...
போவட்டும்... உன் எம்பளம் இன்னுள்ளு
சொல்லவியே?"

போட்டோகிராபர், "பாட்டி, கொஞ்சம்
இப்படித் திரும்பிப் பாருங்க... படம் எடுத்
துட்டுறேன்" என்னார்.

"எடுத்து... சொல்லி யிருந்தா கிழவரை அழைச்சாத்திருப்பேன் இல்லே... குமார், இப்படி வா... தமிழ்... இது என் பேரப் புள்ளை... ஆமாம்... இதையும் உன் கூடச் சேத்துக்கொயேன். உன்னை மாதிரி அதுவும் பொறைக்கப் போறது" என்றால் பாட்டி.

பாட்டியின் பேச்சைக் கேட்டு ரஜினி ஹாஸ் சிரிக்கவில்லை. "செய்துபட்டாப்-போறது பாட்டி... உங்க பேராலும் இப்படிக் கட்டிப் பிதிச்சு ஆட வேண்டி யிருக்குமோ!"

"ஆடட்டுமே... சம்பாம்தருவாங்கல்லே!" டெராக்டர் "பரேக்" என்ற சொல்ல, இரண்டொரு பேர், 'பரேக்' பரேக் என்ற ஏர்.

"இன்னு குருவ் கொடுக்கிறார்கள்?" "சாப்பாட்டுக்குப் போறத்தகு ஈடுமா யிருக்க.. வாங்க பாட்டி, வாங்க ரஜினி ஹாஸ்" என்று கூறி அவர்களைக் காரில் ஏற்றி ஒரு ஜுத்து நட்சத்திர ஒட்டத்துக்கு அழைத்துச் சென்றார் தமிழ்.

பாட்டி இட்டத்துக்கு கமெண்ட் அடித் தார். துமிக்கு எவ்வாம் தமாஷாக இருக்கத் தது.

"இது இன்னுப்பா தட்டுத் தட்டர் வைக் கருவங்க? நானு வெறும் கேவரு கூறு, பச்சை மின்காய்தான் சாப்பிடுவேன். கண்டதைத் தின்னால் வாத்துக்கு ஆவாது. இது என்

நீணவில் நிற்கும் காட்சி

தேவநாஸ்

காநலால் நெஞ்சும் உருடி உருடி காந்தநு. குடியால் உடம்பும் சிறுப்பிற்கு விட்டு, ஸுதையில் போறிறு என்பதை உணர்ந்து கொண்ட நேவதால் கண்ணை மூலிசுத்தார் பார்வதியைக் கட்டியோகப் பார்த்துமிட வேண்டிம் என்று கிருமியி ஒரு மாட்டு வண்டியை அமிர்தநிக்கொண்டு புறம் பந்திருள். காந்தும் மனமுறை தீரியடிக்கின்றன. வண்டிக்குள் இருந்தும் தீர்த்தமுரை நேவதால் துவண்டி ஏற்கிறுன். நினைவு நிமித்தங்கு நிமிடம் மோசமாகி கொண்டு போறிறு. இன்னேரு கக்கும் அங்கே அங்குமில் போன்ற விட்டில் பார்வதி அமைதி இருந்தாமல் அல்லிருந். நீய கருணங்கள் அவைப் பறந்துக் கொண்டிருன.

பாட்டியான இங்காட்சியில் வள்ளி உட்பொன் நேவதாலின் நினைவைப் பார்த்து இருக்கப்படுகிறுன். அதாந்தமான முகவாயத்தீராடி வண்டியை முடிந்த மட்டும் வேகவாயை உட்டிருள். காந்தும், மனமுறை நான்கொயோதும் அந்த எனியைக் காட்டுகிறது மனதாபியானம் நம் நேஞ்சில் உயர்ந்த இத்தைப் பிடிந்து விட்டிரு.

- முந்து நங்க ஜூப்பன்

எப்பா கத்தி, குத்தின்னு வெக்கறுங்க" என்று கேட்டாள்.

அப்போது டெராக்டர் அங்கு வந்தார். துமிபியோ ஹாஸ்கே எதிர்பார்க்கவில்லை.

"வாங்க கார்.... நீங்க....."

"உட்காருப்பா... ரஜினி... துமிபி.... தியேரு எனக்கு ஒரு துடியா... இந்தப் பாட்டியம்மாவைப் பாத்ததும் தோணித்து. அந்த மச்சரம்மா கேரக்டரை எடுத்துட்டுப் பாட்டியாக மாதிடவாம். இவன் பேசற் விதம், முகத்திலே இருக்கிற கம்பீரம் என்னை என்ன், இம்பரல் பண்ணிட்டுது. முனு நான் வொர்க் பண்ணுவது போறும்."

ரஜினிஹாஸ், "நான் கூட நினைச்சேன். அந்த ரோலுக்கு மச்சரம்மாவை விட வயசான ஒருத்தரைப் போட்டால் நல்ல இருக்கும்து... பாட்டியைக் கேளுங்க..." என்றார்.

“இன்னுப்பா இது... அதிசயமா இருக்குத் து. ஒருதலை ராகந்தையே சாப்பிட்டு தீது... ஒரு பாட்டியை வெக்கக்கிட்டுக் கிள்ளாடி வேலை பண்ணி யிருக்காங்கள்... கொல்லக் கூடாது, சிழுவியும் வெளுத்துப் பிச்சு, உதற்கி கட்டியிருக்குது....”

“ராஜா பார்வையிலே நாத்தாவைப் போட்டதைப் பார்த்து இவங்க சிழுவியைப் போட்டிருப்பாங்க....”

“ஆனால் சிழுவி இவ்வளவு பூந்து வினையாடும்து அவங்களே நீணசிருக்க மாட்டாங்கள்....”

“தமாஷாக்குத் தமாள்... அதே சமயம் கடைசி சின்லே ரஜினிஹாஸ்னைக் கட்டிக் கிட்டு நாலு டயவாக் பேக்டே... ஜாம்மா அழுதுட்டேன். நகத்திடுத்து அப்பா...”

“பாரேக்... இவிமே அவ்வா புரட்டியசூருக்களும் அந்தப் பாட்டியைப் படத் தேவோ போவாங்க....”

“புரட்டியசை ஏடு... இப்பேல் பத்திரி வகைவே போட்டோவாப் போட்டுங்க.... ராசம்மா அனிவிது எங்கள் காசிப் பட்டுப் புடலையே என்று அவங்களை மாடவாகப் போட்டு விளம்பரமும் வரவாம்.”

“சினிமா நட்சத்திரங்களின் அழுகு தகும் சோப்காரங்கள் மட்டும் கம்மா இருப்பால் கொா?”

“ஆமாம். இந்த ராசம்மாவை எப்படித் தான் டெராக்டர் சந்திரபாலன் தேடிப் பிடிச்காரோ?”

சினிமா ஜோதியின் இதழில் இரண்டு பக்க அளவு வெளியான அறிவிப்பு:

அடுத்த இதற்கு: எமது இலக்கிய மலர், 'சினிமாவில் செக்ஸ் - ஜேயமானியின் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை. ஆபாச வசங்கங்கள் - குடும்பப் பெண்கள் கருத்துரையாடல். 'ஏ, படங்கள் எடுப்பது எப்படி - கைரக்டர்கள் கூடுகிறார்கள். பாட்டியர் திலகம் ராசம் மாவை ரஜினிஹாஸ் பேட்டி காவிகிறார்!

இல்லீப்பதிவு - இன்றும் இன்றும்!

எஸ். ஏ. ராமநாதன் -

ஒளி - ஒளி இந்த இரண்டும் கலந்த ஒர் இணைப்புக்குப் பெயர்தான் தினரப்படம்.

ஒளி, தினரவிள் உருவத்தை மட்டுமே ஏற்படுத்தும்; அசைவையும் ஏற்படுத்தும்.

ஆனால், ஒவிதான் அந்த உருவத்தைக்கு உயிரையும் கொடுத்து - உணர்ச்சிகளையும் வெளிப்படுத்த உதவுகிறது.

ஒரு தினரப்படம் நடந்து கொண்டிருக்கும் போது, வசனமோ, பாடலோ தடைப்பட்டால் உடனே கூட்டம் விசில் அடிப்படைப் பார்க்கிறோம்.

இதிலிருந்து தினரப்படத்துக்கு ஒளி எல் வளவு முக்கியமானது என்பது நமக்கு விளங்கும்.

ஆனால், ஆரம்ப காலத்தில் ஒலியே இல் வார் கணமேப் படங்கள்தான் தயாரிக்கப் பட்டன.

இந்த கணமைப் படங்களில் நடிகர் - நடிகள் களின் அசைவுகள் மட்டுமே தெரிந்தன.

அந்தப் படங்களில் வசனமோ, பாடலோ இவ்வாததால் - அந்தப் படத்தின் கைதையே என்ன என்பது யாருக்கும் தெளிவாகப் புரியாது.

அந்தக் கைதையில் வரக்கூடிய பாத்திரங்கள் முகத்தில் தெரியக்கூடிய கோபம், மகிழ்ச்சி, அவ்வது சிரிப்பு - ஆயினவை நமக்குப் புரியும்.

ஆனால், அதன் வேகம் நமக்குப் புரியாது. எனவே, இந்தக் குறைகளைப் போக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்தில், காலப் போக்கில் சில மாறுதல்கள் செய்யப்பட்டன.

அதன்படி கணமைப் படம் ஒடிக்கொள்கிறுக்கும்போதே அருகில் ஒருவர் அமர்ந்த படி படத்தின் காட்சிகளுக்கு ஏற்றபடி கைதை களையும், சில உரையாடல்களையும் சொல்லிக் கொண்டிருப்பார்.

அவ்வது, பதிவு செய்யப்பட்ட ஒரு இசைத் தட்டு அவர் செய்கின்ற அந்த வேலையைச் செய்யும்.

இந்தப் புதிய ஏற்பாட்டின்படி, கணமைப் படத்துக்குத் தனியாக ஒளி கொடுக்கப் பட்டது.

ஆனால், தினரப்படத்தோடு ஒலிப்பதிவு செய்யப்படவில்லை.

இந்தக் குறைபாட்டினால், கதாபாத்திரங்கள் சிரித்தாலும், அமுதாலும் -அது இயல் பாகத் தெரியவில்லை.

எனவே, எல்லாமே இயல்பாக அமைய வேண்டும் என்றால், படத்தை எடுக்கும் போதே வசனத்தையும் பாடல்களையும் வேர்த்தே பதிவு செய்ய வேண்டும் என்று கருதி, அதற்கான ஆராய்ச்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

அந்த ஆராய்ச்சியின் விளைவாகத்தான் படத்தையும், ஒளியையும் ஒரே சமயத்தில் பதிவு செய்யக்கூடிய பின்மீதுக்காரிடிய முறை கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

ஆனால் இந்தப் புதிய முறையிலும் கூட எதிர்பார்த்தபடி பலன் கிடைக்கவில்லை.

அந்தக் காலத்தில் படப்போகத்தில் இருந்த மைக்குகள் அதிக சக்தி வாய்ந்தவைகளாக இருந்தார்கள்.

நடிப்பவர்களுக்குத் தலைக்கு மேலாக - மிக ஏதும் நெருங்கி - ஆனால் காமிராவில் விழாத படி தொங்க விடவேண்டும்.

அப்படிச் செய்தால்தான் பாடுவதும், பேசுவதும் தெளிவாகக் கேட்கும்.

மைக்கின் இந்தக் குறைகளுக்கு, நடிகர்களுக்குக் காமிராவின் முன் நிற்கும்போது கூட - “பேசுவதும் பாடுவதும் மைக்கில் சரியாகக் கேட்குமோ கேட்காதோ” என்ற பயம் இருந்தது.

இந்தப் பயத்தினால் மைக்கை மேல் நோக்கிப் பார்த்தபடியே பேசினுர்கள். அவ்வது பாடுவர்கள்.

இதனால், ஒளி தெளிவாகப் பதிவானதே தவிர - குழந்தைகளுக்கு ஏற்ப உணர்ச்சி களை, நடிகர்கள் முகத்தில் பிரதிபலிக்க முடியவில்லை.

அதுமட்டுமல்ல, நடிகர்கள் பாடுமிபொதுவாத்தியக் கருவிகளின் ஒளியும் சரியாக மைக்கின் விழ வேண்டும் என்பதற்காக - மைக்கின் அசைவுகளுக்குத் தகுந்தபடி யெல்லாம் வாத்தியக்காரர்களும் நடந்தபடி, இசைக்கருவிகளை வாசிக்கி வேண்டியிருந்தது. அதே சமயம் அவர்கள் காமிராவின் விழும்துவிடாத படியும் ஒதுக்கி நிற்கவேண்டியதிருந்தது.

இவை மட்டுமல்ல; பினிம் ரிக்கார்டிங் முறையினால் ஒலிப்பதிவு செய்யப்பட்டவை நமக்குத் திருப்பிரமாக - அமையவில்லை யென்றால் அதை அழித்துவிடக் கூடிய வசதியும் இல்லாமல் இருந்தது.

எனவே, ஒரு காட்சியை மாற்றி எடுக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டால், நமக்குத் திருப்பதி ஏற்படுகிறவரைக்கும் எடுக்கப்படி

இற பல "டெக்"களை வெட்டி ஏறிய வேண்டியிருந்தது.

இதனால் சராணமான பொருள் செலவும் கால விரயமும் ஏற்பட்டன.

இந்தச் சமயத்தில்தான் "பிளே பாக் சிஸ்டம்" கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. "பிளே பாக் சிஸ்டம்" என்றால் பாடக்களை முதலில் தனியாக ஒனிப்பதில் செய்து விடுவார்கள். பின்னர் அந்தப் பாடதுக்கு ஏற்ப நடிகர்கள் வாய்ச்சத்து நடிப்பார்கள்.

இந்தச் சமயத்தில் பல சுக்கி வாய்ந்த மைக்குகளும் கண்டு பிடிக்கப்பட்டதால் ஒனிப்பதில் துறையில், குறிப்பிடும்படி யான பல சாதனைகளைச் செய்யக்கூடிய வாய்ப்புகள் ஏற்பட்டன.

ஆரம்ப காலங்களில், அதிகப்பட்டம் நான்கு மைக்குகள் மட்டுமே உபயோகிக்கப்பட்டன.

ஆனால் இப்போதோ, பதினைந்தினிற்கு நிறுப்பு மைக்குகள் வரை உபயோகிக் குடிக்கத் தது.

இந்த மைக்குகள் மிக மெல்லிய ஒளிகளை, மிகத் துல்லியமாக எடுத்துக் காட்டக்கூடிய சுக்கி வாய்ந்தவைகளாகவும் இருந்தன.

இதனால் ஒவ்வொரு இசைக் கருவிக்கும், தனித் தனியே ஒரு மைக்கை அமைத்து இசையின் நரம் கொஞ்சம் கூட குறைவு படாத முறையில், பதில் செய்ய முடிந்தது.

இதனால் ஒவ்வொளியாகுக்கு வேலீச் சற்று இருந்ததுமே, ஒனிப்பதினின் சிறப்பு மிகவும் உண்ணதாமாக இருக்கும்.

இந்தச் குழுதிலையின்தான் மாக்ஷிடிக் டேப் கண்டு பிடிக்கப்பட்டது.

இந்த டேப்பில் பதில் செய்யப்பட்டவை களை நீக்கிவிடக்கூடிய வசதியும் இருந்ததால் பல டெக்குகளை எடுத்து, அதில் நல்லதைத் தேர்த்தெடுத்து மற்றவைகளை நீக்கிவிடக்கூடிய வசதி ஏற்பட்டது.

இப்போக, பல மைக்குகளின் (Channels) மூலம் தனியே வருகின்ற இசையை இணைத்துப் பதில் செய்யக்கூடிய வசதியும் இப்போது இருப்பதால் விதவிதமான "எப்க்டஸ்" களைத்தேவைக்கு ஏற்பாட்சேர்த்து ஒனிப்பதிலை அழுது செய்யவும் முடிந்தது.

இத்துடன் ஸ்டாரியோ சிஸ்டமும் இப்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருப்பதால், ஒனிப்பதிலை துறை குறிப்பிடும்படியான பல மூன்னேற நங்களைப் பெற்றிருக்கிறது.

இந்த ஸ்டாரியோ சிஸ்டத்தின் மூலம் ஓயிர சமயத்தில் இருப்பு இசைக் கருவிகளை மீட்டி அதில் ஒவ்வொரு இசைக் கருவினின் பங்கு என்ன என்பதை நாம் தெளிவாகப் பிரித்துப் பார்க்க முடியும்.

இதனால் ஒவ்வொரு இசைக் கருவியின் மூலம் தனியே பிரித்து ஒனிப்பதிலை செய்யவும், ஆதுபோல, தனியே ஒனிப்பரப்பவும் முடியும்.

இந்தசை வசதிகள் மூலம் திரைப்படத் தில் கதாபாத்திரங்களின் அசைவுகளை - மிக நல்லுக்கமாக, ஒளிகளின் மூலம் நாம் வெளிப் படுத்த முடியும்.

ஒளிகளைச் சிறப்புரகப் பதில் செய்ய, பல வசதிகள் இன்று இருந்தாலும் அந்தச் சிறப்

புக்கள் கொஞ்சமும் குறைவு படாமல் திரை அரங்கில் வெளிப்பட, சில நாள் மூறாக்களை நாம் கைப்பிடிக்க வேண்டும்.

முதலில், ஒனிப்பதிலை செய்யப்பட்ட விளிம், மிகவும் நல்ல கண்டினங்களில் இருக்கக் கூடிய வரப்பெரட்டரியில் டெலவெப்பும், பிரின்டிங் கும் செய்யப்பட வேண்டும்.

பின்னர், நல்ல திறமையான எடிட்டர் காலால் "எடிட்" செய்யப்பட வேண்டும்.

இதுபோக, தியேட்டர் அமைப்பும், புரூக்டர் மற்றும் ஒளியை வெளிப்படுத்தும் சாதனங்களும் நல்லமைக்கவும் நல்ல கண்டின் விலூம் இருக்க வேண்டும்.

இவையெல்லாம் ஒன்று சேர்த்து சிறப்பாக அமையும்போதுதான், ஒனிப்பதிலைக் கூடத்தில் மிகவும் சிரமப்பட்டு ஒனிப்பதிலை செய்யப்பட்டவை - அதன் திறன் குறையாமல் வெளிப்படும்.

நான் ஒனிப்பதிலை துறையில் பயிற்சி பெற்ற காலங்களில் இப்பொது இருக்கிற "இண்டர்காம்" வசதிகள் கிடையாது.

எனவே, இசையைப் பதில் செய்யும் அறைக்கும் இசைக் கருவிகளை வாசிப்ப வர்கள் இருக்கும் பகுதிக்கும் தடுவே - ஒதுக்கான ஒன்னுடிக் கதவு இருக்கும்.

ஒனிப்பதிலைப்போது, ஒனிப்பதிவாரர் ஏதாவது உள்ளே இருப்பவர்களுக்குச் சொல்ல விரும்பியிருந்து இந்தக் கதவைத் திறந்துபிட வேண்டும்.

பின்னர் அவர் பேசி முடித்ததும் மீண்டும் அந்தக் கதவை முடித்து வேண்டும்.

இந்த வேலீசையைத்தான் என குடு ஜீவா விட்டும் நான் பயிற்சி பெற்றபொது இரண்டு ஆண்டுகள் செய்தேன்.

சின்ன வயதிலையே ஒனிப்பதிலை துறையில் எங்கு இருந்த ஆரவம்தான் இங்கு மூன்றாண்துப் பதில் விருதுகளை நான் பெறுவதற்கும், பல மாநிலப் பரிசுகளைப் பெறுவதற்கும் காரணமாக அமைத்தது.

இப்போக நான் ஒனிப்பதிலை செய்த படங்கள்கூட பலபரிசுகள் பெற்றிருக்கின்றன.

"பார்காம்" என்ற வங்காளிப் படம்-மிருங்கு சென் இயக்கியது - இது ஒதுக்கி பெற்ற படம்.

கொடியேற்றம், காஞ்சன கீதா, உத்தி ராயனம், நிர்மாலயம் - இவை மீண்டும் யாளத்தில் பரிசு பெற்ற படங்கள்.

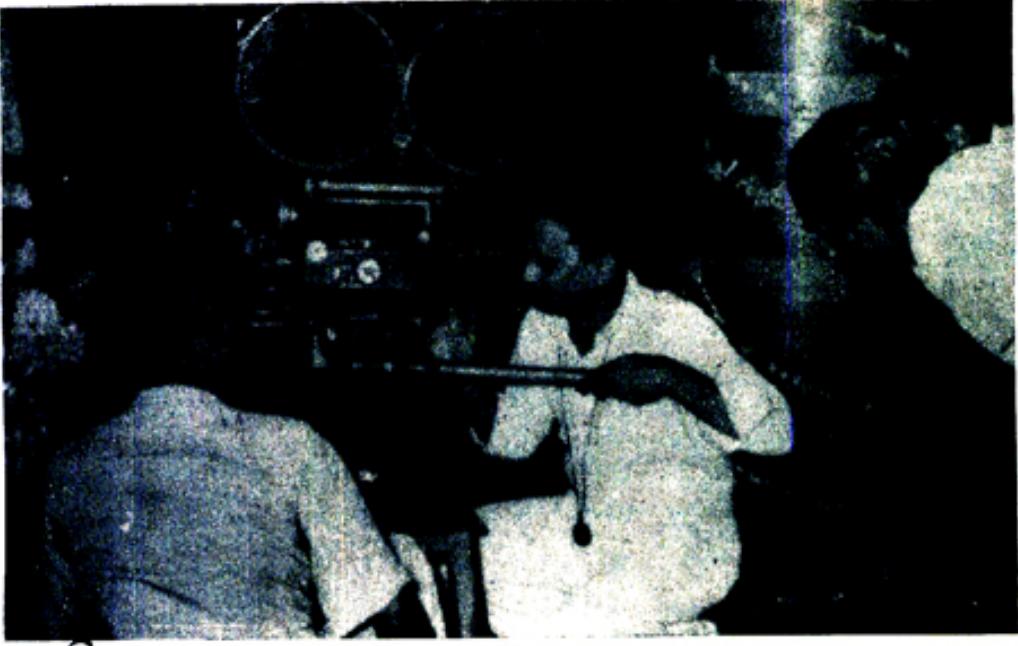
சோமாதுடி, ஹம்ஸ கீதே, ஒந்தாள்துக்காலதல்னி - இவை கண்டந்தில் பரிசு பெற்ற படங்கள்.

அபூர்வ ராக்கள், நெஞ்சத்தைக் கிளாடுத் - ஆசியவை தமிழில் பரிசு பெற்ற படங்கள்.

அந்தக் காலங்களில் ஒரு பாடலைப் பதில் செய்ய ஒதுக்க நாட்கள் குடு ஆசியது.

ஆனால் இன்டே, ஒரு பாடலை மூன்று மணி நேரத்தில் பதில் செய்து முடித்து விடுகிறேம்.

ஒனிப்பதிலை துறையில் இன்று ஏற்பட உள்ள வளர்ச்சியை ஒரளவுக்கு இந்தக் கட்டுரை உங்களுக்குப் புரிய வகைக்கும் என்று நீணக்கிறேன்.

சௌகாரியில் முதலில் தோன்றிய ஸ்டைலோ மூலிவாசு செவ்டோன் அவ்வது ஸெஸன்ட் எடி. பூந்தமர்ஜு நெடுஞ்சாலையில் தற்போது நாடார் காலனி என்று வழங்கப் படும் விகாவமான இடத்தில் அமைந்த பங்களா. அங்கே திறந்த வெளியில் குரிய வெளிச்சத்தைப் பயன்படுத்தித்தான் படம் எடுப்பார்கள். முதல் தயாரிப்பு 'மூலிவாச கல்வணம்'. பி. எஸ். சிவிவாச ராம் எம். டி. பார்த்தசாரதி, ஆர். பி. வட்சக்மி தேவி, டி. எம். கமலவேணி ஆகியோர் முக்கிய நடிகர்கள். ஸ்டைலோ கரிமையாளர் திரு. ஏ. நாராயணன், ஈடர்க்டரும் ஒளிப் பதிவாளருமான ஆர். பிரகாஷ் மேல் நாட்டில் வினிமொடோவிராமி பயின்று திரும் பியாரி. அவருடைய உதவியாளருக்கு நான் பனியாற்றினேன். பனுலீல், சென்டெஸ்ட் ஸ்டம் மெஹினுடன் பம்பாயிலிருந்து வந்த துவாரகாநாத் ஒலிப் பதிவாளராய்ப் பணியாற்றினார். திரு. ஆர். பிரகாஷ் மேல் நாட்டிலிருந்து வாங்கி வந்த முன் கேமரா வையே டாக்கி படம் எடுக்கச் சில மாறு தங்கள் செய்து பயன்படுத்தினார். அவரே பிராஸெலிஸ், எடிட்டில் வெளியிடப்பட்ட வித்து வந்தார். இரண்டு மாதங்களில் முதல் படம் வெளியிடப்பட்டது. அடுத்து திரெள பதி வஸ்திராபரணம். இது 22 நாட்களில் ரிலீஸ் செய்யப்பட்டது. கிளோஸப் காட்சிகளை இரவில் மின்சார விளக்கைப் பயன்படுத்தி எடுப்போம். எக்ஸ்போஷன் மிட்டர் வசதிகள் எழும் கிடையாது. அகமாகத்தான் எக்ஸ்

போஷ் நிர்ணயிக்க வேண்டும். அவ்வப் போது பின்ம் டெஸ்ட் எடுத்துப் பார்த்துப் படப்பிடிப்பு நடத்திக் கொண்டிருந்தோம்.

தேனும்பேட்டை எல்டாம் ரோடுக்கு வடக்குப் புறம் இப்போது வீளை காலனி உள்ள இடத்தில் வேல் பிக்சர்ஸ் விமெட்ட் அமைக்கப்பட்டது. இன்னைக்கு என்னிப் பார்த்தால், புராதனமாகத் தோன்றுகிற கருவிகள் அங்கைக்கு அங்கு ரொம்ப நவீன் சாதனங்களாகக் கருதப்பட்டன. புரா ணப் படக்கள் நிறையாக தயாரிக்கப்பட்ட தால் நிறையாக தந்திரக் காட்சிகள் எடுக்க வேண்டி பிருந்து.

நாரதர் கண மார்க்கத்தில் செல்வது, ஹஜுமான் கடல் கடந்து பறப்பது வாச தேவன் ஆற்றைக் கடக்கும்போது ஆர் இரண்டாவ்ப் பிரிந்து வழி விடுவதுபோன்ற பல காட்சிகள் டபுள் எக்ஸ்போஷன் - குபா இம்போளிங் முறை கையாண்டு எடுத்திராம். இன்று சாமானியமாகத் தோன்றலாம். அந்து சுந்து போன்றுகள். ஸ்பெஷன் எஃபெக்ட் இவாகா தனியாக இருந்திருக்கிற நான் ஒளிப் பதிவளைப்பு வினியாற்றிய முதல் படம் என். சி. வி. பந்துதுவும், கே. டி. குக்மணி முதலியவர்களும் நடித்த 'தீங்குத் தூக்கி'. அந்தாளில் பாட்டு வசனம் எல் லாம் நேரடியாக ரிகார்ட்டு செய்யவேண்டும்.

கதாநாயகி பாடிக் கொண்டே செல் வதைப்போல் அமைக்க வேண்டுமானால் காமிரா ஒரு டிராவியிலும், மைக் பூம் மற்றிருக்க டிராவிலிலும் வாத்தியக் கோஷ்டி

‘கைவைதர்’ காலமும் ஹாலோஜன் ஸாம்ப்பும்

ஆர்.எம்.க்ருஷ்ணசாடு

இன்னுமொரு டிராவிலியும் அமர்ந்திருக்க நடவடிக்கை நடந்து செல்லும் வேகத்துக்கேற்ப புராவிகளை இழுத்துச் சென்று படம் பிடிக்க வேண்டும். ஒரு பாட்டைச் சில சமயங்களில் ஒரு நாள் முழுவதும் படம் பிடிப்போம். பல டேக்குகள் எடுக்க வேண்டி யிருந்தது. மேலும் முடினால் தடங்கல், மைக்கிள்மேல் அதிகக் காற்று வீசினால் தடங்கல், வாத தியக் கருவிகளின் கருதி மாறிவிட்டால் தடங்கல். இப்படிப் பல கஷ்டங்கள்.

மினையில் நிற்கும் காட்சி

சபாஷ் மீனு

ஓ சிவாஜி கணேசனும் சந்திரபாபுவும் வேலையில்லாமல் வாடும் துடிப்புள்ள இனிமூர்கள். கடையில் தாங்கள் கயமாகச் சம்பாதிக்க ஒரு வழி கண்டு பிடிக்கின்றார்கள். அதிகாலையில் பங்களாக்கள் நிறைந்த பகுதிக்குச் சென்று அங்கு விடுகளில் உள்ள கண்ணுட் ஜன்னல்களை சந்திர பாபு, கல்வெறிந்து உடைத்து விட வேண்டியது. சிறிது நேரத்துக்குப்பின் சிவாஜி புதிய கண்ணுட்களுடன் சென்று அவ்விடுகளின் ஜன்னல்களில் பொருத்திப் பணம் வாங்கிக்கொண்டு வருவார். ஒருநாள் சிவாஜி ஒரு வீட்டின் மூன் நின்று ஜன்னலுக் குப் புதிய கண்ணுட் போடுவதாகக் கரு கிறார். வீட்டுக்காரர் ஜன்னல்களெல்லாம் நன்றாகவே உள்ளதென்று கூறுகிறார்.

"அதெப்படி? இந்நேரம் உங்கள் வீட்டின் கண்ணுட் ஜன்னல்கள் உடைத்திருக்க வேண்டுமோ?" என் சிவாஜி கூற, அதே நேரத்தில் தாமதமாக வந்த சந்திரபாபு கல்வி வீசி எறிந்து அவ்வீட்டின் ஜன்னல் கண்ணுட்களைத் துள்ளக்குகிறார். வீட்டுக்காரர் "அடப் பாவிகளா! திட்டம் போட்டு ஜன்னல்களை உடைக்கிறீர்களா?" எனக் கூறி சிவாஜியைத் துரத்துகிறார்.

"சபாஷ் மீனு" என்ற படத்தில் வரும் ஹாஸ்யக் காட்சியே என் நினைவில் பதிந்த காட்சியாகும்

என் கண்ணல்

ஆனால் துரிதமாகவும், படிப்படியாகவும் சினிமாக் கருவிகளிலும், படப் பிடிப்பு டெக்னிக்குலரிலும் பல முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டன.

நான் மாடர்ன் ஸ்டிடியோவில் பணி யாற்றினேன். டி. ஆர். சுத்தரம் நடித்து டைரக்ட் செய்த 'ஏதி கவோசனு', வி. என். ஜானகி நடித்த 'ஆயிரம் நலை வாங்கிய அழுவு' சிந்தாமணி', 'ஆதித்தன் கணவு' 'மாயாவதி', 'திகம்பர சாமியார்' முதலிய படங்களுக்கு ஒளிப் பதிவு செய்திருக்கிறேன்.

பிறகு சென்னை வந்துவி. வி. கப்புராமன், எம். ராதாகிருஷ்ணன் ஆகிய டெக்னிவியன் நண்பர்களுடன் நாலும் சேர்ந்து அருண பிலிமில் நிறுவனம் அமைத்தோம். மீனு கரைத் திரைக்கு அறிமுகப்படுத்திய 'ராமாபான்' படத்துடன் துவங்கி, குமாஸ்தா, தாக்குத் தாக்கி, பொம்மைக் கல்யாணம், பாக்டர் சாவித்திரி, அபால் அஞ்சகம் ஆகிய படங்களை ஒளிப்பதில், டைரக்டன் பொறுப்பு களை ஏற்றுத் தயாரித்தேன். காமிராமேன் முதல் ஹெர் டிரஸ்ஸ் வகரை ஸ்டிடியோ சம்பளத்தில் வேலை பார்த்து ஸ்டிடியோவில் தயாரான படங்களுக்கு வேலை செய்த முறையார், தகிப்பட்ட புரோட்டூசர் தரும் சம்பளத்தில் காமிராமேன், மேக்கப் பேன், சிலை அலுக்காரர் கல்மூர் என் நிலைமையாறியது.

தென்றித்தியரவில் முதன் முதலாக ஓர்வி பிபிளெக்ஸ் காமிரா வாங்கி வந்து வெளிப் புற யூனிப் ஜன்றை அமைத்தேன். ஆரம் பத்தில் அந்தக் காமிராவை உபயோகிக்கத் தயவினார்கள். ஆனால் அதன் ஆற்றலைப் புரிந்து கொண்டதும் அதற்கு ஏத் திமாண்ட!

இப்பொது ஸலம், மாக்ரோ ஸலம், ஸலஸ்ட் ஆன் டெப் டெக்னாலஜி எஸ்வாம் வந்து விட்டது. கேமரா மேஜுக்கு கைக் கீதித்த கட்டுப்பாடுகள் அறவே நீண்ட விட்டன. உயர்த்த ஸ்பிட் கொண்ட ஜென் விடிவில் பிபிளெக்ஸ் கிடைக்கிறது. மிகக் குறைந்த வெளிச்சத்திலும் படம் பிடிக்கலாம்.

வள்ளைப் படங்களை ஆரம்ப காலத்தில் தயக்கத்துடன் அணுகின்றும் வெகு வீரவில் முன்னேறி இன்று யாவும் வள்ளைம் என்ற நிலை, ஒளிப்பதிவாளர்களுக்குச் சிரமம் குறைந்து கிடைக்கிறது.

ஹாலோஜென் வாய்ப், எங்கள் போன்றவை விளக்குவிளின் என்னிக்கையைக் கணிசமாகக் குறைத்து விட்டன. குறைந்த அளவு கருவிகளுடன் டெக்னிக்கலாகச் சிறந்த படங்களை எடுக்க முடிகிறது. எனவேதான் ஸ்டிடியோக்களுக்கு மதுக குறைந்த வீடுகளிலும், வெளிப்புறங்களிலும் படப்பிடிப்பு நட்கிறது.

இதனால் படம் பிடிப்பது இன்று ரோம்ப இலகுவாகிவிட்டது என்பதன் அர்த்தம். அன்றை குறைந்த வசதிகளுடன் நிறைவாகச் செய்ய ஆற்றல் தேவைப் பட்டது போய் இன்று மிக நல்ல கருவிகளைத் திறம்படப் பயன்படுத்த ஜனாறிவு தேவைப்படுகிறது.

○ கதாநாயகனுக் கீழெடு:

கேள்வி: தீங்கள் என்று படத்தில் நடிக்க ஆரம்பித்திர்கள், எப்படி?

பதில்: எனது முதல் படம் ராதோம்பாள்.

1952ம் வருடம் எடுக்கப்பட்ட படம். நான் பதினாற்கு வயதில் சென்னைக்கு வந்தேன். ராமினிருஷ்ண ஸ்கூலிலூம் பின் பச்சையப்பன் கல்லூரியிலூம், அதற்குப் பிறகு ராஜாவுவத்திலூம் சேர்ந்தேன். ராஜாவு வந்தை விட்டு வெளியே வந்தவுடன் பொல் நாற்கில் இலாகாவில் வேலைக்கமர்ந்தேன். அங்குதான் நான் நாடகங்களில் நடிக்க ஆரம்பித்தேன். காலன் நீர், தோட்டக்கரரன், மனோகரா முதலிய பல நாடகங்களில் நடித்தேன். எனது நாடகம் ஒன்றைப் பார்த்துவிட்டு என்னை நடிக்க அழைத்தார் ஒளிப்பதிலாளரும் டெராக்ட்டுரான் ஆர். எம். இருஷண்சாமி. அவரும், அவருடன் பாகஸ்தர்களாக இருந்த ராதாவும் கப்புராமலூம் தான் நான் நடிப் புகைத்துக்குவரக் காரணமாயிருந்தவர்கள்.

கேள்வி: அந்தக் காலத்தில் உங்கள் காதியம் எவ்வளவு?

பதில்: காதியமே வாங்கவில்லையே! ஏனென் மூலம் நான் தபால் நந்தி இலாகாவில் பணி புரிந்து கொண்டிருந்தேன். அரசு கூழியங் பணம் வாங்கக் கூடாது. ஆனால் பொருளாக வாங்கவாம். அதனால் ஒரு ஸ்டாண்டர்ட் காரை எண்க்குத் தருவதாக

ஒப்பந்தம் ஆயிற்று. ஆனால் இரண்டாவது படமான் 'நாயுள்ளம்' ஒப்பந்தமான போது வெலியை விட்டு விட்டேன்.

கேள்வி: முதல் படத்தில் கதாநாயகனுக் கூடத்த நீங்கள் பிறகு ஏன் விளைவுக் காரணமாறி வீர்கள்?

பதில்: முதல் படத்துக்கு என்னை ஒப்பந்தம் செய்ய வந்தபோதுகூடச் கதாநாயகன் வேடம் அல்லது விளவன் வேடம் கொடுக்க வேண்டுதான் கேட்டேன். கோட்டுப் போட்டால் அழகாயிருக்கும் வாலிப்பகு நான் விளங்கியதால்தானே என்னவோ என்கிறுக் கதாநாயகன் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அதற்குப் பின் வந்த பத்துப் பன் வீரர்களுடும் படங்களில் நான் கதாநாயகன் நான். மார்ட்டன் தியேட்டர்ஸ் தயாரித்த 'வண்ணக் கிளி' படத்தில்தான் விள்லை. அந்தப் படம் வெற்றிபெறத் தொடர்ந்து விளவன் வேடமே நிலைத்தது. இதில் ஒரு விழோதம் உண்டு. 'நாயுள்ளம்' படத்தில் விளைவுக் கூடத்த ஜெமினி கவேசன், 'கொஞ்சம் சலங்கை' படத்தில் கதாநாயகன்! தாயுள்ளத்தில் நான் கதாநாயகன்! கொஞ்சம் சலங்கையில் விளவன்! இந்த இடைக் காலத்தில் நாங்கள் இருவரும் சேர்ந்து வேறு படங்களில் நடிக்கவே இல்லை.

முனிக்கு
பெய்டி:

நீல்வள்களுக்கு இனி இடமில்லை?

கேள்வி: உங்கள் நினைவில் இருக்கும் அந்த நாளைய வில்லன்கள் யார்?

பதில்: டி. எஸ். பாலீயா, டி.கே. ராமச் சுந்திரன், பி. எஸ். வீரப்பா, நம்பியார், எஸ். டி. ஆர். எந்திரன் முதலிய பலர் அன்று புகழ்பெற்ற வில்லன்களாக இருந்தார்கள். அந்தக் காலத்தில் வில்லன்கள் ஹெம்பு வில்லன்களாக இருக்க மாட்டார்கள். நகைச்சுவை பாகமும் இன்னத் திருக்கும்.

கேள்வி: அன்றைய வில்லன்களுக்கும் இன்றைய வில்லன்களுக்கும் உள்ள வித்தியாசம் என்ன?

பதில்: இன்று வில்லன்களா? என்கே இருக்க இருக்க இருக்க இருக்க ஒரு காலக்ட்டத்தில் வில்லன்கள் இல்லை யென்றால் பட்டமே இல்லை என்ற நிலை இருந்தது. வெய்மிலின் நின்றாலும் நோயின் அருமை தெரியும்? அதைப்பொல்

நினைவில்நிற்கும் காட்சி

கப்பலோட்டிய தமிழன்

ஓ செக்கியுத்தும், கல்லூடைத்தும் பல இன்னங்களைச் சிறையில் அனுபவித்த வ. ஏ.சி. ஆறு வருடாக சிறைத் தண்டனை முடிந்து, சிறைக் கொடுமைகளிலிருந்து விடுதலை அடை கிடூர். தேசத்துக்காக செங்கத்தையும் தேச ஆரோக்ஷியத்தையும் தியாகம் செய்த வ.ஏ.சி என்றிய வாழ்நாளை இலக்கியத்தில் கழிக்கிறார். தேச ஆரோக்ஷியம் கெட்டுவிட்டதாலும் தம் நாட்டுக்குச் சுதந்திரம் விடைக்கவில்லை என்றும் காரணமாக உள்ளம் நொந்து போன தாலும் படுத்த படுக்கொயாகி விடுகிறார். அந்திம காலம் நெருங்கி விட்டது. அது அவருக்குத் தெரிந்து விட்டது. தன் மனை விவை அருகில் அழைத்து தன்க்கு ரொம் பவும் பிடித்தமான பாரதியாரின் தெந்திர தாகத்தைப் பற்றிய பாடல்ப் பாடச் சொல்கிறார். இந்தப் பாடலைக் கேட்டவாறு அவருடையில் பிரிசிரது. இவ்வாறு சுதந்திரக் கணவு கண்டு கொண்டே இவ்வுலக வாழ்க்கையை நீத்துவிடுகிறார். கப்பலோட்டிய தமிழன் படத்தில் நடிகர் திவகர், வ.ஏ.சி. யாக அற்புதமாகச் சோகத்தைப் பிழிந்து நடித்திருந்தார். படம் பார்த்த பேரும் பாலோர் உணர்ச்சி வசப்பட்டுக் கண்ணீர் சிற்றினர். பி.வி. குப்பசாமி.

வில்லன்கள் இருந்தால்தானே கதாநாயகனின் அருமை புரியும்? என்ற மனப் பாங்கமை நிலவியது. பிறகு நகைச்சுவை யோடு கூடிய வில்லன்தன்தைப் பிரித்து இரண்டுவிஷங்களையும் தனித் தனியாகக் கையாள ஆரம்பித்தார்கள். அப்புறம் வில்லனுக்கும் கதாநாயகலுக்கும் சரிசம மாண பங்கு கற்பிப்புக் காட்சிகள் தொடர்ந்தன. இப்பொழுது எங்களுக்கெல்லாம் வேண்டும் இவ்வாத அளவுக்கு வில்லன் களின் நிலை விபரிதமாகிவிட்டது!

கேள்வி: கதாநாயகனுக் கிருந்த நீங்கள் வில்லனுக்கு மாறியதற்கு வருத்தப்பட்டதுன்றா? தீவிட: இந்தியம் இல்லை. காரணம் அன்றும் சரி நிலையும் சரி, வில்லன் வெட்டத்துக்கு போட்டிகள் அதிகம் இல்லை. அதுமட்டுமல்ல. சீகிரம் மக்கள் மனத்தில் வில்லன் வெடம் பதித்து விடும். என்னுடைய வருத்தமெல்லாம் என்னவென்றால் வில்லனுக்குத்தான் இருப்பார்கள் என்று மக்கள் நினைக்கிறார்களே அதை நினைத்துத்தான். இதற்கு ஒரு சம்பவத்தினைத் தடாரணமாகச் சொல்கிறேன்: சுட்டியில் படப்பிடிப்பு, எனக்கு ஒரு சிறு சிறு காட்டேற். நடிகர் முத்துராமலுக்கு ஒரு சிறு சிறு காட்டேற். சுட்டியைச் சுற்றிப் பார்க்க வந்த ஜந்தாறு பெண்கள் எங்களைப் பார்க்கவும் வந்தார்கள். என்னுடன் இருந்த நன்பரிடம், "முதலில் அந்தப் பெண்கள் முத்துராமலுப் பார்க்கத்தான் செல்வார்கள்" என்று கூறுகிறேன். அதேபோல் அவரிடம் சென்று கையெழுத்து வாங்கி விட்டுப் பிறகுதான் அதைப் பெண்களும் என்னிடம் வந்தார்கள். அப்பொழுது நெருங்கப் பயந்து தூரத்திலேயே நின்று விட்டார்கள்! ஒரே ஒரு பெண் மட்டும் தயங்கித் தயங்கி என்னிடம் "ஒக்யெழுத்து சார்!" என்றார். "ஏன்மா நடுங்குகிறீர்கள்?" என்றேன். "நீங்கள் வில்லனுக்கே சார்!" என்றார்! எப்படி இருக்கிறது பாருங்கள்!

கேள்வி: அன்று வில்லன்கள் இப்படித்தான் இருப்பார்கள் என்று நிர்ணயித்திருந்தார்கள் என்னவா?

பதில்: உண்மைதான். தழும்புள்ள முகம், பயங்கரமான மீசை, அட்டகாசமான சிரிப்பு, கதாநாயகை விட வில்லன் கொஞ்சம் உரக்கப் பேச வேண்டும். இப்பொழுதிருக்கும் வில்லன்கள் எல்லாம் கவர்ச்சி வில்லன்கள்.

கேள்வி: வில்லனுக் கிருப்பவர்களுக்குச் சண்டை கண்டிப்பாகத் தெரிந்திருக்க வேண்டுமா என்ன?

பதில்: முழுமையாகத் தெரிந்திருக்க வேண்டியதில்லை. அடிப்படைகள் கண்டிப்பாகத் தெரிந்திருக்க வேண்டும். சிறு வயதிலிருந்தே உடலமுகைப் பேணிக் காத்து வரவேண்டும். குத்துச் சண்டை, மல் யுத்தம் இவைகளைக் கற்க வேண்டும். எப்படி அடித்தால் எப்படித் தடுக்க வேண்டும் என்பது தெரிந்திருக்க வேண்டும்.

மாங்கையர் மெல்லை

ஆகஸ்டு 81

• சௌதார் பிஜியும் • மனஞாயாளிகள் இவர்களா?

நாமா? • பெண்கள் மஸ் ஸ்டாப்!

• உருவமில்லாத அரச்சலுடன் போது!

• குழந்தைகளுக்கு அடிக்கடி விரும்புநாய்கள் • ஏம் பிள்டன் வீராங்கனை

• அவள் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்! - கோதா பார்த்தசாரதியின் குழந்தை

• எப்பொழும் என்ன - சுஜாதா • குனிலுப்பிழைம் - வகுஷ்டி • புரந்தர காஸர் - ஶ்ரீகலைஜுகோபாலன் • கட்டப்பிழுக்கி

• பாசு பெர்ரந் சுனையல் குறிப்புக்கள்.

கேள்வி: நமது முதல்மைச்சரு ஸ் பாபடங்களில் நடித்திருக்கிறீர்கள் அல்லவா?

பதில்: ஆமாம். அவர் முதல்மைச்சரானது தமிழகத்துக்கு நன்றை என்னும் என்னோப் போன்ற பலவுக்குறை நிலிப்பட்ட முறையில் நஷ்டம். அவர் இடத்தை நிரப்ப யாராற்றுமே முடியாது. சண்டையிலும் சரி, அதை அமைப்பதிலும் சரி, அவருக்கு நிக் அவரேதான். அழகாகச் சோஷலிக் கோடுப்பார். சிரமிய தெரியாது. 'அடிமைப் பெண்' படத்துக்காக ஒரு சண்டைக் காட்சி. சுதா ஸ்டூடியோ வில் 35 அடிசூர்த்துக்குப் படிகள் அமைத்திருந்தார்கள். இந்த செட்டில் கீழிருந்து மேலாக ஓவ்வொரு படியாக நாய்கள் சண்டையிட்டுக் கொண்டே செல்வேண்டும். என்கையில் ஒன்றரை அடி நீள மூன்றோமாளிய பாளி கந்தி. அவர் கையில் ரஜபுத்திர அரசர்களின் நொமான் கந்தி. சண்டையிட்டுக் கொண்டே மேலே சென்ற நான் ஒரு சுற்றுச் சுற்றியிட்டுச் சண்டையைத் தொடர வேண்டும். சுற்றி வேன். சுற்றிய பிறகு சுற்றுத் தடுமாறி மறுபுறந்தின் காலை வைக்க அவர் சுரே வேண்டு என்னைப் பிடித்தார். இல்லை யேன்றுவில் 35 அடி உயர்ந்தியிருந்து நான் விழுந்திருப்பேன். பிறகு அவர் என்னைக் கோட்டதுக் கொண்டார். "எப்படிச் சண்டையிடப் போகிறோம், என்கே நிற்க வேண்டும் என்பதெல்லாம் முன்பே பார்த்

துக்காள்வது விடையாதா? ஒருபுறம் மட்டும்தான் படி இருக்கிறது ஏன்பதை மருக்கலாமா?" என்றார்.

கேள்வி: உங்களுடைய உண்மைப் பெயரே மனோகரதானு?

பதில்: இல்லை. வட்சமி நாரியமன். ஒரு நாள் எனது நண்பர் 'மனோகரா' வேடத்தைச் செய்ய இருந்த நடிகர் இங்கேன்ற சொந்த கூருக்குச் சென்று விட்டதாகவும் அதனால் நான்தான் நடிக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டார். ஒரே நாளில் வசனங்களை மனப்பாட்டு செய்து நடித்துக் கொடுத்துக் கொண்டு பெற்றேன். இதன் விளைவாக அந்த நாடகத்தின் பெயரான மனோகராவையே மனோகர் என்று கருக்கி எனக்குப் பெயரிட்டார்கள். அதுவே நிலைத்துவிட்டது.

கேள்வி: விபத்துக்கள் சண்டையிடும்போது ஏற்படாதா?

பதில்: மாசம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. 'நான்' படப்பிடிப்பின்போது துப்பாக்கியின் பொய்க் குள்ளு உரசிக் கொண்டு சென்ற தால் கழுத்து வளி ஏற்பட்டுப் பல நாள் அவன்தைப்பட்டேன். 'கொஞ்சம் சலங்கை படப் பிடிப்பின்போது ஒடும் குதிரையை விட்டு விட்டு' ஒடும் ரதத்துக்குத் தாவு வேண்டும். கண் நேர நாமதம் காரணமாய் நல்வ அடி. இதெல்லாம் இந்தத் தொழிலில் சுகழும்.

சிரித்துக்கொண்டே கறிவிடக் கொடுத்த தார் மனோகர்.

பேட்டி: கல்வி

மாணியன்

மறுபக்கம்

ஜ.எம்.சாலி

LDT வினி...மாவினி...மாவினி!

வீடு முழுதும் ஓடி ஓடித் தேடியாயிற்று. பசிதும் இல்லை; ஆனால் இல்லை.

பாஸ்கர் பத்ரிப் போன்று, மாவினியைக் காணலில்லை.

எங்கே போயிருப்பாள்? இன்றைக்கு அவள் திரும்பி வருவான் என்பது மாவினிக்குத் தெரியும். புன்னைக்க கோவத்தோடு வர வேற்பாள் என்று எதிர்பார்த்து வந்திருக்கிறோன்.

மாவினி எங்கே போய்விட்டாள்?

அவுட்டோர் படப் பிடிப்பை முடித்துக் கொண்டு மணம் முழுதும் மிகிழ்ச்சியைத் தேக்கிக்கொண்டு திரும்பியவனுக்கு வீட்டில் அதிர்ச்சி காத்திருக்கிறது.

மாவினிக்குக் கோப தாபமா? இருக்க நியாயில்லை. வழக்கமாக அவுட்டோர் போய்போது அவளை அழைத்துக்கொண்டு போவதில்லை. அதில் அவள் அக்கறை காட்டிய தில்லை. அதுத்துப்போன விளையிமா? அவள் கவந்துகொண்டிராத படப் பிடிப்பா...!

கோடி கட்டிப் பறக்க வேண்டியவளை நடு வழியிலே மட்கித் தன் வாழ்க்கை. நாயகி யாகப் பாஸ்கர் வரித்துக் கொண்டது இனிய கைத். அவனுவும் அது கவ்யமாக முடிந்தது. இனம் பட அதிர், டைரக்டர் என்ற தகு திகள் அவனுக்கு உதவியளவு.

சரி, அதெல்லாம் பழைய கதை.

மாவினி கதுநாயகி அல்ல. நடிகை அல்ல. இப்பொழுது அவள் திருமதி பாஸ்கர்.

பல நாள் பிரிவிக்குப் பிறகு படப் பிடிப்பை முடித்துக்கொண்டு திரும்பியவளை வரவேற்க மாலை இல்லையே!

வீடு வெறிச்சோடிக் கிடந்தது. குழந்தையைப் பார்த்தால் மாவினி நெற்றே அதற்கு முதல் நாளோ வீட்டை விட்டுக் கிணம்பி விருக்க வேண்டும் என்று தோன்றுகிறது.

மாவினி எங்கே போனாள்?

யாரிடம் கேட்பது?

வீடே மௌனியதில் மூழ்கியிருக்கிறது. டிரைவர் ஒரு பக்கமாக ஒதுயில் திற்கிறோன். சென்ட்ரலுக்கு வண்டியை எடுத்து வந்தவன் இவன்தானே! மாவினிதான் இவனிடம் தகவல் தெரிவித்திருக்க வேண்டும்...

"தங்கராஜ்!"

கர்க்கப்பான் குரலில் அவன் அழைத்ததும் "யேல் ஸார்!" என்று சல்லுப் அடிக்காத குறையாக விழித்துக் கொண்டு பார்த்தான் டிரைவர்.

"அம்மா எங்கே போனங்க?"

"தெரியாதங்க."

"எப்ப போனங்க?"

"நேற்திக்கே அவங்க....!"

"ஒன்றூம் சொல்லல்லையா?"

இல்லை என்ற தமியசைப்பு.

மொன்மாக வீட்டை விட்டுப் போகும்படி என்ன நடத்து விட்டது?

"அப்ப உன்கு ஒன்றூம் தெரியாது, இல்லே?"

"அவுங்க எதுவும் சொல்லலே!"

இதுதான் எல்லை. இதற்கு மேல் தன் மனவினையைப் பற்றி டிரைவரிடம் விசாரித்து வெராம் தெரிந்து கொள்வது அழகல்ல, நாக ரிக்க் அல்ல.

நேற்றிலிருந்தே மாவினி வீட்டில் இல்லை என்பது வெளிச்சமாகி விட்டது.

இப்பொழுது பாஸ்கரைச் சுற்றி இருள் வட்டம்.

மாவினியை எங்கே தேவேது?

டெலிபோன் டயலைச் சமுற்றினுள் பாஸ்கர்.

மறுமுனையில் ரின்வீர் எடுக்கப்பட்டது. மாவினியின் வீடுதான் அது!

"பாஸ்கர் பேசுறேன்!" என்றார்.

"ஓ! மாப்பிள்ளையா? எப்ப வந்திக்க?" அவன் அப்பா கேட்கிறார்.

"இப்பத்தான்.... சித்தே முன்னுட்ட!"

"பிரயாணமத்துவபடியா இருந்தில்லே?"

"ஆமாம்... ரோம்ப சௌகரியம். சரி... மாவினியை அங்கே வந்தாளோ?"

"மாவினியா? இங்கே எஞ்கு வரவூதும்? இங்கே வர்தா இருந்தாக்கூட டெலிபோன் பண்ணிடுத்தானே வருவான்..."

மாமானுரின் குரல் கிணற்றில் இறங்குகிறது.

"ஓ! மாவினி அங்கே வரவில்லையா? சரி... சரி..."

உறர்யாடல் நுங்கு பட்டது. மேற்கொண்டு பேசுவதற்கு என்ன இருக்கிறது? தலை சுற்றியது பாஸ்கருக்கு. ஆத்திரம் பற்றிக் கொண்டு வந்தது.

மாலினி வீட்டை விட்டு ஒடிப்பொய்விட்டான் என்று பச்சையாகச் சொல்லிப் பார்க்க மனம் கூகிறது.

மாலினி சிடிடம் படிப்பு இருந்தது. அழகைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. அவனுடைய பழக்க வழக்கங்களும் திறமைகளும் பாள்க்கரைக் கலர்ந்தன. பட்டவுலின் அவனுக்கு நல்ல எதிர்காலம் இருக்கிறது என்பதை பாள்க்கரை ஆரம்பத்திலேயே கவனித்துவிட்டான். ஆனால் அவனோ விட்டுவைக்க முடியாமல் மனம் அடித்துக் கொண்டேயிருந்தது. சுதா அவனோப் பற்றிய நினைப்புகள்...சன்று சாரங்கள்...

என்ன அர்த்தம்? அதற்குப் பெயர்தான் காதலா? ஆமாம். மாலினியை அவன் காதலித்தான். அதிகநாள்காத்திருக்கவிரும்ப வில்லை. நேருக்கு நேர் ஒருநாள் அவனிடம் பேசினான். இனங்கினான். இல்லறம் ஆரம்ப மாயிற்று...

குடும்பத்திலும் சுற்றிலும் முனு முழுப்பு இருந்தது. ‘பாள்கருக்கு வேறு பெண்களைக்கவில்லையா? நடிகையை மனைவியாக்கிக் கொண்டிருக்கிறேன்!’ என்ற முனகள்கள் கொஞ்ச நாள் இருந்தன. அவன் கவனிய்ப்பட வில்லை. அவன் எதிர்பார்ந்த மகிழ்ச்சியை

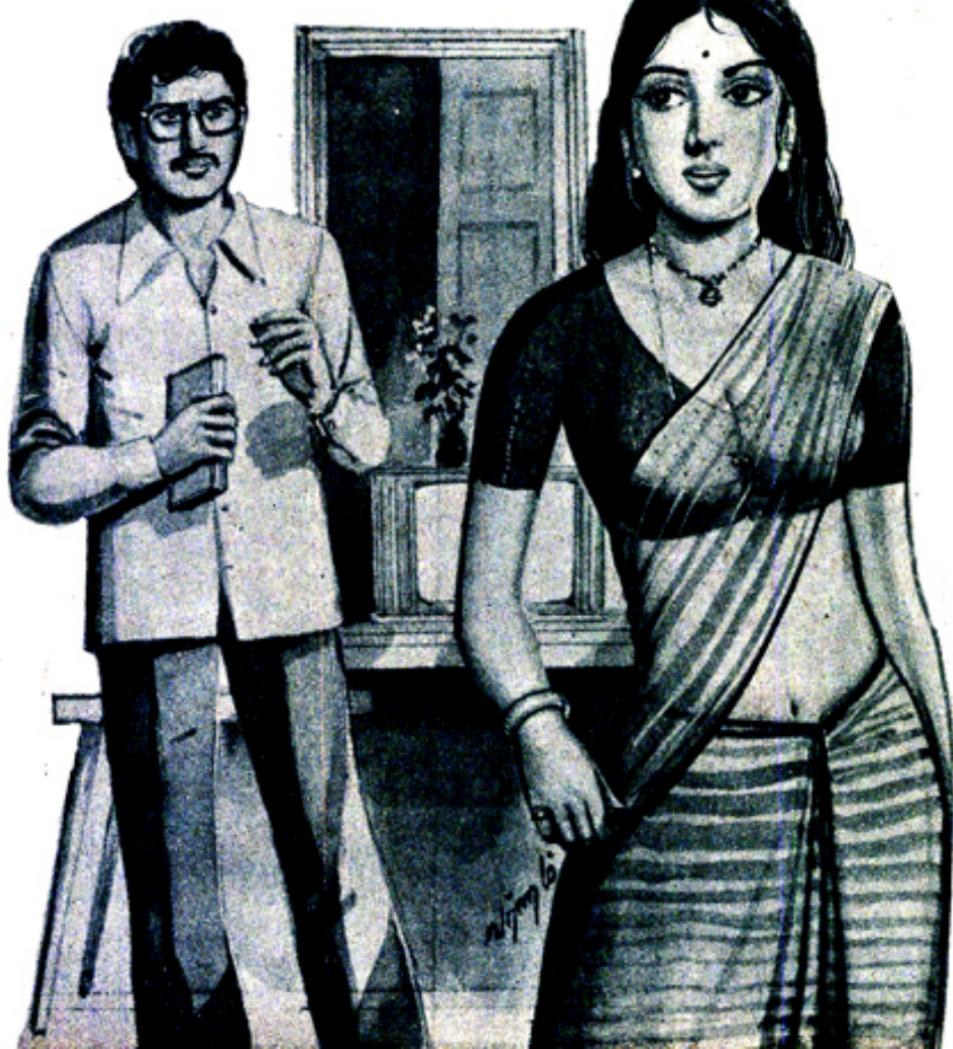
யும் கூக்கதையும் மாலினி கொடுத்துக் கொண்டிருந்தான்.

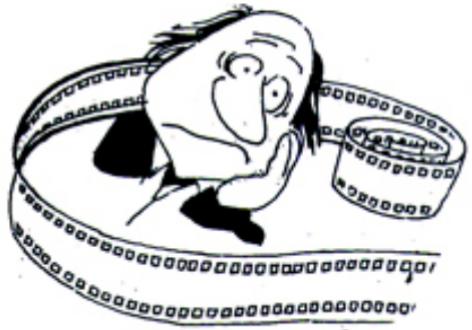
ஆனால் இப்போது ஏத்தேகம் முனைத்து விட்டது.

‘என்ன இருந்தாலும் மாலினி ஒரு நடிகையாக இருந்தவள்தானே! வாழ்க்கை என்ற பெயரில் இத்தனை நாளாக அவன் நடித்து வந்திருக்கிறான். திடீரென்று வெறுப்போ, விரக்தியோ, அதிருப்தியோ ஏற்பட்டு வீட்டை விட்டு வெளியேறிவிட்டான். இத்தக் குணைக் கல் ஒரு குடும்பப் பெண்ணுக்கு வருமா? வராது... வராது... நடிக்கத் தெரிந்தவ ஞாக்குத்தான் அது வரும். அது முடியும்! கல்யாணத்துக்கு முன் அவன் எப்படியோ இருந்திருக்கவாம். ஆனால் இப்போதும் அந்தப் போக்கு தொடராலாமா?’

மாலினியைக் கொஞ்சம் கீழே இறக்கிவிட்டு நிறுத்திவைத்துப் பார்க்கிறது பாள்களின் நெஞ்சம்.

பாள்கர் டெலிபோன் டயலீச் சழற்று குன்.

எலுத்துவது யார்? → பொடிமுடிவு ←

சினிமா சிறப்பிதழுக்கென முழுநில நாவல் எழுதி கொண்டிருப்பவர் “மொலி” என சரியாக வாசித்தவர்கள் நாலுபேர். சூ. 500/-பரிசைப் பசிரந்து கொள்கிறார்கள்.

(1) என். கவ்யாணராமன்
3, வீர ராகவன் தெரு
நங்கநல்லூர் சென்னை-61

(2) மா. அருணாசலம்
23, கணேசன் தெரு
நாங்குநேரி அஞ்சல்
திருநெல்வேலி மா.வ.

(3) என். வக்கி
59, வெது தெரு
கரேந்திர நகர்
ஆதம்பாக்கம் சென்னை-88

(4) ஆர். ஜெயராமன்
யுனிடெட் கமர்ஷியல் பாங்க்
பாண்டிச்சேரி

oooooooooooooooooooo

திருமதி சுதா ராஜவின் வீடு. அந்தப் பெண்ணே ரிலீவரை எடுத்தார்.

“மீண்டும் சுதாராஜன் பேசுறேன்!!”

“நான்தான் பாஸ்கர்... வீட்டிலே யிருந்து...”

“எப்பட்ட திருமதி வந்தீங்க? அவுட்டோர் எப்படி இருந்தது? எனிலீங்கில் பெறுவது...?”

சுதா கேள்விகளை அடுக்கிக் கொண்டே போனார். மாலினியும் அவனும் நெருக்கிய சிறைகளில். மாலினி அவ்வுப்போது போக வர இருக்கிற இடம் சுதாவின் வீடுதான். அந்த போயிருக்கலாம் என்ற சந்தேகத்தில் தான் கதாவை டெலிபோன் அழைத்தான்.

“மாலினி அங்கே இருக்காளா?”

“மாலினியா? இங்கோயா? என்ன கேக்க நிங்க பாஸ்கர்... அவன் என் வீட்டுப் பக்கமே தலை காட்டடியேன்று நான் ரொம்பக் கோபமா இருக்கேன்... அவன் வந்ததும் என்னேடு பேசுச் சொல்லும்கூடா...”

உயர்தறம்: சுதாவின் வீட்டுக்கும் மாலினி போகவில்லையா?

மாலினி போகிற இடங்கள் ஒன்றிரண்டு தான். அங்கெல்லாம் ரஹவில்லை என்கிறார்கள். எப்படிக் கண்டு பிடிப்பது?

போன்ற உதவிதான் சரியான வழி என்று பொறி தடியது. ஆனால் தன் விஷயத்தில் அது சரிப்படுமா. சாத்தியமாகுமா என்ற சந்தேகமும் வந்தது.

பட அதிபர் - ஸ்டர்க்டர் பாஸ்கரவின் மனைவியைக் காண்கின்றை என்பதே பத்திரிகை கணக்குப் பெரிய தீவி.

மாலினி ஓன் போனாள், எப்படிப் போனாள் எத்தாகப் போயிருக்க வேண்டும் என்ற ஹெந்யங்களைப் பத்தி பத்தியாக எழுத வார்கள்.

‘பட அதிபர் பாஸ்கரவின் மனைவி ஒடிப் போய்விட்டாளாம்’ என்று எத்தனை ஆயிரம் பேர் பேசிக் கொள்வார்கள்... வாய் விட்டுச் சிரிப்பார்களோ! அவனுடைய கற்றப் புதக் கார்களே! அப்பொழுது அவனுடைய மாணம், மரியாதை யெல்லாம் மன்மேடாகி விடாதா?

காதும் காதும் வைத்த மாதிரி ஏதாவது செய்தாக வேண்டும். தாமதப்படுத்தினால் திலைமை தலைமூகி விடும். விரீதம் ஏற்பட்டு விடக் கூடாது.

முதலில் மாமனூர், மாமியாளர் அத்துக் கேள்வும். பிறகு சுதாராஜனைத் தலைக்கு அழைக்கலாம். ஒந்துக்கு நாலு பேராக வலை போட்டுப் பார்த்தால் பலன் கிடைக்க வாய்க் போகாது.

மேற்கொண்டு பாஸ்கர் யோசிக்கவில்லை. உதவேகத்துடன் எழுத்து தானே காரை எடுத்துக்கொண்டு புறப்பட்டான், மாமனூர் விட்டுக்கூடு.

வா சலில் காரை நிறுத்திவிட்டு உள்ளே வந்தபோது திடுக்கிட்டுப் போனாள் பாஸ்கர். மாலினிதான் எதிரே வந்து நின்றாள்.

“மாலினி... நி இங்கோயா இருக்கே?” அவன் குருக் தனிந்திருக்கது.

அவன் நிமிர்த்து பார்த்துவிட்டுத் தலை குநித்து கொண்டாள். “ஆமாம், அம்மா விட்டிலேயேதான் இருக்கிறேன்” என்று சுறுப்படுத்தும் பார்க்க.

“நான் டெலிபோன்லே விசாரிக்கேன்...”

“தெரியும்!”

“நி இங்கே வரவேண்டு சொன்னால்களே?”

“நான்தான் அப்படிச் சொல்லச் சொன்னேன்!” மாலினி கூமால் சொன்னாள்.

“சுதா வீட்டுக்கு டெலிபோன் பண்ணி வேன்.”

“தெரியும்... அவனே சொன்னான்!”

“மாலினி! என்ன பேசுறே நி? என்ன நடந்தபோக்கு இப்படி நாடகம் நடத்த அனுமதிக்கு? திறமையான நடிகைக்கறைத் தன்கிட்டயே நிறுபிக்கணும்லு திட்டமா? புருஷைப் பாதியிலே விட்டுப் பொறுப்பில் மாலி ஒடிவாற்று என்ன நீதி?..” பத்திரி கைக்காரங்கள் உள் கற்பையும் விக்வாசத்தை மும் சந்தேகிக்க எழுத வாய்ப்பளிக்கிற மாதிரி. நீ நடந்து கொள்ளலாமா?”

பாஸ்கர் பேச வேண்டியதைப் பேசித் தீர்த்து விட்டான். இனி ஏதையும் சொல்ல வேண்டியவன் மாலினிதான்.

கனிதத்துக்கொண்டாள்.

"நான் பேசறதுக்கு ஒன்றும் இல்லே... இதோ பாருங்க, எவ்வாம் இதிலே இருக்கு?"

மாலினி நீடிய பத்திரிகையை வாங்கிக் கொண்டான். பளிச்சென்று கண்ணில் பட்டது செய்தி. பெரிய எழுத்தில் அவன் பெயரும் ஒரு நடிகையின் பெயரும் இணைக்கப்பட்டு கவாரஸ்யமான வருணன் கீழே தரப்பட்டிருந்தது.

விறி கொட்டாமல் அவன் படித்தான்.

பட்பிடிப்புக்குப் போன இடத்தில் பட அதிபர் - ஸ்டர்க்டர் பாஸ்கர் நடிகைகளுடன் உல்லாசம்...

மஞ்சன் பத்திரிகைக்குரிய பரிபாக்ஷலில் வெரு நீளமாகவே செய்தி வெளியாகி இருந்தது.

"மாலினியின் பொறுப்புக்கு சொன்னீங்க. கற்புக்கு சொன்னீங்க. விவரங்களும் - சொன்னீங்க. நடிப்பது கூடாதுங்கீங்க. இதெல் வாம் பெண்ணுக்கு மட்டும்தானு? உங்களுக்கு வேண்டாமா? கூடாதா?" என்று அவன் கேட்டார்.

பாஸ்கர் வாய்கைத்து நின்றன. நெஞ்சில் குறிஞ்சுப்பு. குறிறமுள்ள நெஞ்சங்களை?

"மாலினி, என்ன மன்னிச்சிடு?"

அவன்முனைமுனைத்தான், பத்திரிகையைக் கச்சியிப்பது.

"என்னுடைய தாங்கிக்க முடிவுவே... இது மார்க்கெய்தி வற்றதைச் சிகிச்சிக்கிடிக்கிருக்க முடியாது. ஏன்ன இந்த அவமதியிடிலே உங்க பெண்டாட்டியான என்களும் சரி பங்கு உண்டு இல்லையா? நானே கடிவாளம் போடத்

மேலட்டையில்:

கலீவாணர் என். எஸ். கே.

வண்ணப்படம்: சுள்ளியில்

வண்ணப்படம் எடுத்தவர்: ஹீஷ்

*****

தவறினு, நீங்க எங்கேயோ போயிடுவிங்கள்கு எனக்குப் புரிந்து. சொல்லிக் காட்ட வழி தெரியலே... அதனுலதான் இந்த வழியைத் தேடினேன்!!!

"மாலினி... இதுவே கைடி நடிப்பா இருக்க்கட்டும். இனி நீ இறிச் கோட்டைத் தாங்கட மாட்டேன்... இப்பேர் சினம்பு விட்டுக்குப் போகவாம்..."

அவன் மறுக்கலில்லை. உரிமையோடு மாலினியின் கையைப் பற்றிக்கொண்டான் பாஸ்கர்.

நீண்டில் நிற்கும் காட்சி

நீண்டில் ஓர் ஆலயம்

இளம் நாப்பியர், களவுறுக்கு மறுநாள் மேற் கூப்பிராஸ். அறுவை சீவைப் போகும் டாம்போ யினாலியின் முன்னாள் காதலன். நான் இந்துஸ்தாந்தர் காதலனோடே முன்னுக்கொண்டும் படி யினாலியிடம் வேண்டிகிறேன் களவுறன். நான்குக் கிடைத் தந்தப்படியநை குங்கிரோகம் சேவ்யக் கூடாது என் டாம்போடிடம் எங்கிலிருள் மாலினி. அவன் நம்பிக்கையைப் பெற இரும் கந்தும் மாடுபடிகிறார் டாம்பர். ஆபரிசுறுக்கு முதல் நான் இரும் மணமிப்பாறும் கோடித்து வரும்படி அங்கு மாலினியிடம் வேண்டிகோள் விடுகிறேன் களவுறன். அபசுதனங்களால், மனம் கலந்தி நிற்கும் பேதை, களவுறுக்காக களவுறன்தன்று இருந்த அல்லாத்துடன் அவன் முன் வந்து, என்ன நினைந்து என்னை அழைத்தானோ?

ஒன்றிந்து கொந்ததைக் கொடுத்தானோ?

முன்னம் இருந்த நிலை நினைந்தானோ?

முதல்கைத்துப் பாத்துக்கொண்டத் துடித்தானோ? என்று கண்ணிர் மனம் பாலிகிறேன். முதலாமலும் தேவையும் உணர்சி போகும் சிறப்பாக நடித்தனர். "நீண்டில் ஓர் ஆலய"த்தில் இடம் பெற்றிருக்கிறது.

* சி. வந்தா தேவி

திரைப் படத்துறையின் பல்கலைக் கழகம்

இந்தியாவிலேயே முதல்பேர்க் படமான 'ஆலம் ஆரா'வில் நடித்தார். முதல் தெஹங்கு பேர்க் படமான பக்த பிரகவாதாளியும் நடித்திருக்கிறார். முதல் தமிழ் பேர்க் படமான காளிதாசாளியும் இவர் வயதான கோயில் அரசுச்சாராக வருகிறார்! இந்த அரிய அரியப்பைப் பெற்ற எஸ். வி. பிரசாத் சூயமைப் படத்கலைத்துறையே நடித்தவர். மில்லியம்மா, மனைகரா, ஸம்மாரம், இரு வர் உள்ளம் போன்ற பல தமிழ், தெஹங்குப் படங்களை இயக்கியவர். தயாரிப்பாளர்; ஸ்டேடியோ முதலாளி. திரை உலகுத் தொடர் பான பல்வேறு ஸ்தாபனங்களியும், மத்திய அரிசின் குழுக்களியும் அங்கும் வசிப்பவர். இப்படி அஷ்டாவதாளியாக விளங்குகிறார் எஸ். வி. பிரசாத்.

எஸ். வி. என்பது எதைக் குறிக்கும்?

"என் பெயர் இப்படி அமைந்த விதமே ஒரு வேடங்கை" என்கிறார் பிரசாத். "என் முழுப் பெயர் அங்கினி எஞ்சிமி வரப்பரஸாத ராவ். அந்த நாளில் எங்கொப் போன்று திரை கலைக் பிரசேரிக் கழுவுமுடன் இருப் பவர்கள் சொல்லப் பேர்தான். சிறு சிறு வேடங்களில் நடிப்போம். ஒரே ஆன் ஒரே படத்தில் முன்று நான்கு வேடத்தில்கூட நடிப்போம். தினமும் படப்பிடிப்பு நிலையத் துக்குச் சென்றுவிட வேண்டும். நம் பெயரைக் கூப்பிடுகிறார்களா என்று காத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும்; நான் நடிக்கவேண்டிய காட்டு வந்து விட்டால் கூப்பிடுபவர் ஒவ்வொரு முறையும் மிகவும் கஷ்டப் பட்டார். முழுதீவுப் பெயரைக் கூப்பிட அவர் படும் சிரமத்தைப் பார்த்து ஏ. எஸ். வி. பிரசாத் ராவ் எனச் சருக்கி வைத்துக் கொண்டேன். அதுவும் அவருக்குப் போத

வில்லை. என்கினி அழைத்து 'நான் உங்களை இன்னும் சருக்கப் போகிறேன்' என்றார். எஸ். வி. பிரசாத் ஆணேன்!"

எழுபத்தி மூன்று வயதான எஸ். வி. பிரசாத் விவசாயிகள் குடும்பத்தில் பிறந்தவர். விவசாயியாகத்தான் வாழ்க்கை கையத் தொடர்கின்றது.

சிறுவானத்துக்குப் பிறகு பம்பாய்க்கு வேலை தேடிச் சென்றார். அங்குதான் இவர் முதல் முதலில் ஒரு காம்ராவின் முன்னால் நிற்றது. அது ஊழைப் படம்.

இம்பீரியல் கம்பெனியில் நுழைந்து நடிகராக இரண்டு வருடம் காலம் தள்ளினார். அந்தக் கம்பெனிதான் இந்தியாவின் முதல் பேர்க் படமான 'ஆலம் ஆரா'வை எடுத்தது. அதில் சிறு சிறு வேடங்களை நான்கைந்து வேடங்களை ஏற்றார் எஸ். வி. பிரசாத்!

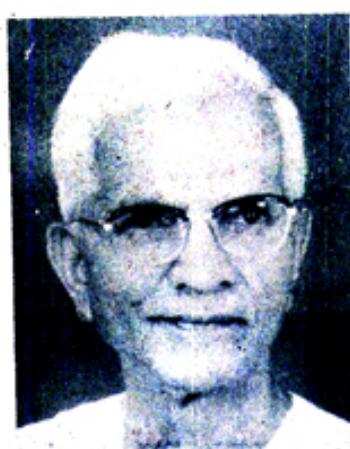
"இன்மும் ஸ்டேடியோவுக்குப் போக வேண்டும். கால் மூயால் பெற்றுக் கொண்டு ஒரு நாளிதர் மூச் சூவரம் செய்து விடுவார். அந்த வேலை இருக்கிறதோ இல்லையோ சூவரம் செய்து கொண்டுவிட வேண்டும். பெயர் கூப்பிடுபோது 'பிரசாந்ட் சார்' சொல்லிவிட்டு அந்து நமக்குக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கும் வேடத்துக்கான உடைகளை அணிந்து தயாராக நின்றுவிட வேண்டும். ஒாட்ட தயாராக வைத்துவிட அனுமதியாகவர்கள். ஒாட்டப்பொழுது வரும் என்பது கடர்க்கடர்க்கே தெரியாது! அது எப்படியானாலும் அந்து கடர்க்கடர்தான் எல்லாம். இந்தக் காலம் போல் அல்ல."

'மூர்' என்ற படத்துக்கு ஒனிப் பதிவு உதவியாளராக இருந்தபோதுதான் இவர்வாழ்க்கை ஒனி பெற்றுப் பிரகாசிக்க ஆரம்பித்தது.

அன்று

இன்று

நால்பார்வையில்

தினைவில் நிற்கும் காட்சி அரசுப் பகுதியில்

அரசுக்கேற்றும் படம். வெந்துமானார் நள் மகன் சென்றோமிடம், "ஏன்டா அவர்களிடிங்களாவதுமா வெற்றும்பொது நீ என் மறைகிறோம்? அந்தப் பேச்சேன் என்னவற்றையும் நூலாக உள்ளிட்டுப்போன்ற என்று சொல்கிறோம். எவ்வளவு நூராம் கூடும் என்பதை அறியாத அப்பாயிகா சிவ குமார் பிரமிளாவே என்னவற்றையும் சொல்லி யான்டிட்டு என்ற பிள் மறந்தும் பயனின்மீண்டும் என்ற நிலைக்குத் தான் வந்துவிட்டதா நிலைத் "என்னை மகன்விட்டுக்கொள்கூடார்களோ அப்பா. நூற்றாவர்த்தி நான் என் வெறியைத் தீர்த்துக் கொள்ள விலையான நாடுப் போன்று உண்ணம். ஆனால் எல்லாவையே அந்தக் கொஞ்சத்தில் பார்ப்பின் என்று எதிர்பார்க்கவில்லை" என்று நெகுதில் வேதனையுள்ள, கள்ளகளில் நீர் மங்கல் கடுகிறோர். அந்தப் பத்தின் எல்லென்றும் உடையும் மாய் பயக்காமலான காப்பி அது. வார்த்தை ஒரேநாள் மறந்துள்ள எடுக்க வந்திருக்கும் என். கவுச்சயாவும், எம். என். ராஜநுழை இந்தக் கேட்ட மூலம் அடையும் அதிர்ச்சி. பிரமிளா (விதை) கூறிய "பார்த்தேன் பேசினேன்" என்ற வார்த்தை கடுக்கு இன்னவாவு பெரிய அந்தயை? என்று வெந்துமானியின் தீவிக்குப் படுத்தும் என்ன நட்குமே என்று ரசிகர்க்கப் பயத்துடன் எதிர் பார்க்க வைக்கும் காப்பி அது.

வி. கருப்பா

"உதவி இயக்குஞராக என்னிடம் சேர்ந்து விடு" என் அழைப்பு விடுத்தார் எச். எம். ரெட்டி. அவருக்கு உதவியாளராகப் பணி யாற்றிய படங்கள் 'சத்தியமே ஜெயம்' 'தெனுவி ராமகிருஷ்ண்' ஆகியவை. சத்தியமே ஜெயம் படத்தில் கதாநாயகனுக்குவும் தடத்திருக்கிறார். பிருத்திராஜ் கஸ்பிரின் நாடக குழுவிலும் இவர் நடித்தது குறிப்பிடத் தக்கது.

1945ம் வருடம் கிருஹம் பிரவேசம் என்ற தெஹுங்குப் படத்தை இயக்கினார். அவரே நடித்து இயக்கிய படம். அந்தப் படம் நன்கு ஒடியதால் "டைரக்டர் பிரசாத்" என்றே அழைக்கத் தொடர்களினர்.

இதுவரை 45 படங்களை இயக்கியிருள்ளார். 24 பல்வேறு மொழிப் படங்களைத் தயாரித்துள்ளார். பிரசாத் ஸ்டூடியோ 1965ம் வருடம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. பிரசாத் கலர் ஸேப் 1976ம் வருடம் தொடர்கியது. அடுத்த சாதனை? 70 எம். எம். வண்ணப் படங்கள் பிராஸல் செய்யும் வசதியையும், ஸ்மரியோ போன்ற ஒவ்வொரு இனிப்பதிலேயே கூடம் ஒன்றையும் வெனு சீக்கிரத்திலேயே துவங்கப் போகிறார்.

இவரது கடைசித் தமிழ் தயாரிப்பு 'பிரியா விடை' என்றால் தமிழில் கடைசிடைர்கள் 'இருவர் உள்ளம்'. "இனிபும் என் உடல் அனுமதி கொடுத்தால் நான் இயக்கத் தயார். ஆனால் நானே இயக்குவதை விட இப்பொழுது வந்திருக்கும் இனம் டைரக்டர் கலை அனுமதி என்கு ஒரு நல்ல படம் எடுத்துத் தரச் சொல்வேன்" என்கிறார்.

இருபத்தி ஐந்து வருடங்களுக்குப் பிறகு சமீபத்தில் நடித்த படம் ராஜ் பார்வை. "நடிப்பைச் சுத்தமாக விட்ட நிலையில் என் அங் நடிக்க முடியுமா என்ற சந்தேகம்

என்னுள்ளேயே எழுத்தது. கமலஹாசன் என்னிடம் வந்து கேட்டபொழுது முதலில் தயங்கின்றும் அவர் வற்புறுத்தியதால் ஒப்புக்கொண்டேன். ஆனால் சந்தேகம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக விலை குப்பம் எடுத்து என்னை பயறுறுத்த ஆரம்பித்து விட்டது. 'எத்தகும் என்குப் பதிலாக வாராவது குருவரைத் தயார் நிலையில் வைத்துக்கொள்ளுகின்றன' எனக் கூறியும் கமலஹாசன் யானருமே வைத்துக் கொள்ளவில்லை. என்னையிட அவர்களுக்கு என்மேல் நம்பிக்கை இருந்தபொழுது என்கு நிரவ்வளர்க்கத்தான் இருந்தது. பிறகு பழகினிட்டது. தடிப்புப் பயிற்சிப் பள்ளியிலிருந்து வருபவர்களும் சரி, நாடக அனுபவமுள்ளவர்களும் சரி, சினிமாவில் நடிப்பது கஷ்டமாகவே இராது. ஆனால் நாடக கத்தினிருத்து வருபவர்கள் நாடக வழக்கங்களை மட்டும் கண்டு வைத்துவிட வேண்டும்" என்று சொல்லும் பிரசாத் மேறும் சிரு புதிய சிந்தனையையும் குறிக்கிறார்:

"மொன்றப் படங்களிலிருந்து தொடர்பு, பேசும் படத்துக்கு வந்து ரகசுப்பட்ட வசனங்கள் பேசி நாம் மீண்டும் மொன்றப் படம் நோக்கித் திரும்பியிருக்கிறோம். வசனங்களை எவ்வளவு குறைக்க முடியுமோ குறைக்க விரைம் அல்லவா? நானு பக்க வசனத்தை நாலே வரியில் அடக்கும் ஆற்றல் பெற்ற வசன காட்தாக்களும் அனர் மணி தேரு உணர்சிலிப் போராட்டத்தை அனர் நிமித்த துங்குள் அடக்கிக் காட்டுதிற சுக்கி பெற்ற நடிக்களும் இன்று தொன்றியிருக்கிறார்களோ!"

உள்ளத்தால் இளைஞர்; பிரச்சினைகளை அவசி ஆராய்வதில் சமர்த்தர்; எளிமையாக இருப்ப தோடு இனிமையாகப் பழகவும் செய்கின்ற திரை உலகப் பல்கலைக் கழகமாக விளங்கும் பிரசாத். பேட்டி: சல்லி

வின்னுறை தெய்வம் மன்னுவகில் மாம்தராக நடமாடிய ஸ்ரீ ராமபிரான் அவதாரம் செய்துண்ணிய திருத்தலம் அபோதி தியாவைத் தரிக்கும்பேறு பெற்றேன்.

பாரத நாட்டில் பல திருத்தலங்கள் இருந்தபோதிதழும் ஏழு நகரங்களே மிகவும் முக்கியமாகக் கருதப்படுகின்றன. அவைகளில் முதல் இடம் வகிக்கும் புண்ணிய நகரம் அபோதியா. * 108 வைணவத் திருத்தலங்களில் இந்நகரமும் ஒன்று என்று சொல்வது வேண்டுமா?

ஞகு வேதத்தில் போற்றப்படும் 21 ததி களில் ஒன்றான் சரபு நதிக் கணரயின் வைது புறம் கம்பீரமாகக் காட்டி அளிக்கும் அபோதி தியா பழம் பெருமை வாய்ந்தது; சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்றது; பல புண்ணிய கோவில்கள் நிறைந்தது. அதுமட்டுமல்ல. ஜூனர்களுக்கும், பொத்தர்களுக்கும்கூட முக்கியத்தும் வாய்ந்தது.

அதற்கு வேதம் இது தேவர்கள் கட்டிய நகரம் என்கிறது. இது மீன் வடிவான அமைப்புள்ள நகரம் என்கிறது சுந்தர புராணம். ஞகு வேதத்தில் ராஜை குரு வழிட்ட குக்கும் விகாவாமித்திருக்கும் நடத்தபோட்டி பற்றிக் குறிப்புகள் இருக்கின்றன.

"அபோதியா என்கு இருக்கிறது" என்று சம்கர ஜூனரைக் கேட்டேன்.

"ராமர் இருக்கும் இடம் அபோதி தியா" என்று ஜூாக் அடிக்கணில்மீ அவர்.

"நீ பளேவில் போகுப் போகிறுயா என்ன? அப்படியானால் வக்கினுவக்கோ அங்குது வார ஞாக்கிகோ பறந்து போ" என்று கூறிய வரை இடைமறித்தேன். "சவாமி! இப்போ இருக்கிற கட்டணத்தில் விமானத்தில் எப்படிப் போக முடியும்? சரி, ரயிலில் அந்த சூருக்குப்போனால் போகி நது" என்றேன்.

* மற்ற ஆறு புண்ணிய நகரங்கள்: காசி, காஞ்சி, வட்டாரமா, துவா ராமாந்தேஸ்வரி, புதித்தவாரம்,

தூயர் தொடர்ந்தார். "ரயில் மூலம் வக்கினுவிலிருந்து 135 கிலோ மீட்டர், காகி யில் இருந்து சுமார் 190 கிலோ மீட்டரில் இருக்கிறது அபோதியா. அவதாராபாத்தில் இருந்து பைஜாபாத் வழியாகவும் அபோதி தியாவை அடையவாம். இந்த நகரங்களிலிருந்து பஸ் மூலமாகவும் போகலாம்." "எங்கே தங்குவது? குடும்பத்தோடு போனால் வசதி வேண்டுமோ?" என்றேன்.

அவர் சொன்னார்: "அபோதியாவை விட பைஜாபாத் பெரிய வரை. இங்கிருந்து டோங்கா அதிகம்; வாடகையும் அதிகம். பைஜாபாத்துங்களுக்கு இருப்பதால் ரயில் பயணத்துக்

**திருத்தலம்
கண்டிடன்**

ராமன்ஞர்க்குண்டி...

கும் வசதி. சரி, அயோத்தியாவிலேயே தங்களும்பூது நினைச்சா அதற்கும் பல இடங்கள். ரயில்லே ஒய்வு இல்லம், யாத்ரீகர்கள் விடுதி, டிரஸ்ட்டார் கட்டிய இல்லங்கள், பிரீவா விடுதி, தர்மசாலைகள்" என்று அடுக்கிக் கொண்டே போன்று.

எப்படியோ ராமரை நினைத்துக்கொண்டே கிளம்பி விட்டோம். ராமர் காட்டில் காப் களிகள் உண்டு வாழ்ந்திருக்கவாம். அவர் அவதரித்த தலத்துக்குப் போன்று நமது வயிறு பொறுக்கிறதா என்ன? ஒரு விஷயம். அயோத்தியா எல்லைகள் ஒன்றை ஒட்டால் கனமே வைங்கவே ஒட்டங்கள்ந்தாம். நாம் இங்கு வைவச் சாப்பாடு என்பதைத்தான் அவர்கள் அவ்வாறு கூறினார்கள். மாயிச உணவு தடை செய்யப்பட்டு இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். பரிசுத்தமான உணவு கிடைக்கிறது. சப்பாத்தி, பருப்புதான். ஆனால் கவை குன்றால் கிடைக்கிறது. பல தர்ம ஸ்தாபனங்கள் இவைச் சுணவு அளிக்கின்றன.

இப்படிச் சில தர்ம விடுதிகளின் தின்கணகளில் கமண்டலம், காலி உடை, வோட்டா போன்றவற்றை வாக்கிறீர் வைத்துப் பூட்டி விட்டுப் போஜனம் கிடைக்கும் வரை ராம நாமம் செய்யும் சாதுக்களைக் கண்டோம்.

எங்களையும் உணவு அருந்த அழைத்தார்கள். வானப் பிரஸ்தர்களுக்கும் சுதநியாசிகளுக்கும் செய்யப்படும் தொண்டு சிறங்க்கட்டும் என்று எங்களால் முடிந்த தானம் அளித்து பின்பு உணவு அருந்த பாக்கியம் கிட்டாமல் ரயிலுக்கு வேகமாகத் திரும்ப வேண்டிய தாயிற்று. இரண்டு மூன்று நாள் நாமி நிதானமாக அயோத்தியாவைத் தரிசிக்க வரு பவர்கள் இப்படியும் ஒரு வசதி உண்டுஎன்று தெரிந்து கொள்ளவே இதைக் குறிப்பிடுகிறேன்.

ராம நாமம் தகரம் முழுக்க மெலிதாக ஒலிகிறது. எவ்வளர் இதற்களிலும் ராம நாமம். பளிச்சென்று சவுவைக் கறக எால் ஆன பரிசுத்தமான ஆலயங்கள், மண்டபங்கள், கோட்டங்கள்.

இந்த சூரிய் சரவு நிதியில் எந்தானம் செய்யமல். படிகில் செல்வலாம், பஜீன் கிர்த்தங்களில் கலந்து கொள்ளலாம். ராமரைத் தரிசிக்கலாம்.

ஸ்பாராத்திலிருந்து சென்று அயோத்தியாவில் இறங்கினோம். முதலாவதாக சரவு நிதிக்குச் சென்று ந்தானம் செய்தோம். எடும் கோட்டையிலும் நண்சீர்நிறைய ஒடிக்கொண்டு இருந்தது. நாங்கள் சென்ற இடம் மன்படித்துறைகள் இருந்து இடம். நிதியில் ஆமைகள் அதிக என்றார்கள். ஆனால் நாங்கள் பார்க்கவில்லை.

எங்கள் குழுந் தலைவர் ஆஸ்திகமணி கப்பிரமணிய தூயர் (60) நிதியில் நீச்சல் போட்டதையும் முச்ச அடக்கி மித்து கொண்டே இருப்பதையும் பார்த்துபோது இவரை ராமரைப் பார்க்க அழைத்துக் கொண்டு போன்று அங்கே எவ்வளவு நாழி

நேபம் செய்வாரோ என்று தோன்றியது. அவரை அவசரப்படுத்தி கரையோரைமாக நடக்கையில் ஒரு குடிட.

அங்கே 100 வயதுக்கும் மேற்பட்ட ஒரு 'நாக்காது' தரிசனம் கிடைத்தது. அவ்வளவு வயதான போதிலும் அவர் எழுத்து எங்கள் பெயர், சூரி வினாரித்து ஆசி கூறியது நெகிழிச்சியாக இருந்தது. அங்கே ஒரு சிறிய கோவில். அங்கு மத்தள ஒவியுடன் 24 மணி நேரம் தொடர்ந்து நான்தோறும் ராம நாமாவனி பஜீன்.

சம்கர தூயர் சொன்னார்: "கவர்க்க தாராளன்று இடம் பிரிசித்தி பெற்ற குளியல் துறை. குப்தர் கட்டம் என்பது அயோத்தியாவில் இருந்து 10 கிலோமீட்டர் தொலை வில் இருக்கும் சரவு நிதித்துறை. இந்த இடத்தில்தான் ராமப்ரீரா பூவுகில் இருந்து மறைந்து இடம். பரத் குண்டம் என்பது ராமர் வனவாசத்தின்போது பரதன் குடில் அமைத்து அரசாங்கத் தீட்டு. இது அயோத்தியில் இருந்து 25 கி. மீட்டர்.

இவ்வளவு விஷயங்களை சம்கர தூயர் எப்படித்தான் நினைவு வைத்துக் கொண்டிருக்கிறாரோ என்று தோன்றியது.

அயோத்தியாவில் என்னவெல்லாம் பார்க்க வாராம? வாருக்கள், போகாம். சுராதன் அரசாங்கை என்று சொல்கிறார்கள். இது ஒரு வீடு போவத்தான் இருக்கிறது. சாமரம் வீதி, மகாராஜா போவல்வே ஆவாகைம் செய்து பூஜைகள்.

பெரிய பேரேடு ஒன்றில் எங்கள் பெயர் விவாசங்களைக் குறித்துக் கொண்டார்கள். தசரதச் சக்கரவர்த்தி அரண்மனை இப்படியா இருந்திருக்கும் என்று கேட்க, பங்கா இந்தி யில் சொல்ல சம்கர தூயர் சொன்னார்: "இதெல்லாம் ஒரு ஜீக்கம். பல ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகள் அரண்மனை இன்றும் நிற்குமா என்ன?"

கைகேயி மானிக்கணயக் கண பயன் என்கிறார்கள். இதில் சவர்களில் கவசங்கள் பல அவைவிகுத்து நிற்கவும், பிரம்மாங்கமான கூடங்கள் நிறைந்துமான மாளிகை இது. தங்க முஹாம் பூசிய சிம்மாசனத்தில் சீதா ராமரைத் தரிசிக்கலாம்.

ராமர் பிறந்த இடத்தை ஜன்மம்தானம் என்கிறார்கள். வகுட் மண்டி என்ற பகுதியில் இருக்கிறது. விக்கிரமாடித்து நிறைந்த ராஜை இங்கு ஒரு கோவில் கட்டியதாகவும் முகவைய அரசர் பாபர் காலத்தில் அதைத் தகர்த்து மகுதி ஆக்கப்பட்டது என்றும் கொல்கிறார்கள்.

சுமார் 100 ஆண்டுகளுக்கு முன்னமேயே தீவிர வைணவர்கள் இந்த மகுதி முங்கு ராமர் விக்கிரகத்தை வைத்து ஆக்கிக்க, மதில் சவர் எழுந்து மகுதியைப் பிரித்தது. இன்றும்கூட இந்த இடத்துக்கு சரியை கோவி வழக்கு இருக்கிறதாம். இந்த இடம் ராமர் கோவில் என்று தீர்ப்பாகும் வரை 24 மணி நேரமும் ராமதாம பஜீன் செய்வது என்று கண்கை கட்டிக் கொண்டு கிர்த்தவை செய்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு தானங்கள் ஏற்கப்படுகின்றன. முறை போட்டுக்கொண்டு

காங்காசுகுணி

அவர்கள் பக்திப் பிரவாகத்தில் ஈடுபடுவதைப் பார்த்து மனமுகிகினாலும்.

ஹலுமான் கோவில் தரிசிக் கேவண்டிய நிடம். பாட்மின்டன் பந்து போன்ற வட்டுக்களைக் கிலோக் கணக்கில் வாங்கி பூஜை செய்யும் பக்தர்கள். துளசி மாலைகளில் மறைந்த ஆஞ்சனேயருக்குத் துளசி ராமாயண பாராயணம். கமார் 50 படி ஏறி மேலே சென்றால் பக்தர்கள் ஆராதனை செய்யும் அந்த ராமதூதர். எதிர் மண்டபத்தில் தமிழ் பழகை. நெருக்கிளி விசாரித்த போது அவர்கள் தமிழ் நாட்டு யாத்ரீகள் குழுவினர். அவர்களுடன் இந்தி பேசும் பக்தர்கள் இதழ்கள் - திறவாயல் பனித்த கண்

*****

தினாவில் நிற்கும் காட்சி

திரு நிலவுகள்

1 இரு நிலவுகள் படத்தில் ஒரு காட்சி. போலி டாக்டராக நடிக்கும் கமல் நானிங் ஹோமில் உட்டகார்ந்திருக்கும்போது அவரிடம் தன் உடல்நிலை பற்றிக் கேட்க ஒரு பெண்மணி வருகிறார். அந்தப் பெண்மணியே ஸ்டெதாஸ் கோப்பையைக் கையில் எடுத்துக் கொடுக்க, அதைக் காதில்கூட மாட்டிக் கொள்ளாமல் அந்தப் பெண்ணின் முதுகில் வைத்துப் பார்க்கிறார். அந்தப் பெண் எனக்கு உடல்புக்கு என்ன வியாதி எனக் கேட்க, நம் கமலோ ஒரு அச்டாசு சிரிப்புச் சிகிக்கிறார். இருவரும் மாறி மாறிச் சிரிக்க அந்தப் பெண்ணுக்கேவே தான் கர்ப்பமாகியிருக்கிறோம் அதனால்தான் டாக்டர் சொல்லத் தயங்குகிறார் என நினைத்து மிகிழ்ச்சி ஆரவாரத்துடன் எத்தனை மாசம் டாக்டர் எனக்கேட்க, கமலம் பட்டெட்டு மூன்று மாசம் எனச் சொல்லி விடுகிறார். அந்தப் பெண் உடனே மருந்து எழுதிக் கொடுக்கச் சொல்லிக் கேட்க, திருத்து வென முழிக்கும் கமலம் எப்போதோ விவிதபாரதியில் கேட்ட 'விக்ஸ் ஆஃஷன் 500' குராபக்தத்துக்கு வர அதை எழுதிக் கொடுக்கிறார். தியேட்டரே விழுந்து விழுந்து சிரிக்கும் இந்தக் காட்சியே என நினைவில் நிற்கும் காட்சி.

-புனியூர் பிரபா

*****

கோராம் கூரான் காதுகளோடும் உணர்ச்சி பொங்கல் நின்றபோது நமக்குத் தோன்றியது - "பாரத கூராம் நித்தம் நித்தம் மெருகு பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. யார் வந்தாலும் இதை அழிக்க முடியுமா என்ற?"

வால்மிகி, துளசிதாசர், ராமாயண ஸ்வோக்கங்களைப்பொறித்து சவலைக் கற்களால் ஆன கவர்களாகக் கொண்ட மிகப் பெரிய மண்டபம்கள். அம்மகா மண்டபங்களில் நுழைந்த போது உள்ளத்துக்கும் உடலங்கும் ஏற்படும் சிரிப்புக்கும் பிரமிப்புவும் வார்த்தைகளால் வடிக்க முடியுமா? தேவில் சென்று உணர் வேண்டும்.

கம்பன் கழகமோ தமிழ்நாட்டுத் தலைந்தர்களோ அயோத்தியில் கம்ப ராமாயணக் கோட்டை கட்டினால் பெருமையாக இருக்காதா என்று மனம் கேட்டுக் கொண்டே இருக்கிறது. பக்திக்குப் பல உதவி செய்யும் உத்தரப் பிரதேச அரசு இந்தக் கோட்டத் துக்கு நிச்சயம் கைகொடுக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

இதைத் தவிர சில ராமர் கோவில்கள் (எவ்வாம் சல்லவைக்கல் விக்கிரக்கள்கள்) பிரவாமந்திர், நாகேஸ்வரநாதர் சிவன் கோவில் வங்மைன் கோட்டை போன்றவற்றைத் தரிசிக்கலாம். ஜென், புத்த-விகாரங்களும், மூலிகியங்களுக்கு உத்தந் மகுதிகளும் சமாதிகளும் பல உண்டு.

பல ஆயிரக் கணக்கான வருவங்களுக்கு முன் மலு என்ற மன்னால் நிறுவப்பட்ட அயோத்தியா நகரம் அவனது முத்த குமாரன் ஈங்காகுவால் வளர்ந்தது. இந்தக் குலத்தில் தான் அரிச்சுத்திரன், பசிரதன், ராகு, ராமர் அவதரித்தார்கள். ராமர் மஜுவின் செவு வாரிசு.

றானர்கள் சால்திருப்படி முதல் தீர்த்தங்கரர் (ஆசாரியர்) ரிஷப தேவர் என்றாலும் ஆதிநாதர் ஈங்காகு குலத்தில் உதித்தவர். இவர் அயோத்திக்கு அருகில் உள்ள அஸ்வத்துக் குன்றில் நாணம் பெற்றார். மற்றும் நான்கு ஜென் ஆசாரியர்கள் அயோத்தியாவிலே பிறந்தார்கள். மகாபாரத யுத்தத்தில் அயோத்தியா மன்னன் பிரஹலத் பாபு அபிமண்யுவால் கொல்லப்பட்டான்.

குருய குலத்தில் உதித்தது ராமர் மட்டுமல்ல. மத்ஸய புராணப்படி பகவான் புத்தர் கூடத்தான். பொத்தர்கள் அயோத்தியாவை சுகேதம் என அழைக்கிறார்கள். 16 ஆண்டுகள் கோட்டக் காலத்தில் புத்தர் அயோத்தியாவில் தங்கி உபதேசம் செய்திருக்கிறார்.

புகம் - பெற்ற சின யாத்திரீகர்கள் ஹவான் கவாங், பாறுவியான் அயோத்யா விஜூயம் செய்து பிட்க்கக்கொயும் எதுபிகளையும் கண்டு எழுதியிருக்கிறார்கள்.

ராமர் நடந்த அந்தப் புனியூர் பூமியில் உலாவியிப்பாது உள்ளம் உல்லாசமாக இருந்தது. அயோத்தியாவை விட்டுப் பிரியா விடை பெற்றபோது கணித்த உடல் ரயிலி ஆம் களிப்புற்ற மனம் அயோத்தியாவிலும் வயித்திருந்தன.

மறுமுறை அயோத்யா செல்லும் பாக்கியம் எப்போது கிட்டும்? - ராமா!

பதீதாகுப்பாளர் படும் பாடு!

நடிகர் நடிகைகளுக்காக மட்டுமே படங்கள் ஓடிய காலம் மறைந்து டெக்னிகல் விஷயங்களையும் ரசிகர்கள் கவனித்துப் பாராட்டும் காலம் இது.

முன் காலத்தில் ஒரு பாடதுக்கு ஒரு ஹாட்டாங் இருக்கும். ஆனால் இன்று கதாநாயகன் நாயகிக்கு மற்றவர்கள் பின்னனி பாட படப்பிடிப்புக்கு முன்பே பாடல் பதிவு செய்யப்படுகிறது. இதைப் படப்பிடிப்பு நேரத்தில் ஓவிக்கச்செய்து நடிகர்களை அதற்கேற்ப நடிக்கச் செய்கிறார்கள். ஒரு பாடங்கள் மட்டும் 100 முதல் 120 ஹாட்டாங்கள் வரை வரும். இவை படமாக்கப்படும் முறையோ முன்பு போல் தொடர்ச்சியாக இருக்காது. படமாலை முதல் ஹாட் கடையிலிரும் கடைகளில் ஹாட் முதலிலும் வொகேஷனுக்குத் தகுந்தவாறு வசதிக் கேட்றவாறு படமாக்கப்படும். இதை வரிசைப்படுத்தி நடிகர் கவிஞர் வாய்க்கூற்பையும் பதிவு செய்யப்பட்ட பாடங்கள் வரியையும் இணைத்துத் தொடர்ச்சியாகப் பாடலை நாம் ரசிக்க வசதி செய்வார் எடிட்டர் அல்லது படத் தொகுப்பாளர்.

ஒரும்ப காலத்தில் இருந்ததை வீட் எடிட்டரின் வேணு இன்று பன்மட்டாகிறது. முன்பெல்லாம் ஒரு மூங்கலோவை ரயில்வே ஸ்டேஷனிலே படத்தில் வருகிறது என்றால் செட் போடுவார்கள். நடிகர்கள் சொந்தக் குரலை உபயோகித்த தார்கள். படப்பிடிப்பு எனிதாக இருக்கத். இன்று வெட்போடாமல் ரயில்வே ஸ்டேஷனுக்கே போய்ப் படம் பிடிக் கிறார்கள். படமாக்கப் படும்போது வசனம் பதிவாகும் நேரத்தில் அருகிக் கூடிய போகும் சத்தம், ஓலிட்டிள் பார்ப்பவர்களைப் பேச்கி இதெல்லாம் பதிவாகி விடும். இதனால் வசனம் தெவிவாகக் கேட்காது. எனவே அந்த வசனத்தை அப்படியே உபயோகிக்க முடியாமல் டப்பிங் செய்யப்படுகிறது. சில சமயம் நடிகருக்குத் தமிழ் பேச வராததாலும் டப்பிங் செய்யப்படும். இவ்வாறு மீண்டும் டேப் செய்யப்பட்ட யலாக்கை வாய்க்கூறுக்கு ஏற்ப இணைத்துத் தரவேண்டும். ஒரு காட்சியில் நான்கு ஹேர் நடித்திருந்தால் நான்கு பேரும் ஒரே நேரத்தில் டப்பிங் செய்ய முடியாமல் போய்விடும். அப்போது ஒவ்வொருவரின் வசனத்தையும் தனித் தனியாகப் பதிவு செய்து தனித் தனியாக இணைக் கொண்டும். ஒரு தடவையில் முடிய வேண்டிய வேண்டிய நான்கு தடவை செய்ய வேண்டியதாகிறது. எடிட்டர்கள் பாடு ரொம்ப சிரமம்தான்.

படங்களில் எஃப்கட் சவுஷ்டி முக்கியம். ரயிலில் சண்டைக் காட்சி என்றால் ரயில் போகும்போது ஏற்படும் சத்தம், ஒருவரை யொருவர் அடிக்கும் சத்தம் இரண்டையும் திறம்பட இணைக்க வேண்டும். சண்டையின்போது குத்துகிற ஒலி, சண்டை போடுகிறவர்கள் அடுக்கி வைக்கப்பட்டுள்ள பெட்டிகள் மீதோ மற்றுப் பொருள்கள் மீதோ விழுந்தால் அந்தச் சத்தம் என்று பல எஃப்கட் சவுஷ்டிகளையும் ஒன்றாக இணைத்துப் படம் பார்க்கும்போது விற்கிறிப்பு ஏற்படச் செய்யக்கூறும் எடிட்டர் அல்லது படத் தொகுப்பாளரே.

ஒரு மொழியில் எடுக்கப்பட்ட படத்தை மற்றுக்கு மொழியில் டப்பிங் செய்யும்போது வசனங்களை வாய்க்கூறுக்கு ஏற்றவாறு அமைப்பார்கள். சிறந்த எடிட்டர் டப்பிங் என்றே அதைக் கண்டுபிடிக்க முடியாதபடி அமைத்துக் கொடுப்பார்.

எடிட்டர் தம் தொழிலை மட்டுமல்ல, மற்ற சாக்களின் தொழிலையும் நன்கு தெரிந்து வைத்திருக்க வேண்டும். டைக்டர் நினைக்கிறபடி படத்தைத் தொகுத்துத் தர எடிட்டர்களுக்கைத் தனும் இருக்க வேண்டும். பொகுத்தமான இடங்களில் வசனமோ ஹாட்டோ இருந்தப்பட்டால் அதை ஏற்றுக் காட்சியை நிறைவு பெறச் செய்ய வேண்டும்,

முன்பெல்லாம் பின் எணி இசை என்றால் வசனம் பேசும் போது இருக்காது. வசனம் முடிந்த பிறகு வசனங்ட ஹாட்டில்தான் இசையைச் சேர்ப்பார்கள். ஆனால் இன்று வசனம், இசை, எஃப்கட் என்று மூங்றும் தனித் தனி ட்ராக் கிள் ஃபிளிமில் மிக்க செய்யப்படுகிறது.

முன்பெல்லாம் காமிரா ஒரே இடத்தில் நிற்க, வசனம் பேசுவார்கள் பேச, எல்லாம் நாடக பாணியில் மெதுவாக தகரும். ஆனால்

★ விட்டல்

இன்று ஒரே காட்சியில் பல ஹாட்களைப் பல கொண்ட களில், கடைக்டர், கேமரா மேஜின் ஒத்துழைப்புடன் எடுக்கிறார். முக்கியமான வசனம் குளோசுப்பில் காட்டப்படும். இவ்வாறு காட்சி விற்கிறிப்பாக அமைய எடுக்கப்பட்ட பல ஹாட்களை எடிட்டர் தான் தொகுத்துக் கருகிறார்.

இவ்விதம் ஒரு எடிட்டர் பணிகள் என்ன பகுத விளக்கிய திரு விட்டல், தமது சொந்த அனுபவத்தைக் கருகிறார்:

“நான் பகியாற்றிய படங்களில் ” “தேனரல்

சக்ரவர்த்தி', 'பிரியா', 'ஆறிலிருத்து அறுபது வரை', 'நான் வாழுவெப்பேன்', 'முரடுக் காளை', ஆகியவை எனக்கு என் திறமை யைக் கரட்ட வாய்ப்பளித்த படங்கள். பிரியாவில் சண்டை, பாடல் அளித்தும் Fast cuttings. ஆறி விருத்து அறுபதுவரை கைத்தகேற்ப Slow cuttings. இரண்டுமே அழகாக அளுமந்தது எனக்குத் திருப்பதி ஏற்படுத்தியது. பொதுவாக, படங்களில் சண்டைக் காட்சிகளைத் திட்டமிட்டுத்தான் எடுப்பார்கள். ஆனால் முரட்டுக்காளைக்காகத் திருவிழாவில் ஜனத்தைப் பல கேமராக்கள் வைத்துப் பல கோணங்களில் ஒரே சமயத்தில் படமாக்கினார்கள். இதை எட்ட செய்வது ரொம்பக் கஷ்டமாக இருந்தாலும், மக்கள் பாராட்டியபொது பெருவழையாக இருந்தது.

"ஓ. வி. எம். மில் 1954ல் எட்டிடுப் பொதுமில் கற்கச் செரந்தேன். ஓவி.எம்.மில் சிப் எட்டிட்ட குரியா. ஒரு சமயம் குரையாக்குப் போவதற்கு முன் என்னிடம் ஒரு நெகட்டிலை வெட்டி வைத்திரு என்று கூறி விட்டுச் சென்றுவிட்டார். ஆனால் டைரக்டருக்கு அது பிடிக்கவில்லை." 'குரியா வரும்வரை நெகட்டில் பக்கமே போகாதே' என்று கூறி விட்டார். குரியா திரும்பி வந்தவுடன் விடைய மறிது டைரக்டருடன் சண்டைக்குப் போய் விட்டார். "ஆரவுமூன் இலைசூருக்கு வாய்ப்பு தரவேண்டும்" என்று கூறி என்னிடையே தன்மீசையாகச் செயல்பட வைத்தார்.

. "ஓவி.எம். அவர்கள் சினிமாவின் அடிப்படை விண்யங்கள் அளித்தும் அறிந்தவர். ஒவ்வொரு ரிளாகப் போட்டுப் பார்த்து அதன் தவறுகளைப் பக்கத்தில் உள்ள படத் தொகுப்பாளரிடம் கூறினிடுவார். ஒரே நாளில் பற்றுத் தடவை அறைக்கு வருவார். ஒவ்வொரு முறையும் சில மாற்றங்களைக் கூறிச் சொல்வார்! இப்படி உண்மையாக உழைக்கும் தயாரிப்பாளர் ஒருவரை இன்று பார்க்கவே முடியாது.

"படச் சுருள் வீணூகாமல் படமெடுப்பவர்களில் ஒருவர் கூடர்க்கர் யோகாஸந்த். மொத்தப் படம் பதிமுன் ரீல்கள் என்றால் இருபத்தி ஐந்து ரீல்களுக்குள் படத்தை முடித்து விடுவார். கிருஷ்ணன் - பஞ்ச இருவரில், பஞ்ச புத்த தொகுப்பு அறைகள் குள் வந்து விட்டால் படத் தொகுப்பாளராகவே மாறினிடுவார். நல்வெளி காட்சி என்றும் படத் தொகுப்புக்கு இடையூறு விளைவித்தால் அதை வெட்டி எற்றதுவிட்கூடிய கதரியம் படுகவுக்கு உண்டு. இயக்குஞர் என். பி. முத்துராமன் எட்டிட்டியகை நன்கு தெரித்து கொண்டிருப்பதால் கஷ்டமே இல்லாமல் டைரக்ட் செய்கிறார்.

"இரு டைரக்டருக்குப் படத் தொகுப்பு, ஓனி பற்றிய எல்லாம் தெரிந்திருக்கவேண்டும். ஆனால் ஆழமான அறிவு தடவையில்லை."

பேட்டி : குக்மினி ராமச்சந்திரன்

ஒதுவூலம்பியாதும்நையம் குமாரசாமி சீன்யரும்!

(டி. கே. பட்டம்பால் அவர்களின் இல்லம் சென்று அவருடன் உரையாடுகிறார் ஜேசுதாஸ்.)

ஜேசுதாஸ்: வணக்கம். (வாலிலே விழுந்து வணக்கிறார்.)

பட்டம்பால்: நீங்க எங்க வீட்டிடுக்கு வந்தது ரொம்பச் சந்தோஷம். வாங்க முதல்லே டிபன் சாப்பிட்டுட்டு அப்பறம் பேசுவார்.

ஜேசுதாஸ்: டிபன் சாப்பிட்டபடியே பேசுவாரை? நீங்கள்தான் முதன் முதல்லே பின்னணி பாடியதாகக் கேள்விப்பட்டேன். நீங்க படிய முதல்லே என்னமா?

பட்டம்பால்: மகாத்மா காந்தியின்று ஒரு படம் வந்தது. ச.கே. செட்டியார் எடுத்தது. 1939ம் ஆண்டுள்ளு நினைவிறேன். அதில் தான் தான் முதல்லே பின்னணி பாடியேன். அந்தப் பாட்டு, 'ஆடு ராட்டே சுழன் குடு ராட்டே'ந்து தொடக்கும். அதற்கப் பறம் நான் பல படங்களில் பாடியிருக்கிறேன். தியாக்குமி (தேச சேவை செய்ய வாரிர்), நாமிருவர் (ஆடுவோமே பள்ளுப் பாடு வோமே), வேதாள உகம் (தீராத விளையாட்டுப் பிள்ளை), வாழ்க்கை (பாரத சமுதாயம் வாழ்கவே)....

தேசுதாஸ்: நீங்க முதல்லே சினிமாப் பாட்டுப் பாடும்பொது உங்க மனதிலே எப்படி இருந்தது?

பட்டம்பால்: இதெல்லாம் பாடும்பொது நான் சின்னப் பொண்டது. முதல் பாட்டுப் பாடும்பொது, 'ஆளுடவனே தப்புப் பண்ணும் நல்லாப் பாடதூம்' லு வேண்டிய டேவே தவிர வேறொழும் நினைக்கலை. என்னை நீங்க கேள்வி கேட்கிறது இருக்கட்டும். நீங்க எப்ப முதல்லே பாடினால்?

ஜேசு: நான் சின்ன வயசிலேருந்தே பாட ஆரம்பிக்கட்டேன். என் அப்பா பேரு அக்குஷ் கோஶப், கர்ஜுடை சங்கீதத்தின் மீது அவற்றை அங்கு கொண்டவர். கர்ஜுடை சங்கீதம் நான் கத்துக்கணுமலு விழுமியினது அவர்தான். நான் மொத மொதல்லே சினி மாலிலே பாடியது 'சால்பாடுகள்' என்ற மலையாளப் படத்தில். ஸி நாராயண குருவின் சொந்தப் படம். நான் பாடிய பாட்டுக்கூட எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய கருத்து துவாய்கிறார். தூதி பேதம், மதத் துவேஷம் ஏதுமில்லாது. சமுதாயத்தை வரவேற்பது போன்ற பாட்டு.

பட்டி: நீங்க பாடின பாட்டைப் போல் நீங்கள் இருக்கின்க, அதுதான் உங்க சிறப்பு.

நீங்க முறையா சங்கிதம் பயின்றீர்கள் இல் வையா?

ஜேசு: கொச்சி அருகில் உள்ள திருப்பணிந்த துராவில் கே. ஆர். குமாரசாமியிடம் கர் நாடக சங்கிதம் முறையாகக் கற்றுத் தங்க மேட்டு வாங்கியவன். நீங்க எந்த வயதிலேருது கச்சேரி பண்ண ஆரம்பித்தீர்கள்?

பட்ட: ஜந்து வயதிலிருந்தே எனக்குப் பாட்டு என்றால் மிகவும் ஆணை. பலினானு, பதினாறு வயதிலேயே கச்சேரிகள் செய்ய ஆரம்பித்தேன். காஞ்சிபுரத்திலிருந்து ஆறு மைல் தூரமுள்ள தாமல் என்ற சிராமம் தான் என் சொந்த சூரி. என்றாலும் நான் பிறந்து வளர்ந்தது என்னாம் காஞ்சிபுரம் தான். எங்க அப்பாதான் தாமலுக்கு அழைத் தாச் சென்ற காட்டிகளு.

ஜேசு: மோத மோதல்லே நீங்க என்ன கற்றுக்கொண்டார்கள் பாட்டிட?

பட்ட: மோத மோதல்லே பாட்டிட கத்துக்கல்லே. எங்க அப்பா ஸ்தோத்திரங்கள் என்னாம் நிறையச் சொல்வார், முஜு அல் வது நாறு வயதிலிருந்தே எனக்கு சியமாா தண்டம், வளிதா பஞ்சரத்சம், கிருஷ்ண கர்ணமிர்தம் இதென்னாம் பாடம். பிறகு நான் உருப்படிகள் என்னாம்.

ஜேசு: கர்ஞ்சிக் மியூசிக்லே உங்க குரு?

பட்ட: எனக்குக் குரு என்று யாரும் கிடையாது. கேள்வி குரங்கம்தான். துவினுப்பிள்ளை, ஜயங்காரவாள், ராஜூரத்தினம் பின்னை என் கோருடைய சங்கிதமும் நிறையக் கேட்டிருக்கிறேன். கேட்டிருக் கேட்டுத்தான் சங்கிதத்தை விகுத்தி செய்து கொண்டேன். பிறகு சிவன் உருப்படி யென்னாம் அவரிடமே நேரி வேயே பாடம் செய்தேன். முத்தசாமி தீழிதர் கிருதி என்னாம் அம்பி தீழிதர். டி. என், வெங்கட்ராமய்யர் இவர்களிடம்

கற்றுக் கொண்டேன். பாஸ்வியில் படிக்கும் போது பத்து வயதிலேயே அரசினர் டெக் விகாச் பார்ட்சை என்னாம் தேறிப்பிருக்கிறேன். நீங்க இதுவரைக்கும் சினிமாவில் என்னாவு பாட்டுப் பாடியிருப்பீங்க?

ஜேசு: நான் பல மொழிகளிலேயும் பாட நேர். இரண்டாயிரத்துக்கு மேலே இருக்கும். நீங்க?

பட்ட: சினிமாப் பாட்டுக்கள்கூ ஜம்பது அறபது இருக்கும். நான் தனி ரிக்கார்டுகள் தான் அதிகமாக் கொடுத்திருக்கின்றன. அப்ப நான் பாடினதெல்லாம் பாரதியார் பாட்டுக்கள், பக்கிப் பாடங்கள், இப்படித்தான். அந்தக் காலத்திலேயே “யேட் பாடமாட்டேன்” அப்படின்ஜூ சொன்ன பாடதி நான் தான்.

ஜேசு: அந்தக் காலத்திலே பாடின உடனே உங்களாலே திருப்பிப் போட்டுக் கேட்டுக்க முடியுமா?

பட்ட: ஆடு ராட்டே பாட்டைப் பாடின உடனே திருப்பிக்கேட்டதா எனக்கு நினைப்பே இல்லே. இந்தக் காலம் மாதிரி அந்தக் காலத்திலே அவ்வளவு வசதி இல்லையே! ரிக்கார்டு கொடுக்கிறது கட நாங்க ஒரே டெக்கிலே முடிச்சுடுவோம். தப்பின்னாம்ப பாடத்தும். ஆல் இந்தியா ரூட்டேயா வர துக்கு முன்னுவேருந்து நான் பாடின்சிட்டிருக்கேன். அப்பவே என்னை ‘கொலம்பியா குழ்த்தை’ அப்படின்ஜூ கூப்பிடுவாங்க.

[இப்படிக் கீற்கிட்டு பட்டம்மாள் சிகிக், ஜேகநாம் சிரித்து மகிழ்கிறார். ஆசிக்கைப் பெற்றுக்கொண்டு புறப்படுகிறார்.]

உரையாடல் ஏற்பாடு: கல்வி புகைப்படம்: சுபா

க. 14. செ “பாடமான்” ஜேகநாம்

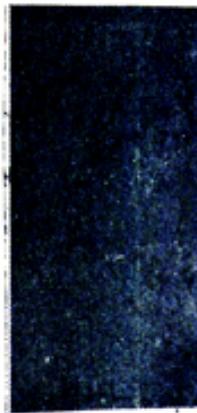
- 'ஒழுங்குடியோ கூட நடக்கான்.
- எந்திரவேங்காவில்....

இரு பிரபல ஸ்டூடியோ
வின் ஒரு ஸ்பெஸர்,
உள்ளே தமிழ்ப் படத்துக்
காள ஒரு படப்பிடிப்பு
நடந்த கொண்டிருக்கிறது.

இப்பொழுது பிரபலம்
டைந்து கொண்டிருக்கும்
ஒரு நடிகை கதாநாயகியாக
நிற்கிறார். அவரைச் சற்றி,
கமார் ஒருத்தன் பெண்கள்.

எதிரே நிற்கும் விள்வனி
டம் சவாஸ் விடுகிறார் கதா
நாயகி.

காட்சி ஓ.கெ. செய்யப்
படுகிறது.'ஸ்பாஸ் போடுக்
கப்பா' என்று எவ்வோர்
குருவும் ஒரே சமயத்தில்

குற்பளன்கள்+குடிடாங்கள்=

ஒனிக்க, மின் விதிரிகள்
ஒட, கதாநாயகி, தனி
யாகப் போய், நடச்சதிர
நாற்காலியில் உட்கார்ந்து
கொண்டிருார். சற்றி, ஒரு
சின்னக் கூட்டம். நாம் சற்றி
ஒதுக்கி நின்று படப் பிடிப்
புத் தளத்தில் அந்தக் கதா
நாயகியைச் சற்றி நின்று
கொண்டிருந்த எக்ஸ்ட்ராக்
களை... 'ஊரி... ஜூலையியர்
ஆர்ட்டிட்டின்களைக் கவனிப்
போமா?

அவர்கள் எவ்வோரும்
ஒதுக்கி, ஒரு கூட்டமாக
வெளியே உள்ள மரத்தடி
யில் வந்து அமர்கிறார்கள்.

"என்னுடி இது அதியாய
மாக இருக்குதே? நான்
நாளா அலையா அலைஞ்சுக்கட்டு
வரேங். இந்தப் பாம்ஆயில்
கிணக்கமாட்டேன்னுது."

"உங்டி மன்னேன்
ணைய் விலை ஏற்ப பிட்டு
தாமே."

"அவனுக்குக் கொஞ்சம்
கூட வெள்ளதையே இல்
வேடி... எவ்வோர் முன்னுடி
யுமே கூப்பிட்டான்."

"ராத்திரி நாக்கமே இல்
வேடி."

இத்தனை குருவ்களையும்
ஒட்டுக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த
என்கு, இவர்களை,
இவர்களை வாழ்க்கையைத்
தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய
ஆணை வந்து விட்டது.

கும்பவாக உட்கார்ந்திருந்த அவர்களிடம்
பேசுவதற்கு வெட்கமாக்கூட இருந்தது.

என் தயக்கத்தைப் பார்த்த கமலா என்ற
துணை நடிகை "என்ன சார்... என்ன
வேலுவும்" என்றார். நான் விஷயத்தைச்
சொல்ல அவன்' இடபோகக் களார். பேஞா
ராஜ் பொழுப்பு சார் இது." என்று
குறி அதுபடிடன் உட்கார்ந்து விடுகிறார்.
நான், அக்கீடே நின்றுகொண்டிருக்க,
என்னுடைய அவன(!) நிலையைப் புரிந்து
கொண்டாரோ என்னவோ மறுபடியும் என்
விடம் வந்து பௌச் ஆரம்பிக்கிறார்.

"எங்களை யெல்வாம் முனிபுடி, "எக்ஸ்
டிரா" என்று அழைத்து வந்தார்கள். இப்
போதுதான் ஜூலையர் ஆர்ட்டிட்டின் என்று
அழைக்கிறார்கள். இந்த ஜூலையர் ஆர்ட்டிட்டின்களில் ஏ கிரேடு,.. பி கிரேடு என்ற
இரண்டு பிரிவு இருக்கிறது. ஏ கிரேடு நடிகர்,
நடிகைகளுக்கு ஒரு கால்வாட்டுக்கு அதாவது
காலை 9 மணியிலிருந்து மாலை 6 மணி வரை
வேலை செய்தால் முப்பது ரூபாய் கிடைக்கும்.
பி கிரேட் நடிகர், நடிகைகளுக்கு ஒரு கால்
வாட்டுக்கு 20 ரூபாய் கிடைக்கும். ஆனால்,
எங்களுக்குத் தொழில் பிடித்துத் தரும்
ஏஜன்டுகளுக்கு 10 ரூபாய்க்கு 2 ரூபாய்
கமில்னன் கொடுத்துவிட வேண்டும். கமில்னன்
கிடைக்கும் என்று நீங்களே கணக்கிட்டுக்கொள்ளுகின்றார்கள்" என்கிறார்.

"நீங்களே நேரடியாகப் போய் சாக்கிஸ்
கேட்கக் கூடாதா?"

"கேட்கவாம் சார். ஆனால், பணத்துக்கு யார்
உத்தரவாதம்? எவ்வளவோ தயாரிப்பாளர்
பெரிய நடிகர், நடிகைகளையே சம்பந்தியிடு
கிறார்களே. நாங்கள் எம்மாத்திரம்? ஆன
ஏஜன்டு முலயாத் தொழில் வந்தால் தயாரிப்பாளர் பணம்தராவிட்டால்கூடதெல்லோட்
எங்களுக்குப் பணத்தை முதலில் (அதுவும்

ஆரம்பிப்பதை நோய்கள் கூடிடாங்கள்

வடிக்குத்தான்) கொடுத்துவிட்டு, தயாரிப் பாளர்களிடம் பிறகு வாங்கிக் கொள்ளுவார்கள். எங்களுக்குப் பண்ணதைக் கொடுக்கும்போது கமிஷனினாலும் வட்டியெயூம் பிடித் துக்கொள்ளுவார். ஆனால் இப்போதெல்லாம் இந்த உறைஞருள்கள் கூட எங்களைக் கைவிட ஆரம்பித்து விட்டார்கள்" என்று கூறி, ஒதுங்கி அமர்ந்து கொண்டார்கள் கூறார்.

"சல்பெங்ஸில் ஒரு விஷயத்தை வைத்து விட்டு அவன் ஒதுங்கிக் கொள்ளவே 'அது என்ன?' என்று தெரிந்து கொள்ள மீண்டும் அவரை அறையிலேன்.

"ஶார், இனிமே ஏதாவது தெரிந்துக் கணும்பு எங்க சங்கத்திலே போய்க் கேட்டுக்குங்க்" என்றார்.

ஒரு வழியாக, முகவரியை அறிந்துகொண்டு தென்விந்திய வெண்டியை கை நடிகர்கள் சங்கத்தை" அடைந்தேன். ஜமீனியர் ஆர்ட்டின்ட்கனுக்கான ஒரே சங்கம் இதுதானும். 1958ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டு இடையில் இரண்டாகப் பிளவுபட்டு, 1978ல் இருந்து மீண்டும் ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டு நடந்து வரும் இந்தச் சங்கத்தில் - 473 பேர் அங்கத்தினர்களாக இருக்கிறார்கள். இதில் பெண்கள் 243 பேர். ஆண்கள் 230 பேர். சம்கப் பொறுப்பாளர் களில் ஒருவரான பாண்டியனிடம் விசாரிக் கிறோம். அவரும் ஏதேனும்கொன்று தாக்கு, தாக்கென்று தாக்க ஆரம்பிக்கிறார்.

"தயாரிப்பாளர்களுக்கும் எங்களுக்கும் ஒரு பாலமாக இருக்க வேண்டிய இந்த உறைஞருள்கள் இப்பொது தயாரிப்பாளர்களுக்குப் பாரமாகவும், எங்களுக்குப் பாதகமாகவும் இருக்கிறார்கள். தயாரிப்பாளர் 10 துணை நடிகை வேண்டும் மென்றால் 5 பேரை எங்கள் சங்கத்திலிருந்தும் மீதி ஜக்கு பேரை அவர் இந்தப்படி வெளியில் உள்ளவர்களையும் அழைத்துச் செல்கிறார். ஆனால் தயாரிப்

பாளரிடம் 10 பேருக்கும் சம்கம் என்ன சம்பளம் நிர்ணயித்திருக்கிறதோ அதை வாங்கிக்கொள்கிறார். அவர் அழைத்து வந்த ஜந்து பேருக்கும் எங்கள் உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுக்கும் பணத்தில் பாதிகூடக் கொடுப்ப தில்லை. இதுபற்றி யாராவது கேட்டால், அந்த நடிகையோ அல்லது நடிகையோ சான்ஸ் தராமல் ஒதுக்கியிடுகிறார். மேலும், இந்தசெலுங்குகள் தரும் முன் பணத்துக்கு வட்டி விதிதம் ரொம்பக் கடுமை. ஒரு வார இடைவெளிக்கு ஒரு மாத வட்டி வாங்கியிடுகிறார்கள். போதாக் குறைக்குத் தயாரிப்பாளர்களிடம் "சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களைப் போட்டால் அதிகச் செலவாகும் அவர்கள் டபுள் கால்விட், பேட்டா, அது இது என்று கேட்பார்கள்" என்று இல்லாத நெதுயம் பொற்றாதவையும் கூறி, தாங்களே ஆட்களைக் கொண்டு போய் விடுகிறார்கள்.

"ஒரு நாளைக்கு 30ரூபாய் கிடைக்கும் என்றும் மாதம் 30 நாளும் எங்களுக்கு வேலை இருக்காது. நாளைந்து நாட்களுக்குத்தான் இருக்கும். எங்கள் விதியை நாங்களே நொந்து கொள்ள வேண்டியதுதான்."

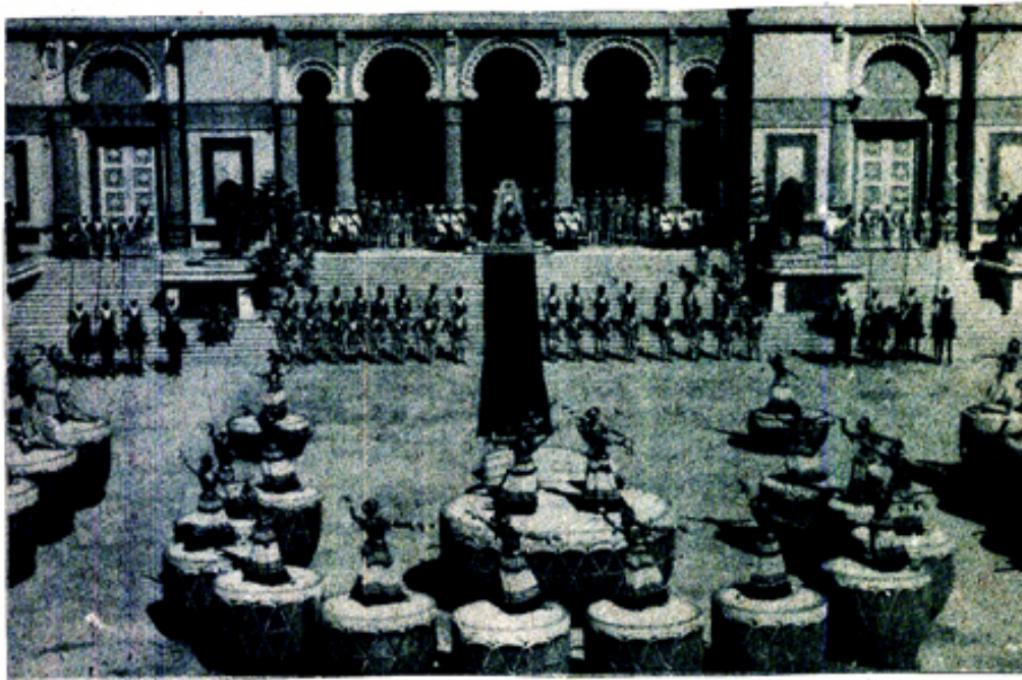
சங்கத்துக்கு அருகிலிருந்து சில ஜமீனியர் ஆர்டின்ட்களின் விடுத்துக்குப் போன்றன. எவ்வாம் குடிசைகள்தான். உண்ணே துழுவது பார்த்தால் ஒரே தட்டு முட்டுச் சாமான்கள். எவ்விசெவர் பாத்திரம் ஒன்றுகூட்டக் கணவில் படவில்லை. வறுமை தாண்டவமாடுவது பள்ளிச் சென்று தெரிவிறது.

"இவை துணை நடிகைகள் நல்ல விட்டில் டி. வி. பி.பி.டி.நி. என்று வைத்திருக்கிறார்களே?"

"நடிப்பைத் தொழிலா நடத்திச் சம்பாதித்த பணமாக அது இருக்காது" என்று வெடுக்கெனக் கறுகிறார் நெடு நாட்களாகத் துணை நடிகாக இருந்து வரும் கோவித்தான்.

படம் : ஆண்டன்

கட்டுரை : கெளசல்யா

நீண்டது

புகைப்படக்காரர்களுக்குக் கிருகினுப்பு வூட்டும்வளவில் மாலைவெய்யிலைப் பாதி தலையில் வாங்கிக்கொண்டு அந்த பாசனுக்காரர்வளத்தில் வந்து ஸ்டெஷனில் நின்றது.

"அட சிக்ரம் இறங்கு புள்ளே."

"ஏ இறங்குதே நேரத்திலே புட்டவையைப் பிடிச்ச காாட்டிருச்ச ப்ரசாக்" - வெறும் முதுகில் ஒரு டப்.

"வேய்" ப்ரசாகின் கருதி கத்த மான அழுகையுடன் ஒரு பரட்டைக் கும்பல் இறங்க...

"ஏறுங்க! ஏறுங்க. அது என்ன உள்ளாற தான் போட்டுக்கிட்டு. இங்க என்ன மது ஏங்களா தெரியவில்லோவ்" - வாய் கத்திய படி இருக்க. ஒரு ஏழு கருப்பிடிகளை ஜூன்னால் வழியே நோடிப் போழுதில் தினித்து. சொக்கலாலில் கொஞ்சத்தை முடித்து எறிந்து தலைவர் அரேத மலைகள்ளன் பாதையில் உண்ணே புக, மொட்டைக் கும்பல் விடை பெறுகிறது.

அந்தச் சிறு போக்குவரத்துக்குக் காரணமான 'ஸ்ரீ ரங்கநாயகினைத் தரிசிக்க இங்கே இறங்கவும்' போர்டைக் கடத்து வெளியே போகும் வாசலை நோக்கி நடக்கிறான் விழி, விழுப், பிச்சே என முறையே கங்கூரியில், நோட்டுப் புத்தக சள் அட்டையில், விட்டில் அழைக்கப்படும் விழுயராகவன்.

அந்த வயிலிருந்து பக்கத்து டவுனில் புகை வண்டியில் போய்ப் படித்து வரும் பேறு பெற்ற வெகுகிலினில் ஒருவன். "ஶார்" எனக் கப்பிட்டு டவுனில் அவருக்கேண வாங்கிய ஏ. ஆர். ஆர். சீவல் பொட்ட வத்தை அந்த ரயில்வே அதிகாரியிடம்

மெளனி

கொடுக்கிறான். அவனர் ஸ்டேஷன் மாஸ்டர் என்றால் வெள்ளை வெளேர் என்ற உடுப்புடன் பாஸ்டி போட்ட ஓலைடன், தொப்பி சுத மாக நிற்கும் மற்ற ஹர் ஸ்டேஷன் அதி காரிகோ என்னவென்று அழைப்பது? இலை, குரணம் இரண்டும் பழின்தான் 'தேஷ்கன்' 'தேஷ்க்' ஆக அவரிடமிருந்து வெளிவருகிறது.

சூத்தின் ஸ்டேஷன்டைச் சேர்த்துவுடன் விறி தலையைக் கட்டிய நாலு மூழ வேஷ்டியை அவிழ்த்து மற்காமல் கழுவக் காலுக்கு மூன்று அங்குலம் மேலே கட்டிக்கொண்டு கெமிள்டரி நோட்டிலிருந்து அஞ்சிக்குல தீப் பால் தலையை - (தலையில் இருக்கும் 'பப்'பை தற்காலிகமாக அடுத்த நாள் காலைவரை விடை கொடுத்து) படிய வரிசிட்டு, மடித்த சடையீன் கையை காமராத் அல வச்சுப் பிரித்துவிட்டு விட்டை நோக்கிப் புறப் படுகிறன்.

என்றும் அவனுக்குத் தனிமைதான். வீட்டில் மூத்த பின்னால் கெடுப்பிடி அதிகம். வரம் இருந்து பெற்ற பிச்சே. ஹரில் 'ரங்கன் பிள்ளை தங்கம்' என்று சொல்வானிட்டாலும் 'அசத்து', 'காலிப் பய்' எனப் பெயர் வந்து விடக்கூடாது என்று தேவைக்கு அதிகமாகவே கண்டிப்பும், கருருடன் வளர்க்கிறார் ரங்க நாதன். மகனின் உடல் வளர்க்கியைக் கூட பார்க்காமல், 'வீட்டில் எப்போதும் அனர் நிறூருடன்தான் இருக்கலூம்' என்று உத்தரவு பிறப்பித் தாவர்.

'உச்சத்திருக்கே தனிர் என்ன பெரிசா வய சாயித்தி' - தன் வயதைக் காட்டப் பிடிக்

காமல் காலில் ரோமய் வளர்ந்த நிலையிலும் அனர் நிறூருடன் வெளியே திரிய மணம் கூசிற்று அவனுக்கு.

ஸ்டேஷன் ஒட்டிய கடை வீதியில் வீட்டுக்குக் காப்பித் தான் வாங்கிக்கொண்டு அந்தச் சிறு தெரிசலைத் தான்திடப் போகையில் மறக்காமல் முருகேசன் கடையின் மூன் வண்டியை நிறுத்தி மணி அடிக்க, பதில் விடக்கூலிலீல். பையன் வெளியே டெலி வரிக்குப் போயிருக்கிறான் என நினைத்துக் கொண்டு இறங்கி உள்ளே செல்ல முருகேசன் எதிரே வந்து.

"வாங்க தம்பி, பையன் டவுனுக்குப் போயிருக்கான். பெரிய ஆர்டர் ஒன்றை. காலைவந்தான் வேலீ முடிநூக்கை. நானோ பகலுக்கு வீட்டுக்கு அலுப்பிட்டுறைஞ்சூ அப் பாருகிட்டச் சொல்லினான்." - எனச் சொல்ல வீதி நகருகிறான்.

'முருகேசன் ஒரு மார்ட்' தெரியாத வர்கள் இருக்க முடியாது. இன்னும் அத்தி யாவாசியத்துக்கே கடைகள் பல தேவையாக இருக்க, 'ஒரு மார்ட்' அந்த வருக்கு அதிகப்பட்டதான். அக்கம் பக்கத்து ஹர் ஜோல் சேல் கடைகளும் பக்கத்து கல்லூரி என். எி. எி. பூட்டு ஆர்டர்களும் தடையின்றி அவனர் தேடி வருவதால். இந்த ஹர் காலைவந்தான் வயிற்றுக்காக நம்ப வேண்டிய அவனியம் அவருக்கில்லை. தனிக்கடை. பார்த்தால் வெளியே தெரியாது. அவர் பிறப்பால் ஒரு சக்கியியர் என்று. அந்த ஹர் பாதி ஏழைக் குடும்பங்களுக்குத் திருப்பித் தராத

கடன் அவர் ஒருவரிடமிருந்துதான் கிடைக்கும். அவர் சுசியினுலோ என்னவோ கொலிதழுக்கு அவர் வந்து போவதற்கும் தனி அபிஷேகம் நடத்துவதற்கும் வாருக்குள்ளே பெரிய பேச்சு இன்று வரை ஏழுந் தில்லை...

மகளிர் ஸ்பரிசுத்தை என்றுமே நினைத்துக் கூடப் பார்க்காத அவருக்கு ஒரு சீத்தி இல்லையே என்ற மனக் குறை மட்டும் என்றும் உண்டு.

“எட்பப்ததான் வேலைக்குப் போவே?”
—வேர்க்கடலையை அங்கிப் போட்டபடி கேட்கிறுன்.

“இப்பப்ததான் காலேஜிலேயே காலியேவச் சிருக்கேன். இருங்கு இன்னும் பல வருகூடும்.”

—திரும்பி வரும்போது எதுவாய்கி வரச் சொன்னாலும் விழி அதில் தனக்கு ஒரு சதவிகிதம் ஒதுக்கி கண்ணம்மாலிடம் அவிச்சு கடலை வாய்கில் விடுவான்.

கண்ணம்மா வாய் ஓய்ந்திருப்பது அவனுக்கே ஆச்சியியாக இருந்தது. அவளை உக்கப் பூரு கேள்வி போதும்.

“என்ன, பட்டணத்துக்கு அலுப்பின பொண்ணை இன்னும் காருனை. அவ்வளவு தானும்?”

“அட, உன் நாக்கில் புந்து வைக்க, ஏன்டா உன்னைக் கேட்டுத்தான் அலுப்பினாலு? இந்தக் கேலியும் நக்கலும் எங்கிட்டவேண்டும். காய்ச்சின என் ஜெனைய முகத்தில் சாய்ச்சிருவேன்.”

“வர்ராபாருங்கடா எம்மல். ஹரையே வாய்கில் கருக்குப் பையில் கேட்டுக்கொண்டு பாரு. மொத்தமாப் பணம் செத்துக்கிட்டு வான்னு விட்டு வச்சிருக்கேன் நானு. வம்பா பேசற்க...”

ஏதோ ஒலத்திடில் நடத்த வந்த கும்பலை வேட்டிக்கை பார்க்கப் போன கண்ணம்மாலின் மகளை, கண்ணம்மாலின் பாதையில் - ‘பார்த்து அதிசியக்’, ‘இப்படி ஒரு முகம் இத்தனை யுகமா எங்க கண்ணில் படலை. எத்தனை வட்சமானாலும் தாரேம். வா. பட்டணத்துக்கு. நீதான் எங்க படக் கதா நாயகி’ன்னு - கண்ணம்மாலிடம் அச்சாரம் ரெஸ்டாயிரம் (சௌபர் மட்டும் மற்றியில் கடுதலாகக் கேர்த்து விட்டாள்) குடுத்துக் கூடிட்டு போய்நிட்டார்கள். நீண்ட பங்களா, கார் எவ்வாறும் கொடுத்திருக்கிறார்களாம். ஏதோ ஒரு புரோடாக்டன் மானை நூரும். துணை நடுக்கள் சப்ரியரும் கூடிடிப் போய் ஏறத்தாழ ஒரு வருடத்துக்கு மேல் ஆகப்பொறித்து. போனதும் இரண்டு தபால் வந்தது. அப்புறம் ஆறு மாதம் கழித்து ஒன்றுதான். சினிமாலில் நுழையவே கூடிடப் படுவது.

அப்புறம் வினாத்தில் போட்ட கல். எதிரே மக்கடையில் பயண்கள் வேண்டுமென்றே இரைத்து படிக்கும் மஞ்சள் பத்திரிகை விஷயங்களைக் கேட்டு, மனத்தில் ஏற்படும் திகிளி “எந்தத் தொழிலா இருந்தா

என்ன, நேர்மையா இருக்க முடியாதா என்ன? இப்ப நர்ஸாங்க இருக்காங்க. ஆசுபத்திரியில் வர்நவங்க போறவங்களைத் தொடர வேண்டி தான் இருக்குது. கெட்டா போயிட்டிருக்க? - டவுணிலிருந்து அவ்வப்போது வரும் நர்ஸ் மேரியிடம் சொல்லி, “‘ஆமாமாம்’ என அவன் சொல்வக்கேட்டு ஆறுதல் கொள்வார்.”

“கோவிலுக்குப்போயிட்டறேன்” எனக் கூச்சிட்டுக்கீட்டு வெளியே புறப்பட்டான் விழி. அம்மன் கோவிலுக்கு அதிகம் போக மாட்டான். தன் வயதை ஒத்த பெண்கள் தின்டு தின்டாக வளர்ந்திருக்க, தான் மட்டும் சின்னப் பயன்கள் அனர் நிறுருத்து அவர்கள் முன்னால் நிற்பதா?

“அம்பி, சின்னப் பயன்களானே நி. பெண் மின்னாங்க பக்கம் வந்து நில்லுவே” எனக் குருக்கள் ஒரு நாள் சொல்லி. இன்னும் அவ்யாணமாய்ப் போயிட்டது. அவன் ஒரே தோற்றுத் தந்த வர்துவனுரை. இருபது அடிசூர்யச் சிலை. அவர் முன் புல் தரையில் புதுது இருப்புவரை அண்ணாந்து அவரைப் பார்த்திருப்பான். அங்கே அதிகம் ஜன நட மாட்டம் இராது. எந்த விட்டிலிருந்து பார்த்தாலும் அவர் தீவி தெரியும்.

“உயக்கு குவிய்யா. என்ன விட்டு விடு யங்களும் அப் பப் ப நேரே பார்த்திடுவே” எனக் கிண்ட மூடும் செய்வான்.

“உன் உயரம் நான் இருந்தான் என் பி.டி. வாத்தியாரை ஒரே அழுக்கா காலங்கள் அழுக்கிறுவேன்” - ஆதங்கமும் படுவான். அவருக்கு அவன் கொடுத்திருக்கும் அந்தவுடைத் தாளிலும் முதலில் ‘ஹயன்றுணை’ என்று பல வருங்களாய்வழுதுவதுதான்.

‘உனக்கு இன்னும் வயச் பந்தாது’ என்ற தோறு சிறித்தெடுபை அந்த பக்கள் கொன்று நினைவுக்கு வந்தது. கடைசி மனி அடித்தவுடன் பதைபதைத்து வண்டியைப் பிடிக்கக் கிளம்புவது; குனித்த தலை நிமிராமல் வகுப்பில் முதல் பெஞ்சில் உட்கார்த்து எழுதுவது;

‘வடுகநாதனில் புது ஹித்திப் படம். வர்நியா?’

‘சே. கேப் மார்க் போயிடும்’ எனப் பதிலளிப்பது வகுப்பே அல்லோக்கல்லோப்பட அவன் மட்டும் இருந்து தின்கள் ஏதோ போல் விழிப்பது; - இவ்வயல்லாம் இவ்வை மற்றவர்கள் கண் முன் மெது வகடையாகக் கண்ணிக்க வைத்தன.

இப்போதெல்லாம் அவனுக்குச் சிற்தனையில் ஒரு தடுமாற்றம் இருந்து வருகிறது. குளத்து வழியே நடக்கும்போது கால் நிற்கிறது. நீண்டர் உதவுகிறது. பெண்கள் குளிக்கின்றன. பின் பெஞ்சுக் மாணவர்கள் பேசும் வார்த்தைகளில் ஏதோ ஒன்று ரெண்டு காலில் விழுந்தாலும் போதும். நீண்ட வினாக்களில் அதை வைத்துப் பல விதங்களில் கந்பகையை ஒட்டினான். ஒரு நடுங்களில் பெயரை ஆசிரியாய்ப் போட்டு வெளிவரும் ஒரு இரண்டு

பக்கம் பின் செய்யப்பட்ட புத்தகத்தை எப்படியாவது ஒரு முறை படித்துவிட்ட வேண்டும் என்ற ஒரு வெறி. காக கொடுத்து வாங்கி விடலாம். எப்படிப் படிப்பது? அவன் அன்றை நடைபோடும் ஏன் செய்யப்பட்டது. வீட்டுக்குள் எடுத்துச் செல்ல முடியாது. 'குதிரை' எப்படியும் பார்த்துவிடும். படிப்பைப் பாதியில் நிறுத்திவிட்டு வீட்டில் ஒரு பேசு என்ற செல்லாக்குடன் உகாதி பத்தியம் நடத்தும் தன் தங்கை ராதாவாவத் தான் அப்படிக் கூப்பிடுவான். இருட்டி விட்டது.

அறுபதிலிருந்து எழுபதுக்குள் இடையே ஒரு நம்பரைக் குறிப்பிட்டு இது ஒரு கவாரஸ்யான நம்பர் என வாந்தியார் சொல்ல அளவுகும் சிரித்தனபேர் ஒன்? குழம்பிக் கொண்டிருந்து மனம். "படிக்கிறதுன்னுபடி. இல்லேவிளைக்கூட அணின்கூட்டு துங்கு" தந்தையின் குரல். அவர்கள் பாலையில் படிப்பது என்றால் அவன் படிப்பது தெரு முழுவும் கேட்க வேண்டும். அப்போது தான் நிருப்பி. படிக்க மட்டும் அவனுக்குத் தனி அன்ற உணடு. தங்கை தாங்கும்பெருமேயோ இலோக கேட்கவாம். பந்திரிகைகள் படிக்கலாம். தாய் மாமன் குடும்பத்துடன் சினிமாப் போகவாம். அவன் கூடாது. 'குழந்தை கெட்டுப் போயிடும்'. பக்கப் பிரகலாதாவையே தான் ஒரு முறை சென்னார் செய்த பிறகுதான் அவளை அன்ற மனதாய்வுப்பிவைத்தார் தந்தை.

பக்கத்து வெளில் கூரல் மில்லிக் குத்தோகம் பார்க்கும் தாய் மாமன் கந்தரம் அடிக்கடி வருவான். மனையிடுதலும் வருவான். தன்யே வந்தால் கொல்லிப் புறத்தில் அமர்த்து ராதாவுடன் ஜோக் அடித்துக் கொண்டிருப்பான். விழி அந்தப் பக்கம் போன்று, 'போடா போய் வேலையைப் பாரு. பெரியவங்கி பேசுவது இடத்தில் உணக்கென்ன வேலை'என்பான். மனத்துக்குள் ஒரு 'நற்று' அவனவுதான் விழியால் முடியும்.

'இப்பக்கார கண்ணம்மா மக திரும்பி வந்திருக்குது' அவர் முழுதும் பேசு. அவனுக்கு ஒரு நெலிமிகி. பார்ம் கண்ணம்மா. விடிந்தது கஷ்டம். வேகாத வெய்யிலில் பல் ஸ்டாஷன்ட் பக்கம் கடலையும், ஆய்வும் கட்டு விற்றுது போதும். அவன் சொன்னது போல் பாதி வன்ற வாங்கி விடுவானா? உடனே கண்ணம்மாவின் மகளைப் பார்க்க வேண்டும் போல் இருக்கது. அந்தக் காலத்தில் தன்னேடு விளையாடிய குழப்பில் அவனும் ஒருஞ்சி எந்த தன்னை நினைவு கொல்துக் கொண்டு பேசுவாரா. இல்லை இடையே அவன் பறாவும் வந்த பிறகு வெளியே கட வராமல் சிரிக்கவே பயந்தானே அப்படி இருப்பானா? மாலை வன்ற காத் திருக்க வேண்டி விருக்கிறது. மாலையில் திரும்பும்போது கண்ணம்மா அதே போல்

கடையில். பக்கத்தில் மரத்தில் சாய்ந்தபடி நிற்கிறதே ஒரு பேசு, ஆம், அது கண்ணம்மாவின் மகன் நாயகிதான்.

அழுக்குப் பாவாடை, தாவனி. தாவனி அதன் வேலையைச் செய்ய மறந்திருக்கத்து. அவன் முகத்தில் ஒரு சிரிப்பு, எங்கோ குவி யந்தைப் பார்த்தபடி ஒரு பாட்டு.

அப்போது அந்த கார், வீடு... கண்ணம்மா பொய் சொன்னாரா... இல்லை, அவனே பொய்யாக்கப்பட்டு விட்டாரா?

கண்ணம்மா தண்ணீப் பார்க்கும் முன் நகர்த்தான்.

துணை நடிகர் சப்ளோயர் அங்கு காலையில் பேண்ணீக் கொண்டு வந்து இறக்கி விட்டு-

"நாலு மாசமா பொன்னு சரியில்லை. ஏம்மா மொதல்லியே சொல்லக் கூடாது? பொன்னுபுக்கு மூளைக் கோளாறும்னு - நடிக்கவும் தெரியல். அட்ஜஸ்ட் பள்ளிக் கத்துக் குடுக்கவாம்பது பார்த்தா அதுவும் முடியல்."

"அட பாவிகளா! என் பொண்ணீப் பைத்தியமா அடிச்கட்டமங்களோடா..."

கதறி அழுதான் கண்ணம்மா.

"இந்தன மாசம் சம்மா சோறு போட் டோமே... எங்களுக்குத் தேவைதான்..."

கண்ணம்மா விடியல்லையே எனக் கடவுருத்தவில்லை. அஸ்தமித்து விட்டதோ எனத் தான் பயந்தான். பருவத்தின் எல்லையில் பெண்ணை, பைத் தியந்தை, எப்படிக் குணப் படுத்த, எப்படிக்காப்பாத்த... அவர் பேச ஆரம்பித்து விட்டது.

நாயகி என்ன கண்டான், காலையில் ஒரு கருங்கூட தாயார் குடுப்பிப் போட, சூரி சுற்றாக் கிணம்பி விடுவான். தன்னபர்கள், பக்க, தெரியதவர், தெரியதவர் என்னவாருக்கும் அதே சிரிப்புத்தான்.

"கண்ணம்மாவுப் பொண்ணீக் கூட்டிக் கிட்டுப் போய் வைத்தியம் பார்க்கச் சொல்லத்தும். சூரி எவ்வளவுதான் அசிக்கம் பண்ணிட்டா நம்ம பேர் கெட்டுமே." அவர்ப் பிரமுகர் ஒருத்தர்; - நாயிருப் பகல் சீட்டாட்டத்தில் ஆரம்பித்து வைக்க, அனைவரும் ஆமோதித்தான்.

ஆனால் ஒரு பயலேலூம் கண்ணை முடிக் கொள்ளவில்லை, கண்ணுக்கு வாய் இருக்கதால் அவன் கண்ணத்தை கப்பலேற்றிவிடும். அவன் பருவத்தில் அவனவுன் எடை போட்டான்.

முருகேசன் 200 ரூபாய் பணம் தந்தார். கண்ணம்மா கும்பிட்டு நிற்க. "கலையை விடு. பொன்னு குணமாவட்டும். கடையைப் பெரிச் பண்ணு. நடந்தை மறந்துருவே."

"இறவு கெட்டவனே! மேலேயிருந்து தாக்கட்டாரே, கண்ணீல விழுது."

-இழே ஏனினையெப்பிடித்துக் கொண்டிருந்த தாய் கண்ணைத் துடைத்துக் கொள்ள, பண்டிகைக்காப் பரணிவிருந்து பாத்திரங்களைத் தேடிக்கொண்டிருந்தான் விழி.

"வெள்வால் புழக்க நாற்றத்திலே நிக்கக்கட முடியலே. கம்மா கத்தினே இறங்கிப் போயிருவேன்" - வினி மிரட்டி அந்த இருட்டில் துழாவித் துழாவிப் பாத் திரங்களைத் தேடிக்கொண்டிருந்தான். கையில் ஒதோ பைண்ட் செய்த புத்தகம் இடறு கிறது. சில சமயம் பழைய நோட்டுப் புத்தக க்கள், ஒரு பக்கம் மட்டும் எழுதப்பட்டுக் கிடைக்கும். பிரிந்துப் பார்த்தால் இரண்டு பக்கமும் பிரின்த செய்த தத்தம். அதைப் பழைய இடத்துக்கு நகர்த்தும்போது ஒரு படம் கண்ணில் பட்டது. 'நம் விட்டில் எப்படி இந்த மாதிரிப் புத்தகம்....' இரும்ப வைத்து அதை வைத்திருந்த இடத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு பாத்திரம் தேவையில் முனைந்தான்.

"இத்தோடு சேர்ந்து ஜநாருக்கு மேலே ஆயிருச்சி" என்றால் கண்ணம்மா.

"நான் உன்னைக் கணக்குக் கேக்கவில்லே?"

"நீங்க சொல்லித்தான் இந்த வைத்தியம் முற்றி பண்றேன். எனக்கு நம்பிக்கை போயிருச்சி." - அழுதபடி நகர்ந்தான்.

ஏழைகுக்குத்தான் எவ்வளவு ஆபத் தான் சொத்தீன் வைக்கிறான் இந்த இறைவன்! அவர் தலைவர்களில் ஒருவர் தன் மகனுக்குத் துணையாக நாயகியை இருக்கிறான் சொல்லிவிட்டு இரவின்அவையைத் தண்ணீர் கொள்ளி வரச் சொல்லி. அசுடு வழிய மூலவர் வழக்கமான சிரிப் பால் அவர் மகளிடமே அவர் மாட்டிக்கொள்ள, நாயகியான நாயகியைக் காப்பாற்றினால் என்று கண்ணம்மா சொன்ன தைக் கேட்டு நடுங்கியே போன்று முருகேனார்.

'முதலில் O.I.N மறை'

ஓராளிக் அமிலத்தைத்தயார் செய்துவைத்துக் கொள்ளுக்கள். பின்னர் ஜெய்யல் பிளாஸ்டிக்... - ஆங்கிலத்தில் டெமான்ஸ்ட்ரேட்டர் போனவருட ரிசர்டு நோட்டைப் பார்த்தப் படிக்க.. தன் ஜூடன் கப் போர்ட் அறையைப் பங்கு போட்டுக் கொள்ளும் மாணவன் செய்முறை நோட்டில் எழுதுவான் என்ற கதரியத்தில் டிராயாரப் பாரி திறக்கு வைத்துக்கொண்டு அதனுடைய வளரியை தெரியாதபடி வீட்டிலிருந்து தவணை முறையில் இடம் மாற்றி மாட்டிக் கொள்ளாமல் கொண்டு வத்தகுந்த உடல் சாஸ்திரப் புத்தகத்தை வேகம் வேக மாகப் படித்துக் கொண்டிருந்தான் வினி.

'சனியன், எத்தனை பக்கங்கள். சிக்கிரம் படித்துத் தொழில்தால் திரும்பும்போது இன்றே ரயிலிலிருந்து தூக்கி எந்து விடவாம்' எனப் பக்கங்களைப் புரட்டுகிறான்.

போதாத காலம். அங்குப்போது சுதந்தேகம் வேறு. புருவங்களிலிருந்து விழுந்த வியர்வை, புத்தகத்தை நன்றத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

ஒயே வெள்ளைக்காரர்கள் படங்கள். சுதந்திரத்துக்கு முன்னநாக எழுதினது போல்

இருக்கிறது. இதைத் தன் பெற்றவர்கள் வைத்திருந்தார்கள் என்ற நினைப்பே அவருக்கு வெட்கத்தைத் தந்தது.

விவசாயிகள் போராட்டமாம். வண்டிகள் எல்லாம் ஸ்டேஷன்குக்குத் தாமதமாய் வந்து கொண்டிருந்தன. அடுத்த வண்டி கும்ப மும்ப சேர்ந்து ஸ்டேஷனில் எங்கு பார்த்தாலும் தலைவராகத் தென்பட்டார்.

அதோ! ஜோவான் நண்பர்களும் அருடே நிற்க, தலைக்குத் தகுதி வந்துவிட்ட தாக இப்போது விலீக்கு ஒரு தெய்பு. "விவசாயிகள் போராட்டத்தில் எந்தென் பேர் வைத்தப்பட்டார்களோ தெரியாது. ஒருத்தன் மட்டும் இன்னிக்கு வாய்க்குவான்" என ரகுவியர்சிக்க, அணைவரும் மெதுவடையைப்பார்த்தனர். சிறித்தனர். சிறிது நேரத்தில் தூக்கி ஏற்பட போகும் புத்தகத்தை ஒழுமூற அவர்கள் முன் காட்டி 'முட்டாள்களா, படத்தோட புக் வச்சிருக்கேண்டா' எனச் சொல்ல வேண்டும் என்று ஆசையாக இருக்கிறது. ஆனால் பயணத்தில் வழி முழுவதும் வாயைத் திறக்கவில்லை.

இறங்கும்போது 'ஜோ' கூக்குஞ்செல்லாம். தியரி மட்டும்தான் தெரியும். பிராட்டிக்கலும் பால் செய்தவன் நான்" எனச் சொல்ல, "பாலி யாருடா அது?" என மற்றவர்கள் அவளைக் கேட்க, அவள் சொல்லும் மேற்கொடுத்து நேரத்தில் பாழாய்ப்போன வண்டி பாதி யில் சுதிக் கெடுத்தது...

வரவர வழக்கத்தைவிட்டத் தவிமை அதிகம் தேவைப்பட்டது அவது குக்கு. இரவில் தனி அறையில் வாய் எதையோ கத்தியபடி இருக்க, மனக் கண்முன் அருகிலேயே மாதுகள் வலம் வந்தபடி இருந்தனர். சுன் படித்தோம் அந்தப் புத்தகத்தை என்றிருந்தது.

யிளக்கை அணித்துப் படுத்து விடவான் எனத் திரும்பிய அவனுக்குத் தூக்கி வாரிப் போட்டது. தின்னையை யோட்டிய ஜூன்னல் வழியே வெளியே யிருந்து நாயகி அவளைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

'போ, போ' என்றால் பதற்றத்தில்.

அவள் நகருவதாகத்தெரியவில்லை. மாருகை சிரித்தான். வழக்கம்போல் நாவளி தன் ஒழுங்கினத்தைப் பற்றாசாற்றியது. ஆங்கேயைப் பெண்கள் அவிமோதினர்.

வியர்களைக் குட்டையில் இருந்தான் வினி. மெதுவாகச் சிரித்தான்.

அவளும் அப்படியே நின்றான்.

ஜூன்னல் அருடே சென்று ஒட்டி இந்தப் பக்கம் நின்றான்.

அவள் ஆட்சேபிக்கவில்லை.

மெதுவாக அவள் நெற்றியில் வாதினான். அவள் சிரித்தான்.

ஜூன்னலைப் பிடித்தபடி இருந்த அவள் விரல் களை சேஶாக ஸ்பரிசுதான்.

அவள் ஆட்சேபிக்கவில்லை.

தன் சுதடுகளால் அவள் விரல்களைத் தொட்டான்.

அவன் உடலில் மின்சாரம் பர்யவிட்டே. ஆனாலும் சிரித்தான்.

அவன் அவன் விரலைக் கேட்டான்.

கையை அவன்புறம் நீட்டினான்.

“அப்போ”

“என்ன...என்ன...” - எனக் கூத்து விருந்து பல குருவ்கள்.

அவன் விரல்களைக் கடித்து விட்டிருந்தான் அவன். அப்போதும் சிரித்தான். ஆனால், நகரில்தான்.

“ஒன்னாலுமில்லை. கைத்தியம் வந்து நின்று பயமுறுத்திச்கூ” என்றான்.

“துடப்பம் உண்ணாற இருக்குது. அதைக் காட்டு போயிரும்” என்றான் வெளியே விருந்து தாய். அதனால்கு மணம் வரவில்லை. சீகிரம் இரவுக்கு வழியிட வேண்டும் என்றே என்னவோ அன்று குரியன் வெஞ்சு சீகிரம் புறப்பட்டு இருந்தான்.

“இதுக்கு என்ன பதில் சொல்றதுனே தெரியல்” என்றான் கண்ணம்மா.

“அவனியில்லை. யோசிச்சுக் கொல்லு. நான் உண் மக்னைக் கடித்திருத்தே உணக்கு ஏதேனும், கொஞ்சமேதும் வாபஸ் இருக்கிறதானின்கூசா சம்மத்துவமொல்லு. போ.” கண்ணம்மா குழுப்பினான். ஒருவேளி தன் மகனுக்குப் புத்தி சரியாகி விட்டால் குறைந்த வயசிலே ஒரு கயப்பைப் பிடித்து...

அவன் குணமாகும் என்ன எத்தை கேற்று வரவை கை விட்டிருந்தோமே இன்று என்ன? பெண்ணாலுக்குத் தகவப்பன் இருக்கும் இடத்தில் இருக்கும் ஒரு வளை மனத்தில்கூட மாப்பிள்ளையாக நினைக்க அவளால் முடியவில்லை.

‘எத்தனை ஆயிரம், ஆயிரம் குடும்பத்தில் இளம் வயதுப் பெண்கள் வயதானவர்களுக்கு வாழ்க்கைப்பட்டுவநில்லை? நமக்கு மட்டும் ஏன் இந்தத் திஹர் கயலும்?

கண்ணம்மாபதில் சொல்வதாகச் சொல்லிப் போய் ஒத்திட்டது ஒரு வாரம். அவளைக் காணும். முருகேசனார் புரிந்து கொண்டு விட்டார். அவர் வாழ்க்கையில் கல்யாணம் பற்றிப் பேச்க எடுத்தே அன்றாதன் முதல் தடவை. சம்மட்டியால் அடித்துக்கொள்ள வேண்டும் போன்றுந்தது. பண்தைக்காட்டிப் பெண்ணை விலைக்கு வாங்கப் பார்ப்பதாக அவன் நினைத்து விடுவாரோ. சுவரில் அவர் வரவுகேட்ட விரைவும் கங்கருக்கும் நந்தி வேகத்தில் போய்க் கேர்த்தன.

‘யானைக்கும் அடி சுறுக்கும்.’

‘பாவம், ஆம்பள ஆம்பளதானே.’

—இப்படிப் பலப்பல விமர்சனங்கள். எவ்வளவு வற்றையும் விட மேலோங்கிய பேச்க—

‘முருகேசனுடைய கண்ணம்மாஏமாத்திட்டா. பாவம், முருகேசனுர். ஏமாந்து அவசரத்தில் பணத்தை அன்னி விசிட்டார்.’

‘என்னன்னே அதியாயம், உங்களுக்கு என்ன குறை? தாராம் இழந்தவரா, இல்லை. வச்சுக்கிடேற்றுவதான் சொல்லிங்களா... கொடுத்து வைச்சிருக்கலும்.’

முதல் தடவையாகச் சாராயம் சாப்பிட உட்கார்ந்த முருகேசனுடம் யதார்த்தக் கும்பல் பேசத் தொடர்விற்று.

கூல்தூரில்லாஸ்டவில் அன்று பிலிம் ஹோக்ஸ்லூரியில் பிலிம் ஹோ என்றும், அட்டடெண்டன்ஸ்ட் அவனியம் எடுப்பார்கள் என்றும் சொல்லி விட்டில் முதல் முறையாக ஆஜுமி பெற்ற படம் பார்த்து திரும்புபோது நேரம் 11 மணியையும் கூற்று விட்டது. முதல் முறை இரவில் விட்டை விட்டு வெளியே இருக்கிறோம் என்ற மகிழ்ச்சியும், தனியே திரும்புகிறோம் என்ற பயமும் கூற்று வண்டியை வேகமாக மிதிக் கிறோம்.

நல்ல பயுர்ணமி நாள். சைக்கிள் கடவுளையா ஓரியைப் பாக்க, இறைந்து மனம் போனபடி பாடிக்கொண்டு கடை விதியைத் தாண்டிக்கிறோம்.

இப்போதுதான் தெரிவித்து கடை விதிமனமையியிடேயே பெரியதுான் என்று. தாார் ரோடிலிருந்து இறங்கித் தன் விட்டை நோக்கித் திரும்புபோது கண்ணம்மா கடை இருக்கும் இடம் கண்ணில் பட அவளையும் அறியாமல் நாயிகி வாயில் எப்போதும் முன்னுமூலுக்கும் பாட்டு வருகிறது. அதற்கு மேலேயும் இட்டுக்கூடியத் தன் சொந்த மெட்டிடல் சரணம் போட்டு முடித்தான். பல்வேளி ஓரியைக் குருவிக் கூடுகிறேன் போக்கு கேட்பது போக் பிரிவை. ஆயாம் அந்தப் பெண் குற்றதான். வண்டியை மேட்டிடல் ஏற்றி நிறுத்திப் பார்க்க, நாயகி நிலவை ரசித்தவாறு கோவில் மண்டபம் அருகில் புதர் நடுவே உட்கார்ந்திருக்கும்போன்றதான். பெற்றியம் நடு இரவில் இங்கே இருக்கிறதே. அவன் விரல் கடித்த இரவிலிருந்து ஒரே அவன் மணம் அவளிடம் பரிதாபப்பட்டது.

“ஓய், எந்திருக்கி விட்டுக்கூபுப் போ. பூசி பொட்டு இருக்கும்” - அதே சிரிப்பு.

“எந்திரிசிசிப் போன்று சொல்றேன் இல்ல ஆத்தா தேடும்.” - அதே சிரிப்பு.

கோபத்துடங், “சுவியன்! நாளைக்கு ஏதாவது ஒன்று...” அவன் கண்ணயப் பிடித்த தீர்த்துக்க, துக்கிய வேகத்தில் அவன் அவள் இழுக்க அவன் மீது விழுப்பிரூன். அவன் சிரிக்கிறோன் பெரிதாக. அவன் உடல் அவன்களுமையைத் தொட்ட அதிர்ச்சிக் குப்படியே கிடக்க, அவன் தன் முகத்தின் கீழ் இருக்கும் அவன் தலையை இறுப்ப பிடித்து உறுக்கிச் சிரிக்க, ஹோடிப் பொழுதில் அவன் உடல் தடுக்கத் தொட்டங்குகிறது. அவனும் இனி மேல் தண்ணைக் கட்டுப்படுத்த முடியாது என உணர்ந்து விட்டான். ஆஸ்திலேய மாதுகள் ஒடுகின்றனர். ஆடுகின்றனர். ஒரு சோதனைக் குழாயில் வெட நந்த்ரேட்டை எடுத்துக்கொண்டு... சோதனைச் சாலையில் வாத்தியார் ரொன்னதும், தான் பார்த்த தும் எதிரொலிக்க, பஞ்சேந்மாம் பக்கத்தை மனத்தில் பூர்த்தி அதைச் சொல்ல முயவத்

தொடக்குகிறான். அவன்... அவனோ... சிரிக்கவில்லை. சிறையுங்களில்லை. முத்தில் வெறி சிறிப்பு புள்ளைக்காயக மார்க்கன் முடிக் கிடக்கிறான். தன் உடலில் இவ்வளவு ரசாயனமாற்றங்களை அவன் அனுபவித்ததில்லை. இயற்கை அவளை வென்று கொண்டிருந்தது.

முதலில் ஒரு அறை அப்படியே அவன் சட்டஸ்டியுடன் தாங்கப்படுகிறான். வேதனை, அதிர்ச்சி, பயம், உணர்ச்சிகள் இந்த வரி சையில் அவளை ஆக்ரீயிக்கத் திரும்புகிறான். முருகேசனுர். வெறித்துப் பார்க்கிறார். கள்ளகள் சிவந்து கிடக்க, அவர் பார்வை நாயகியின் மேல். அதில் வெறியோ வெறுப்போ அவனுல் உணர முடியவில்லை. தேவையும் இல்லை. கால்கள் அங்கு நிற காமல் ஒடுக்கிறான். எப்படி சைக்கிளை எடுத்தான், ஒடினான், வீடு வந்தான் அவனுக்கே தெரியாது. படுக்கையில் வீழ்ந்தான்.

தவகையில் பால்தூக்கிக் கொண்டு போகும் விலரும், கறிகாய்க் கடைகளும், ஆலைக்குப் போகும் தொழிலாளிகளும் நின்று வெறித்துப் போக, அந்த விட்டிறை நேரத்திலும் வேலை இல்லாத சிவர் பல் குசி சிகித்தம் அங்கிருக்க நின்று வேட்க்கை பார்க்க, இதோ கண்ணம்மா ஒடிவருகிறான்.

“அடிப்பாலி, குடியைக் கொடுத்திட்டியே” - கையில் இருந்த சுவக்குக் கொம்பால் மகளை அடிக்க, ஆடை விலகிக் கிடக்க, உறக் கூத்தி விருந்த அதிர்த்து ஏழுத் திருக்கிறான் மகள். அவன் பக்கத்தில் படுத்திருந்த முருகேசனுர் சப்தம் கேட்டு, கண்ணத் திறந்து பார்த்து ஏழுதிருக்க முடியாமல் உட்கார அவரைப் பார்த்த கண்ணம்மா -

“ஓ! நீயும் ஒரு மனுஷனு” என மகளை இழுத்துக் கொண்டு சொன்னான்.

“நான் பயந்ததையே செய்துடியே, பாலி... பைத்தியா அலைஞ்சு கெடந்த துக்குப் பட்டனாத்திலேயே செத்துக் கொலைச் சிருக்கலாமே நீ?”

அடிப்பட விலயில் அடிதான் அந்தப் பெண்ணுக்குத் தெரிந்தது.

“விழி எங்கே காணும்?” - ரங்கநாதன் கேட்க,

“நேத்தைக்கு ஏதோ பரிட்சையாம். அய்யனார் கொயிலுக்கு சிசுட்ட ஒழுங்கா வர ஜூம்ஹூ வேண்டிக்கப் போதேன்றுட்டு காலை விலேயே போயிருக்குது.” - பதில் வந்தது.

அய்யனார் முன் முடிந்தவரை அழுதான்.

“என்ன மனசிகிடு, தண்டிச்சிகிடு. மாட்டின்டிட்டுடாதே. நான் எப்படி இப்பிடி நடந்துக்கிட்டேன். எங்கேவிருந்து உதவியம் வந்திருசி எங்கே தெரியவ...” அழுது ஒய்த்து வீடு திரும்பும்போது “நீ போ பார்த் துக்கேறன்.” சிறு சொன்னது போல் ஒரு பிரகமை.

“உண்மையிலேயே நான் தப்பு செய்தேனு? ‘இல்லை’. ‘ஆமாம்’ - இரண்டு பதிலும் ஒரே அளவில் கிடைத்தது.

‘நான் என்ன செய்தேன்’ என யோசிக் கிறோன்.

“போவும்போது முருகேசன் கடையில் இந்த ஜோடியைக் கொடுத்து டயர் அடிக்கச் சொல்லு.”

‘கடவுளே, இப்பொதுதானே வேண்டி வேண்’

“எனக்கு நேரமில்லை. வண்டிப் போயிடும்” சொல்லிப் பார்த்தான்.

“போவட்டும்” - ஓரே பதிலில் அடக்கினார் தந்தை. முருகேசனே வந்து தந்தையிடம் சொல்லுமுன் நாமாகப் போய்ப் பேசி விடுவதும் நலந்தான். தனக்கு அறிவுறை சொல்லவாம், அதட்டவாம். உள்ளே கூட்டிப் போய் காலில் விழுந்து விடவாம்.

முருகேசன் கடை அருகே வரவர எப்படி யேலும் அவரைச்சுநிப்புப்பெதத்தவிர்க்க மனத் தில் தோறியது. வேசாகக் கடையைத் தாண்டிப் போய் காப்பித் தூள் கடையில் ஒரு பையினிடம் கொடுத்து அலுப்பினிட்டால் போதும் மாலை வர தப்பிக் கலாம். அதற்குள் இந்தக் குழப்பத்துக்கு ஒரு முடிவு கட்டி விடவாம். ஆண்சை நிராசையாக்க முருகேசனே அதோ வெளியே நிற்கிறார். தெருவில் கும்பதும் இல்லை. பதுங்க வும் முடியாது. அவர் வேசாகச் சிரிக்க, அவன் ஜோட்டுப் பேப்பரி விழுந்து பிரிக்க,

“உள்ளாற் பையன் கிட்டக் கொடுத்திட்டுப் போ.”

“ம்” - உள்ளே போய் வெளியே வந்தான்.

“உடம்பு சரியில்லை. தம்பி கிட்ட கொடுத்துப்பிடிப்பேறே.” - முருகேசனுர் தானே இது? என் இப்படி?

“வர்ந்தேன்.”

“ம்” - வண்டியை எடுக்கும் போதும் குழப்பமாக இருக்க தது. ஒருவேளை தங்கள் அடையாளம் தெரியவில்லையோ? ஒரு வேளை நடந்ததே தெரியவில்லையா? சாராயவாச்சின் வந்ததே.

ஆம். உள்ளபடியே முருகேசனுருக்கு அங்கே நடந்தது எதுவுமே தெரியவில்லை. தன்கை ஏதோ ஒன்று உந்த கண்ணம்மாலைப் பார்த்துப் பேசக் கிளம்பியவர் சிரிப்புச் சுத்தம் கேட்டு அங்கே வந்திருக்கிறார். பின்னர் விடத்துத்தான் தெரியும். ஆனால், அவருக்குள் வறவு செய்துவிட்ட நீர் உணர்வு தலை தொங்கச் செய்து விட்டது. அதுவரை கேளி மட்டும்தான் இருக்கத்து. இனிமேல் ‘ஹர் தாற்றுமே?’ என்ற விட்டு ஒழிந்து விடவாமா? செய்த தவறுக்கு உண்ணகிட்டே ஒழிந்துவிட வேண்டும். வெளியே போகவே அவருக்குத் தையியம் இல்லை.

விழி சிறிது சுதந்திரமாகத் திரியத் தொடக்கினான். ஆனாலும் நாயகியைக் கண்ணம்மா கடையில் பார்க்கும்போது மட்டும் பயம் குறையவில்லை. கண்ணம்மா இப்போது மகளைப் பிரிவில்லை. உறங்கும்போது கயிற் கைப் போட்டுக் கட்டியும் போட்டு விடுகிறான். சிறிது பணம் சேர்த்து வரை விட்ட

ஒப்போகத் திட்டமும் போட்டு வைத்திருந்தாள்.

கேட்டபோது தருவில்லை என்பதற்காகப் பொன்னுக்கு அலப் பேரைக் கொடுத்துவிட்டானே, பாலி.

அவள் மனம் அவரைச் சபித்துக்கொண்டிருந்தது. மகள் உடலைத்தாங் அவளால் கட்ட முடிந்தது. வயிற்றில் வளரும் கருவைப் பற்றி அவள் நினைக்கவில்லை. பாலிப் பேள்ள. கடை வீதியில், மனிக்கைக் கடையின் வாசலில் அனைவருக்கும் குழப்பமில்லாமல் புரிய வைக்கும்படி வாந்தி எடுத்துத் தொலைத்து....

'தலை கற்றல்' 'பித்த நீர்' எனக் கண்ணாமா முடிக்கு முன் கூட்டத்தில் கிழவிட்டுக்கொண்டு. 'ஆமா, இது சமக்கிரதுக்குச் சம்க்ஷேну.''

முதல் முறையாக வெளு நாட்களுக்குப் பிறகு முருகேஸன் கடையை விட்டு வெளியே வந்தார். மனத்தில் ஒரு முடிவுடன் நடக்கிறோர். கண்ணம்மா விட்டைதோக்கித்தான். அந்த நடையின் வேகமே மற்றவர்களின் கேளிச் சிரிப்பை அடக்கச் செய்தது.

கண்ணம்மாவுக்கு அழுப்பதைத் தவிர வேறு பதில் சொல்லத் தெரியவில்லை. 'தப்பு பண்ணேன். நான் தண்டனையைத் தேடிக்கற துக்குள்ளாற் அம்மன் எனக்கு ஒரு கடைமையை விட்டிருக்கா. பொன்னுக்குக் குணமாறிற பிரச்சினையை விடு. அவரோடு பேள்ளமயின் களங்கத்தை நான் ஒருத்தன் முட்டுமுதான் போகக் குடியும்து நினைக்கிறேன். அந்தப் பொன்னுக்குத் தேவை இப்போ பாதுகாப்பு. வேற ஒரே வழி பொன்னைச் சாக அடிக்கறது தான். சொல்லி அலுப்பு. அஞ்ச நிமிஷம் முன்னுலே நானும் போவிட்டேன்.'

'சே! பாவம் நாயகி. இப்பிடி ஒரு பெண்ணுக்கு வரக்கூடாது' - வீஜி பிரச்சினை வேறு யாருடையதோ என நினைக்கும் அளவுக்கு விடுபட்டிருந்தான்.

'இந்த மாதிரி வாழுறுதுக்குச் சாகலாம்' -அவன் தாய் பக்கத்து விட்டு அம்மாவிடம் வம்பள்ளது கொண்டிருந்தாள்.

நாயகியைத் தன் விட்டுக்குத் தாவிக்கட்டிக் கூட்டிப் போனார் முருகேஸன்.

"எனக்குத் தெரிந்க தேவைவகுப்பு பிறகு தாவிக்கட்டின் ஒரே ஆள் நீதான்யா" - கேளி தமாநாயிவு. பின்னர் அதுவும் அடங்கியது. தன் மகள் போல் பெண்ணும் அதன் வயிற்றில் வளரும் வாரிக்கையும் பேணிக் காத்தார். கண்ணம்மாவும் இப்போதெல்லாம் அழுவதில்லை. சிரிப்பு... இனி மேல் இருக்கும்.

பாதித் தாக்கத்தில் புரண்டவன் விகம்பங் சத்தம் கேட்டுத் திடுக்கிட்டார். எழுந்து வீஜி பக்கத்து அறைக் கதைவே நிற்க. ராதா அழுப்படி இருக்க, அப்பாவும் அம்மாவும் பையில் துணியை அடைத்துக் கொண்டிருக்க,

'யாரில் யாருக்கொலும்...'

"என்ன ஆச்ச, எங்கே கிளம்பறிங்க?" -அவன் வருகையை எதிர்பார்க்காத அவர்கள் சிறிது விழித்து, "பக்கத்திலே கல்யாணத் துக்குப் போரேமு. ரெண்டு நாளிலே வந்திடுவோமா" என்றனர்.

"அதுக்கு ராதா ஏன் அழுது?"

"காலீங் விடி விளக்கைக் கிழே தங்கி உடச்சிடுச்சி. அதான்."

(அது சரி) திட்டினவன் கண் ஏன் அழுது அழுது வீங்கி யிருக்கிறது? பள்ளி எனக் கேட்கும்படி வளர்க்கப்படவில்லையே. விடி யற்காலீயில் யாரையிட்டு ஏதோ கல்யாணம் எனப் புறப்பட அவசியம்? அது கல்யாணத் துக்கு இல்லை. ஏதோ கலாட்டா ஆகியிருக்கிறது. அவர்கள் பையில் தினைக்கும் ஒரு புடலையேறும் கல்யாணத்தில் கட்டும் படி யாக இல்லை. ராதா அழுகை, தாய் விசனம்!

இத்தனை வருடங்களாக இல்லாமல் தாயும் தந்தையும் சேர்ந்து வீட்டைத் தனியே விட்டுப் போகும் அளவுக்குப் பிரச்சினை பெரிது. ராதாவும் தப்பிச் செய்துவிட்டாள்.

பாவுகள், கண்ணம்மாவுக்கு சாமர்த்தியம் பத்தாது. அம்மாவுக்கு மகன்தீமே மறைக்கும் அளவுக்குத்தைதரியம் இருக்கிறது. யாராய் இருக்கும். வருவானே ஒரு தடியன் கந்தரம் அவனுக்கத்தான் இருக்குமுடியும்.

இரண்டொரு நாள் கழித் துப் பெற்ற வர்கள் விடு திரும் பினர். கல்யாணத்தைப் பற்றி ரூபர்தியப் பேச்கப் பேசுகிறன். ராதா துவண்டு வந்தான். படுத்த படுக்கை, எதிர்பார்த்த படியே தந்தை ஏதாவதி ஸுதா வில் துண்டை எடுத்துப் போட்டுக்கொடுக்க சான்மினார். வடிக்டின் சுமாந்தவனுக்குத் தன் மகனுக்குப் பார்க்கி.

வரங்களை அவகிரிருக்கி சிரிப்புத்தான் வருகிறது. பெரிய வேடுக்கை, ராதாவும் வெட்கமின்றித் தன் விருப்பு வெறுப்புக்கைச் சொல்லினார்.

தாயும் கேட்டுக் கொள்கிறார்.

'இது ஒரு நாடக்கு கும்பல். சே, நானுக இருந்தால் வெட்டியே போட்டிருப்பேசு.' கூரை அடைத்துக் கல்யாணம் நடந்தது. கையள் அழகாக, மூக்கும் முழியுமாக இருக்கிறார்கள். மொட்டைக் கடிதாக எழுதலாமா என்றுகூடத் தோன்றியது வீஜிக்கு. அந்தக் கழுதை ராதாவும் முதல் முதலாக ஆள் பின்னையைப் பார்ப்பது போல் கீழ்க் கண்ணால் பார்க்கிறார். மூட்டான் மகிழ்து போகிறான். முகத்தில் பெருமம் வேறு.

அன்றுதான்வெகு நாட்களுக்குப் பிறகு கண்ணம்மா கடைக்கு வந்திருந்தாள். பெண் ஆச்சு இன்னும் ஒரு வாரம் தனிலிப் போகும் என்று மகுத்துவச்சி சொல்ல, வியாபாரத்தில் எதையாவது சேர்ப்போம் என்ற ஆசை. அவனை ஒரு வாரம் கொலை செய்ய விடாமல் தானே பார்த்துப் பார்த்து எல்லாவற்றையும் கல்வித்து வந்தார் முருகேசன்.

பிரசவம் தன் குடிசையில்தான் இருக்க வேண்டும் என்று கண்ணம்மா கண்டிப்பாகச் சொல்லினிட்டாள். வயறு கணம் கடக்கூட பாவம் நாயிகி வேதனையுடன் சிரித்தாள்.

"அங்கா அங்கா ஒடிவாங்க. மவனுக்கு வலி எடுத்திடுச் சி. மருத்துவமுசியிக் கூட்டி வந்துட்டோம். உடனே வாங்க."

கேட்டவுடன் கண்ணயை மூடக்கூட நேர மில்லாமல் ஓடினால் கண்ணம்மா.

"நாயே, ரங்கநாயிகி, உங்குது தாலியும் தாலியும் அங்கிக் கட்டறேன் தாயே, மவனை நஞ்சாயாப் பிரசவிக்கச் செய்."

பத்து அடிகளிலேயே குழந்தை அமுகைச் சத்தம் காதில் விழுந்தது. ஒரு சிறிய ஆறுதல். உள்ளே சென்று பார்த்தாள். அழகான சிக். பிரிக்கக் காலை உதைத்து அருதது. கைப் பிரசவமாம். "என்ன பேர்ஸ் எடுத்திட்டி களா?" - மருத்துவசிகி விசாரித் தாள். "குழந்தைதூரப் போல இருக்கு ஆயா?" - கண்ணம்மா கேட்க.

"உன் மவனைப் போல இல்லை. ஆமா, உம் மவ எதுக்கும் சிரிக்கக்கிட்டே இல்ல இருக்கும். இது அழுதுகிட்டே இல்ல பொறத்திருக்கு" - மருத் துவசி சியை அஜுப்பியிட்டு உள்ளே நுழைந்த கண்ணம்மா மகள் வள்ளித்திருப்பதைக் கண்டாள்.

"பின்னோக் குழந்தை அழகா இருக்குது பார்த் தியா?" - என் கண்ணம்மா கேட்டு - "பைத்தியம்காரப் பெண் குழந்தையை ஏதாவது செய்துவிடப் போகிறதே" என் நீளைக்கு முன் மகள் குழந்தை முக்கு உட்கார்த்திருந்த சையை ஒட்டுவைதைக் கண்டதும் அதிர்ச்சி அடைத்தாள். கண்ணவில் நீர் சொரிய,

"நாயே, எம் மவனை நல்ல படியா ஆக்கித்தந்திட்டியே அம்மா. என் வேண்டுதல் வீன் போகலை. என் அழுகை வீன் போகலை. நாயிகி நீ நாயியிட்டே."

தன் உடலில் நாவனியிலிவுவுகே தெரியாத மகள் குழந்தை மேல் உட்கார்த்திருந்த சையை விரட்டுவதைப் பார்த்துப் பெருமிதப் பட்டாள்.

முருகேசனுல் நம்ப முடியவில்லை. ஆளைக் கூப்பிட்டு, குழந்தைக்குத் தங்கை சங்கிலி. வளையல், மீனாவிக்குப் புடையை வாங்கச் சொன்னார். கோயிலுக்கு ஓடினார். தம் ஆடையில் நல்வதாய் ஒன்று எடுத்துப் போட்டார். நாய எம் சிதம் சீர் எடுத்துக்கொண்டு தங்கு வேண்டிய கும்பதுடன் கண்ணம்மா குடிசையில் நுழைந்தார்.

"உள்ளாற் வாங்க" - மகளைக் காட்டினால் கண்ணம்மா. காலம் காலமாகச் சொப்பனத்தில் தன் நெற்றுசை உதைத்த தன் மகன். நேரே வந்துவிட்டதில் அவருக்கு மட்டுற மகிழ்ச்சி.

தன்மேதும் பெருமை - "கிழப் பய, உடன்கு வந்த வாழ்வைப் பாரேன்"

குழந்தையுடன் கண்ணம்மா பின்னால் நாயிகி முன்னால் நின்றார்.

"யார் வந்திருக்காங்க பாரு,"

நாயிக்குப் புரியவில்லை. யாரோ ஒரு வயதான பெரிய மனிதர் கன் முன் நிற்பது தான் தெரிந்தது. "உன் வீட்டுக்காரர்... குழந்தைக்கு அப்பா... கேட்ட வாரிசைக் கொடுத்திருக்கா என் மய..."

"என் குழந்தையைக் குடும்பம்" - குரல் வித்யாசமாகத் தொனிக்க, நாயிகி கையை நிட்டினால்.

"அப்பன் கையில்தான் இருக்கட்டுமே" - கண்ணம்மா.

"யாரு அப்பன், இவரா? இல்லை, இல்லை. இருக்க முடியாது. என் குழந்தையைக் கொடுத்திடுங்க."

"என்னடி புலம்பறே. குழந்தைக்கு அப்பன் முன்னே நிக்கரு. மரியாதை இல்லாம் பேசுறே."

"இவர் அப்பன் இல்லை. இருக்காது." - எனிர்பாராத வேகத்தில் குழந்தையைப் பிடிடுகினால்.

"என் குழந்தை இது தரமாட்டேன்."

"நாயகி... பைத்தியமா இருக்க உன்னே"

"ஏ... ஓய்வெலுக்கட்டும் நாயிகி. வெளி வில் வாங்க கொஞ்சம். இப்பத்தான் குணமாயிட்டு வருது. பைத்தியமா இருக்கிறப்ப கண்ணமை நடத்திச்சி. தெளிக் கார்க் கறப்ப ஒரு மிருவனிக் காட்டி இவன்தான் புருஷன்னு எந்தப் பொன்னு சம்மதிக்கும்? அப்புற மாப் பேசிக்கவாம்."

"நீங்க வாங்க மறுபடியும்."

"வரேன். எம் மவன் இழுப் பானே."

மகளிடம் நடந்த எவ்வாற்றையும் விவரமாகச் சொல்லி முடித்தாள் கண்ணம்மா.

நாயகி: "எப்பேர்ப்பட்ட நல்ல மகன் அந்தப் பெரிய வருக்கு!"

-கண்ணம்மாவுக்கு அதிர்ச்சி. நாயகி: "ஆமாம்மா. இந்தக் குழந்தை அவரது இல்லை. ஆரம்பத்திலிருந்து எனக்கு ஏதோ சொல்லுது!"

"பைத்தியமே. நடத்தைச் சொன்ன பிறகு கடவா உணக்கு நம்பிக்கை வரவை?"

"அப்ப, நான் முன்னமே தப்புச் செய்திருக்கிறோம்."

"பாலி, அதை மட்டும் சொல்லிடாதே."

தாட்கன் ஒடிக் கொண்டிருந்தான். முருகேசனுர் வந்து போனார். கண்ணம்மா எப்படி எப்படியோ சொல்லிப் பார்த்தாள். வெகு நாட்கைக்குப் பிறகு ஊர் வாய் மெல்லத் தொடங்கியது. முருகேசனுர் வந்தார், கண்ணம்மாவிடாதே.

"உன் மவனுக்கு என்னைக் கணவனு உடனுக்கு முடியவில். இதை நான் எதிர் பார்க்கல். போவது. என் வாரிசை மட்டும் கொடுத்திடு."

"மன்னிக்கணும் ஆயா." - முதல் முதல் அவர் முன் வந்து நிற்றா அவன் அவர் நாலில் தொட்டுக் கும்பிட்டாள்.

"என் தெய்வம் மாதிரி நீங்க. இப்பவும் சொல்லேன். என் வாழ்நாள் முழுசையும் உங்க வீட்டில் உங்களுக்கு ஒரு வேலைக்காரியா பணியிடை சென்று ஒட்டப்பேன். என் தாய் என்னப் பத்திர் சொன்னவுடனே நான் எடுத்த முடிவு... இந்தக் குழந்தை உங்க வாரிச் இல்லை."

"பின்னே?" - கண்ணம்மா.

"அது தெரிந்துசொ இந்தேரம் இப்பிடிப் பேசிக்கிட்டிருக்கவே மாட்டேன். எனக்கு தெரியலே. கண்டு பிடிப்பேன். இல்லை, அவரே வரவாம். கண்டுபிடிக்காமலும் போக வாம். தூயா 'அதனுலாங் சொன்னேன், உங்க வீட்டில்....'

"போதும் நிறுத்து" - கண்ணம்மா.

"அப்படி குழந்தை சிரயமர் வேலையும்னு என்னை அழிச்சிட்டுக் குழந்தைக்குப் பாது காவலனு ஆயிடுக்க."

"தாயே, என்னை ஏன் சித்திரவதை செய்யறே. அப்பன் தெரியாத, குழந்தையும் அதுக்கு என்ன விடைக்கும் உகந்திலே."

"எனக்குக் கிடைக்கதே அது கிடைச்சாப் போதும்."

மகள் தன்னை இடிப்பதாக உணர் ந்தான் "எனதுப் பத்தியும் நீக்க" - திரும்பிப் பார்க்க முருகேசனார் அங்கே இல்லை. அந்த நடையில் வேகவில்லை... மிடுக் கிடிலை..... காரணமில்லை....

பைத்தியத்துக்குப் புத்தி தெளிந்தமுருகேசனாரைத் தகப் பன் இல்லை என்று சொல்லி விட்டது.-

என்ன தெரியம் இருந்தா இப்படிச் சொல்லும் நாயகி! குழந்தையையும் அதன் அழு கையும் மற்றவர்கள் வர்ணிக்க விழிக்கு அதைப் பார்க்க வேண்டும் போல இருந்தது.

ஞானசையில் யாரும் இல்லாத நேரத்தில் எட்டிப் பார்த்தார். என்ன நிறம்! அது தான் நாயகி மறுத்திருக்கிறான்.

புகுலஷாக் கண்டு பிடிப்பதாகச் சவால் விட்டிருக்கிறானாரே. ஏன் இப்படிச் சொல்ல வேண்டும்? சிறிது சிறிதாகப் பழைய சம்பவம் மன்கள் முன் வர ஒருவேளை நான் ஏதா வது... மீண்டும் ஒரு முறை குழந்தையைப் பார்க்கப் பட்டுக்கொள்ளுத்து.

தன் தலையில் வகிடுக்குப் பக்கத்தில் இருக்கும் முடியில் இருப்பது போன்ற அதே சமீ அதே இடத்தில் குழந்தையிடமும்....

ஆம்! இது எனக்குப் பிறந்த குழந்தை தான்! மறுபடியும் மறுபடியும் பார்த்தான். ஆச்சரியம்! அதோடு பழைய கூடிக் கொண்டே போயிற்று. ஒருவேளைதாயகிக்குப் பழைய நினைவு வர, தன் வீட்டின் முன் வந்து நின்று, குழந்தையைப் பெக்க இருந்த வகை இப்பு எங்கூட என்ற கேட்டால்?

'இப்பெண்ண் திமர்து வேண்டில்லை. வெயில் காலமும் இல்லை. உணக்குப் பைத்தியம் பிடிச் சிருச்சி' எனப் புலம்பியப்படியே தாய் மழுங்க அடிக்கப்பட்ட அவன் மொட்டைத் தலையில் தன்னீர் வாற்றினான்,

அ/தே அம்மன் கோவிலில் மண்டபம் அருகே உள்ள மரத்தில் ஒரு நான் நான் தவறு செய்த இடத்தைப் பார்த்தவாரே கவிற்றில் தொங்கி நிம்மதியற்றவாய்க்கூக்கு ஒரு முதல் கண்டார் முருகேசனார். வந்த கும்பதுங்கு விளங்காதது. "என் தெய்வமே என்னை மன்னிச்சிடுக்க" - என் நாயகி தாங்க முடியாமல் அழுது துடித்தது தான்.

தன் செய்வை விழிக்கே வெட்கமாக இருந்தது. என்ன ஆஸ்தைமத்தை இது. நான் கோழை. அப்யனுர் முன் 'எனக்கு ஒரு வழி காட்டு' எனத் தினமும் வேண்டுவான்.

வயதையோ, உருவத்தையோ நான்டி திறப்பது பெற்ற பாசம். குழந்தையைத் தினமும் பார்க்க வேண்டும் என்ற வெறியும், கூடவே 'நாயகி ஏதாவது கேட்டுகிட்டால்?' எனப் பயயும் ஒன்று முனை அமைத்யாகக் குழந்தையைத் தோளில் போட்டுக் கொண்டு நடக்கும்போது எதிரே போய் மாட்டிக்கொண்டு அசட்டுச் சிரிப்புச் சிரிக்க, அவரும் சிரிக்க, தோளில் உள்ள நான் குழந்தை, தன்னைப் பார்க்கும்போது கண் கல்விலிடும்.

வீட்டில், 'குதிருக்குக்' குழந்தை பிறந்த சூரைக் கூட்டிக் கொண்டாய்கிறார்கள்.

கண்ணம்மா படுத்தையில் விழி, நாயகி கடையைக் கவனிக்கிறை; பக்கத் தில் மரத்தடியில்? சிறித துணியில் அமொப்பக், தந் துவாரி சு படுத்திக்குப்பதைப் பார் ந் து, அவன் கண்ணில் ரத்தம் வந்தது. ஒரு நாள் குழந்தைக்கு மீ கொடுப் பறைப் பார்த்து ஒடிப்போய், 'நாயகியிடம், 'அது பச்சைக் குழந்தை. அதை ஏன் தன்னைத் தொட்டுக் கொள்றே. டின்னிலே எந்தினி படுப்பாரது...' என்னும்.

"அது அப்பன் வந்து சம்பாதிக்கத் தரட்டுமென்க." -தெரிந்து சொன்னது போவலவே பட்டது.

வீட்டில் ஒழுங்காகப் பேசவது இல்லை. யாரைக் கண்டாலும் ஆக்திரம் ஆக்திரமாக வந்தது. தன் இயலாமையை வெளிக் காட்டி கோபம்தான் ஒரே ஆயுதமாய்க் கீட்டத்தை அவற்றுக்கு.

வகுப்பில் ஆசிரியர், நம்மில் ஒருவரேறும் தன்றுது தாழ்த்த குறப் பெண்ணை ஏற்றுவிட நாட்டில் ஏற்றத்தாழவு இருக்கும் இடம் தெரியாமல் ஓடினிடும். உங்களில் யார் யார் முன் வருவரிகள் எனக் கேட்டபோது முடிந்த வரை கையை உயர்த் தூக்கி பிருக்கிறான். நினைத்தாலே வெட்கம். காரித் தன் மேலேயே துப்பிக் கொள்கிறான்.

-தன் மனத்துக்குள் விடு கட்டி, தானும் தன் குடும்பமும் வாழ்ந்து கொண்டு வந்த கற்பகல் செய்கிறான். நிலம் குறுக்கே வரும் போது வெறியே வருகிறதே. தன்னையும் அறியாமல் நாயகி வீட்டையே ஏதோ ஒரு காரணத்தை வைத்துச் சுற்றிச் சுற்றி வந்து காலன் புரிகிறான். ஒரு கும்பல் =

"இப்பத்தான் ஒருக்கலூம் இங்கியே உண்கு" என அவளிடம் பேசப் போக அகர வேகத்தில் சொன்னவன் மன்றை கையெப் பிளந்தான்.

ராதாவின் குழந்தை ஜூன்டு விழாவின் போது பட்டுத் துணி கடையில் வாங்கி வரச் சொல்ல-

"பாதின்களா, என் குழந்தை மழையிலும் வெய்யிலிலும் காட்டு. திருட்டுத்தனம் பன்னை மகஞ்சுக்கு என்ன உச்சத்தி பட்டு" - பாதியைக் கிழித்து நாயகி அசந்து இருந்த போது கடையில் கிழே கிடந்த தன் குழந்தை இடுப்பில் செருகி ஓடினான்.

அத்த நாள் தன் குழந்தை பழையபடி இருக்க, காலையில் போன பாதிப் பட்டு கோயில் அம்மன் மேல் இருக்கக் கெரிந்து கொள்ளான்.

"என்னை என் இப்படி சோதனை செய் யறே அய்யனுரே. இப்ப நாள் எப்பிடி உகந்த துக்குரச் சொல்லவேண்டுதான்யாரு? என்கு என்ன தகுதி இருக்கு? என்னுடைய உண்மையை ஒப்புகிட்டு என்னசெய்ய முடியும்? குழந்தைப் பாசம் மட்டும் இவ்வளவு கொடுத்துப்படி என்னை ஏன் ஏழங்கும் வாயக்கற்றவனுக்கப் பச்சனிட்டே."

அய்யனுர் முன் அழுதவாறு மயங்கி விழுகிறான்.

அவன் பிடிவாதமும் கூப்
பாடும் பலிக்கவில்லை. அவனை ஹாஸ்டலில் சேர்ந்து விட்டார்கள். இந்த கணில் இருந்தால் அவன் உருப்பட முடியாது என்பது தற்கொலையின் முடிவான கருத்து. பதில் பேச வில்லை இவ்வாறு பெட்டியுடன் கிளம்பி, தாாது அவன் வாராம் ஒரு நாள் காச போடும் உண்டியலை எடுத்துத்தர, சம்பிரதாய அழுகைகள் முடிந்து கிளம்புகிறான். வழியில் ஏதோ காரணம் ஒன்றைச் சொல்லியிட்டு கடையை நோக்கி ஒடி, உண்டியலை உடைத்து, துணியில் பண்ணதை முடிந்து நாயகி தகர்ந்த சமயம் நாயியில் நூங்கும் குழந்தையின் மடியில் போட்டுவிட்டு ஒடியிடுகிறான்.

வழியில் அனைவருக்கும் சொல்லிக்கொள்ளுக்கேட்டெல்லாக்குள் நுழைகிறான். கீடேஷன் அதிகாரி துக்கம் விசாரிக்கிறார். "பிழ்யட்பா" (பிரிவியன்ட் பாய்) 'கா வஸ் ஏ' (காட்ப்ளோஸ் ஏ)

வண்டி ஒரு மணி தேரம் வேட. தந்தை விடை பெற்றார்க் கிளம்பி, தனியே அமர்ந்த வன், வதேச்சையாகத் திரும்ப, நாயகி குழந்தையுடன் பிளாப்பாரத்தில் நிற்க, தம்ப முடியாமல் ஒரு நிமிஷம் ஆடிப்போய்விட்டான்.

'போகவாமா, வேண்டாமா'

மணி அடிக்கிறது. நல்ல சருணம். அவனை நோக்கி நடத்தான்.

"என்கே இப்பிடி?"

"கம்மா."

"ஊருக்குப் போறேன். ஹாஸ்டலில் தங்கிப் படிப்பு."

"ம...."

(என்ன கையியம் இருந்தா என்னை அது நையா விட்டுட்டுப் போவே நி. பார்க் கிறேன், எப்பிடி வண்டி ராமே நியுன்னு) - அவன் கேட்கவில்லை.

"நேரே வந்து சொல்லஜூம்லு நினைச் சேன், நேரம் இல்லை."

"ம...."

"குழந்தை பத்திரம். நையாவில் படுக்க வைக்கிறே பூச்சி பொட்டுக் கடிக்குதுன்னு? கண்ட மெய்வளம் கொடுக்கற."

"ம...." அவன் பேசுவதையே பார்க்கிறான்.

"ஒரு நிமிஷம்." - அதிகமாகப் பேசி மாட்டிக் கொண்டு விடுவேனு என்று நினைக்கிறான்.

வண்டி வந்து நிற்கிறது.

"வண்டி வந்திருச்சி."

"ம...."

"நான் போட்டா?"

"ம...."

"நீ எதையும் பத்தி ஜயனார் கிட்ட வேண்டிக்க." - அவனுக்குத் தெரியாது. அவன் வரும்பொதெல்வாம் அவன் ஜயனார் பிள்ளை இருப்பான்று.

"மந்துற...."

"முடியுமா...?"

"எனக்குத்தான் உங்களோ..." - கார்டு விளிவதை,

"ஏறிக்கவா?"

"ம...."

"நான் வளர்ந்துகுவேன் நிச்சயமா. வந்து உண்ணே..."

வண்டி நகரக் குழந்தையை அவன் பக்கம் திருப்பி-

"அப்பாருக்குப் போயிட்டு வர ஏன் ஜூ சொல்லு." -

குழந்தை கையைப் பிடித்து ஒட்ட, அவன் கிலையாய் நிற்கிறான்.

வண்டி ஒடுகிறது.

அவன் வருவான் தன்னிடம் என்ற கற் பளையில் நடக்கிறான் நாயகி.

(முற்றும்)

The fragrance of choice coconuts in every drop.

Yendelux coconut oil

என்மெலுக்ஸ்

தேங்காய் எண்ணீண்

மு. மு. நாகலிங்க நாடார் சன்ஸ்

உரிமையாளர்கள் : முதி நாகலிங்க வீலாஸ் ஆயில் மில்ஸ் கொல்லம் - கோவை
போக : தூதின் : 2244, 4484, பிள்ளை : 2266, 4611

Trade Enquiries Solicited from wholesale dealers only

மொரார்ஜீ : பேப்ரிக்ஸ்

ஏனென்றால் டிசைன்கள் எவ்வளவுதான்
கண்ணுக்கு அழகாக இருந்தாலும்

நல்ல அடிப்படை

அம்சங்கள் அவசியம்

இருக்க வேண்டும்

நூக்க மொரார்ஜீ மில்ஸ்

வழங்கும் துணிகளை வாங்கும்

போது பகட்டான் டிசைன்கள்,

எடுப்பான் வண்ணங்களுக்கு

மேலாக ஒரு உசங்களுக்குக்

விடக்கிறது. அதுதான்

அயற்றின் தாம். அந்த உயர்வான நரம்தான் மொரார்ஜீ

கொட்டும் ஒல்லோரு

இதழுடையும் கவனமாக

கீசப்பட்டு உருவாக்கப்

பட்டினது. இதை அது அறா

ஆக்குக்கும் மேலாக

பூண்டுவை பெற்று அடிப்பக

குறியாக விளைவுகிறது.

ஏனென்றால் நாங்கள் டிசைன்

கள் எவ்வளவுதான் கண்ணுக்கு

அழகாக இருந்தாலும் நல்ல

அடிப்பகட அம்சங்கள்

அவசியம் இருக்க வேண்டும்.

ஏன் நா நால்யாக நம்புவின்றும்.

நுட்பங்கள் + முட்பட்டங்கள்

- புதுவகள்

- பெடிகள்

- பெட்டியியக்கள்

தி மொரார்ஜீ கோருஷ்தால் ஸ்பின்னிங் &
வீவிங் கம். விட்.
பகட்ட அம்பேதக் கேட்டு, பாலே, பங்கூ 400 012.

Contour Ads-MM-34g/81 Tam

மொரார்ஜீ மில்ஸ்